

BIBLIOTEKA
UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH.

BIBLIOTEKA UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH.

СБОРНИКЪ ЗАКОНОВЪ.
УЗАКОНЕНИЯ И РАСПОРЯЖЕНИЯ ПРАВИТЕЛЬСТВА
относящіяся
ДО ГУБЕРНІЙ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО,
СОСТОЯВШІЯСЯ ПО ПРЕКРАЩЕНИИ ВЪ 1871 ГОДУ
ОФІЦІАЛЬНАГО ИЗДАНИЯ
ДНЕВНИКА ЗАКОНОВЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

Составилъ
Степанъ Годлевскій
Присяжный Повѣренный.

Т О МЪ XXV.

ZBIÓR PRAW.
POSTANOWIENIA I ROZPORZĄDZENIA RZĄDU
W GUBERNIACH KRÓlestwa POLSKIEGO
OBOWIĄZUJĄCE,
WYDANE PO ZNIESIENIU W 1871 ROKU
URZĘDOWEGO WYDANIA
DZIENNIKA PRAW KRÓlestwa POLSKIEGO.

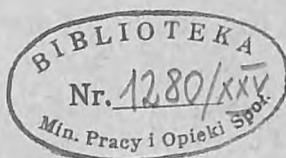
ZEBRAŁ I PRZEŁOŻYŁ
Stefan Godlewski
Adwokat Przysięgły.

Т О М XXV.

WARSZAWA.
Skład główny i ekspedycja u Stefana Godlewskiego
Zielna 20.
1884.

ДОЗВОЛЕНО ЦЕНЗУРОЮ.

Варшава, 4 Августа 1884 года.

1884.

1.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государ-
ственнаго Совѣта.

Объ усиленіи надзора при Варшавской главной
уголовной тюрьмѣ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
миѣніе въ Общемъ Собраниѣ Государственного Совѣта, объ усиленіи
надзора при Варшавской главной уголовной тюрьмѣ, Высо-
чайше утвердить соизволить и повелѣть исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта **МИХАИЛЪ**.

8-го Ноября 1883 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ
журналовъ: Соеди- Департаментахъ Государственной Экономіи и За-
неныхъ Департа- коновъ, разсмотрѣвъ представленіе Министра
ментовъ Государ- Внутреннихъ Дѣлъ объ усиленіи надзора при Вар-
ственной Экономіи шавской главной уголовной тюрьмѣ, мнѣніемъ
и Законовъ 24 Сен- положилъ:

1.

**NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.**

**O powiększeniu nadzoru przy głównem więzieniu
karnem w Warszawie.**

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólnem Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o powiększeniu nadzoru przy głównem więzieniu karnem w Warszawie, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazały.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

8-go Listopada 1883 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Rada Państwa, w Połączonych Departamentach: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnym Departamentów Ekonomicznego i Spraw Wewnętrznych, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Praw z d. 24 Września głównem więzieniu karnem w Warszawie, uchwałą Ogólnego Zebrania lata zdanie:

тября и Общаго Со-
бранія 24 Октября 1883 г.

1) Въ дополненіе къ числу стражниковъ при
Варшавской главной уголовной тюрьмѣ, опредѣ-
ленному Высочайше утвержденіями 23-го Ок-
тября 1878 г. и 20-го Февраля 1879 г. маѣніями
Государственнаго Совѣта, назначить для жепска-
то ея отдѣленія одного старшаго стражника,
съ окладомъ содѣржанія въ двѣстѣ семидесять пять
рублей въ годъ, двухъ младшихъ стражниковъ
2-го класса, съ окладомъ по двѣстѣ двадцать пять
рублей въ годъ каждому, и пять надзирательницъ
съ присвоеніемъ симъ послѣднімъ оклада содѣр-
жанія по двѣстѣ пятидесяти рублей въ годъ
и съ возложеніемъ на нихъ обязанностей, изло-
женныхъ въ тюремной инструкціи 1859 г.

2) Существующую нынѣ при помянутой тюрьмѣ должностъ
смотрительницы упразднить.

3) Вызываемый настоящею мѣрою новый расходъ въ размѣ-
рѣ 1975 р., а за вычетомъ изъ него 120 рублей, остающихся сво-
бодными отъ упраздненія должности смотрительницы, всего *тысячу восемьсотъ пятьдесятъ пять рублей* въ годъ, вносить, начиная съ
1884 года, въ подлежащія подраздѣленія расходной сметы Мини-
стерства Внутреннихъ Дѣлъ, обративъ его въ 1883 году, въ потреб-
ной суммѣ, на счетъ ожидаемыхъ сбереженій отъ кредитовъ, назна-
ченныхъ по дѣйствующей сметѣ названнаго Министерства.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. N. 1, стр. 3)

z d. 29 Października
1883 r.

1) Uzupełniając liczbę strażników przy głównym więzieniu karném w Warszawie, określona w Najwyżej zatwierdzonych d. 23 Października 1878 r. i 20 Lutego 1879 r. Zdaniach Rady Państwa wyznaczyć do oddziału kobiet jednego starszego strażnika, z uposażeniem w ilości *dwieście siedmdziesiąt pięć rubli* rocznie, dwóch młodszych strażników klasy 2-éj, z uposażeniem po *dwieście dwadzieścia pięć rubli* rocznie dla każdego, oraz pięć nadzorczyń wyznaczając im uposażenie po *dwieście pięćdziesiąt rubli* rocznie i wkładając na nie obowiązki, wyszczególnione w instrukcyi więziennej z roku 1859.

2) Istniejącą obecnie przy pomienioném więzieniu posadę nadzorcyni znieść.

3) Wynikły wskutek niniejszego prawa nowy rozchód, w ilości 1975 rs., a po potrąceniu z nich 120 rubli, pozostałych wskutek zniesienia posady nadzorcyni, ogółem *tysiąc ośmset pięćdziesiąt pięć rubli* rocznie wnosić, począwszy od roku 1884, pod odpowiednie rubryki budżetu rozchodów Ministeryum Spraw Wewnętrznych, pokrywając go w roku 1883, w sumie, jaka się okaże potrzebną, na rachunek oczekiwanych oszczędności z kredytów, wyznaczonych podług obecnego budżetu pomienionego Ministeryum.

Oryginalnę Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

2.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕНИЕ МИЕННИЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВЕТА.

О кормовомъ довольствіи подслѣдственныхъ и полицейскихъ арестантовъ въ губерніяхъ Царства Польскаго.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воснослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственного Совета, о кормовомъ довольствіи подслѣдственныхъ и полицейскихъ арестантовъ въ губерніяхъ Царства Польскаго, Высочайше утвердить созволить и повелѣть исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совета МИХАИЛЪ.
22-го Ноября 1883 года.

Миенниe Государственного Совета.

Выписано изъ Государственнаго Совета, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономии и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ предложенийъ Законовъ ставленіе Министерства Внутреннихъ Дѣлъ объ и Государственной измѣнѣніи порядка спабженія кормовымъ довольствиемъ арестантовъ, содержащихся въ подслѣдствіи и Общаго Статута и полицейскихъ арестахъ Привислян- бранія 7-го Ноября скаго края, министромъ положилъ:

1883 г. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеній, постановить:

„Въ губерніяхъ Царства Польскаго размѣръ кормового довольствія лицамъ, задерживаемымъ военно-полицейскими властями, а равно содержащимся въ подслѣдственныхъ и полицейскихъ мѣстахъ заключенія, кромѣ пересильныхъ арестантовъ,—опредѣляетъ сообразно торговымъ цѣнамъ на припасы, входящіе въ составъ арестантской пищи. Для сего ежегодно, послѣ уборки хлѣба, про-

2.

NAJWYŻĘJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O uposażeniu na żywność dla więźniów pozostających
pod śledztwem i policyjnych w guberniach
Królestwa Polskiego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o uposażeniu na żywność więźniów pozostających pod śledztwem i policyjnych w guberniach Królestwa Polskiego, Najwyżę zatwierdzić raczył i wykonać rozkazało.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ*.

22 Listopada 1883 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołów: Połączonych Departamentów Połączonych tach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólnym Departamentów Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra i Ekonomii Państwo-Spraw Wewnętrznych o zmianie sposobu zaopatrzenia w d. 29 Września w uposażenie na żywność więźniów, trzymanych w domu badania i aresztach policyjnych z d. 7 Listopada 1883 r. kraju Nadwiślańskiego, uchwaliła zdanie:

Zmieniając i uzupełniając właściwe prawa, postanowić:

„W guberniach Królestwa Polskiego wysokość uposażenia na żywność dla osób, zatrzymywanych przez władze wojskowo-policyjne, jak również trzymanych w domach badań i aresztach policyjnych—określa się odpowiednio do cen targowych na produkty, z których się składa pokarm dla więźniów. Dlatego corok po żniwach odbywa się w każdej gubernii licytacja i otrzymane na niej najniższe ceny

изводятся въ каждой губерніи торги, и состоявшіяся па нихъ пис-
шія цѣны на предметъ продовольствія арестантовъ представляются
Губернаторами Варшавскому Генералъ-Губернатору, который, со-
ставивъ, на основаніи сихъ цѣнъ, табель кормового довольствія
арестантовъ, пренровождаетъ ее, не позднѣе 15 Ноября, къ Ми-
нистру Внутреннихъ Дѣлъ. Сей послѣдній утверждаетъ упомяну-
тую табель, по предварительному соглашенію съ Министромъ Фи-
нансовъ. Содержащіяся въ означенныхъ мѣстахъ пересыльные
арестанты получаютъ кормовое довольствіе на основаніи особаго,
изданнаго для нихъ постановленія.“

Подлинное мѣніе подписано въ журналъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г., № 1, стр. 6).

3.

Распоряжение Министра Внутреннихъ Дѣлъ.

Объ отнесеніи хлоралгидрата къ числу сильнодѣй-
ствующихъ веществъ, поименованныхъ въ спискѣ В,
прилож. къ ст. 879 Уст. мед. пол., т. XIII Св. Зак.

Медицинскій Совѣтъ, имѣя въ виду, что вещество хлоралгидратъ въ аптекарской таѣсь отмѣчено знакомъ +, журналомъ 15 Ноября 1883 г. за №. 416, утвержденнымъ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ 17 Ноября, призываетъ необходимымъ отнести его къ чи-
слу сильно дѣйствующихъ веществъ, поименованныхъ въ спискѣ В,
приложенномъ къ 879 ст. Уст. медиц. полиц., т. XIII Св. Зак. 1857
г., и дозволенныхъ купцамъ къ продажѣ лишь въ аптеки и по ка-
талогамъ или требованіямъ врачей (ст. 899 того же Устава).

(С. У. и Р. П., 1884 г., № 1, стр. 31).

na przedmioty na żywność dla aresztantów niezbędne, Gubernatorzy przedstawiają General-Gubernatorowi Warszawskiemu, który, sporządziszy na zasadzie tych cen taksę żywności więźniów, komunikuje takową najpóźniej 15 Listopada Ministrowi Spraw Wewnętrznych. Ten ostatni zatwierdza powomioną taksę po uprzednim porozumieniu się z Ministrem Finansów. Trzymani w powomionych więzieniach aresztanci otrzymują uposażenia na żywność na zasadzie oddzielnego wydanego dla nich postanowienia.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

3.

R O Z P O R Z A D Z E N I E M I N I S T R A S P R A W W E W N Ę T R Z N Y C H .

O zaliczeniu chloralhydratu do liczby silnie działających surrogatów, wzmiarkowanych w spisie C, dodat. do art. 879 Ust. med. t. XIII Sw. Zak.

Rada Medyczna zważywszy, że surrogat zwany chloralhydratem w taksie aptekarskiej jest oznaczony znakiem +, protokołem z dnia 15 Listopada 1883 roku za Nr. 416, zatwierdzonym przez Ministra Spraw Wewnętrznych d. 17 Listopada, uzutał za niezbędne zaliczyć go do liczby silnie działających surrogatów, wzmiarkowanych w spisie C, dołączonym do art. 879 Ust. polic. med. t. XIII Sw. Zak. z r. 1857 i których sprzedaż dozwoloną jest kupcom tylko do aptek i podług katalogów lub żądań lekarzy (art. 899 tejże Ustawy).

4.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственного Совѣта.

О расходахъ на межеваніе въ 1884 году.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государственного Совѣта, о расходахъ на межеваніе въ 1884 году. Высочайше утвердить созволить и повелѣть исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.
29-го Ноября 1883 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ журнала Департамента Государственного Совѣта, въ Департаментѣ Государственной Экономіи, разсмотрѣвъ представление Министерства Государственныхъ Имуществъ о расходахъ на межеваніе въ 1884 году, 27-го Октября 1883 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи, разсмотрѣвъ представление Министерства Государственныхъ Имуществъ о расходахъ на межеваніе въ 1884 году, 27-го Октября 1883 г., мнѣніемъ положилъ: настоящее представление утвердить и, вслѣдствіе того: 1) назначить по сметѣ расходовъ Департамента общихъ дѣлъ Министерства Государственныхъ Имуществъ 1884 года на межеваніе триста семнадцати тысяч пятьсотъ рублей, съ показаниемъ оныхъ по § 6, въ томъ числѣ: а) по ст. 1—256000 р. на содержаніе личного состава (следующихъ за вычетомъ 3730 р. на пенсии; б) по ст. 2—24000 руб. на канцелярскіе и хозяйственныя расходы; в) по ст. 3—15000 р. на прогоны, пособія и другіе экстренные расходы; г) по ст. 4—22004 р. на уплату за планы и межевые книги; и д) по ст. 5—496 р. на прибавочное жалованье по привилегиямъ службы; и 2) предоставить Министру Государственныхъ Имуществъ опредѣлять на будущее время необходимое для работъ по межеванію число чиновъ, не выходя изъ сметыаго назначения, на томъ основаніи, на

4.

N A J W Y Ź E J Z A T W I E R D Z O N E Z D A N I E R A D Y
P A Ń S T W A .

O rozchodach na pomiary w roku 1884.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe w Departamencie Ekonomii Państwowej Rady Państwa, Zdanie, o rozchodach na pomiary w roku 1884, Najwyższej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

P o d p i s a ł :
Prezes Rady Państwa *MICHał*.

29 Listopada 1883 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z pro- Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii toku Departamen- Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Mi- stowowej z d. 27-go w roku 1884, uchwała zdanie: niniejsze przedsta- Października 1883 r. wienie zatwierdzić i wskutek tego: 1) wyznaczyć, podług budżetu rozchodów Departamentu interesów ogólnych Ministeryum Dóbr Państwa z roku 1884, na pomiary trzysta siedemnaście tysięcy rubli z wyszczególnieniem ich w § 6, a z tego: a) podług art. 1—256000 rs. na utrzymanie osobistego składu (przy- padające po potrąceniu 3730 rs. na emerytury); b) podług art. 2—24000 rs. na rozchody kancelaryjne i gospodarcze; c) podług art. 3—1£000 rs. na podróże, zapomogi i innce nadzwyczajne rozchody; d) podług art. 4—22004 rs. na opłatę za plany i książki miernicze, i e) podług art. 5—496 rs. na dodatkową pensję wskutek przywilejów służbowych; i 2) porucić Ministrowi Dóbr Państwa mianować na przyszłość niezbędną do robót mierniczych liczbę osób, nie przekra- czając przewidzianej budżetem normy, na tej zasadzie, na jakię

которомъ такое право было предоставлено ему, Министру въ 1875 году, по Высочайше утвержденному 9-го Декабря 1875 г. мнѣнію Государственного Совѣта.

Подлинное мнѣніе подписало въ журналахъ Предсѣдателемъ и Членами.

(С. У. и Р. П., 1880 г., N. 2, стр. 34).

5.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственного Совѣта.

О частныхъ заведеніяхъ для приготовления капсюлей къ охотничьему оружію.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собрании Государственного Совѣта, о частныхъ заведеніяхъ для приготовления капсюлей къ охотничьему оружію, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣть исполнить.

Подписанъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЬ.
15-го Ноября 1883 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соеди- Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономии и въ Общемъ Собрании, разсмотрѣвъ пред- ментовъ Законовъ ставленіе Министра Финансовъ о частныхъ заве- и Государственной департаментахъ для приготовления капсюлей къ охот- Экономии 29 Сен-ничьему оружію, мнѣніемъ положилъ:

тября и Общаго Со- Относительно частныхъ заведеній для приго- брания 31 Октября товленія капсюлей къ охотничьему оружію поста- 1883 г. новить слѣдующія правила:

1) Выдача капсюлей къ охотничьему оружію можетъ быть произволима частными лицами только въ особыхъ заведеніяхъ,

prawo to było nadane Ministrowi w roku 1875 na mocy Najwyższej zatwierzonego d. 9 Grudnia 1875 r. Zdania Rady Państwa.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezes i Członkowie.

5.

NAJWYŻSZEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O zakładach prywatnych do wyrobu kapiszonów do broni myśliwskiej.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólnem Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o zakładach prywatnych do wyrobu kapiszonów do broni myśliwskiej, Najwyższej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa MICHAŁ.

15-go Listopada 1883 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto-
kułów: Połączonych tach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólnem Departamentów Praw i Ekonomii Państwo-
wej z d. 29 Września i Ogólnego Zebrania

z d. 31 Października
1883 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamen-
tach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólnem
Departamentach Praw i Ekonomii Państwo-
wej, rozpoznawszy przedstawienie Ministerium
Finansów o zakładach prywatnych do wyrobu ka-
piszonów do broni myśliwskiej, uchwaliła zdanie:

Co do zakładów prywatnych do wyrobu kapi-
szonów do broni myśliwskiej, postanowić następu-
jące przepisy:

1) Kapiszony do broni myśliwskiej mogą być wyrabiane przez
osoby prywatne jedynie w oddzielnich zakładach, urządzeniach z za-

устроенныхъ съ соблюдениемъ предписанныхъ для сего правилъ. Собственниками и содержателями означенныхъ заведений, а также управляющими онными, могутъ быть какъ русскіе подданные, такъ и иностранцы.

2) Дозволеніе на устройство капсюльныхъ заведеній дается въ установленномъ для всѣхъ вообще заводовъ порядкѣ, но при томъ съ особаго, каждый разъ, разрѣшенія Министра Финансовъ, даваемаго по соглашенію съ Министрами Внутреннихъ Дѣлъ и Военныхъ.

3) Капсюльныя заведенія не должны находиться: а) ближе семидесяти пяти саженъ отъ городской черты, также отъ селеній и мѣстечекъ, отъ фабрикъ, заводовъ, жилыхъ строеній и складовъ легковозгорающихся веществъ, а равно отъ желѣзныхъ дорогъ, и б) ближе сорока саженъ отъ большихъ (т. е. непроселочныхъ) дорогъ, каналовъ и судоходныхъ рѣкъ.

4) Прежде открытія работъ въ заведеніи, оно должно быть освидѣтельствовано установленнымъ порядкомъ, для удостовѣренія въѣ правильности его устройства.

5) Воспрещается допускать къ выдѣлкѣ ударнаго состава несовершеннолѣтнихъ, а ко всѣмъ остальнымъ работамъ въ капсюльномъ заведеніи—малолѣтнихъ, имѣющихъ менѣе пятнадцати лѣтъ отъ роду.

6) Въ капсюльномъ заведеніи не дозволяется одновременно хранить болѣе одного пуда сухаго ударнаго состава.

7) Всѣ прочія условія устройства и содержанія частныхъ капсюльныхъ заведеній и производства на нихъ работъ, а также порядокъ освидѣтельствованія этихъ заведеній и постояннаго за ними надзора опредѣляются постановленіями, издаваемыми Министромъ Финансовъ, по соглашенію съ Министрами Внутреннихъ Дѣлъ и Военныхъ.

8) За устройство капсюльнаго заведенія безъ надлежащаго разрѣшенія, виновный подвергается: заключенію въ тюрьмѣ отъ двухъ до четырехъ мѣсяцевъ или аресту не свыше трехъ мѣсяцевъ. Сверхъ того, означенное заведеніе немедленно закрывается.

Тѣмъ же взысканіемъ и закрытию заведенія подвергается виновный въ производствѣ работъ въ капсюльномъ заведеніи, хотя и устроенному съ надлежащаго разрѣшенія, но не освидѣтельство-

chowaniem ustanowionych co do tego przepisów. Właścicielami powołanych zakładów, utrzymującymi takowe i ich zarządcami mogą być tak poddani rosyjscy jak i zagraniczni.

2) Zezwolenie na urządzenie zakładów kapiszonowych wydaje się w sposób ustanowiony dla wszystkich wogóle fabryk, ale nadto za oddzielnym, za każdym razem, upoważnieniem Ministra Finansów, wydawanym po porozumieniu się z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Wojny.

3) Zakłady kapiszonowe nie powinny się znajdować: a) bliżej jak siedmdziesiąt pięć sażeni od granicy miasta, jak również od wsi i miasteczek, od fabryk, domów mieszkalnych i składów łatwo-zapalnych przedmiotów, tudzież od dróg żelaznych, i b) bliżej jak czterdziest sażeni od dużych (t. j. nie międzywioskowych) dróg, kanałów i rzek spławnych.

4) Przed otwarciem robót w zakładzie, takowy powinien być w ustanowiony sposób zrewidowany, dla przekonania się o tym, czy jest prawidłowo urządżony.

5) Zabrania się dopuszczać do wyrobu składnika wybuchającego nieletnich, a do wszystkich zresztą robót w zakładzie kapiszonowym—małoletnich mających mniej od lat piętnastu.

6) W zakładzie kapiszonowym nie dozwala się przechowywać razem więcej jak jeden pud suchego składnika wybuchającego.

7) Wszystkie zresztą warunki urządzenia i utrzymania zakładów kapiszonowych prywatnych i dokonywania w nich robót, tudzież sposób rewizji tych zakładów i stałego nad niemi nadzoru określają postanowienia wydane przez Ministra Finansów, po porozumieniu się z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Wojny.

8) Za urządzenie zakładu kapiszonowego bez należytego upoważnienia, winny ulegnie: zamknięciu w wieży na czas od dwóch do czterech miesięcy albo aresztowi do trzech miesięcy. Oprócz tego zakład taki natychmiast się zamyka.

Tym samym karom i zamknięciu zakładu ulegnie winny dokonywanie robót w zakładzie kapiszonowym, jakkolwiek urządżonym za należytym upoważnieniem, lecz w ustanowiony sposób nie zrewi-

ваннымъ установленнымъ порядкомъ, если о кажется, что въ устройствѣ заведенія не соблюдены всѣ предписанныя для сего правила.

9) За производство работъ въ капсюльномъ заведеніи, хотя и устроено мъ съ надлежащаго разрешенія и съ соблюдениемъ определенныхъ для него правилъ, по не освидѣтельствованіемъ установленнымъ порядкомъ, виновный подвергается аресту не свыше трехъ мѣсяцевъ.

10) За нарушение прочихъ особо определенныхъ для частныхъ капсюльныхъ заведеній правилъ, а также за несоблюдение позданныхъ въ надлежащемъ порядке постановлений относительно сихъ заведеній (ст. 7), виновный подвергается: аресту не свыше трехъ мѣсяцевъ или денежному взысканію не свыше трехсотъ рублей.

11) Когда послѣдствиемъ проступковъ, означенныхъ въ статьѣ 10, будетъ пожаръ, взрывъ или же причиненіе кому либо смерти, ранъ или увѣчья, то виновный подвергается: заключенію въ тюрьму отъ двухъ до восьми мѣсяцевъ.

Тому же наказанію подвергается, въ упомянутыхъ случаяхъ и виновный въ такихъ дѣйствіяхъ, которая хотя и не предусмотрѣны издаными о капсюльныхъ заведеніяхъ правилами и постановлениями, но относительно которыхъ онъ долженъ быть съ вѣроятностью предвидѣть опасность, имѣющую произойти отъ его неосторожности или безпечности.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У и Р. П. 1884 г., N. 4, стр. 54).

dowanym, jeżeli się okaże, że w urządzeniu zakładu nie zostały zachmentowane wszystkie, ustanowione w tym przedmiocie, przepisy.

9) Za dokonywanie robót w zakładzie kapiszonowym, jakkolwiek urządżonym za należytém upoważnieniem i z zachowaniem określonych w tym przedmiocie przepisów, lecz w ustanowiony sposób niezrewidowanym, winny ulegnie aresztowi do trzech miesięcy.

10) Za naruszenie innych, w oddzielnéj drodze ustanowionych dla prywatnych zakładów kapiszonowych, przepisów, tudzież za niezachowanie wydanych we właściwej drodze postanowień co do tych zakładów (art. 7), winny ulegnie: aresztowi do trzech miesięcy albo karze pieniężnej do rubli trzystu.

11) Jeżeli rezultatem występków, wzmiankowanych w artykule 10, będzie pożar, wybuch albo zadanie komuś śmierci, ran lub kalectwa, winny ulegnie: zamknięciu w wieży na czas od dwóch do ośmiu miesięcy.

Teżże karze ulegnie w pomienionych przypadkach i winny takich czynności, które, chociaż nie są przewidziane w przepisach i postanowieniach o zakładach kapiszonowych, ale co do których powinien był z prawdopodobieństwem przewidzieć niebezpieczeństwo, grożące wskutek jego nieostrożności lub nieogłędności.

Oryginalne zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

6.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

О нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ порядкѣ выдачи содержанія чиновникамъ гражданскаго и военнаго вѣдомствъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниѣ Государственнаго Совѣта, о нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ порядкѣ выдачи содержанія чиновникамъ гражданскаго и военнаго вѣдомствъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ.

9-го Декабря 1883 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ жур- Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ наловъ: Соединен- Департаментахъ Государственной Экономіи и Зан- товъ Государствен- коповъ и въ Общемъ Собраниѣ, разсмотрѣвъ пред- той Экономіи и За- ставленіе Министерства Финансовъ о нѣкоторыхъ коновъ 29 Сентября измѣненіяхъ въ порядкѣ выдачи содержанія чиновникамъ гражданскаго и военнаго вѣдомствъ, и Общаго Собрания мнѣніемъ положило: въ измѣненіе подлежащихъ 22 Ноября 1883 г. узаконеній, постановить слѣдующія правила:

- 1) Всѣмъ служащимъ жалованье и столовыя деньги выдаются съ 20 числа каждого мѣсяца, первое—за истекающій мѣсяцъ, а послѣднія—за мѣсяцъ впередъ, за исключеніемъ столовыхъ за Январь, которыя выдаются съ 2 Января.

6.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O niektórych zmianach w sposobie wydawania uposażenia urzędnikom cywilnym i wojskowym.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o niektórych zmianach w sposobie wydawania uposażenia urzędnikom cywilnym i wojskowym, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazały.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHał*.

9-go Grudnia 1883 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Departamentów Ekonomicznych Państwowej i Praw i na Ogólnym Departamencie Ekonomicznym Państwowej i Finansów. Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministerstw o niektórych zmianach w sposobie wydawania uposażenia urzędnikom cywilnym i wojskowym, uchwaliła zdanie: zmieniając właściwe prawa, postanowić następujące przepisy:
z d. 22-go Listopada 1883 r.

- 1) Pensya i pieniądze na stół wydają się wszystkim urzędnikom od 20 każdego miesiąca, pierwsza—za miesiąc bieżący, a drugie—za miesiąc mający nastąpić, z wyjątkiem pieniędzy na stół za Styczeń, które się wydają od 2 Stycznia.

2) Жалованье за Апрель и столовыя за Май могут быть выдаваемы, по требование распорядительных управлений всѣхъ вѣдомствъ, предъ праздникою Св. Пасхи, если праздникъ бываетъ не ранѣе 10 Апрѣля.

3) Квартирные деньги производятся за третью года впередъ, по наступленіи первого числа того мѣсяца, съ котораго третья начинается. Квартирные деньги, отпускаемыя на основаніи Высочайше утвержденнаго 8 (20) Июня 1874 г. положенія о преобразованіи воинской квартирной погинности (прил. I къ ст. 255 уст. о земск. повин. т. IV св. зак., по прод. 1876 г.), выдаются съ 20 числа за каждый истекающій мѣсяцъ.

4) Переборы жалованья, столовыхъ и квартирныхъ денегъ, происходящіе отъ смерти или отставки лицъ, ония получившихъ, оставляются безъ взысканія и принимаются на счетъ казны.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. N. 5, стр. 81).

7.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Объ отправленіи на родину нижнихъ чиновъ, состоявшихъ на вторичной службѣ въ земской стражѣ Царства Польскаго.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собрании Государственного Совѣта, объ отправленіи на родину нижнихъ чиновъ, состоявшихъ на вторичной службѣ въ земской стражѣ Царства Польскаго, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.
13-го Декабря 1883 г.

2) Pensya za Kwiecień i pieniądze na stół za Maj mogą być wydawane, na żądanie zarządów gospodarczych wszystkich wydziałów, przed świętami Wielkanocnymi, jeżeli te święta przypadają nie wcześniej jak 10 Kwietnia.

3) Pieniądze kwaterunkowe wydają się za trzecią część roku po nastąpieniu pierwszego dnia tego miesiąca, od którego się owa część zaczyna. Pieniądze kwaterunkowe, wydawane na zasadzie Najwyżej zatwierzonego d. 8 (20) Czerwca 1874 r. postanowienia o reformie kwaterunkowej powinności wojskowej (dod. I do art. 255 Ust. o pow. ziems. t. IV sw. zak. podług dal. c. z r. 1876) wydają się od 20-go za każdy miesiąc upływający.

4) Nadebraue sumy z pensyi, pieniądze na stół i pieniądze kwaterunkowych, wskutek śmierci albo dymisyi osób, które takowe otrzymały, nie egzekwują się i przyjmują się na rachunek Skarbu.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

7.

N A J W Y Ź E J Z A T W I E R D Z O N E Z D A N I E R A D Y
P A Ñ S T W A .

O wysłaniu do domów żołnierzy niższych stopni, którzy pozostawali w powtórnej służbie w straży ziemskiej Królestwa Polskiego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólnem Zebraniu Rady Państwa, zdanie, o wysłaniu do domów żołnierzy niższych stopni, którzy pozostawali w powtórnej służbie w straży ziemskiej Królestwa Polskiego, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

P o d p i s a ł :

Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ*.

13-go Grudnia 1883 r.

Миніе Государственного Совета.

Выписано изъ Государственный Советъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной ненныихъ Департамента Экономии и въ Общемъ Собрании, разсмотрѣвъ ментовъ Законовъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ объ и Государственной отправлениі на родину нижнихъ чиновъ, состоявшимъ Экономии 12 Ноября шпихъ на вторичной службѣ въ земской стражѣ и Общаго Собрания Царства Польскаго, *мнѣніемъ положилъ:*

28 Ноября 1883 г. Въ дополненіе подлежащихъ узаконеній постановить:

„Дѣйствіе Высочайше утвержденного 18-го Февраля 1876 года положенія Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, объ обратномъ отправлениі на родину или въ прежнія мѣста жительства уволенныхъ отъ службы въ земской стражѣ нижнихъ чиновъ изъ уроженцевъ Имперіи съ ихъ семействами, распространяется также на тѣхъ изъ означенныхъ чиновъ, которые состояли въ сей стражѣ на вторичной службѣ, продолжавшейся не менѣе трехъ лѣтъ, а равно на семейства этихъ лицъ.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журпалѣ Предсѣдателями и Членами.

(С. У и Р. П., 1884 г., N. 5, стр. 85).

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto-

Rada Państwa, w Połączonych Departamen-kułów: Połączonych tach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólnym Departamentów Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra i Ekonomii Państwo- Spraw Wewnętrznych o wysłaniu do domów żoł- wej z d. 12 Listopada nierzy niższych stopni, którzy pozostawali w powtór- i Ogólnego Zebrania néj służbie w straży ziemskiej Królestwa Polskiego, z d. 28-go Listopada uchwaliła zdanie:

1883 r.

W uzupełnieniu właściwych praw, postanowić:

„Moc obowiązująca Najwyższej zatwierdzonego d. 18-go Lutego 1876 r. postanowienia Komitetu do spraw Królestwa Polskiego o powtórnym wysłaniu do domów lub do dawnych miejsc zamieszkania uwolnionych ze służby ze straży ziemskiej żołnierzy niższych stopni, urodzonych w Cesarstwie z ich rodzinami, stosuje się także do tych, którzy pozostawali w téj straży w powtórnéj służbie, która trwała przynajmniej lat trzy, jak również do rodzin tych osób.

Oryginalne zdanie podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

8.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Объ обращеніи города Гора-Кальварія въ посадъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственнаго Совѣта, о обращеніи города Гора-Кальварія въ посадъ, Высочайше утвердить созволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписанъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ.
13-го Декабря 1883 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственного Совѣта, въ Соединенныхъ журналахъ: Соеди- Департаментахъ Законовъ и Государственной ненныхъ Департа- Экономіи и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ ментовъ Законовъ представление Министра Внутреннихъ Дѣлъ о оби Государственной ращеніи города Гора-Кальварія въ посадъ, минь- Экономіи 12 Ноября ніемъ положилъ:
и Общаго Собрания Городъ Гора-Кальварія (Гроецкаго уѣзда, 28 Ноября 1883 г. Варшавской губерніи) переименовать въ посадъ, распространивъ, вмѣстѣ съ тѣмъ, на него дѣйствіе Высочайшаго указа 19-го Февраля 1864 г. объ устройствѣ сельскихъ гминъ (полн. собр. зак. т. XXXIX N. 40610) и всѣхъ изданий въ развитіе онаго постановленій.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г., N. 5, стр. 86).

8.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O zamianie miasta Góra Kalwarya na osadę.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o zamianie miasta Góra Kalwarya na osadę, Najwyżżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

P o d p i s ał:

Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ*.

13-go Grudnia 1883 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołów: Połączonych Departamentów: Połączonych tach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólnym Departamencie w Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Praw i Ekonomii Państwowej z d. 12 Lipca 1880 r. Spraw Wewnętrznych o zamianie miasta Góra Kalwaryi na osadę, uchwalila zdanie:

stopada i Ogólnego

Zebrania z d. 28 Lipca 1880 r.

Miasto Góra Kalwaria (powiatu Grójeckiego gubernii Warszawskiej) zamienić na osadę, stosując równocześnie do niego moc obowiązującą Najwyższego Ukazu z d. 19 Lutego 1864 r. o urzędzeniu gmin wiejskich (Całkow. Zbiór Praw t. XXXIX Nr. 40610 i wszystkich, wydanych w jego rozwinięciu, postanowień..

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

9.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛЪНИЕ, ОБЪЯВЛЕНОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ЮСТИЦІИ.

О дополнительномъ Актѣ къ Конвенціи, заключенной между Россіею и Германіею 23 Января (4 Февраля) 1879 г., о непосредственныхъ сношенияхъ между судебными учреждениями Варшавскаго судебнаго округа и судебными мѣстами пограничныхъ провинцій Королевства Пруссіи.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ удостоилъ, въ Петергофѣ, въ 3-й день Октября 1883 г., Высочайшей ратификації Дополнительный Актъ къ Конвенціи, заключенной между Россіею и Германіею 23 Января (4 Февраля) 1879 г., о непосредственныхъ сношенияхъ между судебными учреждениями Варшавскаго судебнаго округа и судебными мѣстами пограничныхъ провинцій Королевства Пруссіи. Эта ратификація, по установленному порядку, обмѣнена на Берлинскую 10 (22) Октября 1883 года и Дополнительный Актъ имѣть войти въ дѣйствие чрезъ тридцать дней по обнародованію онаго.

9.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI.

O akcie dodatkowym do Konwencji, zawartej pomiędzy Rosją a Niemcami d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1879 r. o bezpośrednich stosunkach pomiędzy instytucjami sądowemi okręgu sądowego Warszawskiego a władzami sądowemi prowincji pogranicznych Królestwa Pruskiego.

NAJJAŚNIEJSZY PAN zaszczycił w Peterhofie d. 3-go Października 1883 r. Najwyższą ratyfikacyją Akt dodatkowy do Konwencji, zawartej pomiędzy Rosją a Niemcami d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1879 roku o stosunkach bezpośrednich pomiędzy instytucjami sądowemi okręgu sądowego Warszawskiego a władzami sądowemi prowincji pogranicznych Królestwa Pruskiego. Ratyfikacyja ta, podług ustanowanego porządku, wymienioną została na Berlińską dnia 10 (22) Października 1883 r. i akt dodatkowy ma wejść w wykonanie w dni trzydzieści po ogłoszeniu takowego.

ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ АКТЪ

къ Конвенціи, заключенной между ЕГО ВЕЛИЧЕСТВОМЪ ИМПЕРАТОРОМЪ Всероссійскимъ и Его Величествомъ Императоромъ Германскимъ, Королемъ Пруссімъ, 23 Января (4 Февраля) 1879 года, о непосредственныхъ сношенихъ между судебными учреждениями Варшавскаго судебнаго округа и судебными мѣстами пограничныхъ провинцій Королевства Пруссіи.

Божію посилѣщующею милостію, МЫ, АЛЕКСАНДРЪ Третій, ИМПЕРАТОРЪ и Самодержецъ Всероссійскій, Московскій, Кіевскій, Владімірскій, Новогородскій, Царь Казанскій, Царь Астраханскій, Царь Польскій, Царь Сибірскій, Царь Херсониса Тавріческаго, Царь Грузинскій; Государь Псковскій и Великій Князь Смоленскій, Литовскій, Волынскій, Подольскій и Финляндскій; Князь Эстляндскій, Лифляндскій, Курляндскій и Семигальскій, Самогитскій, Бѣлостовскій, Корельскій, Тверскій, Югорскій, Пермскій, Вятскій, Болгарскій и іныхъ; Государь и Великій Князь Новогорода, Низовскія земли, Черниговскій, Рязанскій, Полотскій, Ростовскій, Ярославскій, Бѣлозерскій, Удорскій, Обдорскій, Кондійскій, Витебскій, Мстиславскій, и всея Сѣверныя страны Повелитель; и Государь Иверскія, Карталинскія и Кабардинскія земли и Области Арменскія; Черкасскихъ и Горскихъ Князей и іныхъ наслѣдный Государь и Обладатель; Государь Туркестанскій; Наслѣдникъ Норвежскій, Герцогъ Шлезвигъ-Голстинскій, Стормарнскій, Дитмарсенскій и Ольденбургскій, и прочая, и прочая, и прочая.

Par la Grâce de Dieu, NOUS, ALEXANDRE Trois, EMPEREUR et Autocrate de toutes les Russies, de Moscou, Kiow, Wladimir, Novgorod, Tsar de Casan, Tsar d'Astrakhan, Tsar de Pologne Tsar de Sibérie, Tsar de la Chersonèse Taurique, Tsar de la Géorgie, Seigneur de Plescow et Grand Duc de Smolensk, de Lithuanie, Vo Ihynie, Podolie et de Finlande; Duc d'Estonie, de Livonie, de Courlande et Sémigalle, de Samogitie, Bialostock, Carélie, Jugorie, Perm, Viatka, Bolgarie et d'autres; Seigneur et Grand Duc de Nov-

AKT DODATKOWY

do Konwencyi, zawartej pomiędzy NAJJAŚNIEJSZYM CESARZEM Wszech Rosji i Najjaśniejszym Cesarem Niemieckim, Królem Pruskim d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1879 r. o stosunkach bezpośrednich pomiędzy instytucjami sądowymi okręgu sądowego Warszawskiego a władzami sądowymi prowincji pogranicznych Królestwa Pruskiego.

Z Bożej Łaski M Y, ALEKSANDER Trzeci, Cesarz i Samowładca Wszechrosyjski, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowogrodzki, Car Kazancki, Car Astrachański, Król Polski, Car Syberyjski, Car Chersonesu Tauryckiego, Car Gruziński, Pan na Pskowie, i Wielki Książę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki, Książę Estlandzki, Lislandzki, Kurlandzki i Semigalski, Samogicki, Białostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiacki, Bułgarski i innych ziem; Monarcha i Wielki Książę Nowogrodu, Nizowskich ziem, Czernigowski, Razański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Bielozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mścisławski i całego północnego kraju rozkazodawca, i Monarcha Iwerskiej, Katarliński i Kabardyński ziem i obwodów Armeńskich; Czerkaskich i Górszych książąt i innych dziedziczny Monarcha i Władca, Monarcha Turkiestański, Następca Norweski, Hercog Szlezwig-Holsztynski, Stormarnski, Ditmarski, Oldenburgski etc. etc. etc.

gorod-inférieur, de Czernigow, Riasan, Polotzk, Rostow, Jaroslaw, Béloosersk, Oudor, Obdor, Condie, Witebsk, Mstislaw, Dominateur de toute la contrée du Nord; Seigneur d'Ibérie, de la Cartalinie, de la Cabardie et de la province d'Arménie; Prince Héréditaire et Souverain des Princes de Circassie et d'autres Princes montagnards; Seigneur de Turkestani; Successeur de Norvège, Duc de Schleswig-Holstein, de Stormarn, de Dithmarsen et d'Oldenbourg, etc. etc. etc.

Объявляемъ чрезъ сie, что въ слѣдствіе взаимнаго соглашенія между НАМИ и Его Величествомъ Императоромъ Германскимъ, Королемъ Прусскими, Полномочные НАШИ заключили и подписали въ С.-Петербургѣ 17 (29) Августа 1883 г. Дополнительный Актъ къ Конвенціи между Россіею и Гермашіею, отъ 23 Января (4 Февраля) 1879 г. о непосредственныхъ сношенияхъ между судебными учрежденіями Варшавскаго судебнаго округа и Германскими пограничными судебными мѣстами, для распространенія дѣйствія сей Конвенціи на судебнаго учрежденія Варшавскаго Военнаго Округа, а равно и на Прусскіе пограничные Военные Суды, подѣламъ гражданскимъ и уголовнымъ. Этотъ Дополнительный Актъ отъ слова до слова гласитъ тако:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій и Его Величество Императоръ Германскій, Король Прусскій, желая упростить и установить порядокъ сношений между Варшавскимъ Военно-Окружнымъ Судомъ и судебными мѣстами пограничныхъ провинцій Королевства Пруссіи по дѣламъ подлежащимъ ихъ вѣдѣнію, положили, по взаимному соглашенію, заключить съ этою цѣлію Дополнительный Актъ къ Конвенціи, подписанной въ С.-Петербургѣ 23 Января (4 Февраля) 1879 г., и на сей конецъ назначили своими Уполномоченными, именно:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій:—Николая Гирса, Своего Дѣйствительного Тайного Совѣтника и Статсь-Секретаря, Своего Министра Иностранныхъ Дѣлъ,

Savoir faisons par les présentes, qu'à la suite d'un commun accord entre NOUS et Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, NOS Plénipotentiaires respectifs ont conclu et signé à St.-Pétersbourg le 17 (29) Août de l'année 1883 un Acte additionel à la Convention conclue entre la Russie et l'Allemagne le 23 Janvier (4 Février) 1879 concernant la correspondance directe entre les tribunaux de l'arrondissement judiciaire de Varsovie et ceux des provinces limitrophes de Allemagne dans le but d'étendre l'effet de cette Convention sur les tribunaux de l'arrondissement militaire de Varsovie ainsi que sur les tribunaux limitrophes militaires du Royaume de Prusse dans les affaires civiles et pénales. La teneur de cet Acte additionnel est mot pour mot comme suit:

Niniejszym oznajmiamy, iż naskutek wzajemnego porozumienia się pomiędzy NAMI a Najjaśniejszym Cesarzem Niemieckim, Królem Pruskim, Pełnomocnicy NASI zawarli i podpisali w S.-Petersburgu d. 17 (29) Sierpnia 1883 r. Akt dodatkowy do Konwencji, zawartej pomiędzy Rosją a Niemcami dnia 23-go Stycznia (4 Lutego) 1879 r., dotyczący korespondencji bezpośredniej pomiędzy instytucjami sądowymi Okręgu Sądowego Warszawskiego a władzami sądowymi prowincji pogranicznych Niemiec, w celu rozszerzenia skutków téj Konwencji na władze sądowe okręgu Wojennego Warszawskiego, jak również na sądy wojenne pograniczne Królestwa Pruskiego w sprawach cywilnych i karnych. Osnowa pomienionego aktu słowo w słowo brzmi jak następuje:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski i Najjaśniejszy Cesarz Niemiecki, Król Pruski, życząc sobie ułatwić i ustanowić korespondencję pomiędzy Sądem Wojenno-Okręgowym Warszawskim a władzami sądowymi prowincji pogranicznych Królestwa Pruskiego w sprawach podlegających ich kompetencji, postanowili po wzajemnym porozumieniu się, zawrzeć w tym celu Akt dodatkowy do Konwencji, podpisanej w S.-Petersburgu d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1879 roku i tym końcem mianowali swymi Pełnomocnikami:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski:—Mikołaja Giersa, Swojego Rzeczywistego Radcę Tajnego i Sekretarza Stanu, Swojego Ministra Spraw Zagranicznych,

SA MAJESTÉ l'EMPEREUR de toutes les Russies et Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, désirant faciliter et régler la correspondance entre les Tribunal d'arrondissement militaire de Varsovie et les tribunaux des provinces limitrophes du Royaume de Prusse dans les affaires de leur compétence ont résolu d'un commun accord, de conclure dans ce but un Acte additionnel à la Convention, signée à St.-Pétersbourg le 23 Janvier (4 Février) 1879 et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

SA MAJESTÉ l'EMPEREUR de toutes les Russies:—Monsieur Nicolas de Giers, Son Conseiller Privé Actuel et Secrétaire d'Etat, Son Ministre des Affaires Etrangères,

et Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:—Son

а Его Величество Императоръ Германскій, Король Пруссій:— Своего Генералъ-Адъютанта, Генералъ-Лейтенанта Ганса-Лотара фонъ-Швейнца, Своего Чрезвычайного и Полномочного Посла при ЕГО ВЕЛИЧЕСТВѢ ИМПЕРАТОРѢ Всероссійскомъ;

Каковые уполномоченные по взаимпомъ предъявленіи своихъ полномочій, найдешихъ въ доброй и надлежащей формѣ, постановили нижеслѣдующія статьи:

Статья 1.

Варшавскій Военно-Окружной Судъ—съ одной стороны и военно-корпусные суды (Korpsgericht), а именно: Военный судъ гвардейского корпуса въ Берлинѣ, 1-го армейского корпуса въ Кёнигсбергѣ, 2-го корпуса въ Штеттинѣ, 3-го корпуса въ Берлинѣ, 5-го корпуса въ Познани и 6-го корпуса въ Бреславль—съ другой стороны, равно какъ и ихъ Прокуроры, будутъ отныне вести непосредственныя сношения по дѣламъ ихъ вѣдѣнія какъ между собою, такъ и съ подлежащими судебными мѣстами и ихъ прокурорами, коимъ предоставлено право непосредственныхъ сношений статьею 2-ю Конвенціи 23 Января (4 Февраля) 1879 г.

Статья 2.

Сказанныя сношения будутъ производиться согласно во всемъ со статьями 3, 4, 5, 6 и 7 вышеупомянутой конвенціи.

Aide-de-Camp-Général, Lieutenant-Général Hans Lothar de Schweinitz, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près SA MAJESTÉ l'EMPEREUR de toutes les Russies;

Lesquels après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Le Tribunal d'arrondissement militaire de Varsovie—d'un côte et les tribunaux des corps d'armée (Korpsgericht) savoir: le tribunal

a Najjaśniejszy Cesarz Niemiecki, Król Pruski: — Generał-Adjudanta, Generała-Lejtenanta Hansa Lotara von Schweinitza, Swojego Nadzwyczajnego i Upełnomocnionego Posła przy NAJJAŚNIEJSZYM CESARZU Wszechrosyjskim;

Którzy to Pełnomocnicy, po wzajemnym okazaniu sobie swoich pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobréj i należytéj formie postanowili następujące artykuły:

Artykuł I.

Sąd Wojenno-Okręgowy Warszawski z jednej strony, i wojsko-korpusowe sądy (Korpsgericht), a mianowicie: Sąd Wojenny korpusu gwardyi w Berlinie, 1-go korpusu armii w Królewcu, 2-go korpusu w Szczecinie, 3-go korpusu w Berlinie, 5-go korpusu w Poznaniu i 6-go korpusu we Wrocławiu — z drugiej strony, jak również prokuratorzy tych sądów będą odtąd korespondowali bezpośrednio w sprawach należących do ich kompetencji tak pomiędzy sobą jakoteż z podwładnimi im władzami sądowymi i ich prokuratorami, którym nadane zostało prawo do stosunków bezpośrednich przez artykuł 2-gi Konwencyi z d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1879 r.

Artykuł 2.

Korespondencje te odbywać się będą we wszystkiem zgodnie z artykułami 3, 4, 5, 6 i 7 wyżej pomienionej Konwencyi.

du corps d'armée de la garde à Berlin, du 1-r corps d'armée à Königsberg, du 2-me corps à Stettin, du 3-me corps à Berlin, du 5-me corps à Posen et du 6-me à Breslau — de l'autre, ainsi que leurs Procureurs respectifs correspondront dorénavant, dans les affaires de leur compétence, directement tant entre eux, qu'avec les tribunaux et les procureurs respectifs admis au droit de correspondance directe par l'art. 2 de la Convention du 23 Janvier (4 Février) 1879.

Article 2.

Les dites correspondances seront échangées et entretenues en

Статья 3.

Вся переписка и все посылки, отправляемые подлежащими судебными властями, коимъ предоставлено право непосредственныхъ сношений какъ Конвенциею 23 Января (4 Февраля) 1879 г., такъ и настоящимъ Дополнительнымъ Актомъ, имѣютъ быть франкированы.

Статья 4.

Настоящій Актъ будетъ ратифициованъ и ратификаціи будутъ обмѣнены въ С.-Петербургѣ въ возможно скоромъ времени.

Онъ будетъ подлежать исполненію, начиная съ тридцатаго дня отъ того числа, въ которое въ предѣлахъ владѣлій Высокихъ договаривающихся Сторонъ состоится позднѣйшее его обнародование иорядкомъ, предписаннымъ дѣйствующими въ обоихъ Государствахъ законами.

Онъ будетъ оставаться въ силѣ одинаковое время съ Конвенциею, къ которой онъ служить дополненіемъ.

Въ удостовѣреніе чего обоюдные Уполномоченные настоящій Дополнительный Актъ подписали и приложили къ опуму печати своихъ гербовъ.

Училио въ двухъ экземплярахъ въ С.-Петербургѣ 17 (29) Августа 1883 года.

(поди.) Гирсь.

(М. П.)

(поди.) Швейницъ.

(М. П.)

tout point, conformément aux articles 3, 4, 5, 6 et 7 de la Convention susmentionnée.

Article 3.

Toutes les correspondances et tous les envois expédiés par l'une des autorités respectives admises au droit de correspondance directe tant par la Convention du 23 Janvier (4 Février) 1879, que par le présent Acte additionnel, seront affranchis.

Artykuł 3.

Wszelkie korespondencye i przesyłki, wysyłane przez właściwe władze, którym nadane zostało prawo do stosunków bezpośrednich tak przez Konwencję z d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1879 r., jak również i przez niniejszy akt dodatkowy powinny być frankowane.

Artykuł 4.

Akt niniejszy będzie ratyfikowany i ratyfikacye będą wymienione w St.-Petersburgu, w czasie, o ile można, jaknajpierwszym.

Będzie ulegał wykonaniu, poczawszy od trzydziestego dnia od téj daty, w której, w obrębie posiadłości Wysokich stron umowę zawierających, nastąpi najpóźniejsze ogłoszenie go w sposób przepisany przez prawa w obudwu państwach obowiązujące.

Zachowa moc obowiązującą przez czas jednak z Konwencją, do której służy jako uzupełnienie.

Na dowód czego wzajemni Pełnomocnicy niniejszy Akt dodatkowy podpisali i przyłożyli na nim swoje pieczęcie herbowe.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w S.-Petersburgu d. 17 (29) Sierpnia 1883 r.

(podp.) Giers.

(M. P.)

(podp.) Schweinitz.

(M. P.)

Article 4.

Le présent Acte sera ratifié et les ratifications en seront échangées à St.-Pétersbourg aussitôt que faire se pourra.

Il sera exécutoire à dater du trentième jour après sa promulgation faite la dernière dans les formes prescrites par les lois en vigueur dans les territoires d'état des Hautes Parties contractantes.

Il restera en vigueur tant que le sera la Convention, à laquelle il sert de complément.

Того ради, по довольною разсмотрѣніи сего Акта, МЫ принялъ онъй за благо, подтвердили и ратификовали, яко же симъ за благо приемлемъ, подтверждаемъ и ратификуемъ во всемъ его содержаніи, обѣщалъ ИМПЕРАТОРСКИМЪ НАШИМЪ Словомъ, за НАСЪ, Наслѣдниковъ и Пресмыиковъ НАШИХЪ, что все въ помянутомъ Актѣ постановленное соблюдаемо и исполняемо будетъ ненарушимо.

Во удостовѣреніе чего МЫ сю Нашу ИМПЕРАТОРСКУЮ Ратификацію Собственноручно подписавъ, повелѣли утвердить Государственою НАШЕЮ печатью.

Дана въ Петергофѣ, Октября третьяго дня въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ восемьдесятъ третье, Царствованія же НАШЕГО въ третье.

На подлинномъ Собственою ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано тако:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

(Контрасигнировалъ) Министръ Иностранныхъ Дѣлъ,
Статсъ-Секретарь Гирсъ.

(С. У. и Р. П. 1884 г. N. 5, стр. 91).

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait en double à St. Pétersbourg le 17 (29) Août 1883.

(signé) Giers. (signé) V. Schweinitz.

(L. S.) (L. S.)

A ces causes, après avoir suffisamment examiné cet Acte, NOUS l'avons agréé, confirmé et ratifié, comme par les présentes NOUS l'agréons, confirmons et ratifions dans toute sa teneur, en promettant sur NOTRE parole IMPÉRIALE pour NOUS, NOS Héritiers et Successeurs, que tout ce qui a été stipulé dans cet Acte sera observé et exécuté inviolablement.

Z tych przyczyn, po dostatecznym rozpoznaniu niniejszego Aktu, uznaliśmy go za dobry, zatwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy i jakoż niniejszym za dobry uznajemy, zatwierdzamy i ratyfikujemy w całej jego osnowie, przyrzekając NASZEM CESARSKIEM Słowem, za NAS, Następów i Spadkobierców NASZYCH, że wszystko, co w powie- nionym Akcie postanowiono, będzie niezachwycone zachowywane i wy- konywane.

Na dowód czego niniejszą NASZĄ CESARSKĄ ratyfikację, Własnoręcznie podpisawszy, rozkazaliśmy stwierdzić pieczęcią NA- SZEGO Państwa.

Dana w Peterhofie dnia trzeciego Października roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiącznego ośmusetnego ośmdziesiątego trzechiego a panowania NASZEGO trzeciego.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręka podpisano tak:

„ALEKSANDER.“

(Kontrasygnował): Minister Spraw Zagranicznych,
Sekretarz Stanu *Giers.*

En foi de quoi NOUS avons signé de NOTRE propre main la présente Ratification IMPÉRIALE et y avons fait apposer le sceau de NOTRE Empire.

Fait à Péterhof le trois Octobre de l'an de grâce mil huit cent quatre-vingt-trois et de NOTRE Règne la vingt troisième année.

L'original est signé de la propre main de SA MAJESTÉ l'EM- PEREUR, ainsi:

„ALEXANDRE“
(L. S.)

(Contresigné) Le Ministre des Affaires Etrangères,
Secrétaire d'Etat *Giers.*

10.

Распоряжение Министра Народного Просвещения.

О причислении воскресно-коммерческихъ училищъ Калишского, Люблинского и Плоцкаго къ четвертому разряду учебныхъ заведений въ отношеніи льготъ по отбыванію воинской повинности.

Руководствуясь Высочайше утвержденнымъ 19го Ноября 1877 г. мнѣніемъ Государственного Совѣта, о порядке причисленія училищъ къ четвертому разряду учебныхъ заведений въ отношеніи льготъ по отбыванію воинской повинности, Министерство Народного Просвѣщенія, согласно съ заключеніемъ Военнаго Министра, признало возможнымъ причислить воскресно-коммерческія училища Калишское, Люблинское и Плоцкое къ четвертому разряду учебныхъ заведений въ отношеніи льготъ по отбыванію воинской повинности.

(С. У. и Р. П. 1884 г. N. 5 стр. 104).

10.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OSWIATY PUBLICZNEJ.

O zaliczeniu szkół niedzielno-handlowych Kaliskiej, Lubelskiej i Płockiej do zakładów naukowych czwartej kategorii pod względem ulg w odbywaniu powinności wojskowej.

W zastosowaniu się do Najwyższej zatwierdzonego d. 19 Listopada 1877 roku Zdania Rady Państwa, o sposobie zaliczania szkół do czwartej kategorii zakładów naukowych pod względem ulg w odbywaniu powinności wojskowej, Ministerium Oświaty Publicznej, zgodnie z wnioskiem Ministra Wojny, uznało za możliwe zaliczyć szkoły niedzielno-handlowe: Kaliską, Lubelską i Płocką do czwartej kategorii zakładów naukowych pod względem ulg w odbywaniu powinności wojskowej.

11.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫЯ МНЕНИЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВЪТА.

Объ измѣненіи и дополненіи правилъ о мѣрахъ для
поощренія вывоза русскаго спирта за границу.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственнаго Совѣта, объ измѣненіи и дополненіи правилъ о мѣрахъ для поощренія вывоза русскаго спирта за границу, Высочайше утвердить соизволитъ и повелѣть исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта **МИХАИЛЪ.**

27-го Декабря 1883 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналовъ: Соеди- Департаментахъ Государственной Экономіи и Зан- ненныхъ Департа- коновъ и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ пред- ментовъ Государ- ставленіе Министра Финансовъ объ измѣненіи ственной Экономіи и дополненіи правилъ о мѣрахъ для поощренія и Законовъ 5-го Но- вывоза русскаго спирта за границу, мнѣніемъ по- ября и Общаго Со- ложилъ:

бранія 12 Декабря 1883 г.

I. Взамѣнъ п. 1 и въ дополненіе п. 2 ст. 2 прилож. къ ст. 269 (примѣч. 1) Уст. о пят. сбо- рѣ, изд. 1876 г., постановить, въ видѣ временной мѣры, слѣдующія правила:

11.

**N A J W Y Ź E J Z A T W I E R D Z O N E Z D A N I E R A D Y
P A Ń S T W A .**

O zmianach i uzupełnieniu przepisów o środkach zachęcenia do wywozu spirytusu rosyjskiego zagranicę.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła na Ogólnem Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o zmianie i uzupełnieniu przepisów o środkach zachęcenia do wywozu spirytusu rosyjskiego za granicę, Najwyższej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

P o d p i s a ł:
Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ*.

27-go Grudnia 1883 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Rada Państwa, w Połączonych Departamentów Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnem Departamentów Ekonomicznym Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów o zmianie i uzupełnieniu przepisów o środkach zachęcenia do wywozu spirytusu rosyjskiego i Ogólnego Zebrania za granicę, uchwaliła zdanie:
z d. 12 Grudnia 1883 r.

I. Zamiast ust. 1 i w uzupełnieniu do ust. 2 art. 2 dodat. do art. 269 (uw. 1) Ust. o akc. od nap., wyd. z r. 1876, postanowić następujące przepisy:

1) При вывозѣ изъ заводскихъ подваловъ и оптовыхъ складовъ за границу очищеннаго спирта, отчисляется на общество и перевозку шесть процентовъ съ того количества спирта, действительная крѣпость коего, при освидѣтельствованіи въ таможнѣ, окажется не ниже 95 градусовъ, со спирта же испанской крѣпости, какъ очищенаго, такъ и неочищенаго, отчисляется, на томъ же основаніи, три процента; за отчисляемое количество процентовъ акцизъ не взыскивается.

2) Министру Финансовъ предоставляется опредѣлять для различныхъ разстояній предѣльные сроки нахожденія вина и спирта въ пути, дающіе отправителю право на льготу, установленную п. 2 ст. 2 прилож. къ ст. 269 (примѣч. 1) Уст. о пит. сборѣ, изд. 1876 г.

П. Статью 3 прилож. къ ст. 296 (примѣч. 1) Уст. о пит. сборѣ, изд. 1876 г. отменить.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г., N. 6, стр. 105).

12.

Высочайшее утвержденное мнѣніе Государственного Совѣта.

О продленіи на три года существующаго порядка распределенія суммъ, ассигнируемыхъ на содержаніе личнаго состава чиновъ губернскаго межеваго вѣдомства.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО, воспользовавшее мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государственного Совѣта, о продленіи на три года существующаго порядка

1) Przy wywozie z laniusów gorzelnianych i składów hurtowych za granicę spirytusu dystylowanego, potrąca się na dystylację i pędzenie sześć procent od téj ilości spirytusu, którego istotna tęgość przy rewizji na komorze okaże się nie mniejszą od 95 stopni; zaś od spirytusu mniejszej tęgości, tak dystylowanego jak i niedystylowanego, potrąca się, na téj samej zasadzie, trzy procent; za potrącaną ilość procentów akcyzy się nie pobiera.

2) Ministrowi Finansów służy prawo określać dla różnych odległości najdłuższy czas znajdowania się okowity i spirytusu w drodze, dający prawo wysyłającemu do ulgi, ustanowionej w ust. 2 art. 2 dod. do art. 269 (uwaga 1) Ust. o akc. od nap., wyd. z r. 1876.

II. Artykuł 3 dodatku do art. 269 (uwaga 1) Ust. o akc. od nap. z r. 1876 uchylić.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

12.

**N A J W Y Ź E J Z A T W I E R D Z O N E Z D A N I E R A D Y
P A Ń S T W A.**

O przedłużeniu na lat trzy istniejącego sposobu rozdzielania sum asygnowanych na uposażenie osobistego skła-
du urzędników wydziału mierniczego gubernialnego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Departamencie Ekonomii Państwowej Rady Państwa, Zdanie, o przedłużeniu na lat trzy istniejącego sposobu rozdzielania sum asygnowanych na uposażenie

распредѣленія суммъ, ассигнуемыхъ на содержаніе личнаго соста-
ва чиновъ губернскаго межеваго вѣдомства, Высочайше утвер-
дить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

По дипасалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ.

27-го Декабря 1883 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣта, въ Департаментъ журнала Департа- Государствоопой Экономіи, разсмотрѣвъ предста-
мента Государ- вленіе Министра Юстиціи о продленіи на три го-
ственной Экономіи да существующаго порядка распредѣленія суммъ,
1 Декабря 1883 г. ассигнуемыхъ на содержаніе личнаго состава чи-
новъ губернскаго межеваго вѣдомства, мнѣніемъ
положилъ: дѣйствіе Высочайше утвержденного
12 Мая 1881 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта
о предоставлениі въ распоряженіе Министра Юстиціи, въ теченіи трехъ лѣтъ, всей суммы, ассигнуе-
мой на содержаніе личнаго состава чиновъ гу-
бернскаго межеваго вѣдомства продолжить еще
на три года, т. е. до 1 Января 1887 г.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ
и Членами.

(С. У. и Р. П. 1880 г., №. 7 стр. 132).

osobistego składu urzędników wydziału mierniczego gubernialnego,
Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazały.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHał*.

27-go Grudnia 1883 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu Departamentu Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Ekonomii Państwowej Sprawiedliwości o przedłużeniu na lat trzy istniejącego sposobu rozdzielania sum, asygnowanych na uposażenie osobistego składu urzędników wydziału mierniczego gubernialnego, uchwała zdanie: moc obowiązującą Najwyżej zatwierzonego d. 12 Maja 1881 r. Zdania Rady Państwa o pozostaaniu do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości wciążu trzech lat całej sumy asygnowanej na uposażenie osobistego składu urzędników wydziału mierniczego gubernialnego przedłużyć jeszcze na lat trzy t. j. do 1 Stycznia 1887 r.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezes i Członkowie.

13.

Высочайше утвержденное положение Военного Совета.

О пользовании больныхъ по военному вѣдомству.

Военный Советъ, по выслушаніи представлениія Главнаго Штаба съ проектомъ Положенія о пользованіи больныхъ по военному вѣдомству, положилъ:

1) Прилагаемое Положеніе о пользованіи больныхъ по военному вѣдомству ввести въ дѣйствіе взамѣнъ пынъ дѣйствующихъ правилъ по сему предмету; и

2) Съ припятіемъ этого Положенія: а) считать отмѣненными ст. 1368—1536 кп. III ч. IV, Св. Воен. Пост., изд. 1859 г. и приложенія LVII—LIX, и б) дополнить приложение LXX къ ст. 539 кп. XVI Св. Воен. Пост. 1869 г., изд. II, по нижеслѣдующему проекту:

Въ настоящее Положеніе о пользованіи больныхъ по военному вѣдомству не включены, но признаются въ врачебномъ заведенія, для леченія на счетъ интенданства, тѣ нижніе чины, которые, вступивъ въ службу до десятой ревизіи, по выходѣ въ отставку остались непрописанными къ обществамъ, какъ признаваемые лично къ тому необязанными, на основаніи положенія 25 Іюня 1867 г., а равно ихъ жены и вдовы; изъ дѣтей же этихъ нижнихъ чиновъ, право на казенное лечение имѣютъ только тѣ, коимъ производится денежное пособіе на основаніи приказа по военному вѣдомству 1870 г. № 358.

Таковое положеніе Военного Совета, а равно Положеніе о пользованіи больныхъ по военному вѣдомству и проектъ дополненія приложения къ ст. 539 кп. XVI Св. В. П. 1869 г., изд. II, Высочайше утверждены 8 Октября 1883 г.

13.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE RADY WOJENNÉJ.

O leczeniu chorych w Wydziale Wojny.

Rada Wojenna, po wysłuchaniu przedstawienia Sztabu Głównego, z projektem postanowienia o leczeniu chorych w Wydziale Wojny, uchwaliła:

1) Załączające się postanowienie o leczeniu chorych w Wydziale Wojny wprowadzić w wykonanie, zamiast obecnie obowiązujących w tym przedmiocie przepisów; i

2) Po przyjęciu tego Postanowienia: a) uważać za uchylone art. 1368—1536 ks. III cz. IV Sw. Post. Woj. wyd. z r. 1859 i dodatki LVII—LIX, i b) uzupełnić dodatek LXX do art. 539 ks. XVI Sw. Post. Woj. z r. 1869, wyd. II, podług niżej przytoczonego projektu:

Postanowieniem niniejszym o leczeniu chorych nie są objęci, ale przyjmują się do zakładów leczniczych na kurację, na rachunek intendentury, ci żołnierze niższych stopni, którzy, wstąpiwszy do służby do dziesiątej rewizji, po otrzymaniu dymisyi, nie zostali zapisani do gmin jako uznani osobiście za nieobowiązanych do tego, na zasadzie postanowienia z d. 25 Czerwca 1867 roku, jak również ich żony i wdowy; zaś z dzieci tych żołnierzy te tylko mają prawo do kuracji kosztem Skarbu, które otrzymują zapomogę pieniężną na zasadzie polecenia w Wydziale Wojny z r. 1870 Nr. 358.

Takie postanowienie Rady Wojennéj, jak również postanowienie o leczeniu chorych w Wydziale Wojny i projekt uzupełnienia dodatku do art. 539 ks. XVI Sw. P. W. z r. 1869, wyd. II, zostały Najwyższej zatwierdzone d. 8 Października 1883 r.

На подлинномъ написано: „Высочайше утверждено“
8-го Октября 1883 г.

Подпись:

За отсутствиемъ Военного Министра, Генералъ-Адъютантъ Обручевъ.

ПОЛОЖЕНИЕ

О пользовании больныхъ по военному вѣдомству.

С. 1. Въ содергимия военнымъ вѣдомствомъ врачебныя заведенія, госпитали и лазареты, больные припимаются для пользованія или бесплатно, или за опредѣленную плату, или пользуются въ сихъ заведеніяхъ амбулаторно. Больные военного вѣдомства, сверхъ того, могутъ поступать на излеченіе въ больницы гражданскаго вѣдомства, съ платою отъ интенданства.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

О лицахъ, пользующихъ отъ болѣзней попеченіемъ военнаго вѣдомства.

Ст. 2. Правомъ бесплатнаго лечения въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ пользуются:

1) Состоящіе на дѣйствительной службѣ генералы, штабъ и оберъ-офицеры и нижніе чины регулярныхъ войскъ.

2) Состоящіе на дѣйствительной службѣ генералы, штабъ и оберъ-офицеры и нижніе чины иррегулярныхъ войскъ, когда получаютъ довольствіе отъ интенданства.

3) Чиновники и духовныя лица различныхъ вѣроисповѣданій, состоящіе при войскахъ, управліяхъ и заведеніяхъ военного вѣдомства.

4) Отставные и числящіеся въ запасѣ раненые иувѣчные чины, въ указахъ и билетахъ коихъ значатся полученные раны иувѣчья или имѣются въ этомъ особы удостовѣренія.

5) Всѣ чины запаса во время нахожденія ихъ въ учебныхъ сборахъ.

Na oryginale napisano: „Najwyżej zatwierdzono.”
8-go Października 1883 r.

P o d p i s ał:

Pod nieobecność Ministra Wojny, General-Adjutant Obruczew.

POSTANOWIENIE *o leczeniu chorych w Wydziale Wojny.*

Art. 1. Do utrzymywanych przez Wydział Wojny zakładów leczniczych, szpitalów i lazaretów, chorzy przyjmują się na kurację albo bezpłatnie, albo za określoną opłatą, albo też leczą się w tych zakładach ambulatoryjnie. Chorzy Wydziału Wojny mogą, oprócz tego, być leczeni w szpitalach cywilnych, za opłatą od intendentury.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

O osobach leczonych z chorób staraniem Wydziału Wojny.

Art. 2. Z prawa do bezpłatnego leczenia w zakładach wojskowo-leczniczych korzystają:

1) Pozostający w służbie czynnej generałowie, oficerowie sztabu i oficerowie naczelnici i żołnierze niższych stopni wojsk regularnych.

2) Pozostający w służbie czynnej generałowie, oficerowie sztabu i oficerowie naczelnici i żołnierze niższych stopni wojsk nieregularnych, jeżeli otrzymują uposażenie od intendentury.

3) Urzędnicy i duchowni różnych wyznań, pozostający przy wojskach, zarządcach i zakładach Wydziału Wojny.

4) Dymisyonowani i zaliczeni do zapasu armii i kalecy niższych stopni, o których ranach lub kalectwie znajdują się wzmianki w ich ukazach i biletach albo w specjalnych świadectwach.

5) Wszyscy urzędnicy zapasu, w czasie pozostawania ich na zbiorowych ćwiczeniach wojskowych.

6) Новобранцы и ратники, поступающие во врачебные заведения для испытания зачальственных им болезней, если не пожелают содержать себя на собственный счетъ.

7) Студенты ИМПЕРАТОРСКОЙ Военно-медицинской Академии и казенныя воспитанники и стипендіаты военно-учебныхъ заведений, неимѣющихъ собственныхъ лазаретовъ, а также казенные воспитанники и стипендіаты всѣхъ военно-учебныхъ заведений, заболѣвающіе въ отпускахъ впѣ мѣста нахождения своихъ заведений.

8) Военнооплѣнныя.

9) Сестры милосердія, при госпиталахъ и лазаретахъ состоящія.

10) Чины морскаго вѣдомства.

11) Отставные и запасные инженерные чиновы; ихъ жены и дѣти отъ 5-ти до 14-ти лѣтняго возраста, остающіеся на жительствѣ въ Великомъ Княжествѣ Финляндскомъ.

Ст. 3. На счетъ казны принимаются также для пользованія въ военно-врачебные заведенія:

1) Жены и дѣти, отъ 5-ти до 14-ти лѣтняго возраста, генераловъ, штабъ и оберъ-офицеровъ, чиновниковъ и священнослужителей, состоящихъ на дѣйствительной службѣ по военному вѣдомству.

2) Находящіяся при своихъ мужьяхъ жены и дѣти отъ 5-ти до 14-ти лѣтняго возраста: а) унтеръ-офицеровъ, состоящихъ на сверхсрочной службѣ, и б) всѣхъ иныхъ чиновъ, состоящихъ на обязательной дѣйствительной службѣ въ тѣхъ мѣстностяхъ, въ которыхъ нижнимъ чинамъ разрѣшено вступленіе въ браки.

3) Вольнонаемные мастеровые и рабочіе артиллерійскихъ техническихъ заведений на основаніяхъ, опредѣленныхъ въ п. 31 прилож. къ ст. 89 кн. XIII Св. Всен. Пост. 1869 г. (по 1 продолженію).

4) Частныя лица всѣхъ званій, состоящія во время войны при дѣйствующихъ арміяхъ, въ случаѣхъ, указанныхъ С. В. п. 1869 г., XVI, 607, а также и частныя лица, находящіяся при перевозочныхъ средствахъ арміи.

5) Жандармы, находящіеся при желѣзнодорожныхъ линіяхъ, утвержденныхъ до восприѣдѣованія Высочайшаго повелѣнія

6) Rekruci i wojacy, odsyłani do zakładów leczniczych do sprawdzenia chorób, którymi, podług ich oświadczeń, mają być dotknięte, jeżeli nie będą chcieli utrzymywać się na własny koszt.

7) Studenci CESARSKIEJ akademii Wojenne - Medycznej i wychowańcy skarbowi i stypendyści zakładów wojenno-naukowych, niemających własnych lazaretów, tudzież wychowańcy skarbowi i stypendyści wszystkich zakładów wojenno-naukowych, którzy zachorowali, będąc na urlopie, poza miejscowościami, w których się znajdują ich zakłady.

8) Niewolnicy wojskowi.

9) Siostry miłosierdzia, pozostające przy szpitalach i lazaretach wojskowych.

10) Urzędnicy Wydziału Marynarki.

11) Dymisyonowani i zapasowi żołnierze niższych stopni; ich żony i dzieci od lat 5-ciu do 14-tu, zamieszkujący w Wielkim Księstwie Finlandzkiem.

Art. 3. Na rachunek Skarbu przyjmują się również na kuracę do zakładów wojenno-leczniczych.

1) Żony i dzieci, od lat 5-ciu do 14-tu, generałów, oficerów sztabu i oficerów naczelnich, urzędników i duchownych, pozostających w służbie czynnnej w Wydziale Wojny.

2) Znajdujące się przy swoich mężach żony i dzieci od lat 5-ciu do 14-tu: a) podoficerów, pozostających w służbie nadetatowej i b) wszystkich żołnierzy niższych stopni, pozostających w obowiązkowej służbie czynnnej w tych miejscowościach, w których żołnierzom niższych stopni jest dowolone żenić się.

3) Wolnonajemni majstrowie i robotnicy zakładów technicznych artyleryjskich, na zasadach, określonych w ust. 31. dod. do art. 89. ks. XIII Sw. Post. Woj. z r. 1869 (podług 1 dalszego ciągu).

4) Osoby prywatne wszelkich stanów, pozostające, w czasie wojny w armii czystej, w wypadkach wskazanych w S. P. W. z r. 1869 XVI, 607, oraz osoby prywatne, znajdujące się przy środkach przewozowych armii.

5) Żandarmi, znajdujący się przy liniach dróg żelaznych, zwierdzonych przed zapadnięciem Najwyższego rozkazu z d. 16

16 Марта 1869 г. (¹). На линіяхъ же, концессіі коихъ утверждены послѣ означеннаго срока, жандармы лечатся на счетъ желѣзно-дорожныхъ обществъ.

6) Вольнопрактикующіе врачи, фельдшера и аптекарскіе помощники—во все время исполненія ими служебныхъ обязанностей при госпиталяхъ и военныхъ лазаретахъ внутри Имперіи.

Ст. 4. Во время холерной эпидеміи, заболѣвающіе оною принимаются бесплатно: лица гражданскаго вѣдомства—въ военно-врачебныя заведенія, а лица военнаго вѣдомства—въ гражданскія больницы.

Ст. 5. Лица женскаго пола, имѣющія право на бесплатное пользованіе въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ (ст. 3 п. и. 1 и 2), принимаются только въ содержимыя при иѣкоторыхъ изъ этихъ заведеній особы отдельнія, съ женскою прислугою. Въ случаяхъ же, требующихъ немедленной медицинской помощи, онѣ принимаются въ госпитали и мѣстные лазареты, хотя бы неимѣющіе особыхъ женскихъ отдѣленій, гдѣ и помѣщаются въ порожнія палаты, но не пользуются казенпою женскою одеждой.

Ст. 6. Имѣющіе право на бесплатное лечение (ст. 2 и 3) генералы, штабъ и оберъ-офицеры, военнооплѣтные офицерскіхъ чиновъ, гражданскіе чиновники и священнослужители, а равно женщины и дѣти означенныхъ лицъ, поддранорщики и подхорунжие, эстандарть и портупей-юнкера, кандидаты на классную должность, студенты ИМПЕРАТОРСКОЙ Военно-медицинской Академіи и воспитанники военно-учебныхъ заведеній, не исключая и юнкерскихъ училищъ, и сестры милосердія—пользуются въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ офицерскимъ довольствіемъ.

Примѣчаніе 1-е. Нижніе чины, пользующіеся правомъ на офицерское довольствіе, помѣщаются въ госпитали, при неимѣніи свободныхъ офицерскихъ мѣстъ, на мѣста солдатскія, по на офицерское содержаніе.

(¹) Варшавско-Вѣнской, Варшавско-Бромбергской, Рижско-Динабургской, Главнаго Общества Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ Московско-Рязанской, Динабурго-Витебской, Царскосельской, Варшавско-Тереспольской, Рязанско-Ковловской, Лодзинской, Рижско-Моршанской и Курско-Кіевской.

Marca 1869. ¹⁾ Zaś na liniach, których koncesje są zatwierdzone po tym terminie, żandarmi leczą się na rachunek towarzystw dróg żelaznych.

6) Lekarze wolnopraktykujący, felczerzy i pomocnicy aptekarscy — przez cały czas pełnienia przez nich obowiązków służbowych przy szpitalach i lazaretach wojskowych wewnątrz Cesarstwa.

Art. 4. W czasie cholery epidemicznej, zapadający na cholęzę przyjmują się bezpłatnie: osoby cywilne do zakładów wojskowo-leczniczych, a wojskowi — do szpitalów cywilnych.

Art. 5. Osoby płci żeńskiej, mające prawo do kuracyi bezpłatnej w zakładach wojskowo-leczniczych (art. 3 not. 1 i 2), przyjmują się tylko do utrzymywanych przy niektórych z tych zakładów osobnych oddziałów z obsługą żeńską. Zaś w przypadkach, wymagających bezzwłocznjej pomocy lekarskiej, przyjmują się do szpitalów i lazaretów miejscowych, chociażby takowe nie miały osobnych oddziałów żeńskich, gdzie pomieszczają się w izbach wolnych ale nie korzystają z kobieczej odzieży skarbowej.

Art. 6. Mający prawo do kuracyi bezpłatnej (art. 1 i 3) generałowie, oficerowie sztabu i oficerowie naczelnici, niewolnicy wojskowi rangi oficerskiej, urzędnicy cywilni i osoby stanu duchownego, jak również żony i dzieci pomienionych osób, podpraporszczyce i podchorążycy, chorążycy konni i podoficerowie kawalerii, kandydaci na urząd klasowy, studenci Cesarskiej Akademii Wojskowo-Medycznej i wychowani zakładow wojskowo-naukowych, nie wyłączając szkół junkierskich, i siostry miłosierdzia — korzystają w zakładach wojskowo-leczniczych z uposażenia oficerskiego.

Uwaga 1-sza. Żołnierz niższych stopni, korzystający z prawa do uposażenia oficerskiego, umieszczają się w szpitalach, w braku wolnych miejsc oficerskich, na miejsca żołnierskie ale na utrzymanie oficerskie.

¹⁾ Warszawsko-Wiedeńskię, Warszawsko-Bydgoskię, Rysko-Dynaburskię, Głównego Towarzystwa dróg żelaznych Rosyjsko-Moskiewsko-Rzaańskię, Dynabursko-Witebskię, Carskosielskię, Warszawsko-Terespolskię, Riazańsko-Kozłowską, Łódzką, Rysko-Morszańskię i Kursko-Kijowską.

Примѣчаніе 2-е. Умопомѣшанные, по увольненіи въ отставку, остаются въ госпиталяхъ до передачи въ больницы, богоугодныя заведенія, или на попеченіе родственниковъ, при чемъ госпитали, неимѣющіе отдѣленій душевно - больныхъ, принимаютъ таковыхъ больныхъ временно, до изысканія возможности передать ихъ въ другія врачебныя или богоугодныя заведенія. Во всякомъ случаѣ, пребываніе подобныхъ больныхъ въ госпиталяхъ не должно продолжаться болѣе одного года.

Ст. 7. Лица, означенные въ пунктахъ 1—8 ст. 2, въ случаѣ неимѣнія въ мѣстахъ ихъ заболѣванія военно-врачебныхъ заведеній или по недостатку въ нихъ мѣсть, поступаютъ для пользованія въ больницы гражданскаго вѣдомства, за плату отъ питейщества.

Примѣчаніе. Содержащіеся подъ стражей подследственныя и подсудимые нижние чины, равно осужденные, но еще не переданные по назначению, нуждающіеся въ госпитальномъ леченіи, отправляются въ военные госпитали. Больные нижние чины дисциплинарныхъ баталіоновъ и ротъ, неимѣющихъ своихъ лазаретовъ, отправляются также въ военные госпитали. Упомянутые больные, въ случаѣ невозможности помѣститься въ госпиталѣ, отправляются въ больницы гражданскаго вѣдомства.

Ст. 8. Состоящіе на службѣ генерали, штабъ и оберъ-офицеры, гражданские чиновники и священнослужители военнаго вѣдомства, подпрапорщики и подхорунжіе, эстандартъ и портупей-юнкера и кандидаты на классную должность, по неимѣнію въ мѣстахъ ихъ заболѣванія лечебныхъ заведеній ни военнаго, ни гражданскаго вѣдомства, или по недостатку въ нихъ мѣсть и за невозможностію, по состоянію болѣзни, отправиться въ ближайшій военный госпиталь, вынужденные лечиться на своихъ квартирахъ, получаютъ отъ казны по 30 коп. въ сутки и медикаменты бесплатно изъ аптекъ военнаго вѣдомства, а если аптеки неѣтъ—отъ мѣстныхъ военныхъ командъ. Причины лечения на квартире и время такого-аго леченія свидѣтельствуются начальникомъ части и старшимъ въ ней врачемъ, или начальствомъ лечебного заведенія и старшимъ въ ней врачемъ, или же, паконецъ, уѣзднымъ воинскимъ начальникомъ, когда заболѣваніе случилось на походѣ, во время командировкіи или отпуска.

Uwaga 2-ga. Obląkani, po otrzymaniu dymisyi, pozostają w szpitalach przed odesaniem ich do szpitalów cywilnych, zakładów dobroczynnych lub na opiekę kremnym; przytém szpitale niemające oddziałów dla obłąkanych przyjmują takich chorych tymczasowo, zanim przedstawi się możliwość odesłania ich do innych zakładów leczniczych lub zakładów dobroczynnych. W każdym razie przebywanie podobnych chorych w szpitalach nie powinno być dłuższe nad rok jeden.

Art. 7. Osoby, wzmiankowane w ustępach 1—8 art. 2., wrazie jeżeli w miejscowościach, w których zachorowały nie ma zakładów wojenno-leczniczych lub jeżeli w tych zakładach nie ma miejsca, leczą się w szpitalach cywilnych, za opłatą od intendentury.

Uwaga. Jeżeli kuracyi szpitalnej potrzebować będą żołnierze niższych stopni, będący pod śledztwem lub sądem i odpowiadający z aresztu, tudzież osądzeni ale jeszcze nie przesłani gdzie należy, to odesłani będą do szpitalów wojskowych. Chorzy niższych stopni z batalionów i rot dyscyplinarnych, niemających swoich lazaretów odsyłają się także do szpitalów wojskowych. Wzmiankowani chorzy, w razie niemożności pomieszczenia ich w szpitalu wojskowym dla braku miejsca, odsyłają się do szpitalów cywilnych.

Art. 8. Pozostający w służbie generałowie, oficerowie sztabu i oficerowie naczelnici, urzędnicy cywilni i osoby stanu duchownego wydziału wojny, podpraporszczyce i podchorążycy, chorążycy konni i podoficerowie kawalerii oraz kandydaci na posady klasowe, w razie jeżeli w miejscowościach, w których zachorowali, nie ma ani wojskowych, ani cywilnych zakładów, lub też jeżeli, nie ma w nich miejsca, albo wreszcie, gdy z powodu stanu choroby nie mogą się udać do najbliższego szpitala wojskowego i zmuszeni są leczyć się w swoich mieszkaniach, otrzymują od Skarbu po 30 kop. na dobę i lekarstwa bezpłatnie z aptek wydziału wojny, a jeżeli apteki nie ma, to—od miejscowej komendy wojskowej. Przyczyny leczenia się w mieszkaniu i czas takiej kuracyi poświadczają Naczelnik części wojska i starszy lekarz takowej, albo zwierzchność zakładu leczniczego i starszy lekarz takowej, albo wreszcie naczelnik wojenny powiatowy, gdy chory zachorował w czasie marszu, delegacyi lub będąc na urlopie:

Примѣчаніе. Если заболевшій офицеръ, оставленный комапдою на пути въ госпиталя, лазарета или больницы, будеть имѣть нужду въ прислугѣ, то уѣздный воинскій начальникъ долженъ назначить таковую изъ нижнихъ чиновъ, для ухода за больнымъ.

Ст. 9. Во время войны, больные и раненые офицеры, пользующіеся на квартпрахъ въ районѣ расположения арміи, получаютъ денежное пособіе въ размѣрахъ, означенныхъ въ С. В. II., 1869 г., XVI, 723.

Ст. 10. Отставнымъувѣчнымъ генераламъ, штабъ и оберъ-офицерамъ, состоящимъ подъ покровительствомъ Александровскаго Комитета о раненыхъ, при лечениіи на частныхъ квартирахъ въ мѣстахъ, где нѣть казенныхъ аптекъ, отпускаются медикаменты изъ вольныхъ аптекъ, съ платою послѣднимъ по ст. 412 Св. Зак. т. XІІІ, Уст. врач., изд. 1857 г., отъ казенныхъ налать.

Примѣчаніе. При отпускѣ таковыми лицамъ лекарствъ, вольными аптеки не ограничиваются медицинскими каталогами военнаго вѣдомства.

Ст. 11. Въ военно-врачебныя заведенія могутъ быть также принимаемы для лечения посторонніе больные, не иначе, какъ за плату изъ собственныхъ средствъ, или изъ суммъ вѣдомствъ и обществъ, къ которымъ они принадлежатъ, при чемъ дается преимущество: 1) лицамъ, состоящимъ или состоявшимъ на службѣ по военному вѣдомству, неимѣющимъ права на бесплатное пользованіе, въ томъ числѣ и чинамъ иррегулярныхъ войскъ, не получающимъ довольствія отъ интендантства; 2) чинамъ пограничной стражи, карантинной стражи и полиціи, и 3) вообще чинамъ, состоящимъ на службѣ по гражданскому вѣдомству.

Примѣчаніе. Уплата больничнымъ заведеніямъ постороннихъ вѣдомствъ за содержаніе лицъ казачьихъ войскъ, неимѣющихъ по настоящему Положенію права пользоваться отъ болѣзней на счетъ интендантства, производится изъ воинскихъ суммъ, если таковыя лица не въ состояніи сами платить за свое содержаніе.

Ст. 12. Лица, болѣзни коихъ, по мнѣнію врачей, не требуютъ помѣщенія въ госпиталь, лазаретъ или больницу, могутъ пользоваться въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ амбулаторнымъ лечениемъ. Лекарства отпускаются этимъ больнымъ изъ аптечнаго магазина

Uwaga: Jeżeli chory oficer, pozostawiony przez oddział w drodze poza szpitalem wojskowym, lazaretem lub szpitalem cywilnym, będzie potrzebował obsługi, to naczelnik wojenny powiatowy powinien wyznaczyć do takowej żołnierzy niższych stopni, dla opiekowania się chorym.

Art. 9. W czasie wojny, oficerowie chorzy i ranni, którzy się leczą w mieszkaniach w obrębie okręgu, w którym konsystuje armia, otrzymują zapomogę pieniężną w wysokości oznaczonéj w S. P. W. z r. 1869, XVI, 723.

Art. 10. Dymisyonowani generałowie, oficerowie sztabu i oficerowie naczelní, kalecy, pozostający pod opieką Aleksandryjskiego Komitetu rannych, w razie leczenia się w mieszkaniach prywatnych w miejscowościach, gdzie nie ma aptek skarbowych, otrzymują lekarstwa z aptek prywatnych, za które płacą, podług art. 412 Sw. Zak. t. XIII Ust. lek, wyd. z r. 1857, izby skarbowe.

Uwaga: Wydając takim osobom lekarstwa, apteki prywatne nie krępują się katalogami medycznemi wydziału wojny.

Art. 11. Do zakładów wojенно-leczniczych mogą również być przyjmowani na kuracją i chorzy obcy, nie inaczej wszakże, jak za opłatą z własnych funduszów wydziałów i towarzystw, do których należą; przytém daje się pierwszeństwo: 1) osobom, które pozostają lub pozostały w służbie w wydziale wojny, niemającym prawa do kuracji bezpłatnej, a pomiędzy nimi i urzędnikom wojsk nieregularnych, którzy nie otrzymują uposażenia od intendentury; 2) urzędnikom straży granicznej, straży kwarantanowej i policyi i 3) w ogóle urzędnikom, pozostającym w służbie w wydziale cywilnym.

Uwaga: Opłata, pobierana przez zakłady lecznicze wydziałów obcych za utrzymanie osób, należących do wojsk kozackich, które podług niniejszego postanowienia mają prawo leczyć się z chorob na rachunek intendentury, uiszcza się z funduszy wojennych, jeżeli pomienione osoby nie są w możliwości płacić same za swoje utrzymanie.

Art. 12. Osoby, których choroby zdaniem lekarzy nie wymagają pomieszczenia ich w szpitalu wojskowym, lazarecie lub szpitalu cywilnym, mogą być leczone w zakładach wojенно-leczniczych w sposób ambulatoryjny. Lekarstwa wydają się tym chorym z magazynu

или изъ аптеки госпиталя или лазарета: имѣющимъ право на бесплатное лечение—бесплатно, а всѣмъ остальнымъ—съ платою за медикаменты, по 3 к. за рецептъ.

Ст. 13. Всѣ чины, состоящіе на службѣ въ частяхъ войскъ, управленияхъ и заведеніяхъ военнаго вѣдомства, имѣющихъ штатныхъ врачей, а равно и семейства этихъ чиновъ (ст. 3 п.п. 1 и 2), могутъ бездешежно пользоваться совѣтами и медицинскимъ пособіемъ означенныхъ врачей.

Примѣчаніе. Прописываемыя врачами лекарства, въ случаѣхъ, означенныхъ въ двухъ предыдущихъ статьяхъ (12 и 13), отпускаются изъ подлежащихъ аптекъ, по правиламъ, изложеннымъ въ С. В. П., 1869 г., XVI, 375, 548, 549 и 550.

ВЛАВА ВТОРАЯ.

О ПОРЯДКѢ ОТПРАВЛЕНИЯ БОЛЬНЫХЪ ВО ВРАЧЕБНЫЯ ЗАВЕДЕНИЯ, НАБЛЮДЕНИЯ ЗА НИМИ И ВЫПИСКѢ ИХЪ ИЗЪ ЗАВЕДЕНИЙ.

Ст. 14. Лица, имѣющія право на бесплатное лечение (ст. 2 и 3), отправляются во врачебныя заведенія не иначе, какъ по собственному ихъ желанію, за исключеніемъ заболевавшихъ новобранцевъ и нижнихъ чиновъ, въ томъ числѣ и военноцѣнныхъ, которые обязательно отправляются въ означенныя заведенія по распоряженію начальства.

Примѣчаніе. Пользующіеся правомъ на бесплатное лечение воспитанники военно-учебныхъ заведеній (ст. 2 п. 7), отправляются въ военные госпитали или больницы гражданскаго вѣдомства въ такомъ только случаѣ, когда родители ихъ, родственники или опекуны не желаютъ лечить ихъ собственнымъ посеченіемъ.

Ст. 15. Порядокъ пріема въ военно-врачебныя заведенія заболевавшихъ, выписки выздоровѣвшихъ и погребенія умершихъ опредѣляется С. В. П., 1869 г., XVI, разд. I гл. VI и разд. II гл. I.

Ст. 16. Лица, означенныя въ п.п. 1—9 ст. 2, при неимѣніи мѣстъ въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ, поступаютъ въ лечебныя заведенія гражданскаго вѣдомства, по отказнымъ билетамъ, выда-

apteczneego albo z apteki szpitala lub lazaretu: mającym prawo do kuracji bezpłatnej — bezpłatnie, a wszystkim pozostałym, z opłatą za lekarstwa po 3 kop. od recepty.

Art. 13. Wszyscy urzędnicy, pozostający w służbie w częściami wojsk, zarządach i zakładach wydziału wojny, mających lekarzów etatowych, jak również rodziny tych urzędników (art. 3 ust. 1 i 2), mogą korzystać bezpłatnie z rad i pomocy lekarskiej pomienionych lekarzów.

Uwaga: Przepisywane przez lekarzów lekarstwa w przypadkach, wzmiankowanych w dwóch poprzedzających artykułach (12 i 13), wydają się z właściwych aptek podług przepisów, wyłuszczenych w S. P. W. z. r. 1869 XVI, 375, 548, 549 i 550.

ROZDZIAŁ DRUGI.

0 sposobie odsyłania chorych do zakładów leczniczych, nadzoru nad niemi oraz opuszczania przez nich zakładów.

Art. 14. Osoby, mające prawo do kuracji bezpłatnej (art. 2 i 3), odsyłają się do zakładów leczniczych nie inaczej, jak tylko na własne swoje żądanie, z wyjątkiem chorych rekrutów i żołnierzy niższych stopni a pomiędzy niemi i niewolników wojskowych, którzy obowiązkowo odsyłają się do pomienionych zakładów z polecenia zwierzchności.

Uwaga: Korzystający z prawa do kuracji bezpłatnej wychowawcy zakładów wojenno-naukowych (art. 2 ust. 7) odsyłają się do szpitaliów wojskowych lub cywilnych w takim tylko razie, jeżeli ich rodzice, krewni lub opiekunowie nie życzą sobie leczyć ich własnym staraniem.

Art. 15. Sposób przyjmowania do zakładów wojenno-leczniczych chorych, opuszczania tychże zakładów przez powracających do zdrowia i grzebania umarłych określa S. P. W. z r. 1869, XVI, dział I, rozdz. VI i dział II, rozdz. I.

Art. 16. Osoby, wzmiankowane w ust. 1—9 art. 2, w braku miejsc w zakładach wojenno-leczniczych, udają się do zakładów leczniczych wydziału cywilnego, za biletami, wydawanymi przez na-

ваемымъ уѣздными воинскими начальниками. Трудно-больные при-
нимаются и безъ отказныхъ билетовъ.

Приимчаніе. Во избѣженіе напрасной перевозки боль-
ныхъ, военно-врачебныя заведенія города посылаютъ ежеднев-
но вечеромъ уѣздному воинскому начальнику и полицію уѣз-
домленія о числѣ свободныхъ мѣстъ. При этомъ свободными
кроватями для пріема постороннихъ больныхъ считаются толь-
ко тѣ, которыя остаются за сохраненіемъ 10% общаго штат-
наго числа мѣстъ для больныхъ отъ частей войскъ, въ томъ
пунктѣ расположенныхъ, и при условіи размѣщенія по роду
болѣзнией. Если же число свободныхъ мѣстъ превышаетъ $\frac{1}{4}$
часть общаго числа кроватей, то пріемъ постороннихъ боль-
ныхъ долженъ производиться обязательна и выдача отказныхъ
билетовъ воспрещается.

Ст. 17. Отправление въ гражданскія больницы военно-слу-
жащихъ, заболѣвающихъ въ мѣстахъ ихъ служенія, производится
чрезъ начальника части, управлениія или заведенія; отправление па-
ходящихъ въ командировкѣ или въ отпуску—чрезъ мѣстнаго во-
инскаго начальника, а отставныхъ—чрезъ полицію. Принимаются
они въ больницы по тѣмъ документамъ, какіе установлены С. В. П.,
1869 г., XVI, 243, 245, 246, 248 и 249, для принятія больныхъ
въ военные госпитали.

Ст. 18. Общее наблюденіе за содержаніемъ чиновъ военнаго
вѣдомства въ гражданскіхъ больницахъ возлагается на начальни-
ковъ мѣстныхъ бригадъ и уѣздныхъ воинскихъ начальниковъ, на
основаніи особой для сего инструкціи. Начальники частей войскъ
также наблюдаютъ за содержаніемъ въ больницахъ гражданскаго
вѣдомства чиновъ ввѣренныхъ имъ частей.

Военные врачи осматриваютъ больныхъ военнаго вѣдомства
въ гражданскіхъ больницахъ на основаніи особой инструкціи. Для
удобства осмотра и освидѣтельствованія, въ больницахъ ведутся
особыя книги для записыванія больныхъ военнаго вѣдомства.

Ст. 19. Больные военнаго вѣдомства, по выздоровленію, пе-
редаются изъ гражданскіхъ больницъ съ документами, по которымъ
они приняты въ больницу, тѣмъ мѣстамъ и лицамъ, отъ которыхъ
они присланы, съ отмѣткою на документахъ о выздоровленіи.
Въ случаѣ смерти или побѣга больнаго, больницы въ тотъ же день
отправляютъ препроводительные документы умершаго или бѣжав-

czelników wojennych powiatowych. Ciężko chorzy przyjmują się i bez tych biletów.

Uwaga. Dla uniknięcia daremnego przewożenia chorych, zakłady wojskowo-lecznicze miasta posyłają codziennie naczelnikowi wojennemu powiatowemu i policyi uwiadomienia o liczbie miejsc wolnych. Przytym za łóżka wolne do przyjmowania chorych obcych, uważają się tylko te, które pozostają, po zatrzymaniu 10% ogólniej liczby etatowej miejsc dla chorych żołnierzy wojsk konsystujących w tym punkcie i z warunkiem rozmieszczenia ich podług rodzaju chorób. Jeżeli zaś liczba miejsc wolnych przenosi $\frac{1}{4}$ część ogólniej liczby łóżek, to chorzy obcy powinni być przyjmowani obowiązkowo i wydawania biletów zabrania się.

Art. 17. Służący wojskowo, którzy zachorowali w miejscowościach ich służby, odsyłają się do szpitalów cywilnych zapośrednictwem naczelnika części, dyrekeyi lub zakładu; znajdujący się w delegacyi lub na urlopie — zapośrednictwem miejscowego naczelnika wojennego, a dymisyonowani — zapośrednictwem policyi. Przyjmują się do szpitalów na zasadzie tych dokumentów, które są ustanowione w S. P. W. z r. 1869, XVI, 243, 245, 246, 248 i 249 dla przyjmowania chorych do szpitalów wojskowych.

Art. 18. Ogólny nadzór nad utrzymaniem urzędników wydziału wojny w szpitalach cywilnych powierza się naczelnikowi brygad miejscowych i naczelników wojennych powiatowych, na zasadzie oddzielnej co do tego instrukeyi. Naczelnicy części wojsk mają również nadzór nad utrzymaniem w szpitalach cywilnych urzędników powierzonych sobie części.

Lekarze wojskowi oglądają chorych wydziału wojny w szpitalach cywilnych na zasadzie oddzielnej instrukeyi. Dla udogodnienia obejrzenia i rewizyi, prowadzą się w szpitalach oddzielne księgi do zapisywania chorych wydziału wojny.

Art. 19. Chorzy Wydziału Wojny, po wyzdrowieniu, przesyłają się ze szpitalów cywilnych z dokumentami, za którymi zostali przyjęci do szpitala, tym władzom i osobom, które ich przysyłały, ze wzmianką w dokumentach o ich wyzdrowieniu. W razie śmierci lub ucieczki chorego, szpitale w ten sam dzień wysyłają dokumenty zmarłego lub zbiegłego, za którymi został przysłany, z pozostałymi po niem rze-

шаго, съ оставшимися послѣ него вещами, къ начальству, отъ ко-
тораго присланъ болѣйной, съ отмѣткою на документѣ о смерти или
побѣгѣ, и въ то же время уведомляютъ объ этомъ уѣздиаго воин-
скаго начальника.

ГЛАВА ТРЕТЬЯ.

О разсчетѣ за пользованіе лицъ военнаго вѣдомства въ граж- данскихъ больницахъ и лицъ гражданскаго вѣдомства въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ.

Ст. 20. Военное вѣдомство уплачиваетъ за содержаніе боль-
ныхъ нижнихъ чиновъ въ больницахъ гражданскаго вѣдомства и за
погребеніе умершихъ по табели, ежегодно составляемой Министер-
ствомъ Внутреннихъ Дѣлъ на основапі Св. Зак. т. XIII, Уст. общ.
призр., ст. 591 и 592, изд. 1857 г., и объявляемой при указѣ Пра-
вительствующаго Сената.

Примѣчаніе. Больницы гражданскаго вѣдомства полу-
чаютъ на больныхъ военнаго вѣдомства медикаменты нату-
рою или, по желанію ихъ, деньгами, по заготовительной стои-
мости медикаментовъ и срочныхъ припасовъ, подлежащихъ
имъ къ отпуску по положенію, на основапі Св. Воен. Пост.
1869 г., XVI, 543 и примѣч. (по II прод.). Сверхъ того боль-
ницы требуютъ, взамѣнъ израсходованнаго количества пере-
вязочныхъ припасовъ, изъ числа положенныхъ для полковыхъ
лазаретовъ по табели мирнаго времени, или отпуска ихъ въ
натурѣ или деньгами, по разсмотрѣліи требовательныхъ ка-
талоговъ врачебными отдѣленіями губернскихъ правленій.

Ст. 21. За содержаніе лицъ, которымъ пользуются правомъ
офицерскаго довольствія (ст. 6), прибавляется къ платѣ, опредѣ-
ленной для нижнихъ чиновъ, 15%. За погребеніе этихъ лицъ упла-
чивается сумма, опредѣленная С. В. II., 1869 г., XVI, 304.

Ст. 22. Въ Финляндскомъ военномъ округѣ уплачивается
гражданскимъ больницамъ за лицъ, пользующихся правомъ офи-
церскаго довольствія, по 28% коп., а за нижнихъ чиновъ—по 14%
коп. въ сутки за больнаго.

Ст. 23. За леченіе въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ лицъ
гражданскаго вѣдомства взимается та же плата, какая установлена

czami, do zwierzeńności, która chorego przysłała, ze wzmianką na dokumencie o śmierci lub ucieczce i równocześnie zawiadamiają o tym naczelnika wojennego powiatowego.

ROZDZIAŁ TRZECI.

O rachunkach za leczenie osób, należących do wydziału wojny, w szpitalach cywilnych i osób, należących do wydziału cywilnego, w zakładach wojskowo-leczniczych.

Art. 20. Wydział Wojsk płaci za utrzymanie chorych żołnierzy niższych stopni w szpitalach cywilnych i za grzebanie umarłych, według taksy, sporządzanej co rok przez Ministeryum Spraw Wewnętrznych na zasadzie Sw. Zak. t. XIII Ust. dobocz. publicz. art. 591 i 592 wyd. z r. 1857 i ogłoszanej przy Ukazie Rządzącego Senatu.

Uwaga. Szpitale cywilne otrzymują za chorych, należących do Wydziału Wojny, lekarstwa w naturze, albo na ich żądanie, w pieniądzach po cenach wyrobu lekarstw i produktów terminowych, które mają im być wydawane podług postanowienia, na zasadzie Sw. Post. Woj. z r. 1869, XVI, 543 i uwagi (podług II dal. c.). Oprócz tego, szpitale żądają wydania im, w naturze lub pieniędzmi, po rozpoznaniu katalogów z żądaniami przez Wydziały lecznicze Rządów Guberniałnych, odpowiedni ilości materiałów opatrunkowych, na miejsca tych, które z liczby przepisanej podług tabeli na czas pokoju zostały wydatkowane.

Art. 21. Za utrzymanie osób, które korzystają z prawa do uposażenia oficerskiego (art. 6), dodaje się do opłaty określonej dla niższych stopni 15%. Za pogrzebanie tych osób płaci się suma określona w S. P. W. z r. 1869., XVI, 304.

Art. 22. W okręgu wojskowym Finlandzkim płaci się szpitalom cywilnym za osoby, korzystające z prawa do uposażenia oficerskiego po $28\frac{2}{7}$ kop., a za żołnierzy niższych stopni — po $14\frac{2}{7}$ kop. na dobę od chorego.

Art. 23. Za kurację w zakładach wojskowo-leczniczych pobiera się ta sama opłata, jaka jest ustanowiona za kurację osób należą-

за лечение лицъ военного вѣдомства въ гражданскихъ больницахъ, съ прибавлениемъ на медикаменты 3 коп. въ сутки на больного. Въ мѣстностяхъ, где не установлена плата за лечение чиновъ военного вѣдомства въ гражданскихъ больницахъ, главный начальникъ военного округа опредѣляетъ плату, на годъ впередъ, за пользованіе лицъ гражданского вѣдомства въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ, на тѣхъ же основаніяхъ, какъ это дѣлается Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, т. е. принимая въ расчетъ суточную стоимость содержанія больного въ госпиталѣ, безъ включеній въ оную стоимость содержанія личного состава заведенія и ремонта зданій.

Примѣчанія: 1-е. Деньги за пользованіе въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ лицъ, не принадлежащихъ военному вѣдомству, какъ-то: чиновъ полиціи, таможенной и пограничной стражи и т. п., требуются изъ учрежденій, въ вѣдѣніи коихъ состоять больные, а за лицъ гражданскихъ—отъ приказовъ общественного призрѣнія или земства тѣхъ мѣстностей, въ которымъ эти лица приписаны, если только они не въ состояніи сами платить за свое содержаніе.

2-е. Погребеніе умершихъ въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ и гражданскихъ больницахъ, а равно погребеніе труповъ, доставляемыхъ для анатомическаго изслѣдованія, тогда только признается на счетъ интенданства, когда умершіе имѣли право пользоваться на счетъ военного вѣдомства.

3-е. За лечение больныхъ нижнихъ чиновъ лейбъ-гвардіи 3-го Финского стрѣлковаго батальона, во время лагерного сбора въ Красномъ-Селѣ, взимается плата, какъ за постороннихъ больныхъ.

Ст. 24. Гражданскія больницы, по истеченіи каждой трети года, составляютъ требовательныя вѣдомости о деньгахъ, следующихъ за лечение и погребеніе чиновъ военного вѣдомства, съ приложениемъ именныхъ имъ списковъ. Вѣдомости эти передаются для повѣрки уѣздному военному начальнику или лицу, исполняющему его обязанности. По повѣркѣ и засвидѣтельствованіи правильности требовательныхъ вѣдомостей, они возвращаются начальству больницъ съ такимъ разсчетомъ времени, чтобы могли быть представлены въ окружное интенданское управление къ 15 Февраля, 15 Июня и 15 Октября, слѣдующихъ за истекшую третью. Окруж-

cych do wydziału wojny w szpitalach cywilnych, z dodaniem na lekarstwa 3 kop. na dobę od chorego. W miejscowościach, w których nie jest ustanowiona opłata za kurację urzędników Wydziału Wojny w szpitalach cywilnych, naczelnik główny okręgu wojennego określa opłatę na rck pierwnej, za kurację osób cywilnych w zakładach wojenno-leczniczych, na tych samych zasadach, na których dopełnia tego Ministerium Spraw Wewnętrznych, t. j. mając na względzie wartość na dobę utrzymania chorego w szpitalu, bez włączenia do tego wartości utrzymania personelu zakładu ani reparacji budowli.

Uwaga 1-sza. Pieniądzy za kurację w zakładach wojenno-leczniczych osób nienależących do Wydziału Wojny, jakoto: urzędników policyjnych, straży granicznej i celnnej i t. p., żąda się od instytucji, w których zawiadywaniu pozostają chorzy, a za kurację osób cywilnych, od dozorów dobroczynności publicznej lub ziemstw tych miejscowości, do których pomienione osoby są zaliczone, jeżeli tylko sami nie są w możliwości płacić za swoje utrzymanie.

Uwaga 2-ga. Grzebanie umarłych w zakładach wojenno-leczniczych, oraz grzebanie trupów, dostarczonych do badań anatomicznych, w takim tylko razie przyjmuje się na rachunek intendentury, jeżeli umarli mają prawo się leczyć na rachunek Wydziału Wojny.

Uwaga 3-cia. Za kurację chorych żołnierzy niższych stopni lejb-gwardyi 3-go Fińskiego batalionu strzelców, w czasie obozowania w Krasnym Siole, pobiera się opłata jak za chorych obcych.

Art. 24. Szpitale cywilne, po upływie każdych czterech miesięcy sporządzają wykazy z żadaniami, dotyczące pieniędzy, przypadających za kurację i grzebanie urzędników Wydziału Wojny, z dołączeniem imiennych list takowych. Wykazy te oddają się do sprawdzenia naczelnikowi wojennemu powiatowemu albo osobie pełniącej jego obowiązki. Po sprawdzeniu i poświadczenie prawidłowości wykazów, z żadaniami, takowe zwracają się zwierzchności szpitalnej, z takiem obliczeniem czasu, aby mogły być przedstawione do określonego zarządu intendentury na 15 Lutego, 15 Czerwca i 15-go Października po upływie każdych czterech miesięcy. Okręgowe

ны интендантскія управлінія пов'рятъ эти вѣдомости и производятъ уплату къ 15 Марта, 15 Іюля и 15 Ноября, по статьямъ, признаннымъ несомнѣнными, по статьямъ же сомнительнымъ уплата отлагается до разъясненія. Уплата за больныхъ военнаго вѣдомства, принятыхъ въ гражданскія больницы безъ отказовъ билетовъ (ст. 15), производится съ разрѣшенія военно-окружныхъ совѣтовъ.

Ст. 25. Если въ мѣстности нѣтъ больницъ гражданскаго вѣдомства, или въ нихъ нѣтъ свободныхъ мѣстъ для больныхъ военнаго вѣдомства, то, по соглашенію главнаго начальника округа съ подлежащимъ гражданскимъ начальствомъ, устраиваются для сего помѣщенія наймомъ или отводомъ, на основаніи св. зак. т. XIII, Уст. общ. призр. ст. 595 и 596, изд. 1857 г. За наемъ такихъ домовъ и ремонтъ ихъ уплачивается вся причитающаяся сумма интендантствомъ, если будетъ представлено свидѣтельство, что въ пятинахъ домахъ не помѣщалось больныхъ гражданскаго вѣдомства, кроме случаевъ, указанныхъ въ прим. 1, 2 и 3 къ ст 595 св. зак. т. XIII, Уст. общ. призр., изд. 1857 г. (по своду и прод. 1876 г.).

Ст. 26. За пользованіе лицъ военно-сухопутнаго вѣдомства во врачебныхъ заведеніяхъ морскаго вѣдомства и лицъ морского вѣдомства во врачебныхъ заведеніяхъ военно-сухопутнаго вѣдомства никакихъ расчетовъ между сими вѣдомствами не производится.

Подпісали: *Іванъ Лутковский, Баронъ Р. Бистромъ, О. Ризвой, В. Семенка, В. Своевъ, Графъ Е. Сиверсъ, Н. Кармаликъ, А. П. Богуславскій, Г. Паукеръ и Начальникъ Капцеляріи Военнаго Министерства, Генералъ-Лейтенантъ Якимовичъ.*

zarządy intendentury sprawdzają te wykazy i dopełniają wypłaty na 15 Maja, 15 Lipca i 15 Listopada, podług pozycji uznanych za niewątpliwe; zaś wypłata podług pozycji wątpliwych odkłada się aż do ich wyjaśnienia. Opłata za chorych, należących do Wydziału Wojny, przyjętych do szpitalów cywilnych bez biletów (art. 15) dopełnia się za upoważnieniem rad wojenno-okręgowych.

Art. 25. Jeżeli w miejscowości nie ma szpitalów cywilnych lub jeżeli w nich nie ma miejsc wolnych dla chorych z Wydziału Wojny, to po porozumieniu się głównego naczelnika okręgowego z właściwą władzą cywilną urządzą się w tym celu pomieszczenia najęte lub wydzielone na zasadzie sw. zak. t. XIII Ust. dobr. publ. art. 595 i 596 wyd. z r. 1857. Za wynajęcie takich domów i reparacyją ich całą przypadającą należność płaci intendentura, jeżeli będzie przedstawione świadectwo co do tego, że w najętych domach nie było pomieszczańskich chorych cywilnych, oprócz przypadków, wskazanych w uwagach 1, 2 i 3 do art. 595 Sw. zak. t. XIII Ust., dobr. publ. wyd. z r. 1857 (podług swob. i dalsz. c. z r. 1876).

Art. 26. Za leczenie osób, należących do Wydziału wojenno-ładowego, w zakładach leczniczych wydziału marynarki oraz osób, należących do wydziału marynarki, w zakładach leczniczych wydziału wojenno-ładowego żadnych obrachunków pomiędzy temi wydziałami nie prowadzi się.

Podpisali:

*Jan Łutkowski, Baron R. Bistrom, O. Rezwoj, W. Semeka,
W. Swojew, Hrabia E. Siwers, N. Karmalin, A. P. Bogusławski,
G. Pauker i Naczelnik kancelaryi Ministerium Wojny General-
Lejtnant Jakimowicz.*

На подлинномъ написано: „Высочайше утверждено.“
3 Октября 1883 г.
Подпись:
За отсутствиемъ Военного Министра, Генералъ-Адъютантъ Обручевъ.

ПРОЕКТЪ
*дополнения приложения къ ст. 539 Св. Воен. Пост.,
1869 г., XVI.*

n. 13. Части пррегулярныхъ войскъ, состоящихъ на полевой службѣ, а равно Кавказскіе конно-пррегулярные полки и постоянная милиція — по общимъ каталогамъ для частей регулярныхъ войскъ.

Подпись:

*Иванъ Лутковскій, Баронъ Р. Бистромъ, О. Рѣзвой, В. Семека,
В. Своевъ, Графъ Е. Сиверсъ, Н. Кармалинъ, А. П. Богуславскій, Г.
Паукеръ и Начальникъ Канцеляріи Военного Министерства, Генералъ-Лейтенантъ Якимовичъ.*

(С. У. и Р. П., 1884 г. 24 Января, № 7, стр. 183).

14.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго
Совѣта.

По проектамъ нормального положенія о низшихъ сель-
ско-хозяйственныхъ школахъ и штата
оныхъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспользовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственного Совѣта, по проек-

Na oryginale napisano: „*Najwyżej zatwierdzony.*“
d. 3 Października 1883 r.

Podpisał:

Pod nieobecność Ministra Wojny General-Adjutant *Obruczew.*

P R O J E K T

uzupełnienia do art. 539 Sw. Post. Woj. z r. 1869, XVI.

Ust. 13. Części wojsk nieregularnych, pozostających w służbie polowej, jak również pułki konne nieregularne Kaukazkie i stałe milicye—podług ogólnych katalogów dla części wojsk regularnych.

Podpisali:

*Jan Łutkowski, Baron R. Bistrom, O. Rezwoj, W. Semeka,
W. Swojew, Hrabia E. Siwers, N. Karmalin, A. P. Bogusławski,
G. Pauker i Naczelnik Kancelaryi Ministerium Wojny, General-
Lejtnant Jakimowicz.*

14.

N A J W Y Ź E J Z A T W I E R D Z O N E Z D A N I E R A D Y P A Ñ S T W A .

Dotyczące projektów postanowienia zasadniczego o szko-
łach rolniczych niższych i etatu
takowych.

JEGO CÈSARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólnem Zebraniu Rady
Państwa, zdanie, dotyczące projektów postanowienia zasadniczego

тамъ нормального положенія о низшихъ сельско-хозяйственныхъ школахъ и шата оныхъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

27-го Декабря 1883 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ представление Министра Государственныхъ Имуществъ по проектамъ нормального положенія о низшихъ сельско-хозяйственныхъ школахъ и шата оныхъ, мнѣніемъ положило:

I. Проекты а) нормального положенія о низшихъ сельско-хозяйственныхъ школахъ и б) шата оныхъ поднести къ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденію, по воспослѣдованію онаго, привести въ дѣйствіе съ 1884 года.

II. На покрытие въ 1884 году расхода, потребнаго для производства низшимъ сельско-хозяйственнымъ школамъ денежныхъ пособій, назначить изъ средствъ Государственного Казначейства двадцать тысячъ рублей, со внесеніемъ этой суммы въ подлежащія подраздѣленія расходной сметы Министерства Государственныхъ Имуществъ на означенный годъ.

III. Предоставить Министру Государственныхъ Имуществъ:
1) отводить въ бесплатное пользованіе низшихъ сельско-хозяйственныхъ школъ свободные участки казенной земли, въ размѣрѣ не свыше пяти сотъ десятинъ для каждой школы, и 2) вносить въ Государственный Совѣтъ, ко времени разсмотрѣнія расходной сметы Министерства Государственныхъ Имуществъ, предположенія свои о размѣрѣ суммы, необходимой на производство, въ 1884 году, денежныхъ пособій названнымъ учебнымъ заведеніямъ.

o szkołach rolniczych niższych i etatu takowych, Najwyższy zatwierdził raczył i wykonać rozkazały.

P o d p i s ał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

27-go Grudnia 1883 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto-

Rada Państwa, w Połączonych Departamentów: Połączonych tach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólnym Departamentów Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra i Ekonomii Państwo-Dób Państwa, dotyczące projektów postanowienia wć z d. 9 Kwietnia zasadniczego o szkołach rolniczych niższych i eta- i 15-go Października tu takowych, uchwaliła zdanie:

i Ogólnego Zebrania

z d. 12-go Grudnia

1883 r.

I. Projekty: a) postanowienia zasadniczego o szkołach rolniczych niższych i b) etatu takowych przedstawić pod Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOSCI zatwierdzenie, i po zapadnięciu takowego wprowadzić w wykonanie od roku 1884.

II. Na pokrycie w roku 1884 rozchodu, niezbędnego na wydawanie zapomog pieniężnych szkołom rolniczym niższym, wyznaczyć z funduszów Skarbu Państwa dwanaście tysięcy rubli, z zaciągnięciem téj sumy pod odpowiednie rubryki budżetu rozchodów Ministerium Dób Państwa za rok pomieniony.

III. Poruczyć Ministrowi Dób Państwa: 1) wydzielać do bezpłatnego użytkowania wolne kawałki gruntów skarbowych, w wysokości najwyższej pięciuset dziesięciu dla każdej szkoły, i 2) wnosić do Rady Państwa na czas rozpoznania budżetu rozchodów Ministerium Dób Państwa, projekty swoje co do wysokości sumy, niezbędnej na wydanie w roku 1884 zapomog pieniężnych pomienionym zakładom naukowym.

IV. Освободить отъ гербового сбора какъ подаваемыя частными лицами прошепія объ учрежденіи низшихъ сельско-хозяйственныхъ школъ, такъ и всю возбуждаемую по симъ ходатайствамъ переписку.

V. Въ дополненіе статьи 5 приложенія I къ уложенію о паказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ (изд. 1866 г.), постановить:

„Мѣщане и сельскіе обыватели, утвержденные въ должностяхъ попечителей низшихъ сельско-хозяйственныхъ школъ вѣдомства Министерства Государственныхъ Имуществъ, не подлежатъ, пока состоять въ сихъ должностяхъ, наказаніямъ тѣлеснымъ. Тѣ изъ этихъ лицъ, которымъ прослужатъ въ означенномъ званіи не менѣе трехъ лѣтъ сряду, а также окончившия съ усіхъомъ полный курсъ учения въ названныхъ учебныхъ заведеніяхъ, освобождаются отъ тѣлесныхъ наказаній навсегда.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

На подлинномъ Собственномъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

„Быть по сему.“

Въ Гатчинѣ
27-го Декабря 1883 года.

НОРМАЛЬНОЕ ПОЛОЖЕНИЕ о низшихъ сельско-хозяйственныхъ школахъ.

1. Низшія сельско-хозяйственные школы имѣютъ цѣллю распространеніе въ народѣ основныхъ познаний по сельскому хозяйству и необходимымъ для него ремесламъ, преимущественно путемъ практическихъ занятій.

2. Школы сіп-могутъ быть: а) общія, предназначаемыя для обученія сельскому хозяйству вообще, и б) специалльныя, открывае-

IV. Uwolnić od opłaty stempelowej tak prośby, podawane przez osoby prywatne o założenie niższych szkół rolniczych, jakoteż całą korespondencję wskutek prósb takich wynikłą.

V. W uzupełnieniu do art. 5 dodatku I do kodeksu kar głównych i poprawczych (wyd. z r. 1866), postanowić:

„Mieszczanie i obywatele wiejscy, zatwierdzeni na urzędach opiekunów niższych szkół rolniczych należących do Wydziału Ministerstwa Dób Państwa nie ulegają, dopóki pozostają na tych posadach, karze cielesnej. Te z pomienionych osób, które przesłużą na tych godnościach przynajmniej trzy lata zrzędu, oraz ci, którzy ukończyli z powodzeniem całkowity kurs nauk w pomienionych zakładach naukowych, uwalniają się od kar cielesnych na zawsze.“

Oryginalne zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

„Ma być podług tego“.

W Gatezynie
27-go Grudnia 1883 roku.

POSTANOWIENIE ZASADNICZE o szkołach rolnicznych niższych.

1. Szkoły rolnicze niższe mają na celu rozprzestrzenienie w narodzie wiadomości zasadniczych z dziedziny rolnictwa i niezbędnych przy nim rzemiosł, przeważnie drogą zajęć praktycznych.

2. Szkoły te mogą być: a) *ogólne*, przeznaczone do nauczania rolnictwa wogół, i b) *specjalne*, otwierane dla rozprzestrzenienia

мъя для распространенія знаній, относящихся до отдельныхъ отраслей сельскаго хозяйства (какъ напр. по садоводству, огородничеству, пчеловодству, винодѣлію и т. п.). Тѣ и другія учебныя заведенія раздѣляются, соотвѣтственно объему учебнаго ихъ курса, на школы *перваго* и *втораго* разряда.

3. Сельско-хозяйственные школы состоятъ въ вѣдѣніи Министерства Государственныхъ Имуществъ, по Департаменту землемѣрія и сельской промышленности.

4. Означенія школы могутъ быть учреждены земствомъ, обществами и частными лицами и, при томъ съ пособіемъ или безъ пособія отъ Правительства. На открытие каждого заведенія этого рода предварительно испрашивается разрѣшеніе Министра Государственныхъ Имуществъ.

5. Денежныя средства школъ состоятъ: а) изъ пособій, которыхъ могутъ быть назначены Правительствомъ, на счетъ Государственного Казначейства; б) изъ оборотнаго капитала, если хозяйство школы ведется на землѣ, принадлежащей ей въ собственность или отведенной для пользованія; в) изъ доходовъ отъ хозяйства, получаемыхъ въ означенныхъ пунктомъ б случаяхъ; г) изъ суммъ, предоставляемыхъ школѣ владѣльцемъ имѣнія, въ которомъ она учреждена, и д) изъ пожертвованій, дѣлаемыхъ земствомъ, обществами и частными лицами на надобности сихъ учебныхъ заведеній. Оборотный капиталъ, доходы отъ хозяйства и пожертвованія образуютъ специальныя средства школы, составляющія полную ея собственность.

6. Пособіе школамъ со стороны Правительства (ст. 4) можетъ заключаться: а) въ отводѣ участковъ казенної земли, въ размѣрѣ не болѣе пятисотъ десятины каждой школѣ, для безвозмезднаго пользованія на все время ея существованія, и б) въ назначенніи, изъ средствъ Государственного Казначейства, денежнаго пособія, въ количествѣ не свыше трехъ тысячъ пятьсотъ рублей въ годъ каждой школѣ, съ тѣмъ, чтобы оно производилось въ теченіи извѣстнаго срока. Предоставленіе учебному заведенію того и другаго пособія вмѣстѣ или только одного изъ нихъ зависитъ отъ Министра Государственныхъ Имуществъ, который въ распоряженіяхъ своихъ по сему предмету не можетъ выходить за предѣлы ассигнованной на эту надобность суммы.

wiadomości, odnoszących się do oddzielnego gospodarstwa rolnego (jak np. do sadownictwa, ogrodnictwa, pszczelnictwa, uprawy wina i t. p. Jedne i drugie zakłady dzielą się, odpowiednio do zakresu ich kursu nauk, na szkoły *pierwszej i drugiej* kategorii.

3. Szkoły rolnicze pozostają pod zawiadywaniem Ministeryum Dób Państwa, Departamentu rolnictwa i przemysłu rolnego.

4. Pomienione szkoły mogą być zakładane przez ziemstwa, towarzystwa i osoby prywatne, i przytem — z zapomoga rządową lub bez niej. Na otwarcie każdego tego rodzaju zakładu należy uprzednio wyjednać zezwolenie Ministra Dób Państwa;

5. Środki pieniężne szkół składają się: a) z zapomög, które mogą być wyznaczone przez Rząd na rachunek Skarbu Państwa; b) z kapitału obrotowego, jeżeli gospodarstwo szkoły prowadzi się na gruncie, należącym do niej jako własność lub wydzielonej do użytkowania; c) z dochodów z gospodarstwa, otrzymywanych w przypadkach wskazanych w ustępie b; d) z funduszów, nadawanych szkole przez właściciela majątku, w którym takowa została założona; i e) z ofiar czynionych przez ziemstwo, towarzystwa lub osoby prywatne na potrzeby tych zakładów. Kapitał obrotowy, dochody z gospodarstwa i ofiar tworzą specjalne środki szkoły, stanowiące zupełną jej własność.

6. Zapomoga wydawana szkołom przez Rząd (art. 4), może polegać: a) na wydzieleniu kawałków gruntu skarbowego, w ilości nie większej od pięciuset dziesięciin dla każdej szkoły, do bezpłatnego użytkowania przez cały czas jej istnienia i b) na wyznaczeniu z funduszów Skarbu Państwa wsparcia pieniężnego, w ilości nie wyższej od trzech tysięcy pięciuset rubli rocznie dla każdej szkoły, z tym zastrzeżeniem, ażeby było wydawane w ciągu pewnego czasu. Nadanie zakładowi naukowemu jednej i drugiej zapomogi razem, albo tylko jednej z nich, zależy od Ministra Dób Państwa, który w rozporządziej niach swoich w tym przedmiocie nie może przekroczyć asygnowanej na ten przedmiot sumy.

7. Въ томъ случаѣ, когда школѣ предоставляется пособіе отъ Правительства (ст. 6), права и обязанности, по отношенію къ сему заведенію, учредителя оного и владѣльца имѣнія, гдѣ оно открывается, опредѣляются особымъ договоромъ, заключаемымъ Департаментомъ земледѣлія и сельской промышленности съ означенными лицами.

8. Курсъ ученія въ школахъ продолжается *три* года и распредѣляется на три класса. Онъ состоитъ изъ теоретического изученія предметовъ и соответственныхъ цѣли заведенія практическихъ занятій.

9. Въ общихъ сельско-хозяйственныхъ школахъ, независимо отъ повторенія общеобразовательныхъ предметовъ, знаніе которыхъ требуется для поступленія въ учебное заведеніе этого рода (ст. 12), преподаются слѣдующіе предметы:

I. Въ школахъ втораго разряда: а) объясненіе важнѣйшихъ для земледѣльца явлений природы; б) ученіе о полезныхъ и вредныхъ для хозяйства растеніяхъ и животныхъ; в) основныя попыткі о правильныхъ способахъ воздѣлыванія земли и ухода за полезными растеніями и животными, разводимыми въ той мѣстности, гдѣ школа существуетъ; г) церковное пѣніе.

II. Въ школахъ первого разряда: а) объясненіе простѣйшихъ способовъ измѣренія земли; б) необходимыя для земледѣльца основныя свѣдѣнія изъ естественныхъ наукъ; в) практическое земледѣліе, съ краткимъ изложеніемъ особыхъ частей его (огородничества, садоводства, лѣсоводства и проч.) свойственныхъ той мѣстности, гдѣ школа существуетъ, а также съ указаніемъ вредныхъ для хозяйства животныхъ и способовъ ихъ истребленія; г) скотоводство и простѣйшіе способы скотоврачеванія; д) главнѣйшіе законы, относящіеся до крестьянскаго быта; е) церковное пѣніе.

Сверхъ того, въ мѣстностяхъ, представляющихъ благопріятныя условія для пчеловодства, шелководства и другихъ отдельныхъ отраслей сельского хозяйства, ученикамъ школъ первого разряда преподаются также необходимыя свѣдѣнія по этимъ предметамъ.

Примѣчаніе. Въ школахъ, не получающихъ пособія отъ Правительства, въ составѣ учебнаго курса допускаются, съ разрешеніемъ Министра Государственныхъ Имуществъ, частныя измѣненія, съ тѣмъ однако, чтобы установленные требованія отъ поступающихъ въ сіи школы (ст. 12) не были сокращены.

7) W razie jeżeli szkole nadaje się zapomoga od Rządu (art. b.), prawa i obowiązki, odnośnie do tego zakładu, jego założyciela i właściciela majątku, w którym się takowy otwiera, określa oddzielna umowa, którą z temi osobami zawiera Departament Rolnictwa i przemysłu rolnego.

8. Kurs nauk w szkołach jest *trzyletni* i dzieli się na trzy klasy. Składa się z wykładów teoretycznych oraz z odpowiednich do celu zakładu zajęć praktycznych.

9. W szkołach rolniczych ogólnych, niezależnie od powtórzenia ogólnie kształcących przedmiotów, których znajomość potrzebną jest do wstąpienia do tego rodzaju zakładu naukowego (art. 12), wykładają się następujące przedmioty:

I. *W szkołach drugiej kategorii*: objaśnienie najważniejszych dla rolnika zjawisk przyrody; b) nauka o pożytecznych i szkodliwych dla rolnictwa zwierzętach i roślinach; c) zasadnicze pojęcia o prawidłowych sposobach uprawy roli i opiekowania się pożytecznymi zwierzętami i roślinami, hodowaniami w tej miejscowości, w której się znajduje szkoła; d) śpiew kościelny.

II. *W szkołach pierwszej kategorii*: objaśnienie najprostszych sposobów mierzenia ziemi; b) niezbędne dla rolnika wiadomości zasadnicze z nauk przyrodniczych; c) rolnictwo praktyczne, z krótkim wykładem oddzielnymi częścią takowego (ogrodnictwo, sadownictwo, leśnictwo i t. d.) właściwych tej miejscowości, w której się znajduje szkoła, oraz ze wskazaniem szkodliwych dla rolnictwa zwierząt i sposobów ich tępienia; d) chów inwentarza i najprostsze sposoby leczenia go; e) głównejsze prawa, odnoszące się do bytu włościańskiego; f) śpiew kościelny.

Oprócz tego, w miejscowościach przedstawiających dogodne warunki dla pszczelictwa, jedwabnictwa i innych oddzielnich gałęzi rolnictwa, uczniom szkół pierwszej kategorii wykładają się również niezbędne wiadomości z tych przedmiotów.

Uwaga. W szkołach, które nie pobierają zapomogi od rządu, mogą być wprowadzane w planie kursu nauk, za pozwoleniem Ministra Dób Państwa, specjalne zmiany, z tem jednakże zastrzeżeniem, aby ustanowione wymagania od osób do tych szkół wступujących, nie były zmniejszane.

10. Практическія занятия въ общихъ школахъ (ст. 2 п. а) состоять въ производствѣ сельско-хозяйственныхъ и ремесленныхъ работъ. Число часовъ, посвящаемыхъ тѣмъ и другимъ работамъ ежедневно, опредѣляется уставомъ каждой школы.

11. Въ специальныхъ школахъ, учреждаемыхъ для отдельныхъ отраслей сельского хозяйства (ст. 2 п. б), предметы и объемъ преподаванія устанавливаются Министромъ Государственныхъ Имуществъ, сообразно съ тою цѣлью, для которой школы сіи предначинаются, по во всякомъ случаѣ, приближаясь къ учебному курсу общихъ заведеній (ст. 2 п. а) этого рода.

12. Отъ поступающихъ въ школу первого разряда требуется знаніе общеобразовательныхъ предметовъ въ объемѣ курса двухклассныхъ сельскихъ училищъ Министерства Народнаго Просвѣщенія, а отъ поступающихъ въ школу второго разряда — знаніе тѣхъ же предметовъ въ объемѣ курса начальныхъ народныхъ училищъ.

13. Въ тѣхъ мѣстностяхъ, гдѣ нѣтъ народныхъ училищъ, при сельско-хозяйственныхъ школахъ можетъ быть открываемъ приготовительный классъ, преподаваніе въ которомъ должно соответствовать: при школахъ первого разряда — курсу двухклассныхъ сельскихъ училищъ Министерства Народнаго Просвѣщенія, а при школахъ второго разряда — курсу начальныхъ народныхъ училищъ того же вѣдомства.

14. Ученики, окончивши съ успѣхомъ полный курсъ въ школѣ первого разряда, пользуются по отбыванію вѣниской повинности льготою третьего разряда, а прошедшіе съ успѣхомъ два первыхъ класса той же школы, равно какъ окончивши курсъ въ школѣ второго разряда, пользуются таю же льготою четвертаго разряда.

Приложаніе. Въ случаяхъ, заслуживающихъ особаго уваженія, ученикамъ школъ первого разряда могутъ быть разрешаемы, по соглашенію Министровъ Государственныхъ Имуществъ и Военнаго, необходимыя для окончанія образованія отсрочки поступленія на службу въ войска по вынуждому же-ребью, не далѣе однако какъ до двадцати двухъ лѣтъ отъ роду.

15. Постоянное наблюденіе за ходомъ преподаванія и обученія въ сельско-хозяйственныхъ школахъ, а также периодическій ихъ осмотръ, возлагаются Министромъ Государственныхъ Имуществъ на подчиненныхъ ему должностныхъ лицъ.

10. Zajęcia praktyczne w szkołach ogólnych (art. 2 ust. a) polegają na wykonywaniu robót rolniczych i ręcodzielniczych. Liczbę godzin poświęcanych codziennie jednym i drugim robotom, określa ustawa każdej szkoły.

11. W szkołach specjalnych, zakładanych dla oddzielnego gąłęzi rolnictwa (art. 2 ust. 6), przedmioty i zakres wykładu ustanawia Minister Dób Państwa, odpowiednio do celu, na jaki szkoły te się przeznaczają, ale w każdym razie zbliżając się do kursu nauk zakładów ogólnych (art. 2 ust. a) tego rodzaju.

12. Od wступujących do szkół *pierwszej* kategorii wymaga się znajomość ogólnie kształcących przedmiotów, w zakresie kursu szkół wiejskich dwuklasowych Ministeryum Oświaty Publicznej, a od wступujących do szkoły *drugiej* kategorii—znajomość tych samych przedmiotów w zakresie kursu szkół ludowych początkowych.

13. W miejscowościach, gdzie nie ma szkół ludowych, przy szkołach rolniczych może być otwierana klasa przygotowawcza, w której wykład winien odpowiadać: przy szkołach *pierwszej* kategorii — kursowi szkół wiejskich dwuklasowych Ministeryum Oświaty Publicznej, a przy szkołach *drugiej* kategorii—kursowi szkół ludowych początkowych tegoż wydziału.

14. Uczniowie, którzy ukończyli pomyślnie całkowity kurs w szkole *pierwszej* kategorii korzystają przy odbywaniu powinności wojskowej z ulgi *trzeciej* kategorii; a ci, którzy przeszli pomyślnie dwie pierwsze klasy tejże szkoły jak również ci, którzy ukończyli kurs *drugiej* kategorii, korzystają z takiej samej ulgi *czwartej* kategorii.

Uwaga. W przypadkach zasługujących na szczególną uwagę uczniom szkół *pierwszej* kategorii mogą być udzielane, po porozumieniu się Ministrów Dób Państwa i Wojny, niezbędne do ukończenia wykształcenia zwłoki co do wstąpienia do służby wojskowej podług wyciągniętego losu, nie dłuższe jednakże jak do skończenia dwudziestu dwóch lat wieku.

15. Stały nadzór nad biegiem wykładów i nauczania w szkołach rolniczych, tudzież peryodyczną rewizyę takowych, Minister Dób Państwa powierza podwładnemu sobie urzędnikom.

16. Для попечения о благосостояніи школы и ея нуждахъ, при ней состоять особое лицо съ званіемъ попечителя. Непосредственное же завѣдываніе школою, какъ въ учебномъ, такъ и въ хозяйственномъ отношеніяхъ, возлагается на управляющаго оною.

17. Для обсужденія и разрѣшенія вопросовъ, имѣющихъ существенное значение въ педагогическомъ или хозяйственномъ отношеніи, при каждой школѣ полагается совѣтъ, состоящій подъ предсѣдательствомъ попечителя оной, изъ управляющаго ею, законоучителя и преподавателей. Въ случаѣ отсутствія попечителя, въ совѣтѣ предсѣдательствуетъ управляющій школою.

18. Попечитель школы избирается ея учредителями и утверждается въ этомъ званіи Министромъ Государственныхъ Имуществъ, по предварительному сношенію съ мѣстнымъ губернаторомъ. Если землевладѣлецъ, учредившій школу въ своемъ имѣніи, позыватъ желаніе принять на себя обязанности попечителя, то онъ утверждается въ семъ званіи.

19. Попечитель школы изъ лицъ, имѣющихъ право на поступление въ государственную службу, пользуется, по прослуженіи въ этой должности не менѣе трехъ лѣтъ сряду, заурядъ всѣми, за исключеніемъ пенсіи, преимуществами чиновниковъ VII класса, если не имѣетъ высшаго чина, и сохраняетъ сіи преимущества до тѣхъ поръ, пока состоить въ означенной должности.

20. Управляющій школою назначается по соглашенію попечителя оной съ ея учредителемъ и владельцемъ имѣнія, въ которомъ она существуетъ, преимущественно изъ лицъ, окончившихъ курсъ въ высшемъ или среднемъ сельско-хозяйственномъ учебномъ заведеніи и, при томъ, осповательно знакомыхъ, на практикѣ, съ введеніемъ сельскаго хозяйства.

21. Преподаватель Закона Божія опредѣляется, по соглашенію попечителя школы съ епархиальнымъ начальствомъ, изъ мѣстныхъ священно-служителей или другихъ лицъ, окончившихъ курсъ въ духовной семинаріи.

22. Преподаватели сельско-хозяйственныхъ предметовъ въ общихъ школахъ (ст. 2 п. а) назначаются изъ лицъ, окончившихъ курсъ въ сельско-хозяйственныхъ учебныхъ заведенія высшаго или средняго разряда. Преподавателями специальныхъ предметовъ въ школахъ, учреждаемыхъ по отдѣльнымъ отраслямъ сельскаго хозяйства (ст. 2 п. б), разрѣшается опредѣлить, сверхъ выше указан-

16. Do starań około dobrobytu szkoły i jej potrzeb znajduje się przy niej oddzielna osoba, piastująca godność kuratora. Zaś bezpośrednie zawiadywanie szkołą, tak pod względem gospodarczym jak i naukowym, należy do Dyrektora takowej.

17. Do rozpoznawania i rozstrzygania kwestyj, mających istotne znaczenie pod względem pedagogicznym lub gospodarczym, przy każdej szkole, znajduje się rada, składająca się z kuratora, jako przewodniczącego, dyrektora, nauczyciela religii i nauczycieli. W razie nieobecności kuratora, w radzie przewodniczy dyrektor szkoły.

18. Kuratora szkoły wybierają jej założyciele i zatwierdza w tej godności Minister Dóbr Państwa, po uprzednim zniesieniu się z miejscowym gubernatorem. Jeżeli właściciel ziemski, który założył szkołę w swoim majątku, oświadczy chęć przyjęcia na siebie obowiązków kuratora, to na tę godność on zostaje mianowany.

19. Kurator szkoły, z osób mających prawo wstąpić do służby państwej, korzysta, po przełożeniu na tym urzędzie przynajmniej trzech lat zrzędu, ze wszystkich, z wyjątkiem emerytury, przywilejów urzędników klasy VII, jeżeli nie ma wyższej rangi i zachowuje te przywileje dotąd, dopóki zajmuje powomiony urząd.

20. Dyrektor szkoły mianuje się po porozumieniu się kuratora takowej z jej założycielem i właścicielem majątku, w którym się takowa znajduje, przeważnie z osób, które ukończyły kurs w wyższym lub średnim zakładzie naukowym rolniczym i przytem dokładnie są obznanione praktycznie z prowadzeniem gospodarstwa rolnego.

21. Nauczyciel religii mianuje się, po porozumieniu się kuratora szkoły ze zwierzchnością diecezyi, z miejscowego duchowieństwa lub z innych osób, które ukończyły kurs w seminarium duchownym.

22. Nauczyciele przedmiotów gospodarsko-rolnych w szkołach ogólnych (art. 2 ust. a) mianują się z osób, które ukończyły kurs w zakładach naukowych rolniczych wyższej i średniej kategorii. Nauczycielami przedmiotów specjalnych w szkołach zakładanych dla oddzielnych gałęzi gospodarstwa rolnego (art. 2 ust. b) dozwala się mianować, oprócz osób wyżej wzmiankowanych, również takie, które cho-

ныхъ лицъ, также и такихъ, которые хотя и не окончили курса въ означенныхъ учебныхъ заведеніяхъ, но доказали основательныи свои познанія по преподаваемымъ предметамъ.

23. Учителя общеобразовательныхъ предметовъ избираются попечителемъ: въ школы *перваго* разряда—изъ лицъ, имѣющихъ право преподавать въ двухклассныхъ сельскихъ училищахъ Министерства Народнаго Просвѣщенія, а въ школы *втораго* разряда — изъ лицъ, имѣющихъ право преподавать въ начальныхъ народныхъ училищахъ того же вѣдомства.

24. Въ школахъ, получающихъ пособіе отъ Правительства (ст. 6), управляющій и всѣ преподаватели научныхъ предметовъ утверждаются въ должностяхъ Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ.

25. Въ школахъ, получающихъ пособіе отъ Правительства, управляющему и учителямъ за каждыя пять лѣтъ, прослуженные ими въ означенныхъ должностяхъ, назначается отъ казны прибавка въ видѣ столовыхъ денегъ, въ размѣрѣ четверти получаемаго ими отъ Правительства жалованья, до тѣхъ поръ, пока послѣднее не удвоится. Въ школахъ же не получающихъ такового пособія, означенная прибавка относится на счетъ казны только тогда, когда на этотъ предметъ будетъ назначена особая сумма, установленная для производства государственныхъ расходовъ порядкомъ.

26. Каждая школа имѣеть: а) подробный уставъ, составленный въ развитіе настоящаго положенія и утвержденный Министромъ Государственныхъ Имуществъ, по соглашенію съ Министромъ Народнаго Просвѣщенія, и б) печать съ изображеніемъ герба той губерніи, въ которой она существуетъ и соотвѣтственно надпись.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совета МИХАИЛЪ.

ciaż nie skończyły kursu w pomienionych zakładach naukowych, ale dowiodły dokładnej znajomości wykładanych przedmiotów.

23. Nauczycieli przedmiotów ogólnie kształcących wybiera kurator: do szkół *pierwszej* kategorii—z osób, mających prawo wykładań w szkołach dwuklasowych wiejskich Ministerium Oświaty Publicznej, a do szkół *drugię* kategorii—z osób, mających prawo wykładań w szkołach ludowych początkowych tegoż wydziału.

24. W szkołach pobierających zapomogę od Rządu (art. 6), dyrektora i wszystkich nauczycieli przedmiotów naukowych zatwierdza na urzędach Minister Dóbr Państwa.

25. W szkołach, pobierających zapomogę od Rządu, dyrektorowi i nauczycielom, za każde pięć lat, przesłużone przez nich na pomienionych urzędach, wyznacza się ze Skarbu dodatek, pod postacią pieniędzy na stół, w wysokości czwartej części otrzymywanej przez nich od Rządu pensji dotąd, dopóki pensja ta nie podwoi się. Zaś w szkołach, nieotrzymujących takiej zapomogi, pomienione dodatki pokrywają się na rachunek Skarbu tylko w takim razie, jeżeli na ten przedmiot będzie wyznaczona oddzielna suma, w sposób ustalony dla dokonywania rozchodów państwowych.

26. Każda szkoła posiada: a) szczegółową ustawę, sporządzoną w rozwinięciu niniejszego postanowienia i zatwierdzoną przez Ministra Dóbr Państwa, po porozumieniu się z Ministrem Oświaty Publicznej, i b) pieczęć z wyobrażeniem herbu téj gubernii, w której szkoła się znajduje i z odpowiednim napisem.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ*.

На подлинномъ Собственномъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:
 Въ Гатчинѣ
 27-го Декабря 1883 года.

„Быть по сому.“

III ТАТЬ

НИЗШИХЪ СЕЛЬСКО-ХОЗЯЙСТВЕННЫХЪ ШКОЛЪ, ПОЛУЧАЮЩИХЪ ПОСОБІЕ ОТЪ ПРАВИТЕЛЬСТВА.

	Въ школахъ перваго разряда.			Въ школахъ втораго разряда.		
	Число лицъ.	Годовое содержание въ рубляхъ.		Число лицъ.	Годовое содержание въ рубляхъ.	
		Одному.	Всѣмъ.		Одному.	Всѣмъ.
Управляющій школою	1	500	500	1	400	400
Преподавателей научныхъ предметовъ	3	500	1500	2	400	800
Законоучитель	1	150	150	1	150	150
За обученіе церковному пѣнію	—	—	50	—	—	50
На учебныя пособія	—	—	300	—	—	100
Итого	5	—	2500	4	—	1500

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:
 W Gacieznie,
 27-go Grudnia 1883 roku.

„Ma być podług tego.“

E T A T

szkół rolniczych niższych, pobierających zapomogę od Rządu.

	W szkołach pierwszej kategorii.			W szkołach drugiej kategorii.		
	Liczba osób.	Uposażenie roczne w rublach.		Liczba osób.	Uposażenie roczne w rublach.	
		Dla jednego.	Dla wszystkich.		Dla jednego.	Dla wszystkich.
Dyrektor szkoły	1	500	500	1	400	400
Nauczycieli przedmiotów naukowych	3	500	1500	2	400	800
Nauczyciel religii	1	150	150	1	150	150
Za nauczanie śpiewu kościelnego	—	—	50	—	—	50
Na pomoce naukowe	1	—	300	—	—	100
Razem	5	—	2500	4	—	1500

Приложения:

1-е. Съ должностю управляющего школою могутъ быть соединямы обязанности преподавателя одного изъ специальныхъ предметовъ, при чемъ за исполненіе сихъ обязанностей назначается особое вознагражденіе изъ штатной суммы.

2-е. На приготовительный классъ прибавляется изъ средствъ, на которыхъ училище содержится: а) при однолѣтнемъ курсѣ—по пяти сотъ рублей въ годъ (въ томъ числѣ на жалованье одному учителю общеобразовательныхъ предметовъ 300 руб., на добавочное вознагражденіе управляющему и законоучителю по 50 р. каждому и на учебныя пособія 100 р.) и б) при двухлѣтнемъ курсѣ по одной тысячи рублей въ годъ (полагая на двухъ учителей 600 руб., на добавочное вознагражденіе управляющему и законоучителю по 100 р. каждому и на учебныя пособія 200 р.).

3-е. Служащіе въ школахъ пользуются помѣщеніемъ и отопленіемъ, на счетъ принадлежащихъ имъ средствъ.

4-е. Остатки отъ суммъ, назначенныхъ на содержаніе личного состава служащихъ въ школѣ, могутъ быть обращаемы, съ разрѣшеніемъ Департамента земледѣлія и сельской промышленности, на приобрѣтеніе учебныхъ пособій, равно какъ на выдачу служащимъ въ школѣ денежныхъ наградъ и всмоществованій.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совета МИХАИЛЪ.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 27 Января N. 9, стр. 161).

U w a g i:

1-a. Z urzędem dyrektora szkoły mogą być łączone obowiązki nauczyciela jednego z przedmiotów specjalnych; przytém za pełnienie tych obowiązków wyznacza się oddzielne wynagrodzenie z sumy etatowej.

2-a. Na klasę przygotowawczą dodaje się z funduszów, z których szkoła się utrzymuje: a) przy kursie jednoletnim—po pięćset rubli rocznie (w tym na pensję dla jednego nauczyciela przedmiotów ogólnie kształcących 300 rs., na wynagrodzenie dodatkowe dla dyrektora i nauczyciela religii po 50 rs. dla każdego i na pomoce naukowe 100 rs.) i b) przy kursie dwuletnim po tysiąc rubli rocznie (licząc na dwóch nauczycieli 600 rs. na wynagrodzenie dodatkowe dla dyrektora i dla nauczyciela religii po 100 rs. dla każdego i na pomoce naukowe 200 rs.).

3-a. Służący w szkołach korzystają z pomieszczenia i opału na rachunek funduszów do szkół należących.

4-a. Pozostałości z sum, wyznaczonych na utrzymanie osobistego składu służących w szkole, mogą być obracane, za pozwoleniem Departamentu rolnictwa i przemysłu rolnego, na nabycie pomocy naukowych, oraz na udzielanie służącym w szkole nagród pieniężnych i zapomóg.

P o d p i s a ł:
Prezes Rady Państwa *MICHał.*

15.

Распоряжение Министра Финансовъ.

Объ измѣненіи § 4 инструкціи о порядке выдачи свидѣтельствъ и билетовъ на право торговли и промысловъ.

На основаніи ст. 92 Устава о паспортахъ (Св. Зак. т. XIV, по прод. 1876 г.), начальникъ по правамъ торговли, въ купеческомъ семействѣ обязанъ получать особое, замѣняющее паспортъ, свидѣтельство, съ уплатою установленнаго гербового сбора, при чемъ порядокъ выдачи этихъ свидѣтельствъ долженъ опредѣляться осо-бою инструкціею Министра Финансовъ, публикуюмою къ общему свѣдѣнію.

Согласно съ симъ, въ утвержденной Министромъ Финансовъ 4 Ноября 1865 года инструкціи, о порядке выдачи свидѣтельствъ и билетовъ на право торговли и промысловъ (расп. Собр. узак. и распор. Прав. 1865 г. N. 116), включено, между прочимъ, слѣдующее правило:

§ 4. „На каждое мужскаго пола лицо купеческаго семейства, внесенное въ гильдейское свидѣтельство (§ 3) и достигшее 17 лѣт-няго возраста, должно быть взято установленное, замѣняющее паспортъ, свидѣтельство о принадлежности къ купеческому семейству, съ платою за оно: по 1-й гильдіи—10 руб., а по 2-й 5 руб. Начальнику же семейства выдается подобное свидѣтельство на гербовой бумагѣ рублеваго достоинства. Бланки сплохъ свидѣтельствъ и листы означеннай гербовой бумаги высылаются вмѣстѣ съ блан-ками гильдейскихъ свидѣтельствъ.“

Впослѣдствіи, па основаніи Устава о гербовомъ сборѣ 17 Апрѣля 1874 г., упомянутыя выше свидѣтельства выдавались на гербовой бумагѣ въ 40 к., а за тѣмъ, согласно узаконенію 26 Декабря 1878 г., подлежали гербовому сбору въ 60 коп.

15.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW.

O zmianie § 4 instrukcyi o sposobie wydawania świadectw i biletów za prawo prowadzenia handlu i przemysłów.

Na zasadzie art. 92 Ustawy paszportowej (Sw. Zak. t. XIV, po-
dług dat. c. z r. 1876), głowa, podług praw handlowych, w rodzinie
kupieckiej powinien otrzymywać oddzielne, następujące paszport, świadectwo, z opłatą od niego podatku stemplowego; przytym sposób
wydawania tych świadectw powinna określać oddzielna instrukcja
Ministra Finansów, podawana do powszechnej wiadomości.

Stosownie do tego, w zatwierdzonéj przez Ministra Finansów
d. 4 Listopada 1865 r. instrukcyi o sposobie wydawania świadectw
i biletów na prawo prowadzenia handlu i przemysłów (ogłosz. w Sobr.
Uzakon. i raspor. Praw. za rok 1865 Nr. 116), zamieszczony jest,
pomiędzy innymi, przepis następujący:

§ 4. „Na każdą osobę płci męskiej w rodzinie kupieckiej, wpis-
aną do świadectwa gildyjnego (§ 3) i która doszła do lat 17 wieku,
powinno być wzięte ustanowione, następujące paszport, świadectwo
przynależności do stanu kupieckiego, za opłatą za takowe świadec-
two: 1-ej gildyi—10 rs., a 2-ej gildyi—5 rs. Zaś głowie rodziny
wydaje się podobne świadectwo na papierze stemplowym wartości
jednego rubla. Blankiety tych świadectw i arkusze pomienionego
papieru stemplowego wysyłają się razem z blankietami świadectw
gildyjnych.“

W następstwie, na zasadzie Ustawy stemplowej z d. 17 Kwie-
tnia 1874 roku, pomienione wyżej świadectwa były wydawane na pa-
pierze stemplowym 40 kopiejkowym, a później zgodnie z prawem
z d. 26 Grudnia 1878 r. podlegały opłacie stemplowej po kop. 60.

Съ установлениемъ гербовыхъ марокъ пайдено было удобнымъ не отпускать изъ Казначействъ Городскимъ Управамъ, въ долгъ, вмѣстъ съ бланками торговыхъ документовъ, гербовыхъ марокъ 60 копѣчного достоинства, для оплаты ими паспортовъ, выдаваемыхъ начальникамъ купеческихъ семействъ, такъ какъ марки эти могутъ быть приобрѣтаемы за наличный деньга.

Вследствіе этого § 4 приведенной выше инструкціи признано необходимымъ измѣнить слѣдующимъ образомъ:

„На каждое мужескаго пола лицо купеческаго семейства, внесенное въ гильдейское свидѣтельство (§ 3) и достигшее 17 лѣтнаго возраста, должно быть взято установленное, замѣняющее паспортъ, свидѣтельство о принадлежности къ купеческому семейству, съ платою за такое свидѣтельство: по 1-й гильдии—10 руб., а по 2-й—5 руб. Бланки спѣхъ свидѣтельствъ высылаются вмѣстъ съ бланками гильдейскихъ свидѣтельствъ. Начальнику же семейства выдается подобное свидѣтельство, съ оплатою онаго лишь гербовымъ сборомъ въ размѣрѣ 60 коп. за листъ, по правиламъ Устава о гербовомъ сборѣ.“

(С. У. и Р. П. 1884 г. 27 Января №. 9, стр. 168).

16.

Именной Высочайший Указъ.

Объ образованіи 2-го Департаменто Правительствующаго Сената.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

Указомъ НАШИМЪ, даннымъ Правительствующему Сенату въ 25 день Мая 1882 г., МЫ повелѣли, одновременно съ упраздненiemъ Главнаго Комитета объ устройствѣ сельскаго состоянія, учредить въ составѣ 1-го Департамента Правительствующаго Сената особое отдѣленіе по крестьянскимъ дѣламъ.

Po ustanowieniu marek stempłowych uznano za dogodne nie wydawać z kas skarbowych urzędów miejskim na kredyt, razem z blankietami dokumentów handlowych, marek stempłowych 60-cio kopiejkowych, dla opłacania niemi paszportów, wydawanych głowom rodzin kupieckich, ponieważ marki te mogą być nabywane za gotowe pieniądze.

Wskutek tego § 4 przytoczonej poniżej instrukcji uznano za niezbędne zmienić w sposób następujący:

„Na każdą osobę płci męskiej z rodziną kupiecką, wpisaną do świadectwa gildyjnego (§ 3), która doszła do lat 17 wieku, powinno być wzięte ustanowione, zastępujące paszport, świadectwo, przynależycie do rodziny kupieckiej, z opłatą za takie świadectwo: 1-ej gildyi—10 rs., a 2-ej gildyi—5 rs. Blankiety tych świadectw wysyłają się razem z blankietami świadectw gildyjnych. Zaś głowie rodzin gildyjnych wydaje się podobne świadectwo, z opłatą od niej jedynie podatku stempłowego w ilości 60 kop. za arkusz, podług przepisów Ustawy stempłowej.

16.

IMIENNY NAJWYŻSZY UKAZ.

O utworzeniu 2-go Departamentu Rządzącego Senatu.

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Ukazem NASZYM, wydanym do Rządzącego Senatu w dniu 25 Maja 1882 roku, rozkazaliśmy, równocześnie ze zniesieniem Komitetu Głównego do organizacji stanu włościańskiego, utworzyć w łonie 1-go Departamentu Rządzącego Senatu osobny wydział do spraw włościańskich.

Признавая нынѣ полезнымъ, въ виду опредѣлившагося съ то-
го времени объема дѣятельности сего отдѣленія и для безостано-
вочнаго течепія крестьянскихъ дѣлъ, сосредоточить ихъ въ вѣ-
дѣніи отдѣльнаго Департамента Правительствующаго Сената, по-
велѣваемъ:

I. Изъ учрежденнаго, въ составѣ 1-го Департамента Прави-
тельствующаго Сената, отдѣленія по крестьянскимъ дѣламъ обра-
зововать особый 2-й Департаментъ Правительствующаго Сената, со
введеніемъ его въ составѣ 1-го Общаго Собрания Сената.

II. Относительно предметовъ вѣдомства и порядка произ-
водства дѣлъ распространить на 2-й Департаментъ правила, уста-
новленныя для упраздняемаго крестьянскаго отдѣленія 1-го Депар-
тамента, а для рѣшенія въ 1-мъ Общемъ Собраниіи дѣлъ, посту-
пающихъ изъ 2-го Департамента Сената, примѣнить порядокъ,
установленный для рѣшенія въ семъ Общемъ Собраниіи дѣлъ 1-го
Департамента.

На подлинномъ Собственнюю ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕ-
ЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ С.-Петербургѣ
24-го Января 1884 года.

(С. У и Р. П., 1884 г. 31 Января, N. 10, стр. 177).

17.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государ-
ственного Совета.

Объ ассигнованіи разъѣздныхъ депегъ прокурору Вар-
шавскаго окружнаго суда и восьми его
товарищамъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО, воспользовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраниіи Государственного Совета, объ ассиг-

Uznając obecnie za pożyteczne, ze względu na ustanowiony od tego czasu zakres działalności tego wydziału i dla nieprzerwanego biegu spraw włościańskich, zjednoczyć je pod zawiadywaniem oddzielnego Departamentu Rządzącego Senatu, rozkazujemy:

I. Z utworzonego w łonie 1-go Departamentu Rządzącego Senatu wydziału do spraw włościańskich, utworzyć oddzielny 2-gi Departament Rządzącego Senatu, czyniąc z niego część składową 1-go Ogólnego Zebrania Senatu.

II. Pod względem przedmiotów kompetencji oraz sposobu prowadzenia spraw, zastosować do 2-go Departamentu przepisy, ustanowione dla zniesionego wydziału włościańskiego 1-go Departamentu, a co do rozstrzygania w 1-m Zebraniu Ogólnym spraw, które wechodzą do niego z 2-go Departamentu Senatu, zastosować porządek, ustanowiony co do rozstrzygania w tym Ogólnym Zebraniu spraw 1-go Departamentu.

Na oryginalu Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEXANDER“

W S.-Petersburgu
d. 24-go Stycznia 1884 roku.

17.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O asygnowaniu pieniędzy na podróż dla Prokuratora
Sądu Okręgowego Warszawskiego i ośmiu
jego towarzyszów.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólnym Zebraniu Rady
Państwa, Zdanie, o asygnowaniu pieniędzy na podróż dla Proku-

нованіи разъѣздныхъ денегъ прокурору Варшавскаго окружнаго суда и восьми его товарищамъ, Высочайше утвердить созволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ.
10-го Января 1884 г.

Миѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣта, въ Департаментъ журналовъ: Депар- Государственной Экономіи и въ Общемъ Собрани, тамента Государ- разсмотрѣвъ представление Министра Юстиції ственной Экономіи объ ассигнованіи разъѣздныхъ денегъ прокурору 1 Декабря и Общаго Варшавскаго окружнаго суда и восьми его това- Собрания 19 Декаб- рищамъ, миѣніемъ положилъ:
ря 1883 г.

I. Прокурору Варшавскаго окружнаго суда и восьми его товарищамъ, имѣющимъ пребываніе въ гор. Варшавѣ, назначить, съ 1 Января 1884 г., на разъѣзды по дѣламъ службы по шестисотъ рублей въ годъ каждому, съ тѣмъ, чтобы деньги эти отпускались означеннымъ лицамъ, помѣсячно, вмѣстѣ съ прочимъ содержаніемъ и вѣ определенные для выдачи онаго сроки.

II. Потребную на покрытие сего расхода сумму, въ размѣрѣ пяти тысячъ четырехсотъ рублей, впослѣдствіи ежегодно въ подлежащія подраздѣленія сметы Министерства Юстиціи; и

III. Должности товарищей прокуроровъ одну при Калишскомъ и одну при Радомскомъ окружныхъ судахъ, упразднить.

Подлинное миѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II., 1884 г. 31 Января, N. 10, стр. 178).

ratora Sądu Okręgowego Warszawskiego i ośmiu jego towarzyszów, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ*.

10-go Stycznia 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii kuliów: Departamentu Państwowego i na Ogólnym Zebraniu, rozpoznawszy Ekonomii Państwowej przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o asygnowanu dnia 1-go Grudnia pieniędzy na podróże dla prokuratora Sądu i Ogólnego Zebrania Okręgowego Warszawskiego i ośmiu jego towarzyszów, uchwała z dnia 19 Grudnia 1883 r. uchwaliła zdanie:

I. Dla Prokuratora Sądu Okręgowego Warszawskiego i ośmiu jego towarzyszów, mających miejsce stałego pobytu w m. Warszawie, wyznaczyć, od 1 Stycznia 1884 r., na podróże w interesach służby po sześćset rubli rocznie dla każdego, z tym zastrzeżeniem, abyte pieniądze te były wydawane pojedynczo osobom, miesięcznie, razem z pozostałym uposażeniem w terminach do wydawania go ustanowionych.

II. Potrzebną na pokrycie tego rozchodu sumę, w ilości pięć tysięcy czterysta rubli, zaciągać corok pod odpowiednie rubryki budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości;

III. Posady towarzyszów prokuratorów: jedną przy sądzie okręgowym Kaliskim a drugą przy sądzie okręgowym Radomskim, znieść.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

18.

Высочайше утвержденныя мненіе Государственного
Совѣта.

Объ учреждениї II-го Департамента Правитель-
ствующаго Сената.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
миѣшіе въ Общемъ Собраниі Государственнаго Совѣта, объ учреж-
денії II Департамента Правительствующаго Сената, Высочайше
утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписьалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.
24-го Января 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственного Совѣта, въ Соединенныхъ
журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и За-
иенныхъ Департа- коновъ и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ пред-
ментахъ Государ- ставление Министра Юстиціи объ отпускѣ суммъ
ственной Экономіи на содержаніе учрежденнаго въ составѣ I Депар-
тамента Правительствующаго Сената Отдѣленія
и Законовъ 3-го Де- по крестьянскимъ дѣламъ, *мнѣніемъ положилъ:*
кабря и Общаго Со-
бранія 9-го Января
1884 г.

I. Поднести къ Высочайшему ЕГО ИМ-
ПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА подписанію со-
ставленный на изложенныхъ въ семъ журналахъ
основаніяхъ проектъ Указа Правительствующему
Сенату объ учреждениіи втораго Департамента Се-
ната.

II. Учредить при 2-мъ Департаментѣ Правительствующаго
Сената должности Оберъ-Прокурора и Товарища его, а также Кан-
целярию.

III. На содержаніе 2-го Департамента отпускать въ теченіе
двухъ лѣтъ, т. е. до 1-го Января 1886 г., по восемьдесятъ двѣ ты-

18.

**N AJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.**

**O utworzeniu II-go Departamentu Rządzącego
Senatu.**

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o utworzeniu II Departamentu Rządzącego Senatu, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

P o d p i s a l:
Prezes Rady Państwa *MICHał*.

24-go Stycznia 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Połączonych Departamentów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnym Departamentów Ekonomicznych Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o wydawaniu funduszów na uporządkowanie utworzonego w łonie 1-go Departamentu Grudnia 1883 roku Rządzącego Senatu Oddziału do spraw własnościowego Ogólnego Zebrania skich, uchwaliła zdanie:

z d. 9 Stycznia 1884 r.

I. Przedstawić do Najwyższego podpisu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI sporządzony na wyłuszczenych w niniejszym protokole zasadach projekt Ukazu do Rządzącego Senatu o utworzeniu drugiego Departamentu Senatu.

II. Utworzyć przy 2-m Departamencie Rządzącego Senatu posady Prokuratora Naczelnego i jego towarzysza, tudzież Kancelaryą.

III. Na utrzymanie 2-go Departamentu wydawać wciążu dwóch lat, t. j. do 1-go Stycznia 1886 r., osiemdziesiąt dwa tysiące osmset rubli 1884.

зячи семисотъ рублей (въ томъ числѣ на содержание 6-ти Сенаторовъ 42,000 р. и на содержание оберъ-прокурорскаго надзора и канцелярии 40,800 р.).

IV. Предоставить Министру Юстиціи:

а) опредѣлить, въ предѣлахъ назначенной для того суммы, размѣръ временнаго штата канцелярии 2-го Департамента Правительствующаго Сената, руководствуясь размѣрами окладовъ, установленныхъ для соответствующихъ должностей Высочайше утвержденными, 3-го Июля 1868 г., штатомъ канцелярии 1-го Департамента Сената;

б) производить, по мѣрѣ надобности, распределеніе чиновъ, канцелярий и канцелярскихъ средствъ 1-го и 2-го Департаментовъ Сената между названными Департаментами, не выходя при томъ изъ предѣловъ назначенной на упомянутые предметы общей суммы;

в) внести на разсмотрѣніе Государственного Совѣта, въ возможно непродолжительномъ времени, соображенія свои по возбужденному въ Высочайше утвержденномъ, 25 Мая 1882 г., мнѣніи Государственного Совѣта вопросу о томъ, не слѣдуетъ ли право обжалованія Правительствующему Сенату решений губернскихъ по крестьянскимъ дѣламъ присутствій ограничить какими либо условіями, напримѣръ родомъ или свойствомъ самыхъ дѣлъ, цѣпою иска и т. п.; и

г) ко времени истеченія указанного въ ст. IV двухлѣтняго срока составить и внести на утвержденіе, въ законодательномъ порядке, проектъ окончательнаго штата канцелярии 2-го Департамента Правительствующаго Сената; и

V. Сумму, назначенную по Высочайше утвержденному, 3-го Июля 1868 г., штату, на содержаніе канцелярии Общаго Собрания 1-хъ трехъ Департаментовъ и Департамента Герольдіи Правительствующаго Сената, обратить на содержаніе канцелярии 2-го Общаго Собрания, Правительствующаго Сената, съ предоставлениемъ Министру Юстиціи расходовать онуя на основаніяхъ, указанныхъ въ Высочайше утвержденномъ, 10 Мая 1865 г. мнѣніи Государственного Совѣта.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 31 Января, №. 10 стр. 178).

(z tego, na uposażenie dwóch Senatorów 42,000 i na uposażenie urzędu Prokuratora Naczelnego i kancelaryi 40,800 rs.).

IV. Poruczyć Ministrowi Sprawiedliwości:

a) określić, nie przekraczając wyznaczonej na to sumy, wysokość etatu tymczasowego kancelaryi 2-go Departamentu Rządzącego Senatu, stosując się do wysokości płacy ustanowionej dla odpowiednich posad w Najwyższej zatwierdzonym d. 3 Lipca 1868 r. etacie kancelaryi 1-go Departamentu Senatu;

b) dokonywać w miarę potrzeby podziału urzędników kancelaryi i funduszów kancelaryjnych 1-go i 2-go Departamentów Rządzącego Senatu pomiędzy powyższe Departamenty, nie przekraczając przytym wyznaczonej na te przedmioty ogólnej sumy;

c) wnieść pod rozpoznanie Rady Państwa w czasie, o ile można, jak najprzedszyb, uwagi swoje co do poruszoną w Najwyższej zatwierdzoną d. 25 Maja 1882 roku Zdania Rady Państwa kwestyi, czy nie należy ograniczyć prawa do podawania skarg do Rządzącego Senatu na decyzje komisji gubernialnych do spraw włościańskich jakiemi warunkami jak np. rodzajem lub właściwością samych spraw, ceną powództwa i t. d.; i

d) do upływu wskazanego w art. IV terminu dwóchletniego sporządzić i wnieść pod zatwierdzenie w drodze prawodawczej projekt ostatecznego etatu kancelaryi 2-go Departamentu Rządzącego Senatu; i

V. Sumę, wyznaczoną podług Najwyższej zatwierdzonego d. 3-go Lipca 1868 r. etatu na uposażenie kancelaryi Ogólnego Zebrania 1-ch 3-ch Departamentów i Departamentu Heroldyi Rządzącego Senatu, użyć na uposażenie kancelaryi 2-go Ogólnego Zebrania Rządzącego Senatu, z nadaniem Ministrowi Sprawiedliwości prawa wydatkowania takowej na zasadach wskazanych w Najwyższej zatwierdzoną d. 10 Maja 1865 Zdaniu Rady Państwa.

Oryginalne zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

19.

Высочайшее утвержденное мнение Государственного Совета.

Объ уменьшении платы за свидѣтельства на право продажи въ трактирныхъ заведеніяхъ водочныхъ издѣлій изъ раскупоренной посуды.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственного Совета, объ уменьшении платы за свидѣтельства на право продажи въ трактирныхъ заведеніяхъ водочныхъ издѣлій изъ раскупоренной посуды, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совета МИХАИЛЪ.
17-го Января 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совета.

Выписано изъ жур- Государственный Советъ, въ Соединенныхъ наловъ: Соединен- Департаментахъ Государственной Экономіи и За- ныхъ Департамен- коновъ и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ пред- товъ Государствен- ставленіе Министра Финансовъ объ уменьшении ной Экономіи и За- платы за свидѣтельства на право продажи въ коновъ 19 Декабря трактирныхъ заведеніяхъ водочныхъ издѣлій изъ 1883 г. и Общаго раскупоренной посуды, мнѣніемъ положилъ:
Собрания 2 Января I. Въ измѣненіе ст. 24 прилож. къ ст. 271 1884 г. Уст. о пт. сборѣ, по прод. 1879 г., постановить слѣдующія правила:

1) За свидѣтельства на право продажи въ трактирныхъ заведеніяхъ водочныхъ издѣлій изъ раскупоренной посуды взимается: въ мѣстностяхъ, отнесенныхъ по патентному сбору къ первому разряду—по *девять рублей*, а въ мѣстностяхъ, отнесенныхъ по тому же сбору ко второму разряду и въ городахъ, отнесенныхъ къ третьему разряду—по *сто рублей*.

19.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O zmniejszeniu opłaty za świadectwa na prawo sprzedawania w zakładach traktyerniczych wyrobów wódczanych z naczyń odetkanych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o zmniejszeniu opłaty za świadectwa na prawo sprzedawania w zakładach traktyerniczych wyrobów wódczanych z naczyń odetkanych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazął.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAEŁ*.

17-go Stycznia 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Połączonych Departamentów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnym Departamentów Ekonomicznym Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra nomii Państwowej i Finansów, o zmniejszeniu opłaty za świadectwa Praw z dnia 19-go na prawo sprzedawania w zakładach traktyerniczych wyrobów wódczanych z naczyń odetkanych, i Ogólnego Zebrania uchwaliła zdanie:

z d. 2 Stycznia 1884 r. I. Zmieniając art. 24 dod. do art. 271 Ust. o akc. od nap., podług dal. e. z r. 1879, postanowić następujące przepisy:

- 1) Za świadectwa na prawo sprzedawania w zakładach traktyerniczych wyrobów wódczanych z naczyń odetkanych pobiera się: w miejscowościach, zaliczonych podług opłaty za patent do pierwszej kategorii—po dwieście rubli, a w miejscowościach, zaliczonych podług tejże opłaty do drugiej kategorii i w miastach zaliczonych do trzeciej kategorii—po sto rubli.

2. Производство продажи водочныхъ издѣлій изъ раскупоренной посуды можетъ быть разрѣшено Министромъ Финансовъ трактирнымъ заведеніямъ негородскихъ поселеній, на основаіяхъ, установленныхъ для городовъ третьаго разряда, въ тѣхъ случаяхъ, гдѣ это будетъ признано необходимымъ.

II. Предоставить Министру Финансовъ сдѣлать распоряженіе о возвратѣ лицамъ, взявшимъ свидѣтельства на право продажи въ трактирныхъ заведеніяхъ въ 1884 г. водочныхъ издѣлій изъ раскупоренной посуды, излишне внесенной ими, противъ установленного размѣра, пошлины.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г., 1 Февраля, №. 11, стр. 183).

20.

Распоряжение Министра Юстиціи.

О подписной платѣ за Вѣдомость справокъ о судимости на 1884 годъ.

Руководствуясь точнымъ смысломъ § 9 Высочайше утвержденныхъ 15 Января 1870 года правилъ обѣ изданий Вѣдомости справокъ о судимости, по силѣ котораго подписная плата за Вѣдомость опредѣляется каждый годъ по усмотрѣнію Министра Юстиціи, Министръ Юстиціи назначилъ таковую на 1884 годъ въ размѣрѣ 7 руб. 50 коп. за экземпляръ, считая въ томъ числѣ и расходъ за пересылку и доставку Вѣдомости подписанчикамъ чрезъ Газетную Экспедицію С.-Петербургскаго Почтамта. Расходъ же по пересылкѣ подписной платы долженъ производиться на счетъ подписчиковъ.

(С. У. и Р. П. 1884 г., 1 Февраля, №. 11, стр. 184).

2) Na prowadzenie sprzedaży wyrobów wódeczanych z naczyń odetkanych może wydawać pozwolenie Minister Finansów zakładom traktyerniczym posiadłości niemiejskich, na zasadach, ustanowionych dla miast trzeciej kategorii, wrazie gdy to uznanie będzie za niezbędne.

II. Poruczyć Ministrowi Finansów wydać rozporządzenie o zwrocie osobom, które wydały świadectwo na prawo sprzedawania w zakładach traktyerniczych w r. 1884 wyrobów wódeczanych z naczyń odetkanych, zwykły wniesionej przez nie opłaty w porównaniu z ustanowioną nową wysokością.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

20.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI.

O prenumeracie na „Wiedomost’ Sprawok o Sudimosti.“

W zastosowaniu się do rozporządzenia, zawartego w § 9 Najwyżej zatwierdzonych d. 15 Stycznia 1870 r. przepisów o wydawaniu „Wiedomost’ Sprawok o Sudimosti“, podług którego prenumerata na Wiedomost’ oznacza się corok podług uznania Ministra Sprawiedliwości, Minister Sprawiedliwości oznaczył takową na rok 1884 w wysokości 7 rs. 50 kop. za egzemplarz, licząc w to i rozhód na przesyłkę i dostarczenie „Wiedomost’“ prenumeratorom zapośrednictwem Poczta mu S.-Petersburskiego. Zaś rozhód na przesyłkę prenumeraty winni ponosić prenumeratorzy.

21.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛЪНИЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ.

О ПОРЯДКѢ ИЗБРАНИЯ И СНАРЯЖЕНИЯ ДЕПУТАЦІЙ ОТЪ ОБЩЕСТВЕННЫХЪ УЧРЕЖДЕНИЙ, УЧЕНЫХЪ И ИНЫХЪ ОБЩЕСТВЪ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ Высочайше повелѣть созволилъ, чтобы депутатіи отъ общественныхъ учрежденій, ученыхъ и иныхъ обществъ, а также отъ частныхъ собраний и предпріятій впредь были избираемы и снаряжаемы не иначе, какъ съ разрѣшенія высшихъ представителей административной власти, при чемъ въ мѣстностяхъ, подчиненныхъ Генералъ-Губернаторамъ, такое разрѣшеніе слѣдуетъ испрашивать у Генераль-Губернатора, а въ прочихъ у Министра Внутреннихъ Дѣлъ, чрезъ мѣстное начальство.

(С. У. и Р. П., 1884 г., 3 Февраля, № 13, стр. 215).

22.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНИЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О распределеніи между надзирателями губернскихъ тюремныхъ замковъ и смирительно рабочихъ домовъ остатковъ отъ суммъ, ассигнемыхъ на ихъ содержаніе.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о распре-

21.

**N A J W Y Ź S Z Y R O Z K A Z , O B J A W I O N Y P R Z E Z M I N I S T R A
S P R A W W E W N Ę T R Z N Y C H .**

O sposobie wybierania i urządzania deputacyj od instytucyj publicznych i towarzystw naukowych i innych.

NAJJAŚNIESZY PAN Najwyższej rozkazać raczył, ażeby deputacye od instytucyj publicznych, towarzystw naukowych i innych, tudzież od zebrań i przedsiębiorstw prywatnych nie były wybierane i urządzane inaczéj, jak tylko za pozwoleniem wyższych przedstawicieli władz administracyjnej; przytém w miejscowościach, pozostających pod władzą General-Gubernatorów, pozwolenie takie należy wyjednywać od General-Gubernatora, a w innych—od Ministra Spraw Wewnętrznych, zapośrednictwem zwierzchności miejscowej.

22.

**N A J W Y Ź E J Z A T W I E R D Z O N E Z D A N I E R A D Y
P A Ń S T W A .**

O podziale pomiędzy nadzorców więzień gubernialnych i domów raboczych pozostałości z funduszów, asygnowanych na ich utrzymanie.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólnem Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o podziale pomiędzy nadzorców więzień gubernial-

дѣлениіи между надзирателями губернскихъ тюремныхъ замковъ и смирительно-рабочихъ домовъ остатковъ отъ суммъ, ассигниемыхъ на ихъ содержаніе, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

13-го Декабря 1883 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ Департамента Собранія, разсмотрѣвъ предложенийъ Государственное Министерства Внутреннихъ Дѣлъ о распределеніи Экономіи между надзирателями губернскихъ и Законовъ 24 Сентября тюремныхъ законовъ и смирительно-рабочихъ до- бранія 28 Ноября 1883 года содержаніе, мнѣніемъ положилъ:

Въ дополненіе подлежащихъ узаконеній, постановить слѣдующее правило:

„Остатки отъ штатныхъ суммъ, опредѣленныхъ на содержание надзирателей губернскихъ тюремныхъ замковъ и смирительно-рабочихъ домовъ, могутъ быть распределены между названными чинами, въ видѣ наградъ, по усмотрѣнію Начальника Главнаго Тюремнаго Управления.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 7 Февраля, №. 15 стр. 223).

nych i domów roboczych pozostałości z funduszów, asygnowanych na ich utrzymanie, Najwyższej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ*.

13-go Grudnia 1883 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Radu Państwa, w Połączonych Departamentów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnym Departamencie w Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Ekonomii Państwowej i Spraw Wewnętrznych o podziale pieniędzy nadzorowej i Praw z d. 24 ców więzień gubernialnych i domów roboczych powołanych i Ogólnego zostałości z funduszów, asygnowanych na ich Zebrania z d. 28 Listopada 1883 r. utrzymanie, uchwaliła zdanie:

W uzupełnieniu właściwych praw, postanowić przepis następujący:

„Pozostałości z sum etatowych, wyznaczonych na utrzymanie więzień gubernialnych i domów roboczych, mogą być rozdzielane pomiędzy pomienione osoby, w formie nagród, podług uznania Naczelnika Głównego Zarządu Więzień.“

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

23.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕНИЕ МНЕНИЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВЪТА.

О обязанности домовладельцевъ и завѣдывающихъ домами объявлять полиціи о прибывающихъ и выбывающихъ въ городскихъ поселеніяхъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственнаго Совѣта, о обязанности домовладельцевъ и завѣдывающихъ домами объявлять полиціи о прибывающихъ и выбывающихъ въ городскихъ поселеніяхъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта **МИХАИЛЪ.**

20-го Декабря 1883 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ журналовъ: Депар- Законовъ и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ тамента Законовъ представление Министра Внутреннихъ Дѣлъ о обяза- 12 Ноября и Общаго зательномъ объявленіи полиціи о прибывающихъ Собраниі 5 Декабря и выбывающихъ, мнѣніемъ положиль:

1883 г.

I. Статью 333 устава о паспортахъ и бѣглыхъ (св. зак. изд. 1857 г., т. XIV) изложить слѣдующимъ образомъ:

,Министру Внутреннихъ Дѣлъ предоставляется установлять обязательное для хозяевъ домовъ и завѣдывающихъ оними объявление полиціи о прибывшихъ въ домъ и выбывшихъ изъ него, во всѣхъ городахъ губернскихъ, областныхъ, уѣзденыхъ и окружныхъ, а также въ тѣхъ заштатныхъ городахъ, посадахъ и мѣстечкахъ, въ которыхъ имѣеть пребываніе чиновникъ полиціи.“

23.

NAJWYŻĘ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O obowiązkach właścicieli domów i zarządzających takowemi zawiadamiać policyę o przybywających i wydalających się w posiadłościach miejskich.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o obowiązku właścicieli domów i zarządzających takowemi zawiadamiać policyę o przybywających i wydalających się w posiadłościach miejskich, Najwyżę zatwierdzić raczył i wykonać rozkazała.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ*.

20-go Grudnia 1883 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołów: Departamentu Praw i na tokułów: Departamentu Ogólnem Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie ministra Spraw Wewnętrznych o obowiązkowym Listopada i Oólnego zawiadamianiu policyi o przybywających i wydalających się w posiadłościach miejskich, uchwała zdanie:

Grudnia 1883 r.

I. Artykuł 333 Ustawy o paszportach i zbiegłych (Sw. Zak. wyd. z r. 1857, t. XIV) zredagowany w sposób następujący:

„Ministrowi Spraw Wewnętrznych służy prawo ustanawiać obowiązkowe dla gospodarzy domów i zarządzających takowemi zawiadamianie policyi o przybywających do domu i wydalających się z niego, we wszystkich miastach gubernialnych, obwodowych, powiatowych i okręgowych, oraz w tych pozaetatowych miastach, osadach i miasteczkach, w których ma miejsce stałego pobytu urzędnik policyjny

(Два примѣчанія къ сей статьѣ, по прод. 1876 и 1881 г.г.,
остаются въ силѣ).

П. Статьи 340 и 341 того же уст. (по прод. 1876 г.) исключить.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 7 Февраля, N. 15, стр. 224).

24.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕНИЕ МНѢНИЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ установлениі въ пользу города Варшавы сбора
съ засвидѣтельствованій совершаемыхъ полицею.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственного Совѣта, объ уста-
новлениі въ пользу города Варшавы сбора съ засвидѣтельствованій,
совершаемыхъ полицею, Высочайше утвердить соизволилъ и по-
велѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.
27-го Декабря 1883 года.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣта, въ Соединенныхъ
журналовъ: Соеди- Департаментахъ Государственной Экономіи и За-
ненныхъ Департа- коповъ и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ пред-
ментовъ Государ- ставленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ объ уста-
ственной Экономіи новленіи въ пользу гор. Варшавы сбора съ засви-
и Законовъ 5-го Но- дѣтельствованій, совершаемыхъ полицею, мнѣ-
ября и Общаго Со- ниемъ положилъ:

бранія 12 Декабря Въ дополненіе подлежащихъ узаконеній, по-
1883 г. становить слѣдующія правила:

(*Dwie uwagi do tego artykułu, podług dat. c. z r. 1876 i 1881 zachowując moc obowiązującą.*)

II. Artykuły 340 i 341 tejże Ustawy (podług dat. c. z r. 1876) uchylić.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

24.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O ustanowieniu na rzecz miasta Warszawy opłaty od poświadczzeń dokonywanych przez polityę.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o ustanowieniu na rzecz miasta Warszawy opłaty od poświadczzeń dokonywanych przez polityę, Najwyższej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHał.*

27-go Grudnia 1883 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Rada Państwa, w Połączonych Departamentach: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnym Departamentach Ekonomicznych Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministerium Finansów Państwowej i Spraw Wewnętrznych o ustanowieniu na rzecz Praw d. 5 Listopada miasta Warszawy opłaty od poświadczzeń, dokonywanych na Ogólnego Zebrania wantych przez polityę, uchwaliła zdanie:

z d. 12-go Grudnia

1883 r.

W uzupełnieniu do właściwych praw, postanowić:

1) За совершение Варшавскою полициею, по требованію частныхъ лицъ, разнаго рода засвидѣтельствованій, устанавливается въ пользу гор. Варшавы особый сборъ, въ размѣрѣ 10 коп. за каждое засвидѣтельствованіе.

2) Означенный сборъ взимается: а) за удостовѣренія самоличности и подписей, для получения денегъ, вещей и разныхъ цѣнностей, а также документовъ изъ всѣхъ присутственныхъ мѣстъ и частныхъ учрежденій, и б) за свидѣтельства о неимѣніи препятствий на выѣздѣ изъ Варшавы.

3) Отъ сбора освобождаются засвидѣтельствованія на получение: а) денегъ на сумму менѣе 10 руб., б) пенсій и пособій, выдаваемыхъ нижнимъ чинамъ, и в) аттестатовъ о бѣдности.

4) Сборъ взимается посредствомъ наклейки марки съ гербомъ гор. Варшавы и надписью: „Варшавскаго городскаго управления“ и „10 коп.“

5) Марки заготовляются на счетъ города въ Экспедиція заготовленія государственныхъ бумагъ.

6) Погашеніе марокъ производится подписывающимъ засвидѣтельствованіе посредствомъ перекрецыванія.

7) Чины полиціи, виновные въ невзысканіи марочного сбора, подвергаются отвѣтственности въ порядке, указанномъ въ ст. 105 прилож. къ ст. 2 уст. о пошл. св. зак. т. V, по прод. 1876 года.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателемъ и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 7 Февраля N. 15, стр. 224).

1) Za dokonywania przez policyę Warszawską, na żądanie osób prywatnych, różnego rodzaju poświadczzeń, ustanawia się na rzecz miasta Warszawy oddzielna opłata, w ilości 10 kop. za każde poświadczenie.

2) Poinieniona opłata pobiera się: a) za poświadczania tożsamości osób i podpisów, dla otrzymania pieniędzy, rzeczy i różnych wartości tudzież dokumentów ze wszystkich biur rządowych i instytucji prywatnych, i b) za świadectwa o niezachodzeniu przeszkołd do wyjazdu z Warszawy.

3) Od opłaty uwalniają się poświadczenia na otrzymanie: a) pieniędzy na sumę mniejszą od 10 rs., b) emerytur i zapomög, wydawanych niższym urzędnikom, i c) świadectw ubóstwa.

4) Opłata pobiera się przez naklejenie marki z herbem miasta Warszawy i napisem: „Zarząd miasta Warszawy“ i „10 kop.“

5) Marki wyrabiają się kosztem miasta w Ekspedycji wyrobu papierów państwowych.

6) Marki kasuje, kreśląc je na krzyż, podpisując poświadczenie.

7) Urzędnicy policyi, winni niepobrania opłaty markowej, podlegają odpowiedzialności w sposób wskazany w art. 105 dod. do art. 2 Ust. podat. sw. zak. t. V, podług dal. c. z r. 1876.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezes i Członkowie.

25.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Объ измѣненіи штатовъ Варшавскаго и Петроковскаго окружныхъ судовъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собрании Государственнаго Совѣта, объ измѣненіи штатовъ Варшавскаго и Петроковскаго окружныхъ судовъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:
Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ.

10-го Января 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣта, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономии и въ Общемъ Собрании, разсмотрѣвъ представление Министра Юстиціи объ измѣненіи штатовъ Варшавскаго и Петроковскаго окружныхъ Экономіи 5-го Декабря и Общаго Собранія 19 Февраля 1875 г. штатахъ судебныхъ установлений

1883 г. Бы Высочайше утвержденныхъ 19 Февраля 1875 г. штатахъ судебныхъ установлений Варшавскаго судебнаго округа (полн. собр. зак. т. L, N. 54401), сдѣлать слѣдующія измѣненія и дополненія:

1) Добавить въ Варшавскомъ окружномъ судѣ: а) постоянныя должности четырехъ чле-

25.

**NAJWYŻĘJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.**

**O zmianie etatów sądów okręgowych: Warszawskiego
i Piotrkowskiego.**

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólnem Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o zmianie etatów sądów okręgowych Warszawskiego i Piotrkowskiego, Najwyżę zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAEŁ*.

10-go Stycznia 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołów: Połączonych Departamentów: Połączonych Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólnem Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o zmianie etatów sądów okręgowych z d. 5 Grudnia 1883 r. wych: Warszawskiego i Piotrkowskiego, uchwaliła i Ogólnego Zebrania zdanie:

I. W Najwyższej zatwierdzonych d. 19-go Lutego 1875 r. etatach instytucji sądowych okręgu sądowego Warszawskiego (całkow. zb. praw t. L, Nr. 54401), wprowadzić następujące zmiany i uzupełnienia:

- 1) Dodać w sądzie okręgowym Warszawskim:
a) stałe posady czterech członków, jednego sekre-

новъ, одного секретаря и трехъ помощниковъ секретаря и б) одну временную должность члена суда, срокомъ на одинъ годъ, присвоивъ означеннымъ должностямъ служебные преимущества и оклады содержания, определенные штатомъ.

2) Сумму, назначенную на содержание канцелярскихъ чиновниковъ и писцовъ и на канцелярские расходы Варшавского окружного суда, увеличить на пять тысячъ восемьсотъ рублей въ годъ.

3) Усилить личный составъ и средства Петроковского окружного суда: а) учреждениемъ въ немъ двухъ должностей членовъ и двухъ должностей помощниковъ секретаря и б) увеличениемъ канцелярской его суммы на две тысячи девяносто рублей въ годъ.

II. Означенная въ статьѣ I мѣры привести въ дѣйствіе съ 1 Января 1884 г., отмѣнивъ, вмѣстѣ съ тѣмъ, Высочайше утвержденный 28 Февраля 1878 года временный дополнительный штатъ Варшавского окружного суда.

III. Сумму, потребную на покрытие исчисленныхъ въ статьѣ I ежегодныхъ расходовъ: а) постояннаго—въ количествѣ двадцати пяти тысячъ четырехсотъ рублей и б) временнаго (по 31 Декабря 1884 г.)—въ размѣрѣ двухъ тысячъ двухсотъ рублей, отпускать изъ государственного казначейства и вносить, начиная съ 1-го Января 1884 г., въ подлежащія подраздѣленія расходной смыты Министерства Юстиціи.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 7 Февраля, №. 15, стр. 226).

tarza i trzech pomocników sekretarza i b) jedną posadę tymczasową członka sądu, na rok *jeden*, przywiązuje do tych posad przywileje służbowe i uposażenie, określone etatem.

2) Sumę, przeznaczoną na utrzymanie urzędników kancelaryjnych i urzędników do pisma i na rozhody kancelaryjne sądu okręgowego Warszawskiego, powiększyć o *pięć tysięcy osmset rubli rocznie*.

3) Powiększyć osobisty skład i środki sądu okręgowego Piotrkowskiego: a) przez utworzenie w nim dwóch posad członków i dwóch posad pomocników sekretarza i b) przez powiększenie funduszu kancelaryjnego o *dwa tysiące dwieście rubli rocznie*.

II. Wzmiankowane w artykule I zmiany wprowadzić w wykonanie od 1 Stycznia 1884 r., uchylając równocześnie Najwyższy zaaffertowany d. 28 Lutego 1878 r. tymczasowy etat dodatkowy sądu okręgowego Warszawskiego.

III. Sumę, potrzebną na pokrycie wyszczególnionych w artykule I rozchodów rocznych: a) *stalego*—w ilości *dwaście pięć tysięcy czterysta rubli* i b) *czasowego* (do 31 Grudnia 1884 r.)—w ilości *dwa tysiące dwieście rubli*, wydawać ze Skarbu Państwa i zaciągać, począwszy od 1 Stycznia 1884 r., pod odpowiednie rubryki budżetu rozchodów Ministerium Sprawiedliwości.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

26.

Высочайше утверждение мнѣніе Государственного Совѣта.

Объ измѣненіяхъ въ штатахъ судебныхъ установленій
Варшавскаго судебнаго округа.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собрании Государственного Совѣта, объ измѣненіи въ штатахъ судебныхъ установленій Варшавскаго судебнаго округа, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

10-го Января 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Департаментомъ Экономіи и въ Общемъ Собрании, разсмотрѣвъ ментовъ Законовъ представление Министра Юстиціи объ измѣненіяхъ и Государственной въ штатахъ судебныхъ установленій Варшавской Экономіи 5 Декабря 1883 г. и Общаго Собрания 19 Февраля 1875 г. штатахъ судебныхъ установленій Варшавскаго судебнаго округа, *импіемъ положилъ:*
19 Декабря 1883 г. I. Въ Высочайше утвержденныхъ 19 Февраля 1875 г. штатахъ судебныхъ установленій Варшавскаго судебнаго округа (полн. собр. зак. т. L, N. 54401) сдѣлать слѣдующія измѣненія: а) увеличить число добавочныхъ мировыхъ судей учрежденiemъ вновь двухъ таковыхъ должностей, съ присвоеніемъ имъ по сему штату окладомъ содержанія; б) число должностей участковыхъ мировыхъ судей въ уѣздахъ сократить на одну должность, упразднивъ ее въ гор. Горѣ-

26.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O zmianach w etatach władz sądowych okręgu sądowego Warszawskiego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o zmianach w etatach władz sądowych okręgu sądowego Warszawskiego, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazało.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHał*.

10-go Stycznia 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Rada Państwa, w Połączonych Departamentów: Połączonych tach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólnym Departamentów Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra i Ekonomii Państwo-Sprawiedliwości, o zmianach w etatach władz sądowej z d. 5-go Grudnia okręgu sądowego Warszawskiego, uchwały Ogólnego Zebrania *lila zdanie*:

z d. 19-go Grudnia I. W Najwyżej zatwierdzonych d. 19-go 1883 r.

Lutego 1875 roku etatach władz sądowych okręgu sądowego Warszawskiego (całkow. zb. pr. t. L, Nr. 54401) wprowadzić następujące zmiany: a) powiększyć liczbę sędziów pokoju dodatkowych przez utworzenie dwóch nowych takich posad, z przywiązaniem do nich etatowego uposażenia; b) liczbę sędziów pokoju rewiowych w powiatach zmniejszyć o jednej posadę, znosząc takową w mieście Górze-Kalwaryi (powiatu Grójeckiego gu-

Кальварії (Гроецкаго уѣзда Варшавской губернії), переименовываемомъ въ посадъ; в) упразднить двѣ должности секретарей при мировыхъ судьяхъ, завѣдывающихъ ипотечными отдѣленими; г) уменьшить на четыреста рублей сумму, назначенную на расходы по содержанию уѣздныхъ ипотечныхъ архивовъ и канцелярій, и д) уменьшить на сто двадцать рублей сумму, опредѣленную на вознагражденіе должностныхъ лицъ, привлекаемыхъ для пополненія присутствій уѣздныхъ ипотечныхъ отдѣлений.

ІІ. Городъ Гору-Кальварію, по преобразованіи его въ посадъ, подчинить вѣдѣнію гминнаго суда, на общихъ для сельскихъ гминъ основаніяхъ.

ІІІ. Лицъ, занимающихъ упраздняемыя должности, если они не получать другаго назначенія, оставить за штатомъ, на общемъ основаніи.

ІV. На покрытие расхода, потребнаго на содержаніе учреждаемыхъ двухъ должностей добавочныхъ мировыхъ судей, въ размѣрѣ пяти тысячъ ста тридцати рублей въ годъ, обратить четыре тысячи восемьсотъ семьдесятъ пять рублей, остающіеся свободными отъ указаннаго въ пунктахъ б—д статьи I сокращенія штатовъ судебныхъ установлений Варшавскаго судебнаго округа, а недостающую затѣмъ сумму, въ количествѣ двухсотъ пятидесяти пяти рублей ежегодно, назначить къ новому отпуску изъ государственнаго казначейства и вносить, съ 1 Января 1884 г., въ подлежащія подраздѣленія расходной сметы Министерства Юстиціи.

Подлинное миѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателемъ и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 7 Февраля, N. 15, стр. 227).

berni Warszawskię), zamienioném na osadę; c) znieść dwie posady sekretarzów przy sędziach pokoju, zawiadujących wydziałami hypotecznemi; d) zmniejszyć o *czterysta* rubli sumę, wyznaczoną na rozhody na utrzymanie archiwów i kancelaryj hypotecznych powiatowych, i e) zmniejszyć o *sto dwadzieścia* rubli sumę, określoną na wynagrodzenie urzędników wzywanych do uzupełnienia kompletu wydziałów hypotecznych powiatowych.

II. Miasto Góra-Kalwaryę, po zamienieniu go na osadę, poddać pod zawiadywanie sądu gminnego, na ogólnych, dla gmin wiejskich ustanowionych, zasadach.

III. Osoby, zajmujące znoszące się posady, o ile nie będą minowane gdzieindziej, uważać za spadłe z etatu, na ogólnej zasadzie.

IV. Na pokrycie rozhodu potrzebnego na uposażenie dwóch nowo-otworzonych posad sędziów pokoju dodatkowych, w ilości *pięć tysięcy sto trzydzieści* rubli rocznie, użyć cztery tysiące ośmset siedmdziesiąt pięć rubli, pozostające wskutek wskazanego w ustępach b—e artykułu I zmniejszenia etatów władz sądowych okręgu sądowego Warszawskiego, a brakującą sumę, w ilości *dwieście pięćdziesiąt pięć* rubli rocznie, przeznaczyć do nowego wydania jēj ze Skarbu Państwa i zaciągać, począwszy od 1 Stycznia 1884 r., pod odpowiednie rubryki budżetu rozhodów Ministeryum Sprawiedliwości.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

27.

Высочайше утвержденныя мнение Государственного
Совета.

О штатѣ шестиклассныхъ мужскихъ прогимназій
Варшавскаго судебнаго округа.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воснослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственнаго Совета, о штатѣ
шестиклассныхъ мужскихъ прогимназій Варшавскаго судебнаго округа,
Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совета МИХАИЛЪ.
27-го Декабря 1883 г.

Мнѣніе Государственнаго Совета.

Выписано изъ Государственнаго Совета, въ Соединенныхъ
журналовъ: Соединенныхъ Государственной Экономіи и Зан-
неніи Департаментахъ коновъ и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ пред-
мѣтовъ Государ- ставленіе Министра Народнаго Просвѣщенія о
ственной Экономіи штатѣ шестиклассныхъ мужскихъ прогимназій
и Законовъ 17 Но- Варшавскаго судебнаго округа, мнѣніемъ положило:
ября и Общаго Со- Проектъ штата шестиклассныхъ мужскихъ
ранія 12-го Декабря прогимназій Варшавскаго судебнаго округа пред-
1883 г. представить на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОР-
СКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденіе ⁽¹⁾.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателемъ
и Членами.

(1) См. таблицы въ концѣ тома.

(Прим. изданія.).

27.

**NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.**

**O etacie progimnazyów męskich sześcioklasowych
okręgu naukowego Warszawskiego.**

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólnem Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o etacie progimnazyów męskich sześcioklasowych okręgu naukowego Warszawskiego, Najwyższy zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ.*

27-go Grudnia 1883 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Rada Państwa, w Połączonych Departamentów Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnym Departamentów Ekonomicznego i Oświaty Publicznej o etacie progimnazyów męskich Praw z d. 17 Listopada sześcioklasowych okręgu naukowego Warszawskiego i Ogólnego Zebrania go, uchwaliła zdanie:

z dnia 12-go Grudnia 1883 r. Projekt etatu progimnazyów męskich sześcioklasowych okręgu naukowego Warszawskiego przedstawić pod Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenie (1).

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezes i Członkowie.

(1) Patrz tablice na końcu tomu.

(Przyp. wyd.)

Пр и м е ч а н i я :

1-е. Въ шестиклассныхъ прогимназіяхъ Варшавскаго учебнаго округа учителя раздѣляются на 3 разряда по окладамъ жалованья (750 р., 900 р. и 1250 р.). Особое вознаграждение учителямъ отечественнаго и древнихъ языковъ, за исправление учепическихъ упражненій, производится изъ остатковъ суммъ личнаго состава прогимназій, по возможности, въ размѣрѣ 100 р. на каждаго. Учителя русскаго языка съ церковно-славянскимъ, исторіи и географіи, а равно учителя новыхъ языковъ и языка польскаго, за установленіемъ для нихъ окладовъ жалованья показанныхъ въ штатѣ, не входятъ въ установленные уставомъ разряды окладовъ жалованья.

2-е. Въ шестиклассныхъ прогимназіяхъ, гдѣ польскій языкъ не преподаётся, исчисленная въ штатѣ сумма уменьшается на 600 р., назначенные на вознаграждение преподавателя этого языка.

3-е. Сверхъ исчисленныхъ выше суммъ на шестиклассную прогимназію полагается на содержаніе приготовительнаго класса безъ польскаго языка 880 руб., а съ польскимъ языкомъ 960 руб. въ годъ, считая по 40 р. за каждый недѣльный урокъ, будуть ли уроки распределены между учителями прогимназій, или ввѣрены особымъ учителямъ. Кромѣ того, на содержаніе дома отпускается по 1120 р. на каждую шестиклассную прогимназію.

4-е. Въ случаѣ необходимости повышения учителей, пользующихся напменьшимъ окладомъ, по выслугѣ ими пятилѣтія, на ближайшій высший окладъ, и при недостаточности штатной суммы на покрытие сего расхода, недостающая сумма вносится въ смету расходовъ Министерства Народнаго Просвѣщенія для отпуска изъ государственнаго казначейства.

5-е. Вознаграждение за дополнительные уроки производится въ размѣрѣ 40 р. за каждый урокъ.

6-е. Въ шестиклассныхъ прогимназіяхъ, въ коихъ, согласно примѣчанію 1-му къ § 63, будутъ назначены особые надзиратели, они получаютъ содержаніе по 700 р. каждый; должностъ означен-

U w a g i :

1-a. W progimnazyach sześcioklasowych okręgu naukowego Warszawskiego nauczyciele dzielą się na trzy kategorie podług rocznej płacy (750 rs., 900 rs. i 1250 rs.). Oddzielne wynagrodzenie dla nauczycieli języków ojczystego i starożytnych, oraz za poprawianie ćwiczeń uczniowskich wydaje się z pozostałości z funduszów personelu etatowego progimnazyów, o ile možności, w ilości 100 rs. na każdego. Nauczyciele języka rosyjskiego z cerkiewno-słowiańskim, historyi i geografii, jak również nauczyciele języków nowożytnych i polskiego, wskutek ustanowienia dla nich płacy rocznej wyszczególnionej w etacie, nie są objęci ustanowionymi w ustawach kategoriami płac.

2-a. W progimnazyach sześcioklasowych, gdzie język polski nie wykłada się, obliczona w etacie suma zmniejsza się o 600 rs., wyznaczone na wynagrodzenie nauczyciela tego języka.

3-a. Oprócz sum wyżej obliczonych, na progimnazyum sześcioklasowe wyznacza się na utrzymanie klasy przygotowawczej bez języka polskiego 880 rs., a z językiem polskim 960 rs. rocznie, licząc po 40 rs. za każdą lekcję tygodniową, bez względu na to, czy lekcje będą rozdzielone pomiędzy nauczycielami progimnazyów, czy też powierzone nauczycielom oddzielnym. Oprócz tego, na utrzymanie domu wydaje się po 1120 rs. na każde progimnazyum sześcioklasowe.

4-a. Wrazie konieczności awansowania nauczycieli, pobierających najniższą płacę, po wysłużeniu przez nich pięciolecia, na bezpośrednio następującą wyższą płacę i w braku sumy etatowej na pokrycie tego rozchodu, brakująca suma wnosi się do budżetu rozchodów Ministerium Oświaty Publicznej do wydania ze Skarbu Państwa.

5-a. Wynagrodzenie za lekcję dodatkowe wydaje się w wysokości 40 rs. za каждą lekcję.

6-a. W progimnazyach sześcioklasowych, w których, stosownie do uwagi 1-ej do § 63, będą wyznaczeni oddzielni nadzorcy, nadzorcy ci otrzymują uposażenie po 700 rs. każdy; posada tych nadzorców

ныхъ надзирателей относится къ VІІІ классу, а по шитью на мундирѣ къ VІІІ разряду и считается по учебной службѣ.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЪ*.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 10 Февраля, N. 16 стр. 239).

28.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНИЕ, ОБЪЯВЛЕНОЕ Министромъ
Внутреннихъ Дѣлъ.

О новыхъ образцахъ почтовыхъ марокъ, конвертовъ
и бланокъ для открытыхъ писемъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданійшему докладу, въ 10-й день Ноября 1883 г., Высочайше сопрозволилъ утвердить новые образцы почтовыхъ марокъ въ 1, 2, 3, 5, 7, 14, 35, 70 коп., 3 руб. 50 коп. и 7 руб., конвертовъ съ 5, 7 и 14 кошѣчными штемпелями и бланокъ для открытыхъ писемъ безъ штемпеля и съ 3 коп. штемпелемъ, и при этомъ повелѣлъ: объявить на всеобщее свѣдѣніе, что почтовые марки, конверты и бланки прежнихъ изданій будутъ изъяты изъ обращенія съ 1 Января 1885 г.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 10 Февраля, N. 16, стр. 249).

zalicza się do VIII klasy, a podług haftu na mundurze do VIII kategori i uważa się za należącą do służby naukowej.

P o d p i s a ł:
Prezes Rady Państwa *MICHał.*

28.

N A J W Y Ź S Z Y R O Z K A Z , O B J A W I O N Y P R Z E Z M I N I S T R A
S P R A W W E W N Ę T R Z N Y C H .

O nowych wzorach marek pocztowych kopert i blankietów na listy otwarte.

N A J J A Ś N I E J S Z Y P A N , podług najpoddańszego raportu, w dniu 10 Listopada 1883 roku Najwyższej raczył zatwierdzić nowe wzory marek pocztowych po 1, 2, 3, 5, 7, 14, 35, 70 kop., 3 rs. 50 kop. i 7 rs., kopert z 5, 7 i 14-to kopiejkowemi stemplami oraz blankietów na listy otwarte bez stempla i ze stemplem 3-kopiejkowym, i przytém rozkazał: podać do powszechnéj wiadomości, że marki pocztowe, koperty i blankiety dawnych wydań będą wycofane z obiegu od 1 Stycznia 1885 r.

29.

ДОНЕСЕНИЕ МИНИСТРА ЮСТИЦИИ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

О временному расписании чиновъ канцеляріи 2-го Департамента Правительствующаго Сената.

Статьею IV Высочайше утвержденнаю 24 Января 1884 г. миѣшія Государственного Совета Министру Юстиції предоставлено опредѣлить, въ предѣлахъ назначенной суммы, размѣръ временнаго штата канцеляріи 2-го Департамента Правительствующаго Сената, руководствуясь размѣрами окладовъ, установленныхъ для соответствующихъ должностей Высочайше утвержденныемъ 3-го Іюля 1868 г. штатомъ канцеляріи 1-го Департамента Сената, и производить, по мѣрѣ надобности, распределеніе чиновъ канцелярій и канцелярскихъ средствъ 1-го и 2-го Департаментовъ Сената между названными Департаментами, не выходя при томъ изъ предѣловъ назначенной на упомянутые предметы общей суммы.

Руководствуясь симъ узаконеніемъ, Министръ Юстиції призналъ необходимымъ:

1) упразднить въ 1-мъ Департаментѣ Правительствующаго Сената должности: одного оберъ-секретаря, двухъ помощниковъ оберъ-секретаря и одного архиваріуса, при чемъ сократить на тысячу пятьсотъ рублей сумму, ассигнованную на содержаніе канцелярскихъ чиновниковъ и писцовъ сего Департамента Сената;

2) образовать канцелярію вновь учрежденнаго 2-го Департамента Правительствующаго Сената въ составѣ слѣдующихъ должностей: трехъ оберъ-секретарей, девяти помощниковъ оберъ-секретарій, трехъ архиваріусовъ, одного протоколиста и одного регистратора, съ возложеніемъ на лицо, имѣющее быть назначеннымъ на сию послѣднюю должность, и обязанностей экзекутора;

29.

**D O N I E S I E N I E M I N I S T R A S P R A W I E D L I W O Ś C I
d o R Z Ą D Z Ą C E G O S E N A T U .**

O rozkładzie tymczasowym urzędników 2-go Departamentu Rządzącego Senatu.

W artykule IV Najwyżej zatwierdzonego d. 24-go Stycznia 1884 r. Zdania Rady Państwa poruczono Ministrowi Sprawiedliwości ustanowić, w zakresie wyznaczonej sumy, wysokość etatu tymczasowego kancelaryi 2-go Departamentu Rządzącego Senatu, stosując się do wysokości płac ustanowionych dla odpowiednich posad w Najwyżej zatwierdzonym d. 3 Lipca 1868 r. etacie kancelaryi 1-go Departamentu Rządzącego Senatu i dokonywać, wrazie potrzeby, rozdziału urzędników i środków kancelaryjnych 1-go i 2-go Departamentu Senatu pomiędzy pomienione Departamenty, nie przekraczając przytém ogólniej, na te przedmioty wyznaczonej, sumy.

Stosując się do tych praw, Minister Sprawiedliwości uznał za niezbędne:

1) znieść w 1-m Departamencie Rządzącego Senatu posady: jednego sekretarza naczelnego, dwóch pomocników sekretarza naczelnego i jednego archiwistę; przytém zmniejszyć o tysiąc pięćset rubli sumę, asygnowaną na utrzymanie urzędników kancelaryjnych i urzędników do pisma tego Departamentu Senatu;

2) utworzyć kancelaryę nowo-utworzonego 2-go Departamentu Rządzącego Senatu z następujących posad: trzech sekretarzy naczelnego, dziewięciu pomocników sekretarzy naczelnego, trzech archiwistów, jednego protokoliste i jednego registratora, wkładając na osobę, która ma być mianowana na tę ostatnią posadę, i obowiązki ekzekutora;

3) оклады содержания упомянутымъ должностямъ назначить согласно нижеслѣдующему временному расписанию чиновъ канцеляріи 2-го Департамента Сената.

**ВРЕМЕННОЕ РОСПИСАНИЕ
чиновъ канцеляріи 2-го Департамента Правительствующаго
Сената.**

Наименование должностей.	Число лицъ.	Содержание.	
		Одному.	Всѣмъ.
		Рубли.	Рубли.
Оберъ-секретарей	3	2800	8400
Помощниковъ оберъ-секретарей	9	1500	13500
Архиваріусовъ	3	600	1800
Регистраторъ (онъ же и эбзекуторъ)	1	получаютъ деніе по мѣрѣ изъ канцелярской суммы.	вознаграж- дение по мѣрѣ трудовъ
Протоколистъ	1		

(С У. и Р. П., 1884 г., 14 Февраля, № 17, стр. 271).

3) płace dla pomienionych posad wyznaczyć zgodnie z poniższym rozkładem tymczasowym urzędów kancelaryjnych 2-go Departamentu Senatu.

**TYMCAZOWY ROZKŁAD
urzędów kancelaryjnych 2-go Departamentu Rządzącego Senatu.**

Nazwisko posad.	Liczba osób.	U posażenie.	
		Dla jednego.	Dla wszystkich.
		Ruble.	Ruble.
Sekretarzów naczelných	3	2800	8400
Pomocników sekretarza naczelnego	9	1500	13500
Archiwistów	3	600	1800
Registrar (pełniący zarazem obowiązki egzekutora)	1	otrzymują dzenia w miarę pracy z funduszu kancelaryjnego.	wynagrodzenia w miarę pracy kancelaryjnego.
Protokulista	1		

30.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛЕНІЕ, ОВЪЯВЛЕНОЕ МИНИСТРОМЪ
ЮСТИЦІИ.

Объ установлениі временнаго правила о размѣрахъ деревянныхъ зданій театровъ, цирковъ и балагановъ для зрѣлищъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, въ 13 день Января 1884 года, Высочайше повелѣть соизволилъ: впредь до изданія новаго строительного устава и въ видѣ временнай на два года мѣры, постановить:

„Устройство пред назначаемыхъ для пользованія публики деревянныхъ зданій—театровъ и цирковъ, по ихъ специальному назначенію, допускается въ длину и ширину до двадцати саженъ, а балагановъ для зрѣлищъ въ длину до двадцати пяти саженъ и ширину, внутрь между стѣнами, до восеми саженъ, при чёмъ между балаганами должны быть разрывы не менѣе десяти саженъ.“

(С. У. и Р. П. 1884 г., 18 Февраля N. 18, стр. 275).

31.

Распоряженіе Министра Финансовъ.

О правилахъ для отпуска за границу изъ Имперіи и Царства Польскаго вина, спирта и издѣлій изъ онъихъ.

За Министра Финансовъ, Товарищъ Министра представилъ Правительствующему Сенату засвѣтельствованную копію съ правилъ, утвержденныхъ Министромъ Финансовъ 16 Января 1884 г., для отпуска за границу изъ Имперіи и Царства Польскаго вина, спирта и издѣлій изъ онъихъ.

30.

**NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
SPRAWIEDLIWOŚCI.**

O ustanowieniu przepisu tymczasowego o wymiarach budowli drewnianych na teatry, cyrki i budy na widowiska.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Ministrów, w dniu 13 Stycznia 1884 r. Najwyżej rozkazać raczył: przed wydaniem nowej ustawy budowlanej, jako środek tymczasowy na lat dwa, postanowieć:

„Przeznaczone do użytku publiczności drewniane budowle na pomieszczenie teatrów i cyrków, mogą mieć długości i szerokości do dwudziestu sażeni, zaś budy na widowiska—długości do dwudziestu pięciu sażeni i szerokości wewnętrz pomiędzy ścianami do ośmiu sażeni; przytym pomiędzy budami powinny się znajdować przerwy nie mniejsze od dziesięciu sażeni.

31.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW.

O przepisach co do wywożenia za granicę z Cesarstwa i Królestwa Polskiego okowitu i spirytusu i wyrobów z takowych.

W zastępstwie Ministra Finansów, Towarzysz Ministra przedstawił Rządzącemu Senatowi poświadczoną kopię przepisów, zatwierdzonych przez Ministra Finansów d. 16 Stycznia 1884 r. co do wywożenia za granicę z Cesarstwa i Królestwa Polskiego, okowity i spirytusu i wyrobów z takowych.

На подлинныхъ написано: „Утвeрждaю.“
16-го Января 1884 года.

Подпись: Министръ Финансовъ Н. Буиге.

ПРАВИЛА

для отпуска за границу изъ Империи и Царства Польского вина, спирта и изделий изъ оныхъ.

1. Вино и спиртъ могутъ быть отправляемы за границу владельцами и арендаторами винокуренныхъ заводовъ изъ собственныхъ или арендуемыхъ заводовъ и лицами, имѣющими право на заграничную торговлю, непосредственно изъ заводовъ и оптовыхъ складовъ или чрезъ спиртоочистительные заводы, а равно и изъ сихъ послѣднихъ.

Примечание. Спиртоочистительные заводы могутъ быть устраиваемы владельцами винокуренныхъ заводовъ и лицами, имѣющими право на заводскую промышленность, для очистки перегонкою спирта ученаго и обложеннаго на винокуренныхъ заводахъ акцизомъ, съ обезщечениемъ такового залогами, при томъ первыми для ректификаціи спирта только собственныхъ заводовъ, а послѣдними для ректификаціи какъ собственныхъ, такъ и чужихъ спиртовъ. Спиртоочистительные заводы подлежать патентному сбору, паравинъ съ водочными заводами, и ведутъ приходо-расходную книгу, по формѣ книги оптовыхъ складовъ спирта съ разсрочкою акциза, открывая отдельные счеты для чужихъ транспортовъ. Спиртоочистительныя отдѣленія водочныхъ заводовъ по отправкѣ спирта за границу приравниваются къ спиртоочистительнымъ заводамъ, и обязаны вести установленную для послѣднихъ отчетность.

2. Вывозъ вина и спирта и изделий изъ оныхъ за границу допускается только изъ таможень портовыхъ и слѣдующихъ сухопутныхъ: Верхнеловской, Граевской, Александровской, Сосновицкой, Границкой, Волочиской, Радзивиловской, Слупецкой, Щипорицкой, Пейзериской, Любичской, Прашской, Млавской и Болгарской.

Na orginałach napisano: „*Zatwierdzam.*”
16-go Stycznia 1884 roku.

Podpisał: Minister Finansów *N. Bunge.*

PRZEPISY

co do wywożenia za granicę z Cesarstwa i Królestwa Polskiego okowity i spirytusu i wyrobów z takowych.

1. Okowitę i spirytus mogą wysyłać za granicę właściciele i dzierżawcy gorzelni, z własnych lub dzierżawionych gorzelni, tudzież osoby mające prawo prowadzić handel zagraniczny, bezpośrednio ze składow hurtowych albo za pośrednictwem zakładów dystylarnianych jak również z tych ostatnich zakładów.

Uwaga. Zakłady dystylacji spirytusu mogą zakładać właściciele gorzelni i osoby mające prawo prowadzić przemysł fabryczny, w celu dystylowania za pomocą pędzenia spirytusu obliczonego i obłożonego w gorzelniach akcyzą, zabezpieczając takową pomocą kaucej; przytym pierwsi — do rektyfikacji spirytusu pochodzącego tylko z ich własnych gorzelni, a ostatnie — do rektyfikacji spirytusu tak własnego jak i cudzego wyrobu. Zakłady dystylacji spirytusu podlegają opłacie patentowej narowni z zakładami wódczanymi i prowadzi się w nich księgi przychodu i rozchodu podług formy księgi hurtowych składow spirytusu z rozłożeniem na raty akcyzy, otwierając oddzielne rachunki dla cudzych transportów. Oddziały do dystylacji spirytusu w zakładach wódczanych do wysyłania spirytusu za granicę porównywają się z zakładami do dystylacji spirytusu i obowiązane są prowadzić ustanowione dla tych ostatnich sprawozdania.

2. Wywóz okowity i spirytusu i wyrobów z takowych za granicę dozwala się tylko z komór portowych i następujących lądowych: Wierzboliowskiéj, Grajewskiéj, Aleksandrowskiéj, Sosnowickiej, Granickiej, Wołoczyskiéj, Radziwiłłowskiéj, Słupeckiéj, Szczypioreńskiéj, Pejzerskiéj, Lubickiej, Prazkiéj, Uagińskiéj, Mławskiéj i Bołgarskiéj.

3. Перевозка вина и спирта до спиртоочистительныхъ заводъ, равно какъ и до таможень, производится по установленнымъ ст. 320 уст. о пит. сб. свидѣтельствамъ и во время пути подлежитъ надзору со стороны акцизного управления по правиламъ, опредѣленнымъ въ §§ 51—55, 58 инструкціи о порядкѣ пріема, храненія и освобожденія залоговъ по разсрочкѣ акциза за вино и падзора за онымъ въ пути.

4. Желающій отправить вино и спиртъ за границу представляетъ о томъ объявление тому акцизному надзирателю, гдѣ находится винокуренный или спиртоочистительный заводъ или оптовый складъ, изъ которыхъ предназначено отправление съ указаніемъ паменования заводовъ, или склада, количества градусовъ безводнаго спирта, предназначеннаго къ вывозу за границу, и чрезъ какую таможню; а если вино и спиртъ, предназначенные для вывоза за границу, отправляются для предварительной очистки на спиртоочистительный заводъ, то на какой именно. Размѣръ залоговъ въ обезпечениѣ акциза за спиртъ, предназначенный къ вывозу за границу, установленъ въ ст. 253 и 255 уст. о пит. сб., а отправители спирта, неимѣющіе ни завода, ни склада, обезпечиваются акцизомъ въ полномъ размѣрѣ новсемѣстно. Сверхъ приведеннаго, въ объявлении долженъ быть указанъ день, въ который отправитель желаетъ вывезти вино изъ винокуренного или спиртоочистительного завода или склада, и заявлено, откуда отправитель спирта хотѣлъ бы, по вывозѣ спирта за границу, получить обратно залоговый квитанцій, изъ того ли окружнаго акцизного управления, въ вѣдѣніи котораго находится заводъ или складъ, изъ котораго спиртъ будетъ выведенъ, или изъ того акцизного управления, гдѣ находится таможня.

Въ случаѣ невозможности вывоза спирта въ назначенный въ объявлениѣ день, отправитель спирта обязанъ заблаговременно извѣстить объ этомъ окружнаго надзирателя и назначить другой срокъ.

5. Если вино и спиртъ, предназначенные къ вывозу за границу, отправляются предварительно на спиртоочистительный заводъ, то Окружной Надзиратель, выдавъ разрѣшеніе на выпускъ оныхъ изъ заводскаго подвала или склада, сообщаетъ о томъ тому окружному надзирателю или, въ случаѣ неизвѣстности его мѣсто-пребыванія, тому губернскому акцизному управлению, гдѣ находится спиртоочистительный заводъ, для наблюденія за прибытіемъ туда

3. Okowita i spirytus przewozi się do zakładów dystylacji spirytusu, jak również na komory, za ustanowionemi w art. 320 Ust. o akc. od nap. świadectwami, i weziasie drogi podlega nadzorowi ze strony zarządu akcyznego podług przepisów określonych w §§ 51—55, 58 instrukeyi o sposobie przyjmowania, zachowania i uwolnienia od obciążenia kaucyj, składanych przy rozłożeniu na raty akcyzy za okowitę i sposobie nadzoru nad nią w drodze.

4. Życzący sobie wysłać okowitę i spirytus za granicę, składa o tém deklaracyę temu nadzorcę akcyznemu, w którego okręgu znajduje się gorzelnia, zakład dystylacji spirytusu albo skład hurtowy, z których ma pochodzić przesyłka, wskazując nazwisko gorzelni albo składu, ilość stopni spirytusu bezwodnego, przeznaczonych na wywóz za granicę oraz przez jaką komorę spirytus ma być wywieziony; a jeżeli okowita i spirytus, przeznaczone na wywóz za granicę, wysyłają się, dla uprzednio dystylacji, do zakładu dystylacji spirytusu, to—do jakiego mianowicie. Wysokość kaucyj na zabezpieczenie akcyzy za spirytus, przeznaczony na wywóz za granicę, ustanowiona jest w art. 253 i 255 Ust. o akc. od nap., a wysyłający spirytus, którzy nie mają gorzelni ani składu, zabezpieczają akcyzę w całkowitej wysokości wszędzie. Oprócz tego, co powyżej przytoczono, w deklaracyi powinien być wskazany dzień, w którym wysyłający życzy sobie wywieźć okowitę z gorzelni, zakładu dystylarnianego lub składu, oraz złożone oświadczenie co do tego, zkad wysyłający spirytus chciałby, po wywozie spirytusu za granicę, otrzymać napowrót kwity ze złożonej kaucyj: czy z tego zarządu akcyznego, pod którego zawiadywaniem znajduje się gorzelnia lub skład, z którego spirytus będzie wywieziony, czy też z tego zarządu akcyznego, gdzie się znajduje komora.

W razie niemożności wywiezienia spirytusu w dniu oznaczonym w deklaracyi, wysyłający spirytus obowiązanym jest zawiadomić o témawczasu nadzorcę okręgowego i oznaczyć drugi termin.

5. Jeżeli okowita i spirytus, przeznaczone na wywóz za granicę, wysyłają się przedtem do zakładu dystylacji spirytusu, w takim razie Nadzorca okręgowy, wydawszy pozwolenie na wypuszczenie takowych z lamusu gorzelianego lub składu, komunikuje o tém temu nadzorcę okręgowemu lub w razie jeżeli miejsce jego pobytu nie jest mu znane — temu Zarządowi akcyznemu gubernialnemu, gdzie się znajduje zakład dystylacji spirytusu, dla nadzoru nad przybyciem

транспорта, посылая ему же дубликатъ провознаго свидѣтельства. По прибытии къ заводу, транспортъ предъявляется мѣстному акцизному чиновнику, который, опредѣливъ наличность вина и спирта, записываетъ очю на приходъ въ книгу, неявившееся количество противъ отпущенаго по провозному свидѣтельству спосѣть по той же книгѣ въ расходъ, какъ неявку, съ отнесеніемъ акциза за очю въ графу исключенія по разнымъ случаямъ. Провозное свидѣтельство оставляется при книгѣ, какъ оправдательный документъ, а поступившій по свидѣтельству спиртъ отправляется, послѣ очистки, въ пред назначенную таможню по новому отъ спиртоочистительного завода свидѣтельству, по приложенной при семъ формѣ.

Утрата спирта отъ очистки спосится по книгѣ завода въ расходъ и оплачивается акцизомъ по спиртоочистительному заводу владѣльцемъ спирта въ количествѣ, превышающемъ 3%, если же не превышаетъ 3%, то переносится по приходо-расходной книгѣ въ графу исключенія по разнымъ случаямъ.

6. Окружный Надзиратель даетъ отправителю разрѣшеніе по прилагаемой формѣ, на вывозъ спирта съ указаннаго завода или склада въ количествѣ, соответствующемъ суммѣ залоговъ, а ко дню, назначенному для отправленія спирта, лично или чрезъ своего помощника, приводитъ въ заводскомъ подвалѣ или въ складѣ въ извѣстность количество и крѣпость отправляемыхъ за границу вина и спирта, примѣняясь къ порядку, указанному ниже въ пункте 15, затѣмъ утверждаетъ своею подписью маршрутъ, на провозномъ свидѣтельствѣ и на дубликатѣ, остающемся въ книгѣ завода или склада; надписываетъ собственноручно, непремѣнно прописью, годъ, мѣсяцъ и число отбытия транспорта съ завода или склада, общее количество градусовъ, заключающееся въ транспортѣ, вина и спирта, и помѣчаетъ нумерацию бочекъ, прописывая противъ каждой бочки парѣзку о емкости и отмѣчая NN. бочекъ, емкость коихъ была имъ пропрѣна, а на оборотѣ свидѣтельства и дублика-та дѣлаемъ оттискъ печати, приложенной къ втулкамъ бочекъ. Сверхъ того, если въ транспортѣ имѣется спиртъ крѣпостью въ 95° и выше, то чиновникъ, производящій отпускъ спирта, выясняетъ, очищенный ли это спиртъ, и на очищенный—требуетъ приложенія къ провозному свидѣтельству удостовѣренія завода, произво-дившаго вторичную перегонку спирта.

На провозномъ свидѣтельствѣ прописывается чиновникомъ, отъ кого и за какимъ N. и въ какимъ количествѣ градусовъ без-

tam transportu, posyłając mu duplikat świadectwa przewozowego. Po przybyciu do zakładu, transport przedstawia się miejscowemu urzędnikowi akcyznemu, który, określiwszy ilość okowity i spirytusu, jaka się okaże, zapisuje takową do przychodu w książce, zaś brakującą ilość, w porównaniu z wysłaną podług świadectwa przewozowego, zaciąga w tejże książce do rozchodu jako brak, zapisując akcyzę za takową do rubryki wykreśleń z różnych przyczyn. Świadectwo przewozowe pozostawia się przy książce jako dowód, a przybyły za świadectwem spirytus wysyła się, po przedystylowaniu, do wyznaczonej komory za nowym świadectwem, wydanym przez zakład dystylacyjny spirytusu, podług załączonej przy niniejszym formy.

Utrata spirytusu przy dystylacji zaciąga się w księdze zakładu do rozchodu i właściciel spirytusu opłaca od niej akcyzę w zakładzie dystylacyjnym, od ilości przenoszącej 3%; jeżeli zaś utrata nie przenosi 3%, to zaciąga się w księdze przychodu i rozchodu do rubryki wykreśleń z różnych przyczyn.

6. Nadzorca okręgowy daje wysyłającemu pozwolenie, podług załączonego wzoru, na wywóz spirytusu ze wskazanego zakładu, lub składu, w ilości odpowiadającej sumie kaucji, a na dzień wyznaczony na wysłanie spirytusu, osobiście lub przez swego pomochnika oblicza w lamusie zakładowym lub w składzie ilość i tęgość wysyłanych zagranię okowity i spirytusu, stosując się do sposobu wskazanego wyżej w ustępie 15; następnie, zatwierdza swoim podpisem marszrutę na świadectwie przewozowym i na duplikacie, pozostającym w księdze zakładu lub składu; wypisuje własnoręcznie, koniecznie literami, rok, miesiąc i dzień wyjścia transportu z zakładu lub składu, ogólną ilość stopni, zawartą w transporcie okowity i spirytusu, i zaznacza numerację beczek, wypisując naprzeciwko każdej beczki nacięcie o objętości i zaznaczając NN-ra beczek, których objętość sprawdził; zaś na odwrotnej stronie świadectwa i duplikatu robi odcisk pieczęci przyłożonej na czcpach beczek. Oprócz tego, jeżeli w transporcie znajduje się spirytus trzymający 95° i wyżej, to urzędnik wyprawiający spirytus sprawdza, czy to jest spirytus dystylowany, i na dystylowany—żąda dołączenia do świadectwa przewozowego poświadczania zakładu, który dokonał powtórnego pędzenia spirytusu.

Na świadectwie przewozowym urzędnik wypisuje kto, za jakim N-num i na jaką ilość stopni spirytusu bezwodnego wydał

водного спирта выдано разрешение на вывоз спирта и кто сопровождает транспортъ, если имеется сопровождающее транспортъ лицо, а на подлинномъ разрешении отмѣчается время и количество отпуска спирта. Провозное свидѣтельство и дубликатъ подписываются, кромѣ чиновника, и отправитель спирта. Если все количество спирта, назначенное къ вывозу за границу, не можетъ быть отправлено во одномъ транспорте, то на каждый отдѣльный транспортъ должно быть выдано особое провозное свидѣтельство. Вмѣстѣ съ тѣмъ наблюдается, чтобы на каждой бочкѣ подъ ея номеромъ былъ выставленъ заводчикомъ или складчикомъ номеръ провозного свидѣтельства, къ которому бочка относится.

Примѣчаніе 1-е. Въ маршрутѣ на провозномъ свидѣтельствѣ и дубликатѣ опаго должны быть указаны главные населенные пункты, чрезъ которые будетъ проходить транспортъ, означенны мѣста перегрузки на желѣзныхъ дорогахъ и водяные пути и опредѣлено разстояніе какъ между главными пунктами направлениія транспорта, такъ и общее разстояніе отъ мѣста выпуска транспорта до таможни, пѣзъ которой транспортъ будетъ отправленъ за границу.

Примѣчаніе 2-е. Заводы и склады, находящіеся вблизи таможни, могутъ быть освобождаемы отъ подробной повѣрки транспортовъ при отправкѣ изъ завода или склада, по представлению управляющаго акцизными сборами и разрешенію департамента по окладныхъ сборовъ.

7. Вино и спиртъ, отправляемы изъ заводскаго подвала или оптоваго склада, записываются въ расходъ по установленной книгѣ, съ отнесениемъ суммы акциза въ графу педоимки, впередъ до составленія окончательнаго по вывезенному спирту разсчета, а изъ спиртоочистительнаго завода относятся въ расходъ по книгѣ, указанной выше въ примѣчаніи къ пункту 1-му сихъ правилъ, съ отнесениемъ суммы акциза: а) въ графу педоимки, если спиртъ принадлежитъ спиртоочистительному заводу и б) въ графу „исключенія“ по разнымъ случаямъ, если спиртъ только проходить чрезъ спиртоочистительный заводъ для очистки.

8. Производившій отпускъ спирта чиновникъ немедленно извѣщаетъ о датѣ выхода транспорта и о количествѣ вывезенного спирта Окружнаго Надзирателя, съ препровожденіемъ ему дубликата провозного свидѣтельства, а сей послѣдній доносить о семъ

pozwoleń na wywóz spirytusu i kto towarzyszy transportowi, jeżeli w ogóle jest towarzyszący; zaś na oryginale pozwoleń zaznacza czas wypuszczenia spirytusu i jego ilość. Świadectwo przewozowe i duplikat podpisuje, oprócz urzędnika, i wysyłający spirytus. Jeżeli cała ilość spirytusu, przeznaczona na wywóz za granicę, nie może być wysłana w jednym transporcie, to na każdy pojedyńczy transport powinno być wydane oddzielne świadectwo przewozowe. Równocześnie przestrzega się, ażeby na każdej beczce, pod jej numerem, właściciel gorzelni lub składu wypisał numer świadectwa przewozowego, do którego beczka należy.

Uwaga 1-a. W marszruscie na świadectwie przewozowem i duplikacie takowego powinny być wskazane główne zaludnione punkty, przez które będzie przechodził transport, oznaczone miejsce przeładowywania na drogi żelazne i wodne, i określona odległość, tak pomiędzy głównymi punktami, przez które transport ma przechodzić, jakież ogólna odległość od miejsca, z którego wychodzi transport, do komory, z której takowy będzie wysłany za granicę.

Uwaga 2-ga. Gorzelnie i składy, znajdujące się w bliskości komory, mogą być uwalniane od szczegółowego sprawdzania transportów przy wysłaniu ich z gorzelni lub składu, na mocy przedstawienia zarządzającego przychodami akcyznemi i zezwolenia departamentu przychodów niestałych.

7. Okowita i spirytus, wysyłane z lamusu gorzelnianego lub składu hurtowego zapisują się do rozchodu w ustanowionej książce, z zaciągnięciem przypadającej akcyzy do rubryki zaległości aż do sporządzenia ostatecznego obliczenia z wywiezionego spirytusu; zaś — wysyłane z zakładu dystylacji spirytusu, zapisują się; do rozchodu w książce, wskazanej wyżej w uwadze do ustępu 1-go niniejszych przepisów, z zaciągnięciem przypadającej akcyzy: a) do rubryki zaległości, jeżeli spirytus należy do zakładu dystylacji spirytusu i b) do rubryki „wykreślenia” z różnych przyczyn, jeżeli spirytus tylko przechodzi przez zakład dystylacyjny w celu przedystylowania go.

8. Wypuszczający spirytus urzędnik zawiadamia natychmiast o dniu wyjścia transportu i o ilości wywiezionego spirytusu Nadzorcę Okręgowego, przesyłając mu duplikat świadectwa przewozowego; ten zaś ostatni donosi o tym Zarządzającemu przychodami akcyznemi

Управляющему акцизными сборами своей губерніи и немедленно уведомляетъ о вывезенномъ транспортѣ спирта того Окружного акцизного надзирателя, где находится спиртоочистительный заводъ, если спиртъ назначенъ для предварительной очистки, или ту таможню, въ которую направленъ транспортъ спирта изъ завода или склада, для вывоза за границу, препровождая первому или послѣдней для сличенія дубликатъ провозного свидѣтельства, а также пересыпаетъ вмѣстѣ съ спиртомъ, въ акцизное управление и залоговые квитанціи, принятые въ обеспеченіе акциза, за отправленій спиртъ, если обѣ освобожденія и возвратъ ихъ изъ мѣста нахожденія таможни было заявлено отправителемъ спирта въ поданномъ окружному надзирателю объясненіи.

9. Во время пути транспортъ подлежитъ надзору со стороны окружного управления, опредѣленному въ инструкціи о надзорѣ за провозомъ вина, неоплаченаго акцизомъ.

10. Не запрещается хозяину (или его повѣреному) вина и спирта, предназначепыхъ къ вывозу за границу, продать въ путь весь транспортъ или иѣсколько бочекъ, на общемъ основаніи, съ заявлениемъ о томъ мѣстному акцизному надзору и со взносомъ въ мѣстныя казначейства акциза, за все проданное количество градусовъ или съ представлениемъ покупателемъ мѣстному акцизному надзирателю соотвѣтствующихъ залоговыхъ квитанцій, о чьемъ мѣстный акцизный надзиратель сообщаетъ таможнѣ, въ которую слѣдуетъ транспортъ, и тому окружному надзирателю, изъ округа котораго вывезенъ спиртъ.

11. Если транспорты должны слѣдовать въ таможню водяными путями, то не воспрещается владѣльцамъ заводовъ, а также и складчикамъ, вывозить вино и спиртъ изъ заводовъ или складовъ, впредь до вскрытия рѣкъ, на ближайшія пристани, при чьемъ соблюдаются всѣ правила, установленныя циркуляромъ 10 Января 1864 года N. 494, для временныхъ складовъ вина на пристаняхъ.

12. По прибытии транспорта вина и спирта къ таможнѣ, чрезъ которую дозволяется вывозъ, отправитель спирта или его повѣреный обязанъ немедленно и не позже 24-хъ часового срока предъявить таможнѣ провозное свидѣтельство и квитанціи казначейства о взносѣ дешегъ, если часть вина была продана въ пути: затѣмъ таможня принимаетъ транспортъ въ свое вѣдѣніе, впредь до отправленія онаго за границу.

swojej gubernii i zawiadamia bezzwłocznie o wywiezionym transporcie spirytusu tego Nadzorę akcyznego okręgowego, pod którego zawiadwaniem znajduje się zakład dystylacji spirytusu, jeżeli spirytus przeznaczony jest do uprzedniej dystylacji, albo tę komorę, do której wysłany został spirytus z gorzelni lub składu, w celu wywiezienia go za granicę; komunikując pierwszemu lub ostatniej, dla porównania, duplikat świadectwa przewozowego; nadto przesyła równocześnie do zarządu akcyznego kwity ze złóżonej kaucji, przyjęte na zabezpieczenie akcyzy za wysłany spirytus, jeżeli uwolnienia ich z pod obciążenia i zwrotu takowych z miejsca, w którym się znajduje komora, wysyłający spirytus żądał w podanej do nadzorcy okręgowego deklaracji.

9. W czasie drogi, transport podlega nadzorowi ze strony zarządu okręgowego, określonymu w instrukcji o nadzorze nad przewozem okowity z nieopłaconą akcyzą.

10. Wolno jest właściwie lowi (lub jego pełnomocnikowi) okowity i spirytusu, przeznaczonych na wywóz za granicę, sprzedać w drodze cały transport lub kilka beczek na ogólnej zasadzie, oświadczając o tym miejscowemu nadzorowi akcyznemu i wnosząc do miejscowych kas skarbowych akcyzę za całą sprzedaną ilość stopni lub też — z warunkiem złożenia przez nabywcę miejscowemu nadzorcy okręgowemu odpowiednich kwitów ze złóżonej kaucji; o czém miejscowy nadzorca akcyzny komunikuje komorze, do której idzie transport, i temu nadzorce okręgowemu, z którego okręgu spirytus został wywieziony.

11. Jeżeli transporty mają iść do komory drogami wodnymi, to nie zabrania się właścicielom gorzelni jak również składnikom wywozić okowity i spirytusu z gorzelni lub składów przed puszczeniem lodów na rzekach do najbliższych przystani: przytóm zachowane być winny wszystkie przepisy, ustanowione w cyrkularzu z d. 10 Stycznia 1864 r. Nr 494 dla tymczasowych składów okowity w przystaniach.

12. Po przybyciu transportu okowity i spirytusu do komory, przez którą dozwolonym jest wywóz, wysyłający spirytus lub jego pełnomocnik obowiązanym jest natychmiast i nie później jak w ciągu 24-ch godzin okazać komorze świadectwo przewozowe i kwity kasy skarbowej z wniesienia pieniędzy, jeżeli część okowity była sprzedana w drodze; następnie komora przyjmuje transport pod swoje zawiadwianie aż do wysłania takowego za granicę.

13. Получивъ провозное свидѣтельство и сличивъ таковое съ дубликатомъ, таможня, по слѣдованіи на дубликатѣ отмѣтки сличенія, удостовѣряетъ на свидѣтельствѣ какъ время прибытія транспорта, такъ и время предъявленія провознаго свидѣтельства, и дѣлаетъ распоряженія объ освидѣтельствованіи привезеннаго транспорта чрезъ должностное лицо, департамента неокладныхъ сборовъ или акцизного управления, назначенное для вывѣрки вывозимаго за границу спирта, совмѣстно съ чиновниками таможни и при отправителѣ таможни, или его довѣренномъ, по выданному заводомъ или складомъ провозному свидѣтельству; при чемъ лица эти приводятъ въ извѣстность количество спирта, крѣпость опаго и убыль, происшедшую въ пути, и налагаютъ пломбы или опечатываютъ втулки бочекъ печатями таможни и должностнаго лица департамента неокладныхъ сборовъ или акцизного управления. Въ портовыхъ таможняхъ къ освидѣтельствованію транспорта приступается лишь по указаніи отправителемъ судна, должностнуюЩаго принять грузъ спирта, или, если судно еще не прибыло, указаніи времени прибытія такового, при чемъ наиболыій къ тому срокъ опредѣляется двухнедѣльный, по прошествіи котораго, если судно не прибыло, производиться повѣрка всего транспорта и за оказалвшуюся убыль взыскивается акцізъ или таковая засчитывается въ допущенную путевую трату. За спиртъ транспортъ отправляется не иначе, какъ по новому освидѣтельствованію онаго.

14. Приступая къ освидѣтельствованію вина и спирта свидѣтельствующія лица должны прежде всего повѣрить нумера бочекъ и парѣзки ихъ съ провознымъ свидѣтельствомъ. Для убѣжденія же въ правильности нарѣзокъ надлежитъ перекачать на особо заготовленный и предварительно вывѣренный чиновниками мѣрники столько бочекъ, сколько ревизующія лица признаютъ необходимымъ, но во всякомъ случаѣ въ каждомъ транспорте не менѣе какъ каждую 10-ю бочку, по выбору свидѣтельствующихъ лицъ. Если при такой повѣркѣ окажутся цезпачительные промѣры, до $\frac{3}{10}$ ведра въ среднемъ выводѣ на бочку, то таковой средній промѣръ долженъ вычитаться изъ емкости каждой бочки съ уменьшеніемъ на этотъ промѣръ ея нарѣзки и съ объясненіемъ этого въ актѣ освидѣтельствованія.

Если же промѣръ превышаетъ $\frac{3}{10}$ ведра на бочку, или если отправитель спирта пожелаетъ, то всѣ бочки, находящіяся въ тран-

13. Otrzymawszy świadectwo przewozowe i porównawszy takowe z duplikatem, komora, po zrobieniu na duplikacie zaznaczenia o porównaniu, poświadczona na świadectwie tak czas przybycia transportu, jak również czas okazania świadectwa przewozowego i wydaje rozporządzenie co do zrewidowania przywiezionego transportu przez urzędnika departamentu przychodów niestałych lub zarządu akcyznego, wyznaczonego do sprawdzania wywożonego za granicę spirytusu, łącznie z urzędnikami komory i wobecności wysyłającego spirytus lub jego pełnomocnika, podług wydanego przez gorzelnię lub skład świadectwa przewozowego; przytem osoby powyższe obliczają ilość spirytusu, tężość takowego, oraz ubytek powstały w drodze i nakładają plomby albo pieczętują czopy beczek pieczęciami komory i urzędnika departamentu przychodów niestałych albo Zarządu akcyznego. W komorach portowych do rewizji transportu przystępuje się dopiero po wskazaniu przez wysyłającego statku, który ma przyjąć ładunek spirytusu, albo, jeżeli statek jeszcze nie przybył, po wskazaniu czasu przybycia takowego; przytem najdłuższy do tego termin określa się dwutygodniowy, po upływie którego, jeżeli statek nie przybył, dopełnia się sprawdzenia całego transportu i za ubytek, jaki się okaże, pobiera się akcyza albo takowa zalicza się na dopuszczoną stratę w drodze. Następnie transport wysyła się dopiero po nowym zrewidowaniu go.

14. Przystępując do zrewidowania okowity i spirytusu, osoby dopełniające rewizji powinny przedewszystkiem sprawdzić numera beczek i ich nacięcia ze świadectwem przewozowym. Dla przekonania się zaś o prawidłowości nacięć, należy przelać do umyślnie przygotowanego i uprzednio sprawdzonego przez urzędników miernika tyle beczek, ile osoby dopełniające rewizji uznają za niezbędne; ale w każdym razie przynajmniej każdą 10-tą beczkę w transporcie podług wyboru rewidiujących. Jeżeli przy takiem sprawdzeniu okażą się nieznaczne zwyczki, do $\frac{3}{10}$ wiadra w przeciągu na beczkę, to taka średnia zwyczka powinna być potrącona z objętości każdej beczki ze zmniejszeniem na tę zwyczkę jej nacięcia i z objaśnieniem tego w akcie rewizji.

Jeżeli zaś zwyczka przenosi $\frac{3}{10}$ wiadra na beczkę, albo jeżeli wysyłający spirytus życzyć sobie tego będzie, to wszystkie beczki znaj-

спортъ, подвергаются перемѣркѣ. Независимо отъ сего, подвергаются перемѣркѣ всѣ бочки, перекаченные въ пути въ другія бочки. За симъ производится доливъ отиравляемыхъ бочекъ изъ тѣхъ, которыхъ будутъ указаны отправителемъ. Послѣ сего изъ каждой бочки берется отъемъ въ томъ количествѣ, въ какомъ пожелаетъ отправитель, но съ тѣмъ, чтобы отъемъ этотъ былъ не болѣе одного ведра и одннаковъ для всѣхъ бочекъ.

Отлитый такимъ образомъ спиртъ долженъ быть сливаемъ въ отдѣльную бочку, которая свидѣтельствуется на общемъ основаніи, при чемъ наблюдалася, чтобы неполная бочка, образованная отъ отъема спирта или вина, была причисляема къ тому провозному свидѣтельству, при которомъ она прибыла и отнюдь не присоединилась къ партии спирта, пришедшей по другому провозному свидѣтельству. По сданіи отъема изъ каждой бочки, спиртъ въ ней размѣшается весломъ и послѣ сего, если спиртъ очищенный и крѣпостью 95° и выше, то берется проба и опредѣляется крѣпость спирта отдѣльно по каждой бочкѣ, согласно существующимъ по сему предмету правиламъ. При транспортахъ спирта неочищенаго всякой крѣпости и очищенаго крѣпостью ниже 95° разрѣшается генеральная проба по каждымъ 10—20 бочкамъ.

О таковомъ освидѣтельствованіи составляется актъ, за общимъ подpisомъ свидѣтельствовавшихъ лицъ и отправителя спирта или его повѣренного. Въ случаѣ же неотправленія освидѣтельствованаго спирта въ двухнедѣльный срокъ со дня освидѣтельствованія, поступается съ транспортомъ согласно п. 13.

15. Если къ таможнѣ прибыла только часть транспорта, значащагося по провозному свидѣтельству, а другая осталась въ пути и отправитель пожелаетъ отиравить эту часть немедленно за границу, то таможня досматриваетъ ее тѣмъ порядкомъ, какой указанъ въ предыдущемъ пунктеъ правилъ и дѣлаетъ о семъ совмѣстно съ чиновникомъ департамента по окладныхъ сборовъ или акцизного управления, надпись на провозномъ свидѣтельствѣ. Въ случаѣ неотправленія за границу одновременно всего транспорта вина и спирта, поступившаго при однократномъ провозномъ свидѣтельствѣ, для каждой вывезенной за границу части транспорта составляется особый актъ, который пришивается къ подлежащему провозному свидѣтельству.

dujące się w transporcie powinny być przemierzone. Niezależnie od tego, powinny być przemierzone wszystkie beczki przelane w drodze w inne beczki. Następnie beczki wysyłane dolewają się z tych, które wskazuje wysyłający. Później, z każdej beczki ulewa się taka ilość, jakiej życzy sobie będzie właściciel, ale z tem zastrzeżeniem, aby ilość ta nie przewyższała jednego wiadra i była jednakowa dla wszystkich beczek.

Odlany w taki sposób spirytus powinien być zlewany do osobnych beczek, które się rewidują na ogólnej zasadzie; przytym przestrzega się, aby beczka niepełna, która powstała wskutek odlewania spirytusu lub okowity, była zaliczona do tego świadectwa przewozowego, przy którym przybyła i nie przylączyła się wcale do partii spirytusu, która przybyła za innym świadectwem przewozowym. Po uskutecznioném odlaniu z każdej beczki, spirytus w niej miesza się wiosłem, a następnie, jeżeli spirytus jest dystylowany i trzyma 95° i wyżej, bierze się próba i określa się tęgość spirytusu oddzielnie dla każdej beczki, zgodnie z istniejącymi w tym przedmiocie przepisami. Przy transportach spirytusu niedystylowanego wszelkiej tęgości i dystylowanego, trzymającego mniej jak 95°, dozwala się brać próbę ogólną dla każdych 10—20 beczek.

O takiéj rewizyi sporządza się protokół, ze wspólnym podpisem osób rewidujących i wysyłającego spirytus lub jego pełnomocnika. Zaś w razie niewysłania spirytusu zrewidowanego w terminie dwutygodniowym od dnia rewizyi postępuje się z transportem zgodnie z art. 13.

15. Jeżeli do komory przybyła tylko część transportu, wskazanego w świadectwie przewozowém, a wysyłający życzy sobie będzie wyprawić tę część natychmiast za granicę, to komora rewiduje ją w taki sposób, jaki jest wskazany w poprzedzającym ustępie niniejszych przepisów i robi o tym, razem z urzędnikiem departamentu przychodów niestałych lub zarządu akcyzowego, zaznaczenie na świadectwie przewozowém. W razie niewyprawiania za granicę równocześnie całego transportu okowity i spirytus, który przybył za jednym świadectwem przewozowym, co do każdej wywiezionej za granicę części transportu sporządza się oddzielny protokół, który się przyszywa do właściwego świadectwa przewozowego.

16. Въ составленномъ, на основаніи 14 пункта сихъ правилъ, актъ должно быть сказано: 1) изъ какой губерніи и изъ какого завода или склада транспортъ поступалъ, когда именно прибылъ въ мѣсто нахожденія таможни и когда предъявлено таможнѣй провозное свидѣтельство; 2) отъ кого и за какимъ Н. выдано разрѣшеніе на отпускъ спирта или вывоза за границу и за какимъ провознымъ свидѣтельствомъ, въ какомъ количествѣ бочекъ, прописью; 3) подробный перечень бочекъ, съ показаніемъ Н. бочки, ея емкости по парѣзкамъ и количества содержащагося въ оной спирта, показанія спиртомѣра въ пробѣ, температуры пробы крѣпости по 1-ой таблицѣ спиртомѣра крѣпости по 2 таблицѣ спиртомѣра и общаго количества безводнаго спирга въ бочкѣ если крѣпость опредѣлена по генеральной пробѣ изъ несколькиихъ бочекъ, то указать ихъ число и НН; 4) въ перечинѣ этомъ указываются пумера бочекъ, емкость коихъ была повѣрена въ таможнѣй, и подъ перечнемъ долженъ быть подведенъ итогъ бочекамъ и общему количеству градусовъ въ транспортѣ, отдѣливъ бочкиодержащія очищенный спиртъ не ниже 95° отъ тѣхъ, въ которыхъ спиртъ неочищенный всякой крѣпости и очищенный крѣпости выше 95° ; 5) какое количество градусовъ дѣйствительно вывозится за границу, прописью.

Актъ составляется въ 2 экземплярахъ, подписывается лицами, производившими свидѣтельствованіе, запумеровывается и немедленно записывается въ книгу о вывезенныхъ товарахъ.

17. По выпускѣ вина и спирта изъ таможни за границу, въ присутствіи свидѣтельствовавшихъ транспортъ лицъ, или назначенныхъ, взамѣнъ ихъ, по распоряженію начальства, отмѣчается на актѣ день отправленія, а также съ какимъ Н. поѣзда, если транспортъ отправленъ по желѣзной дорогѣ, или съ какимъ судномъ спиртъ отправленъ. Послѣ сего одинъ экземпляръ акта, вмѣстѣ со сличеніемъ дубликатомъ провозлаго свидѣтельства и удостовѣреніемъ о вторичной очисткѣ спирта крѣпостью въ 95° и выше, препровождается таможнею немедленно, и во всякомъ случаѣ не позже семи дней послѣ выпуска транспорта, тому Управляющему акцизными сборами, изъ управления котораго вино и спиртъ первоначально отправлены, а другой экземпляръ остается при дѣлахъ таможни вмѣстѣ съ провознымъ свидѣтельствомъ и приложеніями, для представленія въ контрольную плату. Если же, вслѣдствіе заявленія отправителя спирта, или его повѣренаго,

16. W sporządzonym, na zasadzie ustępu 14 niniejszych przepisów, protokule powinno być wyrażone: 1) z jakiej gubernii i z jakiej gorzelnii lub składu transport przybył, kiedy mianowicie przybył do miejsca, w którym się znajduje komora, i kiedy okazano komorze świadectwo przewozowe. 2) kto i za jakim N-rem wydał pozwolenie na wypuszczenie spirytusu, w celu wywiezienia go za granicę, i za jakim świadectwem przewozowym i w jakiej ilości beczek, literami. 3) szczegółowe wyliczenie beczek, z oznaczeniem N-ru beczki, jej objętości podług nacięć i ilości zawartego w niej spirytusu, wskazówki spirytusomierza w próbie, temperatury próby, tężości podług 1-ej tablicy spirytusomierza, temperatury w beczkach, tężości podług 2-ej tablicy spirytusomierza i ogólniej ilości spirytusu bezwodnego w beczce, a jeżeli tężość jest określona podług próby ogólniej z kilku beczek, to—wskazać ich liczbę i NN.; 4) w wyliczeniu tém wskazuje się numer beczek, których objętość była sprawdzona na komorze i pod wyliczeniem powinno być zrobione zsumowanie beczek i ogólniej ilości stopni w transporcie, oddzielając beczki, zawierające spirytus dystylowany trzymający nie mniej od 95°, od tych, w których się znajduje spirytus niedystylowany wszelkiej tężości i dystylowany trzymający mniej od 95°; 5) jaka ilość stopni rzeczywiście wywozi się za granicę, literami.

Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach, podpisuje się przez osoby dopełniające rewizyi, numeruje się i natychmiast zapisuje się do książki towarów wywiezionych.

17. Po wypuszczeniu okowity i spirytusu z komory za granicę, w obecności osób dopełniających rewizyi transportu lub wyznaczonych zamiast nich z polecenia władz, zaznacza się na protokule dzień wyprawienia, oraz jakim N-rem pociągu, jeżeli transport został wyprawiony drogą żelazną, albo jakim statkiem spirytus został wyprawiony. Później, jeden egzemplarz protokołu, razem z porównanym duplikatem świadectwa przewozowego i poświadczenie dotyczącym powtórnego dystylacji spirytusu, trzymającego 95° i wyżej, przesyła się natychmiast, a w każdym razie nie później jak w siedm dni po wypuszczeniu transportu, do tego Zarządzającego przychodami akcyzenni, z którego zarządu okowita i spirytus pierwiastkowo zostały wyprawione, a drugi egzemplarz pozostaje przy aktach komory, razem ze świadectwem przewozowym i załącznikami, w celu przedstawienia go izbie obrachunkowej. Jeżeli zaś, wskutek oświadczenia wysyłającego spirytus albo jego pomocnika, kwity ze złożenia kaucji były

заголовки квитанций были высыпаны въ акцизное управление по мѣсту нахождения таможни, то первый экземпляръ акта, съ приложеніями, отправляется въ это акцизное управление, гдѣ, на основаніи данныхъ, заключающихся въ провозномъ свидѣтельствѣ и актѣ обѣ освидѣтельствованіи транспорта спирта, дѣлается, ижензложеннымъ порядкомъ, разсчетъ въ 2-хъ экземплярахъ, объ утраченномъ въ пути и оть очистки спиртъ и количество путевой и вывозной премій, причитающихся отправителю, при чёмъ, если количество причитающейся отправителю преміи вполнѣ покрываетъ неявку спирта отъ утраты въ пути и очистки, то залоговые квитанции, обезпечивавшія акцизъ отправленія за границу спирта, немедленно освобождаются падписью на нихъ и выдаются отправителю спирта или его повѣренному; если же неявка спирта въ транспортѣ перевышаетъ количество путевой и вывозной премій, причитающихся отправителю, то требуется отъ послѣдняго взноса въ казначейство за заводъ или складъ, отпустившій спиртъ, акциза за разницу неявки спирта, превышающую количество премій, причитающихся отправителю, и залоговые квитанции выдаются отправителю не раньше, какъ по предъявленіи квитанций казначейства во взносы этого акциза. За тѣмъ, одинъ экземпляръ разсчета премій и неявки спирта, вмѣстѣ съ актомъ освидѣтельствованія, квитанціе казначейства и прочими документами, отправляется Управляющему акцизными сборами той губерніи, изъ которой вывезенъ транспортъ, а другой экземпляръ разсчета остается при дѣлахъ.

Если часть спирта въ транспортѣ продана въ пути, то квитанція во взносы за оный акциза отправляется таможнею Управляющему акцизными сборами, вмѣстѣ съ актомъ.

Примѣчаніе. Управляющему акцизными сборами той губерніи, гдѣ находится таможня, передоставляется право устанавливать сопровожденіе транспортовъ чинами акцизного надзора отъ таможни до границы и черезъ границу.

18. Получивъ актъ, Управляющій акцизными сборами, по повѣркѣ онаго, передаетъ Окружному надзирателю, который дѣлаетъ, согласно даннымъ, изложеннымъ въ помянутомъ актѣ о количествѣ и крѣпости вывезеннаго за границу вина и спирта, учетъ причитающихся провозителю путевой и вывозной премій, а также слѣдующаго съ провозителя акциза за утраченное имъ въ пути вино, и затѣмъ, если залоговые квитанціи, обезпечивавшія

wysłane do zarządu akcyznego tego miejsca, w którym się znajduje komora, to pierwszy egzemplarz protokołu z załącznikami wyprawia się do tego zarządu akcyznego, gdzie, na zasadzie danych, zawartych w świadectwie przewozowém i protokole rewizyji transportu, dopełnia się, w sposób wskazany poniżej, w 2-ch egzemplarzach, obliczenia utraconego w drodze i wskutek dystylacji, spirytusu i ilości premium drogowego i wywozowego przypadającego wysyłającemu; przytym jeżeli ilość przypadającego wysyłającemu premium pokrywa niedobór spirytusu, pochodzący wskutek utraty w drodze i dystylacji, to kwity ze złożoną kaucją, zabezpieczające akcyzę od wysłanego za granicę spirytusu natychmiast zwalniają się od obciążenia przez odpowiednie na nich zaznaczenie i wydają się wysyłającemu spirytus lub jego pełnomocnikowi; jeżeli zaś niedobór spirytusu w transporcie przewyższa ilość premium drogowego i wywozowego, jakie się należy wysyłającemu, to wymaga się od tego ostatniego wniesienia do kaszy skarbowej za gorzelnią lub skład, z którego spirytus został wyprowadzony, akcyzy za różnicę niedoboru spirytusu, przenoszącą ilość premiów należnych wysyłającemu; zaś kwity ze złożoną kaucją wydają się wysyłającemu nie wcześniej, jak po okazaniu kwitów kaszy skarbowej z wniesienia téj akcyzy. Następnie, jeden egzemplarz obliczenia premiów i niedoboru spirytusu, łącznie z protokołem rewizyji, kwitem kaszy skarbowej i innymi dokumentami, wysyła się do Zarządzającego przychodami akcyznemi téj gubernii, z której transport został wywieziony, a drugi egzemplarz obliczenia pozostawia się przy aktach.

Jeżeli część spirytusu w transporcie została sprzedana w drodze, to kwit z wniesienia za takowy akcyzy komora przesyła Zarządzającemu przychodami akcyznemi, razem z protokołem.

Uwaga. Zarządzającemu przychodami akcyznemi téj gubernii, w której się znajduje komora, służy prawo postanawiać, aby urzędnicy nadzoru akcyznego towarzyszyli transportowi od komory do granicy i przy przejściu granicy.

18. Otrzymawszy protokół, Zarządzający przychodami akcyznemi, po sprawdzeniu takowego, oddaje go nadzorce okręgowemu, który oblieża, podług danych zawartych w pomienionym protokole o ilości i tężości wywiezionej za granicę okowity i spirytusu, przypadające producentowi premium drogowe i wywozowe, oraz należną od producenta akcyzę za utraconą w drodze okowitę; a następnie, jeżeli kwity ze złożoną kancią, zabezpieczające akcyzę za wysłany spirytus,

акцизъ за отправленный спиртъ, не были высланы, освобождается эти залоговые квитанции сдѣланіемъ на опыхъ надписи, соблюдая при этомъ правила, изложенные въ инструкціи о порядкѣ приема, храненія и освобожденія залоговъ по разсрочки акциза за вино и надзора за виномъ въ пути. Рассчетъ путевой преміи производится по времени дѣйствительного нахожденія транспорта спирта въ пути, но во всякомъ случаѣ не продолжительнѣе предѣльного срока, установленного Министерствомъ Финансовъ. Предѣльный срокъ опредѣляется по расчету разстояній, указанныхъ въ маршрутѣ транспорта, полагая для движенія по желѣзнымъ дорогамъ 100 верстъ въ сутки, а по грунтовымъ и воднымъ путямъ—25 верстъ въ сутки, при чёмъ за излишекъ менѣе 100 и 25 верстъ въ общемъ расчетѣ разстоянія, назначать сутки. Сверхъ сего прибавляется на погрузки въ вагоны и суда двое сутокъ, равно и на разгрузку изъ оныхъ тоже двое сутокъ.

Окружный Надзиратель, получивъ актъ, рассчитываетъ количество процентовъ, причитающееся въ пользу отправителя вина и спирта на усыпку съ отправленного за границу числа градусовъ за время съ показанного въ провозномъ свидѣтельствѣ дня отправления по день прибытия транспорта къ таможнѣ, съ причислениемъ еще 3% въ томъ случаѣ, когда спиртъ ниже 95°, или когда опь не очищенъ, и 6% когда спиртъ крѣпостью въ 95 и выше и при томъ очищенный; затѣмъ, если дѣйствительная убыль не болѣе всего этого количества, то залоговые квитанции возвращаются; если же путевая убыль превзойдетъ установленный размѣръ, то залоги освобождаются не прежде, какъ по взносѣ акциза за излишне утраченное количество градусовъ.

Примѣчаніе. За проданный въ пути спиртъ никакихъ отчисленій не производится.

19. Если окажется, что произшедшая убыль вина и спирта менѣе установленного размѣра, то Окружный Надзиратель даетъ заводу или складу, изъ которыхъ отправлены были вино и спиртъ за границу, разрешеніе на выпускъ безакцизно такого количества градусовъ безводного спирта, какое сбережено противъ установленного размѣра съ исключениемъ акциза по книгѣ заводскаго подвала или склада въ графѣ исключений акциза по разнымъ случаямъ.

nie były wysłane, zwalnia te kwity od obciążenia zapomocą odpowiedniego na nich zaznaczenia, zachowując przytém przepisy, zawarte w instrukcji o sposobie przyjmowania, zachowania, i uwolnienia od obciążenia kaucyj przy rozłożeniu na raty akcyzy za okowitę i nadzoru nad okwitą w drodze. Obliczenia premium drogowego dopełnia się podług czasu rzeczywistego znajdowania się transportu spirytusu w drodze, nie przekraczając wszakże granicy ustanowionej przez Ministerstwo Finansów. Granica ta określa się podług odległości wskazanych w marszрутce transportu, licząc przy przewozie drogami żelaznymi po 100 wiorst na dobę, a drogami gruntowemi i wodnemi—po 25 wiorst na dobę; przytém za przewykę mniejszą od 100 i 25 wiorst w ogólnym obliczeniu odległości przeznaczyć dobę. Oprócz tego, dodaje się na naładowanie do wagonów i statków dwie doby, tudzież na wyladowanie z takowych także dwie doby.

Nadzorca Okręgowy, otrzymawszy protokół, oblicza ilość procentów, przypadających na rzecz wysyłającego okowitę i spirytus za ususzkę od wysłanej za granicę ilości stopni spirytusu za czas od wskazanego w świadectwie przewozowem dnia wysłania do dnia przybycia transportu do komory, z doliczeniem jeszcze 3% na przypadek, jeżeli spirytus trzyma mniej od 95° lub jeżeli nie jest dystyliowany; następnie, jeżeli rzeczywisty ubytek nie jest większy od całej téj ilości, to kwity ze złożonej kaucyi zwracają się; jeżeli zaś ubytek w drodze przewyższy ustanowioną wysokość, to kaucye zwalniają się od obciążenia dopiero po wniesieniu akcyzy za zbyteczne utraconą ilość stopni.

Uwaga. Za sprzedany w drodze spirytus żadnych potrąceń się nie uskutecznia.

19. Jeżeli się okaże, że ubytek, okowity i spirytus jest mniejszy od ustanowionej wysokości, to Nadzorca Okręgowy wydaje gorzelní lub składowi, z których okowita i spirytus zostały wyslane za granicę, pozwolenie na wypuszczenie, bez opłaty akcyzy, takiéj ilości stopni spirytusu bezwodnego, jaką oszczędzono w porównaniu z ustanowioną wysokością, z potrąceniem akcyzy podług księgi lamusu gorzelnianego lub składu w rubryce: wykreślenia z różnych przyczyn.

20. Установлены выше льготы на путевую трату на очистку вина и спирта предоставляются только при отправлении такого спирта, за который акцизъ числится по книгамъ заводовъ и оптовыхъ складовъ, изъ которыхъ вино и спиртъ выпущены; при отправлении же за границу вина и спирта, оплаченныхъ акцизомъ, или принадлежащаго заводчикамъ безакцизного перекура, означенныхъ льготъ не дается и акциза отъ казны не возвращается.

21. Желающій вывезти, согласно 270 ст. уст. о пит. сб., водки, лакъ, политуру и другія издѣлія изъ оплаченныхъ акцизомъ вина и спирта, представляетъ оное въ таможню при объявлении, въ коемъ указываетъ количество оныхъ.

22. Крѣпость водокъ, а равно лака и политуры и другихъ издѣлій, опредѣляется, согласно примѣч. къ 270 ст. уст. о пит. сб., посредствомъ перегонки выпущенныхъ пробъ изъ бочекъ или бутылокъ, если издѣлія отправляются разлитыми въ посудѣ, о чёмъ, а равно и объ освидѣтельствованіи всего отправляемаго за границу количества издѣлій, составляется актъ, указанный въ § 14 сихъ правилъ.

23. Акцизъ за издѣлія изъ вина и спирта, согласно 270 ст. уст. о пит. сб., возвращается, по отправлении сихъ издѣлій за границу, изъ ближайшаго казначейства, по сношенню Окружнаго Управления съ мѣстною Казенnoю Шалатою, которой и передается, при требовании возврата акциза, актъ, упоминаемый въ 14 и 22 §§ сихъ правилъ ⁽¹⁾.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 17-го Февраля, N. 18 стр. 277).

(¹) См. таблицы въ концѣ тома.

(Прин. издат.).

20. Ustanowione powyżej ulgi na utratę w drodze, na dystylację okowity i spirytusu nadają się tylko przy wysłaniu takiego spirytusu, za który akcyza liczy się podług ksiąg gorzelnianych lub składow hutowych, z których okowita i spirytus zostały wypuszczone; zaś w razie wysyłania za granicę okowity i spirytusu, od których opłacono akcyzę lub też należącej do gorzelników superaty, od której akcyzy się nie opłaca, pomienionych ulg nie nadaje się i akcyzy skarb nie zwraca.

21. Życzący sobie wywieźć, zgodnie z art. 270 Ust. o akc. od nap., politurę i inne wyroby z okowity i spirytusu, od których opłacono akcyzę, przedstawia takowe na komorze przy deklaracji, w której wskazuje ich ilość.

22. Tegość wódek, jak również lakieru, politury i innych wyrobów określa się, zgodnie z uwagą do art. 270 Ust. o akc. od nap., zapomocą przepędzania prób wyjętych z beczek lub butelek, jeżeli wyroby wysyłają się porozlewane w naczyniach; o czém, jak również o rewizji całej wysyłanej za granicę ilości wyrobów, sporządza się protokół, wskazany w § 14 niniejszych przepisów.

23. Akcyza od wyrobów z okowity i spirytusu, zgodnie z art. 270 Ust. o akc. od nap., zwraca się, po wysłaniu tych wyrobów za granicę z najbliższej kasy skarbowej, po porozumieniu się Zarządu Okręgowego z miejscowością Izbą Skarbową, której przesyła się, przy żądaniu zwrotu akcyzy, protokół, wzmiarkowany w §§ 14 i 22 niniejszych przepisów.

(1) Patrz tablice na końcu tomu.

(Przyp. wydawcy).

32.

Высочайше утвержденное положение Опекунского Совета.

Объ учреждений въ Варшавскомъ Александрийско-Мариинскомъ институтѣ должности помощницы начальницы.

Статья Секретарь Гrotzъ уведомилъ Министра Юстиціи, что ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнейшему докладу его, согласно положенія С.-Петербургскаго Присутствія Опекунскаго Совета учреждений Императрицы Маріи, въ 30-й день Января 1884 г., Высочайше повелѣлъ: учредить въ Варшавскомъ Александрийско-Мариинскомъ институтѣ должность помощницы начальницы, съ присвоеніемъ ей, наравнѣ съ подобными должностями въ С.-Петербургскіхъ институтахъ, жалованья 600 р., дополнительного содержания 160 р., а всего по семисотъ шестидесяти руб. въ годъ при казенной квартирѣ.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 21 Февраля N. 19, стр. 292).

32.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE RADY
OPIEKUŃCZÉJ.

O utworzeniu przy Warszawskim Instytucie Aleksandryjsko-Maryjskim posady pomocnicy przełożonéj.

Sekretarz Stanu Grot uwiadomił Ministra Sprawiedliwości, że NAJJAŚNIESZY PAN, na skutek najpoddańszego jego przedstawienia, zgodnie z postanowieniem Rady Opiekunicznej instytucyj Cesarszowej Maryi, w dniu 30 Stycznia 1884 r., Najwyżej rozkazał: utworzyć w Warszawskim instytucie Aleksandryjsko-Maryjskim posadę pomocnicy przełożonéj, przywiązując do niéj, narowni z podobnemi posadami w instytutach S.-Petersburskich, pensyi 600 rs. i uposażenia dodatkowego 160 rs., ogółem *siedmset sześćdziesiąt rs.* rocznie obok mieszkania skarbowego.

33.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛЕННИЕ, ОВЪЯВЛЕНОЕ МИНИСТРОМЪ
ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ.

О временныхъ мѣрахъ по отношенію къ открытію и содержанію публичныхъ библіотекъ и кабинетовъ для чтенія.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданійшему докладу, въ 5-й день Января 1884 г., Высочайше соизволилъ на принятіе, въ видѣ временної мѣры, слѣдующихъ правилъ по отношенію къ открытію и содержанію публичныхъ библіотекъ и кабинетовъ для чтенія:

I. Желающіе открыть библіотеку или кабинетъ для чтенія, при заявлениі подлежащей власти своего по сему предмету ходатайства, обязаны указать, кто именно будетъ считаться въ заведеніи отвѣтственнымъ лицомъ. По открытіи библіотеки или кабинета для чтенія замѣна одного отвѣтственного лица другимъ можетъ послѣдовать также не иначе, какъ съ разрѣшеніемъ власти, выдавшей дозволеніе па открытие.

II. Начальствующія лица, коимъ предоставлена власть разрѣшать открытие библіотекъ и читаленъ, въ случаѣ возникающаго у нихъ сомнѣнія въ политической благонадежности уполномоченныхъ па управление сими заведеніями лицъ и вообще всѣхъ служащихъ при оныхъ, обязаны собственою властью устраивать этихъ лицъ изъ библіотекъ и кабинетовъ;

и III. Министру Внутреннихъ Дѣлъ предоставляется право: а) указывать мѣстнымъ начальствамъ тѣ произведения печати, которыя не должны быть допускаемы къ обращенію въ публичныхъ библіотекахъ и общественныхъ читальняхъ, и б) закрывать всякаго рода публичныя библіотеки и общественные читальни въ случаѣ признанной въ томъ необходимости.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 21 Февраля, № 19, стр. 293)

33.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

O środkach tymczasowych dotyczących otwierania i utrzymywania bibliotek publicznych i czytelni.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, naskutek najpoddańszego raportu, w d. 5 Stycznia 1884 r., Najwyższy zezwolił na przyjęcie, w charakterze środka tymczasowego, następujących przepisów co do otwierania i utrzymywania bibliotek publicznych i czytelni:

I. Życzący sobie otworzyć bibliotekę publiczną lub czytelnię, komunikując właściwej władzy swoje w tym przedmiocie prośby, obowiązani są wskazać, kto mianowicie będzie uważany w zakładzie za osobę odpowiedzialną. Po otwarciu biblioteki lub czytelni zmiana osoby odpowiedzialnej może również nastąpić jedynie za upoważnieniem władzy, wydającej pozwolenie na otwarcie.

II. Zwierzchnicy, którym nadane jest prawo wydawać pozwolenia na otwarcie bibliotek i czytelni, wrazie zachodzącej wątpliwości co do tego, czy osoby upoważnione do kierowania temi zakładami i wszyscy wogół służący przy takowych zasługują na zaufanie pod względem politycznym, obowiązani są własną władzą usuwać takie osoby z bibliotek i czytelni;

III. Ministrowi Spraw Wewnętrznych służy prawo: a) wskazywać miejscowym zwierzchnościom te dzieła, które nie powinny znajdować się w obiegu w bibliotekach i czytelniach publicznych, i b) zamknąć wszelkiego rodzaju biblioteki i czytelnie publiczne zawsze, ilekroć uznają to za niezbędne.

34.

Именной Высочайший Указъ.

Объ отчуждениі изъ частнаго владѣнія земель и другихъ имуществъ, которыя потребуются для производства дополнительныхъ работъ по линіи Варшавско-Тереспольской желѣзной дороги.

МИНИСТРУ ПУТЕЙ СООБЩЕНИЯ.

Разрѣшивъ, въ 15-й день Іюля 1883 г., производство иныхъ дополнительныхъ работъ по линіи Варшавско-Тереспольской желѣзной дороги, повелѣваемъ: сдѣлать нужныя распоряженія къ отчуждению изъ частнаго владѣнія земель и другихъ имуществъ, которыя потребуются для означеннай надобности, и въ вознагражденіе владѣльцевъ за отчуждаемую отъ нихъ собственность, поступить на тѣчномъ основаніи дѣйствующихъ въ Имперіи общихъ узаконеній объ имуществахъ, отходящихъ изъ частнаго владѣнія по распоряженію Правительства.

На подлинномъ Собственою ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ С.-Петербургѣ
31-го Января 1884 года.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 21 Февраля, N. 19, стр. 297).

34.

I M I E N N Y N A J W Y Ź S Z Y U K A Z .

O wywłaszczeniu z prywatnego posiadania gruntów i innego majątku, które się okażą potrzebnemi przy dokonywaniu robót dodatkowych na linii drogi żelaznej Warszawsko-Terespolskiéj.

D O M I N I S T R A D R Ÿ G K O M U N I K A C Y I .

Zezwoliwszy w dniu 15 Lipca 1883 r. na dokonanie niektórych robót dodatkowych na linii drogi żelaznej Warszawsko-Terespolskiéj, rozkazujemy: wydać potrzebne rozporządzenia co do wywłaszczenia z prywatnego posiadania gruntów i innego majątku, które okażą się potrzebnemi na cel powyżej wskazany i przy wynagrodzeniu właścicieli za wywłaszczany majątek postąpić stosując się ściśle do obowiązujących w Cesarstwie ogólnych praw o majątkach wywłaszczanych z prywatnego posiadania na mocy rozporządzenia Rządu.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER.“

W S.-Petersburgu,
31-go Stycznia 1884 roku.

35.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ
МИНИСТРА ЮСТИЦІИ.

О составѣ канцеляріи Втораго Общаго Собрания Правительствующаго Сената.

Статьею V Высочайше утвержденного 24 Января 1884 г. мнѣнія Государственного Совѣта постановлено: сумму, назначенню по Высочайше утвержденному 3 Іюля 1868 г. штату, на содержаніе канцеляріи Общаго Собрания 1-хъ 3-хъ Департаментовъ и Департамента Герольдія Правительствующаго Сената, обратить на содержаніе канцеляріи Втораго Общаго Собрания Правительствующаго Сената, съ предоставлениемъ Министру Юстиціи расходовать ону на основаніяхъ, указанныхъ въ Высочайше утвержденномъ 19 Мая 1865 г. мнѣніи Государственного Совѣта.

Руководствуясь симъ узаконеніемъ, Министръ Юстиціи призналь необходимымъ: канцелярію Втораго Общаго Собрания Правительствующаго Сената образовать въ составѣ слѣдующихъ должностей: одного оберъ-секретаря, двухъ секретарей, одного старшаго и одного младшаго помощниковъ секретаря и одного протоколиста, съ возложеніемъ на лицо, имѣющее занять сю послѣднюю должность и обязанностей регистратора.

(С. У. и Р. П. 1884 г., 24 Февраля, N. 21, стр. 310).

35.

POLECENIE DO RZĄDZĄCEGO SENATU MINISTRA
SPRAWIEDLIWOŚCI.

O składzie Kancelaryi Drugiego Ogólnego Zebrania
Rządzącego Senatu.

W artykule V Najwyższej zatwierzonego d. 24-go Stycznia 1884 r. Zdania Rady Państwa, postanowiono: sumę, wyznaczoną podług Najwyższej zatwierzonego d. 3 Czerwca 1868 roku etatu na utrzymanie Kancelaryi Ogólnego Zebrania tych 3-ch Departamentów i Departamentu Heroldyi Rządzącego Senatu, użyć na utrzymanie Kancelaryi Drugiego Ogólnego Zebrania Rządzącego Senatu, poruczając Ministrowi Sprawiedliwości wydatkować takową na zasadach wskazanych w Najwyższej zatwierdzoném d. 10 Maja 1865 r. Zdaniu Rady Państwa.

W zastosowaniu się do tego prawa, Minister Sprawiedliwości uznał za niezbędne: Kancelaryę Drugiego Ogólnego Zebrania Rządzącego Senatu, utworzyć z posad nastepujących: jednego sekretarza naczelnego, dwóch sekretarzy, jednego starszego i jednego młodszego pomocnika sekretarza i jednego protokalisty, wkładając na osobę, posadę tę objęć mającą, i obowiązki registratora.

36.

Высочайше утвержденное мнение Государственного Совета.

Объ упраздненіи существующей при Департаментѣ неокладныхъ сборовъ повѣрочной экспедиціи для акцизныхъ снарядовъ и объ учрежденіи при немъ техническаго комитета.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственнаго Совета, объ упраздненіи существующей при Департаментѣ неокладныхъ сборовъ повѣрочной экспедиціи для акцизныхъ снарядовъ и объ учрежденіи при немъ техническаго комитета, Высочайше утвердить сопозволить и повелѣть исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совета МИХАИЛЪ.

31-го Января 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совета.

Выписано изъ Государственнаго Совета, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной инициативы Департамента Экономии и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ ментовъ Законовъ представление Министра Финансовъ объ упраздненіи существующей при Департаментѣ неокладной Государственной Экономии 12-го декабря 1883 года съ сборовъ повѣрочной экспедиціи для акцизныхъ снарядовъ и объ учрежденіи при немъ техническаго комитета, мнѣніемъ положилъ:

16 Января 1884 г.

I. Состоящія при Департаментѣ неокладныхъ сборовъ: а) повѣрочную экспедицію для акцизныхъ снарядовъ и б) должностъ

36.

**NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.**

O zniesieniu istniejącej przy Departamencie przychodów niestałych ekspedycyi do sprawdzania przyrządów akcyznych i o utworzeniu przy nim komitetu technicznego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o zniesieniu istniejącej przy Departamencie Przychodów Niestałych ekspedycyi do sprawdzania przyrządów akcyznych i o utworzeniu przy nim komitetu technicznego, Najwyższej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAEŁ*.

31-go Stycznia 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołów: Połączonych Departamentów Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólnem Departamencie Przychodów Niestałych ekspedycyi do sprawdzania przyrządów akcyznych i o utworzeniu przy nim komitetu technicznego, uchwalili zdanie:

Stycznia 1884 r.

I. Istniejące przy Departamencie Przychodów Niestałych: a) ekspedycią do sprawdzania przyrządów akcyznych i b) posadę tech-

техника—упразднить, оставивъ лицъ, служащихъ въ означенной экспедиціи и занимающее сю должность, если они не получать другаго назначенія, за штатомъ, на общемъ основаніи.

II. Учредить при Департаментѣ неокладныхъ сборовъ техническій комитетъ, на слѣдующихъ основаніяхъ:

1) Комитетъ состоять подъ предсѣдательствомъ директора Департамента неокладныхъ сборовъ, изъ вице-директоровъ сего Департамента, непремѣнного члена, членовъ по особому назначенію Министра Финансовъ, старшихъ и младшихъ техниковъ и дѣлопроизводителя. Всѣ означенныя лица, за исключеніемъ техниковъ и дѣлопроизводителя, образуютъ присутствіе комитета, при чемъ, въ случаѣ невозможности для директора предсѣдательствовать въ опомѣ, мѣсто сего лица заступаетъ тотъ изъ вице-директоровъ, къ вѣдѣнію котораго принадлежитъ обсуждаемый вопросъ. Начальники отдѣленій Департамента неокладныхъ сборовъ участвуютъ въ засѣданіяхъ комитета, съ совѣщательнымъ голосомъ, каждый по предметамъ, касающимся его отдѣленія.

2) Членами комитета могутъ быть назначаемы какъ чиновники Министерства Финансовъ и подчиненныхъ ему учрежденій, такъ равно лица, служащія въ другихъ вѣдомствахъ или вовсе не состоящія на государственной службѣ. Сверхъ того, Министръ Финансовъ и предсѣдатель комитета имѣютъ право приглашать, для временнаго участія въ занятіяхъ онаго, лицъ, извѣстныхъ своими специальными познаніями по предметамъ вѣдѣнія комитета, или могущихъ сообщить полезныя свѣдѣнія. Лица сіи пользуются въ засѣданіяхъ комитета совѣщательнымъ голосомъ.

3) Въ должностіи по техническому комитету могутъ быть опредѣляемы лица всѣхъ сословій, на основаніяхъ, опредѣленныхъ въ статьѣ 21 устава о штейномъ сборѣ (изд. 1876 г.).

4) Къ предметамъ вѣдомства комитета относятся: а) обсужденіе и разработка техническихъ вопросовъ, возникающихъ по производствамъ, обложеннымъ акцизомъ; б) наблюденіе за техническою стороною сихъ производствъ; в) испытаніе, повѣрка и исправленіе снарядовъ, служащихъ для учета акциза; г) наблюденіе за дѣйствиемъ контрольныхъ снарядовъ на заводахъ, и д) ознакомленіе чиновъ акцизаго надзора со способами обращенія съ означенными снарядами.

5) При комитетѣ состоять лабораторія и мастерскія.

nika—znieść, uważając osoby służące w pomienionej ekspedycji, oraz zajmujące posadę technika, jeżeli nie będą mianowane gdzieindziej, za spadłe z etatu na ogólniej zasadzie.

II. Utworzyć przy Departamencie Przychodów Niestałych komitet techniczny na następujących zasadach:

1) Komitet składa się z Dyrektora Departamentu Przychodów Niestałych, jako prezydującego, z Wice-Dyrektorów tegoż Departamentu, koniecznego członka, członków specjalnie mianowanych przez Ministra Finansów, starszych i młodszych techników i referenta. Wszystkie te osoby, z wyjątkiem techników i referenta, tworzą komplet komitetu; przytem jeżeli Dyrektor nie może w nim przewodniczyć, miejsce jego zastępuje ten z wice-dyrektorów, do którego kompetencji należy kwestya ulegająca rozpoznaniu. Naczelnicy wydziałów Departamentu Przychodów Niestałych, biorą udział w posiedzeniach komitetu z głosem doradczym, każdy—w przedmiotach dotyczących jego wydziału.

2) Członkami komitetu mogą być mianowani tak urzędnicy Ninisteryum Finansów i podwładnych mu instytucyj, jak również osoby służące w innych Wydziałach, lub nawet zupełnie nie będące w służbie państwowej. Oprócz tego, Minister Finansów i prezes komitetu mają prawo zapraszać, do tymczasowego udziału w zajęciach komitetu, osoby, znane ze swoich specjalnych wiadomości z zakresu przedmiotów należących do kompetencji komitetu, lub —które mogą dostarczyć pożytecznych wiadomości. Osoby te na posiedzeniach komitetu mają głos doradczy.

3) Na posady w komitecie technicznym mogą być mianowane osoby wszystkich stanów, na zasadach określonych w artykule 21 Ustawy o akcyzie od napojów (wyd. z r. 1876).

4) Do przedmiotów kompetencji komitetu należy: a) rozpoznawanie i opracowywanie kwestij technicznych, powstających przy fabrykacjach obciążonych akcyzą; b) nadzór nad stronną techniczną tych fabrykacji; c) badanie, sprawdzanie i naprawianie przyrządów, służących do obliczania akcyzy; d) nadzór nad działaniem przyrządów kontrolujących w gorzelniach; i e) obznajmianie urzędników nadzoru akcyzowego ze sposobami obchodzenia się z pomienionymi przyrządami.

5) Przy komitecie znajduje się laboratoryum i warsztaty.

6) Общее руководительство занятіями комитета принадлежитъ его предсѣдателю. Непосредственное же завѣдываніе материальною, хозяйственnoю и исполнительною частими, распоряженіе отпускаемыми на содержаніе комитета суммами и ближайшее наблюденіе за дѣлопроизводствомъ и отчетностью комитета возлагаются на непремѣнного члена онаго.

7) Члены, участвуя въ обсужденіи и разрѣшеніи дѣлъ, относенныхъ къ кругу вѣдомства комитета, сверхъ того, запимаются разработкою сихъ дѣлъ, по порученію предсѣдателя, а также могутъ быть командированы для завѣдыванія отдѣлами и мастерскими комитета (ст. 11), наблюденій по акцизной части и для разъясненія возникающихъ по оной недоразумѣній.

8) Обязанности техниковъ состоятъ: а) въ производствѣ всякаго рода техническихъ работъ и изслѣдований по предметамъ, приналежащимъ къ кругу вѣдомства комитета; б) въ ознакомленіи чиновъ акцизного надзора со способами обращенія съ инструментами и спарядами, употребляемыми для учета акциза, и в) въ испытаніи и исправленіи означенныхъ инструментовъ и спарядовъ и въ подготовленіи мастеровъ для починки оныхъ.

9) Дѣлопроизводитель ведетъ переписку, счетоводство и отчетность по комитету.

10) Подробныя правила о обязанностяхъ и порядкѣ дѣйствій всѣхъ приналежащихъ къ составу техническаго комитета лицъ, а также относительно дѣлопроизводства и отчетности въ комитетѣ и въ его отдѣлахъ (ст. 11), опредѣляются особою инструкціею, утвержденной Министромъ Финансовъ.

11) Для исправленія и повѣрки контрольныхъ спарядовъ и частей оныхъ, въ отдаленныхъ отъ С.-Петербургра мѣстностяхъ, могутъ, по распоряженію Министра Финансовъ, быть открываемы: а) мѣстные отдѣлы комитета изъ чиновъ онаго, въ составѣ: завѣдывающаго отдѣломъ, техниковъ не болѣе трехъ, и нужнаго числа мастеровъ, и б) временные починочные мастерскія, поручаемыя наблюденію одного члена комитета или техника онаго.

12) Установленные для учета акциза спаряды, признанные, по испытаніи, вѣриными, клеймятся казеннымъ штемпелемъ и сабжаются свидѣтельствами комитета.

13) За повѣрку спиртомѣровъ и иныхъ спарядовъ, установленныхъ для учета акциза, взимается съ приносителей оныхъ въ доходъ государственного казначейства: а) за каждый стеклянныи

6) Ogólne kierownictwo zajęciami komitetu należy do jego prezesa. Zaś bezpośrednie zawiadywanie działem materialnym, gospodarczym i wykonawczym, rozporządzanie wydawanemi na utrzymanie komitetu sumami oraz bliższy nadzór nad referatami i sprawozdaniami komitetu, powierza się koniecznemu członkowi tegoż komitetu.

7) Członkowie, biorąc udział w rozpoznawaniu i roztrzyganiu spraw zaliczonych do zakresu kompetencji komitetu zajmują się, oprócz tego, opracowywaniem tych spraw, na zlecenie prezesa, oraz mogą być delegowani do zawiadywania oddziałami i warsztatami komitetu (art. 11), do nadzoru w rzeczach dotyczących akcyzy i do wyjaśnienia wynikających z tąt nieporozumień.

8) Obowiązki techników polegają: a) na dokonywaniu wszelkiego rodzaju robót technicznych i badań w przedmiotach, należących do zakresu kompetencji komitetu; b) na obznajmiania urzędników nadzoru akcyzowego ze sposobami obchodzenia się z instrumentami i narzędziami używanemi przy obliczaniu akcyzy; i c) na sprawdzaniu i naprawianiu tych instrumentów i narzędzi i na przysposobieniu majstrów do ich naprawiania.

9) Referent prowadzi korespondencyą, rachunki i sprawozdania z czynności komitetu.

10) Szczegółowe przepisy o obowiązkach i sposobie prowadzenia czynności przez wszystkie osoby należące do składu komitetu technicznego, jak również—co do referatów i sprawozdań w komitecie i w jego oddziałach (art. 11) określa oddzielna instrukcja, którą zatwierdza Minister Finansów.

11) Dla naprawy i sprawdzania przyrządów kontrolujących i części takowych w miejscowościach odległych od St-Petersburga mogą, naskutek rozporządzenia Ministra Finansów, być otwierane: a) miejscowe oddziały komitetu z członków takowego składającej się: z zawiadujacego oddziałem techników, najwyżej trzech, i potrzebnej liczby majstrów i b) tymczasowe warsztaty reparacyjne, powierzane nadzorowi jednego członka komitetu lub technika takowego.

12) Ustanowione do obliczania akcyzy przyrządy, uznane, po zbadaniu, za dokładne, pieczętują się stemplem skarbowym i zaopatrują się w świadectwa komitetu.

13) Za sprawdzenie spirytusomierzów i innych przyrządów, ustanowionych do obliczania akcyzy, pobiera się od przynoszących takowe na rzecz skarbu Państwa: a) za każdy spirytomierz szklan-

спиртомѣръ—по сорока пяти копѣекъ и б.) за каждый спиртомѣръ металлический или иной снарядъ—по три рубля. За повѣрку измѣрительныхъ снарядовъ, не введенныхъ къ обязательному употреблению для учета акциза, плата взимается по таксѣ, утверждаемой Министромъ Финансовъ. Со спиртомѣровъ и иныхъ снарядовъ, доставляемыхъ, для повѣрки учрежденіями вѣдомства Министерства Финансовъ, сборъ сей не производится.

14) Сборъ, взысканный на основаніи статьи 13, не возвращается хотя бы представленный для повѣрки спиртомѣръ или иной снарядъ оказался невѣрнымъ.

15) За вѣрность снарядовъ, заклейменныхъ въ техническомъ комитетѣ и снабженныхъ отъ онаго надлежащими свидѣтельствами, отвѣтствуютъ: непремѣнныи членъ комитета и тотъ техникъ онаго, который производилъ повѣрку.

Ш. Проектъ штата техническаго комитета при Департаментѣ неокладныхъ сборовъ поднести къ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденію и, по воснослѣдованіи онаго, привести въ дѣйствіе.

IV. На покрытие исчисленного по сему штату ежегоднаго расхода, въ размѣрѣ двадцати пяти тысячъ ста рублей, обратить равную сумму, отпускаемую нынѣ на содержаніе упраздненныхъ повѣрочной экспедиціи для акцизныхъ снарядовъ и должности техника при означенному Департаментѣ (ст. 1).

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(1)

(С. У. и Р. П., 1884 г. 28 Февраля, N. 22, стр. 314).

(1) См. таблицы въ концѣ тома.

(Прим. издат.).

ny—po czterdzieści pięć kopiejk i b) za każdy spirytusomierz metaliczny albo inny przyrząd — po trzy rubli. Za sprawdzenie przyrządów do mierzenia, których użycie nie jest obowiązkowe przy obliczaniu akcyzy, opłata pobiera się podług taksy zatwierdzanej przez Ministra Finansów. Od spirytusomierzów i innych przyrządów dostarczanych, do sprawdzenia, przez instytucje Wydziału Ministerium Finansów, opłaty téj się nie pobiera.

14) Opłata, pobierana na zasadzie artykułu 13, nie zwraca się, chociażby przedstawiany do sprawdzenia spirytusomierz albo inny przyrząd okazał się niedokładnym.

15) Za dokładność przyrządów, opieczętowanych w komitecie technicznym i zaopatrzonych przez tenże komitet w należyte świadectwa, są odpowiedzialni: konieczny członek komitetu i ten technik takowego, który dopełnił sprawdzenia.

III. Projekt etatu komitetu technicznego przy Departamencie Przychodów Niestałych przedstawić pod Najwyższe JEGO CESARSKIĘ MOSCI zatwierdzenie i, po nastąpieniu takowego, wprowadzić go w wykonanie.

IV. Na pokrycie obliczonego podług niniejszego etatu rozchodu rocznego, w ilości dwadzieścia pięć tysięcy sto rubli, użyć taką sumę, wydawaną obecnie na uposażenie ulegających zniesieniu: ekspedycji do sprawdzania przyrządów akcyznych i posady technika przy pomienionym Departamencie (art. 1).

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(¹)

(¹) Zob. tablice na końcu tomu.

(Przyp. wyd.)

37.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Объ измѣненіи штата викарнаго епископа Холмско-Варшавской епархіи, архіерейскаго дома и каѳедральнаго собора.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственнаго Совѣта, объ измѣненіи штата викарнаго епископа Холмско-Варшавской епархіи, архіерейскаго дома и каѳедрального собора, Высочайше утвердить сопроводилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ.

9-го Декабря 1883 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣта, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономии и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ пред- ментовъ Законовъ ставленіе Товарища Оберъ-Прокурора Святейшаго и Государственной гв Синода объ измѣненіи штата викарнаго епи- Экономіи 5-го Но- скопа Холмско-Варшавской епархіи, архіерейска- ября и Общаго Со- го дома и каѳедрального собора, мнѣніемъ поло- бранія 22 Ноября жилъ:

1883 г.

I. Положенія Высочайше утвержден- нымъ 27 Апрѣля 1876 года штатомъ викарнаго

37.

**NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.**

O zmianie etatu biskupa wikaryjnego dyecezyi Chełmsko-Warszawskiej, domu archierejskiego i soboru katedralnego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o zmianie etatu biskupa wikaryjnego dyecezyi Chełmsko-Warszawskiej, domu archierejskiego i soboru katedralnego, Najwyżżej zatwierdzić raezył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

9-go Grudnia 1883 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołów: Rada Państwa, w Połączonych Departamentów Połączonych tach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólnym Departamentów Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Towarzystwa Ekonomii Państwowej z d. 5 Listopada o zmianie etatu biskupa wikaryjnego dyecezyi i Ogólnego Zebrania Chełmsko-Warszawskiej, domu archierejskiego i soz d. 22-go Listopada boru katedralnego, uchwaliła zdanie:
1883 r.

I. Ustanowione przez Najwyższej zatwierdzony d. 27-go Kwietnia 1876 r. etaty biskupa wi-

епископа Холмско-Варшавской епархии, архиерейского дома и кафедрального собора (Пол. Собр. Зак. т. LI, N. 55868) должности: крестовыхъ священниковъ, крестовыхъ діаконовъ и попомарей при архиерейскомъ домѣ викариатства упразднить.

II. Взаимъ упразднляемыхъ должностей, учредить при означенніемъ архиерейскомъ домѣ должности: двухъ іеромонаховъ (одинъ изъ которыхъ исполняетъ обязанности архиерейского ризничаго), двухъ іеродіаконовъ и двухъ послушниковъ, присвоивъ имъ оклады содержания: іеромонахамъ—по сту пятидесяти, іеродіаконамъ—по сту двадцати и послушникамъ—по сту рублей въ годъ каждому.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 2 Марта, N. 23, стр. 335).

38.

Высочайше утвержденное положение Комитета Министровъ.

О продлении срока для полной оплаты акций Варшавскаго Общества каменноугольной и горно- заводской промышленности.

Вследствіе ходатайства Варшавскаго Общества каменноугольной и горнозаводской промышленности, о продлении срока для полной оплаты акций Общества, Министръ Финансовъ входилъ въ Комитетъ Министровъ съ представленіемъ, въ коемъ полагалъ дозволить номинальному Обществу взпось, для окончательной оплаты акций, всего трехста тысячъ рублей, произвести въ два срока, а именно: сто пятьдесятъ тысячъ рублей—не позже двадцатаго Мая тысяча восемьсотъ восемьдесятъ четвертаго года и остальные сто пятьдесятъ тысячъ рублей—не позже двадцатаго Мая тысяча восемьсотъ восемьдесятъ шестаго года, предваривъ вмѣстъ съ тѣмъ Общество, что изъяснившая отсрочка предоставляется въ послѣдний разъ.

karyjnego dyecezyi Chełmsko-Warszawskiej, domu archijerejskiego i soboru katedralnego (Całkow. Zb. Pr. t. LI Nr. 55868) posady: księży krzyżowych, dyakonów krzyżowych i ponomałów przy domie archijerejskim wikariatu znieść.

II. Zamiast znoszących się posad utworzyć przy pomienionym domu archierejskim posady: dwóch ieromonachów (z których jeden pełni obowiązki zakrystiana archijerejskiego), dwóch ierodyakonów i dwóch nowicyuszów, przywiązuając do nich następujące płace: dla ieromonachów—po *sto pięćdziesiąt*, dla ierodyakonów—po *sto dwadzieścia*, dla nowicyuszów po *sto rubli* rocznie dla każdego.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

38.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU MINISTRÓW.

O przedłużeniu terminu do całkowitej spłaty akcyj Warszawskiego Towarzystwa dobywania węgla i przemysłu górnictwego.

Naskutek starań Warszawskiego Towarzystwa dobywania węgla kamiennego i przemysłu górnictwego o przedłużenie terminu do całkowitej spłaty akcyj Towarzystwa, Minister Finansów wnosił do Komitetu Ministrów przedstawienie, w którym za właściwe uznawał dozwolić pomienionemu Towarzystwu wkładu, dla ostatecznej spłaty akcyj, ogółem *trzysta tysięcy rubli* dopełnić w dwóch terminach, a mianowicie: *sto pięćdziesiąt tysięcy rubli*—najpóźniej *dwunastego Maja tysiąc osiemset osmdziesiątego czwartego roku*, a pozostałe *sto pięćdziesiąt tysięcy rubli*—najpóźniej *dwunastego Maja tysiąc osiemset osmdziesiątego szóstego roku*, uprzedziwszy równocześnie Towarzystwo, że powyżej wymieniona zwłoka udziela się po raz ostatni.

Комитетъ Министровъ полагалъ: представление Министра Финансовъ утвердить.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 20-й день Января 1884 г., на положение Комитета Высочайше созволилъ.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 2 Марта, N. 23, стр. 340).

39.

Высочайшее повелѣніе, предложенное Правительствуему Сенату Министромъ Юстиціи.

О конвенціи, заключенной 24 Августа (5 Сентября) 1883 г. между Россіею и Княжествомъ Монако о взаимной выдачѣ преступниковъ.

Министръ Иностранныхъ Дѣлъ сообщилъ Министру Юстиціи, что ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ удостоилъ, въ 3-й день Октября 1883 г., въ Петергофѣ, Высочайшей ратификаціи заключенную 24 Августа (5 Сентября) 1883 года между Россіею и Княжествомъ Монако конвенцію о взаимной выдачѣ преступниковъ.

Эта ратификація, по установленному порядку, обмѣнена была въ Вѣнѣ 14 (26) Января сего года на таковую же Монакскую.

Komitet Ministrów za właściwe uznawał: przedstawienie Ministra Finansów zatwierdzić,

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 20 Stycznia 1884 r., na postanowienie Komitetu Najwyższej zezwolił.

39.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, PRZEDSTAWIONY RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI.

O konwencji, zawartej dnia 24 Sierpnia (5 Września) 1883 r. pomiędzy Rosją a Księstwem Monako o wzajemnym wydawaniu przestępco-

Minister Spraw Zagranicznych zakomunikował Ministrowi Sprawiedliwości, że NAJJAŚNIEJSZY PAN zaszczycił w dniu 3 Października 1883 r., w Peterhofie, Najwyższą ratyfikacją zawartą d. 24 Sierpnia (5 Września) 1883 roku pomiędzy Rosją a Księstwem Monako konwencję o wzajemnym wydawaniu przestępco-

Ratyfikacja ta, w ustanowionym sposobie została wymieniona w Wiedniu d. 14 (26) Stycznia bieżącego roku na taką samą Monakijską.

КОНВЕНЦІЯ *)
 О ВЗАЙМНОЙ ВЫДАЧѢ ПРЕСТУПНИКОВЪ,
 заключенная
между Россіею и Монако
 24 Августа (5 Сентября) 1883 г.

Божію поспішествующею милостію, МЫ, АЛЕКСАНДРЪ Третій, ИМПЕРАТОРЪ и Самодержецъ Всероссійскій, Московскій, Кіевскій, Владимірскій, Новогородскій, Царь Казанскій, Царь Астраханскій, Царь Польскій, Царь Сибирскій, Царь Херсониса Тавріческаго, Царь Грузинскій; Государь Псковскій и Велікій Князь Смоленскій, Литовскій, Волынскій, Подольскій и Фінляндскій; Князь Эстляндскій, Лифляндскій, Курляндскій и Семигальскій, Самогитскій, Бѣлостовскій, Корельскій, Тверскій, Югорскій, Пермскій, Вятскій, Болгарскій и іныхъ; Государь и Велікій Князь Новогорода, Низовскія земли, Черниговскій, Рязанскій, Полотскій, Ростовскій, Ярославскій, Бѣлозерскій, Удорскій, Обдорскій, Кондійскій, Витебскій, Мстиславскій, и вся Съверпная страны Поведиль; и Государь Иверскія, Карталинскія и Кабардинскія земли и Области Арменскія; Черкасскихъ и Горскпхъ Князей и іныхъ наслѣдный Государь и Обладатель; Государь Туркестанскій; Наслѣдникъ Норвежскій, Герцогъ Шлезвигъ-Голстинскій, Стормарнскій, Дитмарсенскій и Ольденбургскій, и прочая, и прочая, и прочая.

*) CONVENTION
concernant l'extradition r  iproque des malfaiteurs,
conclue
entre la Russie et le Monaco
 24 Août (5 Septembre) de l'année 1883.

Par la Gr  ce de Dieu, NOUS, ALEXANDRE Trois, EMPEREUR et Autoecrate de toutes les Russies, de Moscou, Kiow, Wladiimir, Novogorod, Tsar de Casan, Tsar d'Astrakhan, Tsar de Pologne

KONWENCYA *)

O WZAJEMNÉM WYDAWANIU PRZESTEPCÓW,

zawarta

pomiędzy Rosyą a Monako

d. 24 Sierpnia (5 Września) 1883 r.

Z Bożej łaski MY, ALEKSANDER Trzeci, Cesarz i Samowładca Wszechrosyjski, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowogrodzki, Car Kazancki, Car Astrachański, Król Polski, Car Syberyjski, Car Chersonesu Tauryciego, Car Gruziński, Pan na Pskowie, i Wielki Księże Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki, Księże Estlandzki, Liflandzki, Kurlandzki i Semigalski, Samogicki, Białostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiacki, Bulgarski i innych ziem; Monarcha i Wielki Księże Nowogrodu, Nizowskich ziem, Czernigowski, Razański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Biełozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mścisławski i całego północnego kraju rozkazodawca, i Monarcha Iwerskię, Katarlinskię i Kabardyńską ziem i obwodów Armeńskich; Czerkaskich i Gorskich książąt i innych dziedziczny Monarcha i Władca, Monarcha Turkiestański, Następcę Norwezki, Hercog Szlezwig-Holsztyński, Stornomarnski, Ditmarseński, Oldenburgski etc. etc. etc.

Tsar de Sibérie, Tsar de la Chersonèse Taurique, Tsar de la Géorgie, Seigneur de Plescow et Grand Due de Smolensk, de Lithuanie, Voïvynie, Podolie et de Finlande; Duc d'Estonie, de Livonie, de Courlande et Sémingalle, de Samogitie, Bialostock, Carélie, Twer, Jugorie, Perm, Viatka, Bolgarie et d'autres; Seigneur et Grand Duc de Novgorod-inférieur, de Czernigow, Riasan, Polotzk, Rostow, Jaroslaw, Béloosersk, Oudor, Obdor, Condie, Witebsk, Mstislaw, Dominateur de toute la contrée du Nord; Seigneur d'Ibérie, de la Cartalinie, de la Cabardie et de la province d'Arménie; Prince Héréditaire et Souverain des Princes de Circassie et d'autres Princes montagnards; Seigneur

Объявляемъ чрезъ сіе, что въ слѣдствіе взаимнаго соглашенія между НАМИ и Его Свѣтлостю Княземъ Монако, обоюдные Полномочные НАШИ заключили и подписали въ Вѣнѣ 24 Августа (5 Сентября) 1883 г., Конвенцію о взаимной выдачѣ преступниковъ, которая отъ слова до слова гласитъ тако:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій и Его Свѣтлость Князь Монакскій рѣшили, по взаимному соглашенію, заключить Конвенцію, о выдачѣ преступниковъ и назначили на сей конецъ уполномоченными, именно:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій:—Николая Фонтона, Своего Дѣйствительного Статскаго Совѣтника, Своего Каммергера, Своего Совѣтника Посольства при Дворѣ Его Величества Императора Австрійскаго, Короля Венгерскаго;

а Его Свѣтлость Князь Монакскій: — Отставано Нальдини, Своего Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра при Его Императорско-Королевскомъ Апостолическомъ Велчествѣ;

Каковые уполномоченные по взаимномъ предъявленіи своихъ полномочий, найденныхъ въ доброй и надлежащей формѣ, постановили нижеслѣдующія статьи:

Статья I.

Правительство ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА ИМПЕРАТОРА Всероссійскаго и Правительство Его Свѣтлости Князя Монакскаго обязы-

de Turkestan; Successeur de Norvège, Duc de Schleswig-Holstein, de Stormarn, de Dithmarsen et d'Oldenbourg, etc. etc. etc.

Savoir faisons par les présentes, qu'à la suite d'un commun accord entre NOUS et Son Altesse Sérénissime le Prince de Monaco, NOS Plénipotentiaires respectifs ont conclu et signé à Vienne le vingt quatre Août (cinq Septembre) de l'année 1883 une Convention concernant l'extradition réciproque des malfaiteurs, laquelle porte mot pour mot ce qui suit:

SA MAJESTÉ l'EMPEREUR de toutes les Russies et Son Altesse Sérénissime le Prince de Monaco, ayant résolu d'un commun

Niniejszym oznajmiamy, iż naskutek wzajemnego porozumienia się pomiędzy NAMI a Jego Wysokością Księciem Monako, Pełnomocnicy NASI zawarli i podpisali w Wiedniu d. 24-go Sierpnia (5 Września) 1883 r. Konwencję o wzajemnym wydawaniu przestępcoów, która słowo w słowo brzmi jak następuje:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski i Jego Wysokość Księże Monako postanowili, po wzajemnym porozumieniu się, zawrzeć Konwencję o wzajemnym wydawaniu przestępcoów i tym końcem miałowali swymi Pełnomocnikami:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski: — Mikołaja Fontona, Swojego Rzeczywistego Radcę Stanu, Swojego Szambelana, Swojego Radcę Poselstwa przy Dworze Najjaśniejszego Cesarza Austryackiego, Króla Węgierskiego;

a Jego Wysokość Księże Monako: — Oktawiana Naldini, Swojego Nadzwyczajnego Posła i Upełnomocnionego Ministra przy Jego Cesarsko-Królewsko-Apostolskiej Mości.

Którzy to pełnomocnicy, po wzajemnym okazaniu sobie swoich pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobré i należytéj formie, postanowili następujące artykuły:

Artykuł I.

Rząd NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA Wszechrosyjskiego i Rząd Jego Wysokości Księcia Monako zobowiązują się wzajemnie, z za-

accord de conclure une convention pour l'extradition des malfaiteurs, ont nommé à cet effet pour Plénipotentiaires, savoir:

SA MAJESTÉ l'EMPEREUR de toutes les Russies: — le sieur Nicolas de Fonton, Son Conseiller d'Etat Actuel, chambellan de Sa cour, conseiller de Son Ambassade près la cour de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Hongrie;

et Son Altesse Sérenissime le Prince de Monaco: — le sieur Ottaviano Naldini, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique;

Lesquels après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

ваются взаимно, съ соблюдениемъ правилъ, определенныхъ ниже-
следующими статьями, выдавать, за исключениемъ своихъ поддан-
ныхъ, всѣхъ лицъ, которыхъ осуждены, преданы суду или привле-
чены къ слѣдствію за какое либо изъ низепоименованныхъ престу-
пленій или проступковъ совершенныхъ виѣ предѣловъ того Госу-
дарства, отъ которого требуется выдача:

1) посягательство на жизнь Государя или Членовъ его Дома,
равно какъ и всякое другое изъ низепоименованныхъ преступлений
или проступковъ, совершенныхъ противъ Государя или Членовъ
его Дома.

Преступленія или проступки этой категоріи будутъ подсудны
только общимъ судебнымъ учрежденіямъ и подлежать наказаніямъ,
налагаемымъ сообразно признакамъ дѣянія, признаваемаго по за-
кону преступлениемъ или проступкомъ, не взирая на лицо, противъ
котораго это преступное дѣяніе было совершено.

2) Умышленное убийство.

3) Изгнаніе плода.

4) Умышленное нанесеніе ранъ или побоевъ, съ заранѣе об-
думаннымъ намѣреніемъ, или тѣлесныхъ поврежденій, причинив-
шихъ болѣзнь или неспособность къ труду въ теченіи болѣе двад-
цати дней.

5) Похищеніе, изнасилованіе или всякое другое, соединенное
съ насилиемъ, посягательство на цѣломудріе.

6) Посягательство на нравственность посредствомъ побуж-
денія, благопріятствованія или способствованія непотребству или

Article I.

Le Gouvernement de SA MAJESTÉ l'EMPEREUR de toutes les Russies et le Gouvernement de Son Altesse Sérénissime le Prince de Monaco s'engagent à se livrer réciproquement, suivant les règles déterminées par les articles suivants, à l'exception de leurs nationaux, les individus condamnés, accusés ou prévenus à raison d'un des crimes ou délits ci-après énumérés, commis hors du territoire de la partie à laquelle l'extradition est demandée:

1) Attentat contre la vie du Souverain ou des membres de Sa Famille, ainsi que tout autre crime ou délit ci-après énoncé commis à l'égard du Souverain ou des membres de Sa Famille.

chowaniem przepisów, określonych w artykułach następujących, wydawane, z wyjątkiem swoich poddanych, wszystkie osoby, które zostały skazane, oddane pod sąd, albo są pod śledztwem za jakiekolwiek bądź z nizę wyszczególnionych zbrodni lub występków, popełnionych poza granicami tego Państwa, od którego żąda się wydania:

1) zamach na życie Monarchy lub Członków Jego Domu, jak również wszelkie inne z poniżej wyszczególnionych zbrodni lub występków, popełnionych względem Monarchy lub Członków Jego Domu.

Zbrodnie lub występki téj kategoryi sądzone będą tylko przez władze sądowe ogólne i karane będą odpowiednio do charakteru czynu przestępnego, podchodzącego pod kategoryę zbrodni lub występku, bez względu na osobę, co do której czyn przestępny został popełniony.

2) Spędzenie płodu.

3) Umyślne zabójstwo.

4) Umyślne zadanie ran lub pobicie z uprzednio powziętym zamiarem, albo uszkodzeń na ciele, które skutkowały chorobę lub niezdolność do pracy przez przeciąg czasu dłuższy od dni dwudziestu.

5) Porwanie, zgwałcenie lub wszelkie inne z gwałtem połączone czyny przeciw czci niewieściéj.

6) Czyny przeciwne obyczajom, jako to: pobudzanie do rozpusty, sprzyjanie jēj lub ułatwianie takowej dzieciom płci obojga,

Les crimes ou délits de cette dernière catégorie ne seront justiciables que des tribunaux de droit commun et ne seront passibles que des peines infligées suivant les indices d'un fait qualifié crime ou délit par la loi, abstraction faite de la personne envers laquelle le crime ou le délit aura été commis.

2) Homicide volontaire.

3) Avortement.

4) Blessures ou coups volontaires commis avec prémeditation ou ayant occasionné des lésions corporelles ou une maladie ou incapacité de travail personnel pendant plus de vingt jours.

5) Rapt, viol ou tout attentat à la pudeur, commis avec violence.

разврату лицъ обоего пола, недостигшихъ двадцати одного года отъ роду, когда такое посягательство совершено имъ родителями или всякимъ другимъ лицомъ, которому ввѣренъ надзоръ за ними.

7) Двоебрачіе.

8) Похищеніе ребенка, скрытие, лишеніе его правъ состоянія, подмѣнѣ или выдача его за дитя такой женщины, которая не разрѣшилась отъ бремени, а равно оставленіе и подкипленіе ребенка.

9) Посягательство на личную свободу и похищеніе несовершеннолѣтнихъ.

10) Поддѣлка монеты, измѣненіе ея достоинства или обрѣзываніе оной или умышленное участіе въ выпускѣ въ обращеніе поддѣльной, измѣненной въ своемъ достоинствѣ или обрѣзанной монеты.

11) Поддѣлка государственныхъ печатей, банковыхъ билетовъ, государственныхъ кредитныхъ бумагъ, штемпелей, гербовыхъ марокъ и клеймъ, государственныхъ кредитныхъ билетовъ и почтовыхъ марокъ, употребленіе фальшивыхъ печатей, кредитныхъ билетовъ, кредитныхъ бумагъ, клеймъ, штемпелей или гербовыхъ марокъ, противозаконное употребленіе подлинныхъ печатей, клеймъ, гербовыхъ марокъ или штемпелей.

12) Подлогъ въ актахъ или документахъ официальныхъ или коммерческихъ, а равно банковыхъ учрежденій или частныхъ лицъ и употребленіе такихъ подложныхъ актовъ или документовъ; изъ сего исключаются подлоги въ паспортахъ, подорожныхъ и сертификатахъ. Истребленіе и похищеніе документовъ.

6) Attentat aux moeurs, en excitant, favorisant ou facilitant habituellement la débauche ou la corruption de la jeunesse de l'un ou de l'autre sexe au-dessous de l'âge de vingt et un ans, commis par les parents ou toute autre personne chargée de sa surveillance.

7) Bigamie.

8) Enlèvement, recel, supression, substitution ou supposition, exposition et délaissement d'un enfant.

9) Attentat à la liberté individuelle. Enlèvement de mineurs.

10) Contrefaçon, falsification, altération ou rognement de mon-

mającym mniej od lat dwudziestu jeden, jeżeli te czyny zostały popełnione przez ich rodziców lub przez jakąkolwiek bądź inną osobę, której powierzony jest nadzór nad niemi.

7) Dwużeństwo.

8) Porwanie dziecka, ukrycie go, pozbawienie go praw stanu, zamiana dziecka lub przedstawienie go za dziecko takię kobiety, która nie urodziła, jak również opuszczenie lub podrzucenie dziecka.

9) Nastawanie na wolność osobistą i porwanie nieletnich.

10) Podrabianie monety, zmiana jej wartości lub obcinanie jej, albo umyślny udział w wypuszczeniu w obieg podrabianej monety, monety ze zmienioną wartością i obciętą.

11) Podrabianie pieczęci państwowych, biletów bankowych, papierów kredytowych państwowych, stempli, marek stempelowych i znaków, biletów kredytowych państwowych i marek pocztowych; używanie fałszywych pieczęci, biletów kredytowych, papierów kredytowych, znaków, stempli lub marek stempelowych; przeciwne prawu użycie oryginalnych pieczęci, znaków, marek stempelowych lub stempli.

12) Fałsz w aktach lub dokumentach urzędowych lub handlowych, jak również instytucji bankowych i osób prywatnych i użycie takich fałszowanych aktów lub dokumentów; oprócz fałszów w paszportach, świadectwach drogowych i certyfikatach. Zniszczenie i skradzenie dokumentów.

naie ou participation volontaire à l'émission de monnaie contrefaite, falsifiée, altérée ou rognée.

11) Contrefaçon ou falsification à l'égard des sceaux de l'Etat, des billets de banque, des effets publics et des poinçons, timbres et marques, de papier-monnaie et de timbres-poste; usage de sceaux, billets, effets, marques, poinçons ou timbres falsifiés; usage préjudiciable de vrais sceaux, marques, timbres ou poinçons.

12) Faux et usage de faux en écriture publique ou authentique, de commerce ou de banque, ou en écriture privée, à l'exception des faux commis dans les passeports, feuilles de route et certificats. Destruction et enlèvement de documents.

13) Лжеприсяга и лжесвидѣтельство, ложные показанія экспертовъ или переводчиковъ, подговоръ свидѣтелей, экспертовъ и переводчиковъ къ дачѣ ложнаго показанія.

14) Лиходательство и лихонимство, совершенное лицомъ, состоящимъ на государственной или общественной службѣ, присвоеніе или растрата такимъ лицомъ ввѣренного ему по службѣ имущества.

15) Умышленный поджогъ.

16) Умышленное разрушеніе или поврежденіе, какимъ либо способомъ, вполнѣ или отчасти, чужихъ зданій, мостовъ, плотинъ, дорогъ или иныхъ сооруженій. Умышленное поврежденіе телеграфныхъ спарядовъ.

17) Преступныя сообщества, разбой, грабежъ и истребленіе чужихъ съѣстныхъ припасовъ или товаровъ, вещей или движимости, совершенные скопищемъ или шайкою и открытою силою.

18) Потопленіе, посадка на мель, противозаконное и умышленное разрушеніе или поврежденіе корабля или другого судна (baraterie).

19) Бунтъ или возмущеніе пассажировъ на кораблѣ противъ своего капитана, а также экипажа или части оаго противъ своего начальства.

20) Умышленное дѣяніе, подвергнувшее опасности желѣзноподорожный поѣздъ.

21) Кража.

13) Faux serment, faux témoignage, fausses déclarations d'experts ou d'interprètes, subornation des témoins, des experts ou des interprètes.

14) Corruption des fonctionnaires publics, concussion, sous-traction ou d茅tournement commis par des percepteurs ou des d茅positaires publics.

15) Incendie volontaire.

16) Destruction ou renversement volontaire, par quelque moyen que ce soit, en tout ou en partie, d'édifices, de ponts, digues ou chaussées, ou autres constructions appartenant 脿 autrui. Dommage causé volontairement aux appareils tl茅graphiques.

13) Krzywoprzysiężtwo i fałszywe świadectwo, fałszywe zeznania biegłych lub tłumaczów, podmawianie świadków, biegłych lub tłumaczów do złożenia fałszywych zeznań.

14) Przekupstwo i przyjmowanie datków przez osobę, pozostającą w służbie państwowej lub publicznej, przywłaszczenie lub roztrowienie przez taką osobę powierzonego ją z tytułu służby majątku.

15) Umyślne podpalenie.

16) Umyślne zniszczenie lub uszkodzenie w jakikolwiek bądź sposób, całkowicie lub częściowo, cudzych budowli, mostów, tam, dróg lub innych urządzeń. Umyślne uszkodzenie przyczadów telegraficznych.

17) Występne stwarzyszenia, rozbój, rabunek i zniszczenie cudzych zapasów żywności lub towarów, rzeczy lub ruchomości, popełnione przez gromadę lub bandę i z użyciem siły.

18) Zatopienie, osadzenie na mieliznie, przeciwne prawu i umyślne zniszczenie lub uszkodzenie okrętu lub innego statku (baraterie).

19) Bunt pasażerów na okręcie przeciwko swojemu kapitanowi, tudzież załogi lub części takowej przeciwko swej zwierzchności.

20) Umyślny czyn zagrażający bezpieczeństwu pociągu na drodze żelaznej.

21) Kradzież.

17) Association de malfaiteurs, pillage, dégât de denrées ou marchandises, effets, propriétés mobilières, commis en réunion ou bande et à force ouverte.

18) Perte, échouement, destruction ou dégât illégal et volontaire de vaisseaux ou autres navires (baraterie).

19) Emeute et rébellion des passagers à bord d'un vaisseau contre le capitaine et des gens de l'équipage contre leurs supérieurs.

20) Le fait volontaire d'avoir mis en péril un convoi sur un chemin de fer.

21) Vol.

22) Escroquerie, extorsion commise à l'aide de violence ou de menaces.

- 22) Мошенничество, вымогательство, совершенное посредством насилия или угрозъ.
- 23) Злоупотребление бланковою надписью.
- 24) Присвоение или растрата чужаго имущества или цѣнности, вѣренныхъ лишь для храненія или для исполненія оплачиваемой работы (злоупотребленіе довѣріемъ).
- 25) Злостное банкротство.
- 26) Клевета и ложный доносъ.
- 27) Укрывательство вещей, добитыхъ посредствомъ одного изъ вышепомянутыхъ преступлений или проступковъ.

Подъ дѣйствие настоящей статьи подаются также покушенія на поименованныя выше преступленія и проступки и соучастіе въ оныхъ, коль скоро таковыя подлежать наказанію по законамъ той страны, отъ которой требуется выдача.

Статья 2.

Постановленія настоящей Конвенціи непримѣнны къ лицамъ, оказавшимся виновными въ какомъ либо политическомъ преступлении или проступкѣ. Лицо, выданное за одно изъ упомянутыхъ въ статьѣ 1 общихъ преступлений или проступковъ, не можетъ по этому и въ какомъ случаѣ быть подвергнуто преслѣдованію и наказанію въ государствѣ, которому оно выдано, за какое либо изъ политическихъ преступлений или проступковъ, совершенныхъ имъ еще до выдачи, или за какое либо дѣяніе, находящееся въ связи съ такимъ политическимъ преступлениемъ или проступкомъ.

- 23) *Abus de blanc-seing.*
 - 24) *Détournement ou dissipation au préjudice du propriétaire, possesseur ou détenteur de biens ou valeurs, qui n'ont été remis qu'à titre de dépôt ou pour un travail salarié (abus de confiance).*
 - 25) *Banqueroute frauduleuse.*
 - 26) *Calomnie et dénonciation calomnieuse.*
 - 27) *Recèlement des objets obtenus à l'aide d'un des crimes ou délits énoncés ci-dessus.*
- Sont comprises dans les qualifications précédentes la tentative et la complicité lorsqu'elles sont punissables d'après la législation du pays auquel l'extradition est demandée.

- 22) Oszustwo, wymożenie czegoś zapomocą gwałtu lub gróźb.
- 23) Nadużycie podpisu in blanco.
- 24) Przywłaszczenie lub roztrwonenie cudzego majątku albo wartości, powierzonych jedynie do zachowania lub do wykonania roboty za wynagrodzeniem (nudużycie zaufania).
- 25) Podstępne bankructwo.
- 26) Potwarz i fałszywe doniesienie.
- 27) Ukrywanie rzeczy, pozyskanych zapomocą jednej z wymienionych powyżej zbrodni lub występków.

Artykuł niniejszy stosuje się również do usiłowania popełnienia wyżej wymienionych zbrodni i występków i do udziału w nich, jeżeli tylko takowe ulegają karom podług praw tego kraju, od którego się żąda wydania.

Artykuł 2.

Postanowienia niniejszej Konwencji nie stosują się do osób, które się okazały winnymi jakiekolwiek bądź zbrodni politycznej lub takiegoż występu. Dla tego osoba, wydana za jedną z wymienionych w art. 1 zbrodni lub występków ogólnych, nie może być w żadnym razie pociągnięta do odpowiedzialności i karana w państwie, któremu została wydana, za jakiekolwiek bądź ze zbrodni lub występków politycznych, popełnionych przez nią jeszcze przed wydaniem, albo za jakikolwiek bądź czyn, pozostający w związku z taką zbrodnią lub występkiem politycznym.

Article 2.

Les dispositions du présent arrangement ne sont point applicables aux personnes qui se sont rendues coupables de quelque crime ou délit politique. La personne qui a été extradée à raison de l'un des crimes ou délits communs, mentionnés à l'article 1-r, ne peut, par conséquent, en aucun cas, être poursuivie et punie dans l'Etat auquel l'extradition a été accordée à raison d'un crime ou délit politique commis par elle avant l'extradition, ni à raison d'un fait connexe à un semblable crime ou délit politique.

Статья 3.

Выдача не допускается:

1) въ случаѣ совершенія преступленія или проступка на тер-
риторіи третьаго государства, если при томъ правительство этого
государства заявить съ своей стороны требование о выдачѣ;

2) когда выдача требуется по поводу того-же самого пре-
ступленія или проступка, за которое требуемое лицо было судимо,
осуждено, освобождено отъ суда или оправдано въ странѣ, къ ко-
торой предъявлено требование о выдачѣ;

3) когда по законамъ государства, къ которому предъявлено
требование о выдачѣ, срокъ давности судебнаго преслѣдованія или
наказанія истекъ до арестованія требуемаго лица, или же, если аре-
стованіе не имѣло еще мѣста, то до вызова его въ судъ для до-
проса.

Статья 4.

Выдача не будетъ имѣть мѣста въ течепіи всего того времени,
пока въ странѣ, къ которой предъявлено требование, продолжает-
ся судебнное преслѣдованіе требуемаго лица за тоже самое престу-
пленіе или тотъ же проступокъ.

Article 3.

L'extradition n'aura pas lieu:

1) Dans le cas d'un crime ou d'un délit, commis dans un pays
tiers, lorsque la demande d'extradition sera faite par le gouvernement
de ce pays;

2) lorsque la demande en sera motivée par le même crime ou
délit pour lequel l'individu réclamé a été jugé dans le pays requis et
du chef duquel il y a été condamné, absous ou acquitté;

3) si la prescription de l'action ou de la peine est acquise,
d'après les lois du pays auquel l'extradition est demandée, avant
l'arrestation de l'individu réclamé ou, si l'arrestation n'a pas eu lieu,
avant qu'il ait été cit  devant le tribunal pour  tre entendu.

Artykuł 3.

Wydanie nie będzie miało miejsca:

- 1) wrazie popełnienia zbrodni lub występu na terytorium trzeciego państwa, jeżeli przytem Rząd tego Państwa zażąda ze swojego strony wydania;
- 2) jeżeli wydania żąda się z powodu tej samej zbrodni lub występu, za które osoba, której wydania się żąda, była już sądzona, skazana, uwolniona od odpowiedzialności lub uniewinniona w kraju, od którego się żąda wydania;
- 3) gdy, podług praw państwa, któremu przedstawiono żądanie wydania, termin przedawnienia co do pociągnięcia do odpowiedzialności sądowej lub wymierzenia kary upłynął przed aresztowaniem osoby, której wydania się żąda, albo, jeżeli aresztowanie nie miało jeszcze miejsca,—przed wezwaniem ją do sądu dla zbadania.

Artykuł 4.

Wydanie nie będzie miało miejsca w ciągu całego tego czasu, dopóki w kraju, od którego zażądano wydania, ciągnie się akcja sądowa przeciwko osobie, która ma być wydana za tę samą zbrodnię lub ten sam występek.

Article 4

L'extradition n'aura pas lieu aussi longtemps que l'individu réclamé est poursuivi pour le même crime ou délit dans le pays auquel l'extradition est demandée.

Article 5.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans le pays où il s'est réfugié pour un crime ou délit commis dans ce même pays, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient abandonnées, qu'il soit acquitté ou absous, ou qu'il ait subi sa peine.

Статья 5.

Если требуемое лицо подвергнуто судебному преслѣдованию или осуждено въ той странѣ, где оно укрывается, за преступление или проступокъ, совершенные въ той же самой странѣ, то выдача его можетъ быть приостановлена до тѣхъ поръ, пока судебное преслѣдованіе не будетъ прекращено, или пока это лицо не будетъ оправдано, или освобождено отъ суда, или пока не отбудетъ присужденное ему наказаніе.

Статья 6.

Въ случаѣ предъявленія двумя или вѣсколькими государствами требованія о выдачѣ одного и того же лица за разныя преступныя дѣянія, правительство, отъ котораго выдача требуется, постановляетъ о выдачѣ его одному изъ предъявившихъ требованіе государства, принявъ при этомъ въ основаніе важность преступшаго дѣянія, за которое это лицо привлечено въ отвѣтственности, или удобства, представляющіяся для дальнѣйшей передачи его другому государству, съ цѣлью послѣдующаго преслѣдованія его по всѣмъ обвиненіямъ.

Статья 7.

Положительно опредѣляется, что выдаваемое лицо не можетъ быть ни преслѣдуемо, ни подвергнуто наказанію въ странѣ, кото-

Article 6.

Dans le cas de réclamation du même individu de la part de deux ou de plusieurs Etats pour crimes ou délits distincts, le Gouvernement requis statuera en prenant pour base la gravité du fait poursuivi ou les facilités accordées pour que l'inculp   soit restitu  , s'il y a lieu, d'un pays 脿 l'autre pour purger successivement les accusations.

Artykuł 5.

Jeżeli ten, którego wydania się żąda, jest pociągnięty do odpowiedzialności sądowej lub skazany w tym kraju, w którym się ukrywa za zbrodnię lub występki, popełniony w tym samym kraju, to wydanie go może być wstrzymane dotąd, dopóki akcja sądowa przeciwko niemu się nie skończy, albo dopóki nie będzie uniewinniony lub uwolniony od odpowiedzialności, albo dopóki nie odbędzie kary, na którą został skazany.

Artykuł 6.

Jeżeli dwa lub kilka państw żąda równocześnie wydania jednej i tej samej osoby za różne zbrodnie lub występki, w takim razie Rząd, od którego się żąda wydania, postanawia o wydaniu jedynej jednemu z państw, które zażądały wydania, uwzględniając przytym ważność popełnionego czynu przestępniego, za który osoba ta została pociągnięta do odpowiedzialności, oraz dogodności, jakie się przedstawiają pod względem dalszego oddania przestępcy drugiemu państwu, w celu kolejnego pociągnięcia go do odpowiedzialności za wszystkie czyny, o które jest oskarżony.

Artykuł 7.

Zastrzega się stanowczo, że ulegający wydaniu nie może być pociągany do odpowiedzialności ani karany w kraju, któremu zostaje

Article 7.

Il est expressément stipulé que l'individu extradé ne pourra être ni poursuivi ni puni dans le pays auquel l'extradition a été accordée, pour un crime ou un délit quelconque non prévu par la présente convention et antérieur à son extradition, et qu'il ne pourra pas non plus être extradé pour un tel crime ou délit à un Etat tiers sans le consentement de celui qui a accordé l'extradition, à moins qu'il n'ait en

рой оно выдано, за какое либо преступное дѣяние, не предусмотрѣнное въ настоящей Конвенціи и предшествовавшее его выдачѣ, а также что это лицо за такое же преступное дѣяние не можетъ быть выдано третьему государству безъ согласія той страны, отъ которой послѣдовала его выдача, развѣ бы данное лицо имѣло возможность покинуть вновь страну, которой оно было выдано, въ теченіи мѣсячного срока, считая со времени окончанія суда, а въ случаѣ осужденія его, со времени отбытія наказанія или помилованія его.

Статья 8.

Требование о выдачѣ сообщается дипломатическимъ путемъ и согласіе на оную можетъ послѣдовать лишь по предъявленіи въ подлинникѣ или въ засвидѣтельствованной копіи обвинительного судебнаго приговора, или обвинительного акта, или постановлѣнія о привлеченіи къ слѣдствию съ постановлѣніемъ о заключеніи подъ стражу, составленныхъ согласно съ формами, установленными по законамъ страны, требующей выдачи, и содержащихъ указаніе преступленія или проступка, по поводу которого предъявлено требование, а равно и подлежащаго примѣненію карательнаго закона.

Статья 9.

Вещи, отобранныя у лица, о выдачѣ коего заявлено требование, подлежатъ передачѣ государству, требующему выдачи, если

la liberté de quitter de nouveau le pays susdit pendant un mois après avoir été jugé et, en cas de condamnation, après avoir subi sa peine ou après avoir été graci .

Article 8.

L'extradition sera demandée par la voie diplomatique; elle ne sera accordée que sur la production de l'original ou d'une exp ditation authentique, soit d'un jugement de condamnation, soit d'une ordonnance de mise en accusation ou de renvoi devant la justice r essive

wydany, za żaden czyn przestępny, nieprzewidziany w niniejszej Konwencji i poprzedzający jego wydanie, oraz że tenże za taki czyn przestępny nie może być wydany trzeciemu państwu, bez zgodzenia się tego kraju, który go wydał; chyba aby miał możliwość porzucić znowu kraj, któremu został wydany we ciągu terminu miesięcznego, licząc od czasu ukończenia sądu, a wrasie skazania go—od czasu odbycia kary lub ułaskawienia go.

Artykuł 8.

Żądanie wydania komunikuje się drogą dyplomatyczną i zgodzenie się na nie może nastąpić dopiero po okazaniu oryginału lub poświadczoną kopii wyroku sądowego skazującego, albo aktu oskarżenia, albo postanowienia o pociągnięciu do śledztwa z postanowieniem o uwięzieniu, sporządzonych w zastosowaniu się do form ustalonych prawami kraju, który żąda wydania i zawierających wskazanie zbrodni lub występu, z powodu którego żądano wydania, oraz prawa karzącego, jakie w danym razie znajduje zastosowanie.

Artykuł 9.

Rzeczy, odebrane od tego, którego wydania się żąda, oddają się państwu, które żąda wydania, jeżeli co do tego nastąpi rozporządzenie

avec mandat d'arrêt, délivré dans les formes prescrites par la législation du pays qui fait la demande, et indiquant le crime ou le délit dont il s'agit, ainsi que la disposition pénale qui lui est applicable.

Article 9.

Les objets saisis en la possession de l'individu réclamé seront livrés à l'Etat réclamant si l'autorité compétente de l'Etat requis en a ordonné la remise.

о томъ послѣдуетъ распоряженіе компетентной власти того государства, отъ которого требуется выдача.

При семъ однако сохраняются за третьими лицами права ихъ на вышеозначенныя вещи, которыхъ должны быть имъ возвращены безъ издержеекъ, по окончаніи уголовнаго дѣла.

Статья 10.

Иностранецъ можетъ быть подвергнутъ предварительному аресту въ каждой изъ договаривающихся странъ за одно изъ преступныхъ дѣлъ, означенныхъ въ статьѣ 1, по предъявленіи постановленія объ арестѣ, составленнаго подлежащею иностранною властью и переданнаго порядкомъ, установленнымъ законами государства, требующаго выдачи.

Арестъ долженъ быть производимъ съ соблюдениемъ порядка и правилъ, предписанныхъ законами того правительства, отъ которого требуется выдача.

Статья II.

Въ случаѣ, не терпящемъ отлагательства, иностранецъ можетъ быть подвергнутъ временно предварительному аресту въ обѣихъ странахъ по одному заявлению о состоявшемся постановленіи объ арестѣ, доставленному по почтѣ или по телеграфу, съ тѣмъ, чтобы

Sont cependant réservés les droits des tiers sur les objets susmentionnés qui devront leur être rendus sans frais après la conclusion de l'affaire criminelle.

Article 10.

L'étranger pourra étre arrêté provisoirement dans les deux pays, pour l'un des faits mentionnés à l'article 1-r, sur l'exhibition d'un mandat d'arrêt décerné par l'autorité étrangère compétente et expédié dans les formes prescrites par les lois du Gouvernement réclamant.

dzenie władzy kompetentnej tego państwa, od którego się żąda wydania.

Przytym jednakże zachowują się prawa osób trzecich do tych rzeczy, które powinny im być zwrócone bez kosztów, po ukończeniu sprawy karnej.

Artykuł 10.

Cudzoziemiec może być aresztowany tymczasowo w każdym z krajów umowę zawierających za jeden z czynów przestępnych, wzmiankowanych w artykule 1, po okazaniu postanowienia o aresztowaniu, sporzązonego przez właściwą władzę zagraniczną i przesłanego w sposób, ustanowiony przez prawa państwa żądającego wydania.

Aresztowanie powinno być dokonane z zachowaniem porządku i przepisów ustanowionych przez prawa tego Rządu, od którego się żąda wydania.

Artykuł II.

W przypadku niecierpiącym zwłoki, cudzoziemiec może być tymczasowo aresztowany w obudwu krajach na mocy samego zawidomienia o zapadłém postanowieniu o aresztowaniu, dostarczonego pocztą lub drogą telegraficzną, z tem zastrzeżeniem, ażeby takie za-

Cette arrestation aura lieu dans les formes et suivant les règles prescrites par la législation du Gouvernement auquel elle est demandée.

Article II.

En cas d'urgence, l'étranger pourra être arrêté provisoirement dans les deux pays sur un simple avis, transmis par la poste ou par le télégraphe de l'existence d'un mandat d'arrêt, à la condition que cet avis sera régulièrement donné par la voie diplomatique au Ministère des Affaires Etrangères du pays où l'inculpé s'est réfugié.

это заявление было сообщено установленнымъ порядкомъ дипломатическимъ путемъ Министерству Иностранныхъ Дѣлъ той страны, гдѣ обвиняемый скрывается.

Подвергнутый на основаніи этого правила аресту иностранецъ освобождается въ томъ случаѣ, если ему въ теченіи трехъ недѣль не будетъ объявлено постановленіе о его задержаніи, исходящее отъ подлежащей власти.

Статья 12.

Иностранецъ, подвергнутый предварительному аресту на основаніи статьи 10 или содержащейся подъ арестомъ на основаніи § 2 статьи 11, долженъ быть освобожденъ изъ подъ ареста, коль скоро въ теченіи двухъ мѣсяцевъ, считая со дня его арестованія, ему не будетъ предъявлено судебнаго приговора, или постановленія о преданіи его суду, или о привлечениіи къ слѣдствію, послѣдовавшаго со стороны подлежащей власти.

Статья 13.

Когда при производствѣ уголовнаго дѣла, одно изъ договаривающихся государствъ признаетъ нужнымъ допросить свидѣтелей, находящихся въ предѣлахъ другаго государства, то дипломатическими путемъ должно быть сообщено судебное о томъ порученіе, которое исполняется съ соблюдениемъ законовъ той страны, гдѣ свидѣтели будутъ признаны къ допросу.

Toutefois dans ce cas l'étranger ne sera maintenu en état d'arrestation que si, dans le délai de trois semaines, il reçoit communication du mandat d'arrêt délivré par l'autorité étrangère compétente.

Article 12.

L'étranger arrêté provisoirement aux termes de l'article 10, ou maintenu en arrestation suivant le § 2 de l'article 11, sera mis en liberté si, dans les deux mois de son arrestation, il ne reçoit notification soit d'un arrêt de condamnation, soit d'une ordonnance sur la mise en accusation ou en prévention, émanée de l'autorité compétente.

wiadomienie było zakomunikowane w ustanowiony sposób drogą dyplomatyczną do Ministerium Spraw Zagranicznych tego kraju, w którym oskarżony się ukrywa.

Zaaresztowany na zasadzie tego przepisu cudzoziemiec uwalnia się wrazie, jeżeli wciążu trzech tygodni nie będzie mu ogłoszone postanowienie o jego zatrzymaniu, pochodzące od właściwej władzy.

Artykuł 12.

Cudzoziemiec, tymczasowo zaaresztowany na zasadzie artykułu 10, albo trzymany pod aresztem na zasadzie § 2 artykułu 11, powinien być uwolniony zpod aresztu, jeżeli wciążu dwóch miesięcy, licząc od dnia aresztowania go, nie będzie mu okazany wyrok sądowy, albo postanowienie o oddaniu go pod sąd lub pociągnięciu do śledztwa, wydane przez właściwą władzę.

Artykuł 13.

Gdy przy prowadzeniu sprawy karnej jedno z państw umowę zawierających uzna za potrzebne zbadać świadków, znajdujących się w obrębie drugiego państwa, to w drodze dyplomatycznej powinno być zakomunikowane sądowe co do tego polecenie, które się wykonywa z zachowaniem praw tego kraju, w którym świadkowie będą wezwani do zbadania.

Article 13.

Lorsque, dans la poursuite d'une affaire pénale un des gouvernements jugera nécessaire l'audition de témoins se trouvant dans l'autre Etat, une commission rogatoire sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique et il y sera donné suite, en observant les lois du pays, où les témoins seront invités à comparaître.

Toute commission rogatoire ayant pour but de demander une audition de témoins, devra être accompagnée d'une traduction française.

Всякое поручение о допросе свидѣтелей должно быть снабжено французскимъ переводомъ.

Статья 14.

Въ случаѣ, если на уголовному дѣлу окажется необходимою или желательною личная явка свидѣтеля въ предѣлы другаго договоривающагося государства, то правительство той страны, въ которой свидѣтель проживаетъ, предлагаетъ ему явиться и, если онъ выразитъ на это согласіе, то государство, заинтересованное въ личной явкѣ свидѣтеля, должно будетъ возмѣстить ему издержки на проѣздъ и явку въ судъ, а также выдать вознагражденіе за его личный трудъ и потерю времени.

Свидѣтель, который, по сдѣланному въ одной изъ двухъ странъ вызову, явится добровольно въ судебное мѣсто другой страны, не можетъ быть привлеченъ къ отвѣтственности или подвергнутъ задержанію, ни по поводу прежде содѣянныхъ преступлений, ни въ силу прежде состоявшаго судебнаго приговора, ни подъ предлогомъ соучастія въ дѣяніяхъ, составляющихъ предметъ того процесса, по которому онъ явился въ судъ.

Статья 15.

Если по уголовному дѣлу будетъ признано полезнымъ, или необходимымъ произвести очную ставку съ преступниками, задер-

Article 14.

Si, dans une cause pénale, la comparution personnelle d'un témoin dans l'autre pays est nécessaire ou désirée, son gouvernement l'engagera à se rendre à l'invitation qui lui sera faite et, en cas de consentement, il devra être dédommagé par l'Etat intéressé à la comparution du témoin, des frais de voyage et de séjour, ainsi que de la peine personnelle et de la perte de temps.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans l'un des deux pays, comparaîtra volontairement devant les juges de l'autre

Wszelkie polecenie co do zbadania świadków powinno być zapatrzone w przekład na język francuzki.

Artykuł 14.

Jeżeli w sprawie karnej okaże się niezbędnym lub pożytecznym osobiste stawiennictwo świadka w obrębie drugiego z państw umowę zawierających, w takim razie Rząd tego kraju, w którym świadek zamieszkuje, proponuje mu takie stawiennictwo i jeżeli się na nie zgodzi, to państwo interesowane w osobistem stawieniu się świadka zwróci mu koszta podróży i stawiennictwa w sądzie oraz wyda wynagrodzenie za osobistą jego pracę i stratę czasu.

Świadek, który wskutek uczynionego przez jedną ze stron wezwania stawi się dobrowolnie do sądu drugiego kraju, nie może być pociągnięty do odpowiedzialności ani zatrzymany ani z powodu uprzednio popełnionych przestępstw, ani na mocy zapadłego przedtem wyroku sądowego, ani pod pozorem udziału w czynach, stanowiących przedmiot tego procesu, w którym wystąpi jako świadek.

Artykuł 15.

Jeżeli w sprawie karnej uznaném będzie za pożyteczne lub niezbędnne dopełnić naocznéj konfrontacyi z przestępca mi zatrzymanemi

pays, ne pourra y être poursuivi ou détenu, pour des faits ou condamnations criminels antérieurs, ni sous prétexte de complicité dans les faits, objets du procès, où il figurera comme témoin.

Article 15.

Lorsque, dans une cause pénale, la confrontation de criminels détenus dans l'autre Etat, ou bien la communication de pièces de conviction ou de documents, qui se trouveraient entre les mains des autorités de l'autre pays, sera jugée utile ou nécessaire, la demande en

жанными въ предѣлахъ другаго государства, или же получить доказательства или документы, находящіеся въ рукахъ властей другаго государства, то объ этомъ должно быть доставлено дипломатическимъ путемъ требование съ обязательствомъ отослать обратно преступниковъ и документы; такое требование подлежитъ исполненію, развѣ бы встрѣтились къ тому какія либо особыя препятствія.

Статья 16.

Пересылка черезъ территорію одной изъ договаривающихся сторонъ лица, выдаваемыя третьимъ государствомъ другой странѣ и не принадлежащаго странѣ, чрезъ территорію которой оно пересылается, будеть производиться по простому представлению въ подлинникѣ или въ засвидѣтельствованной копіи одного изъ означенныхъ въ статьѣ 5 судебныхъ актовъ, лишь бы только преступление, служащее основаніемъ выдачи, было включено въ настоящую Конвенцію и не подходило подъ условія, указанныя въ статьяхъ 2 и 3 и съ тѣмъ, что-бы пересылка производилась, въ отношеніи копію, при содѣйствіи должностныхъ лицъ государства, разрѣшившаго провозъ черезъ его территорію.

Расходы по провозу падаютъ на счетъ страны, требующей выдачи.

Статья 17.

Оба договаривающіяся правительства взамно отказываются отъ всякаго требованія о возмѣщеніи издержекъ на содержаніе, пе-

sera faite par la voie diplomatique et l'on y donnera suite, à moins de considérations spéciales qui s'y opposent, et sous l'obligation de renvoyer les criminels et les pièces.

Article 16.

Le transit à travers le territoire de l'une des Parties contractantes d'un individu livré par une tierce puissance à l'autre partie et

w obrębie drugiego państwa, albo zatrzymać dowody lub dokumenty, znajdujące się w posiadaniu władz drugiego państwa, w takim razie co do tego będzie posłane w drodze dyplomatycznej żądanie, z zobowiązaniem się równocześnie do odesłania przestępcołów i dokumentów; żądaniu takiemu będzie zadośćuczyniono, jeżeli nie zajdą jakieś szczególne przeszkody.

Artykuł 16.

Przesyłka przez terytorium jednej ze stron umowę zawierających osoby, wydawanej przez trzecie państwo drugiemu krajowi i nie należącej do kraju, przez którego terytorium takowa się przesyła, będzie dokonana za prostem okazaniem oryginału lub poświadczonej kopii jednego z pomienionych w artykule 5 aktów sądowych; byleby tylko przestępstwo, które posłużyło za podstawę do wydania, było objęte niniejszą Konwencją i nie podchodziło pod warunki, wskazane w artykułach 2 i 3, i z tem zastrzeżeniem, ażeby przesyłka, pod względem konwoju, odbywała się przy pomocy urzędników tego państwa, które pozwoliło na przewóz przez jego terytorium.

Rozchody na przewóz ponosi kraj, który żąda wydania.

Artykuł 17.

Obadwa Rządy umowę zawierające zrzekają się wzajemnie wszelkiego żądania zwrotu kosztów na utrzymanie, przesyłkę i innych,

n'appartenant pas au pays de transit, sera accordé sur la simple production, en original ou en expédition authentique, de l'un des actes de procédure, mentionnés à l'article 7, pourvu que le fait, servant de base à l'extradition, soit compris dans la présente convention et ne rentre pas dans les prévisions des articles 2 et 3, et que le transport ait lieu, quant à l'escorte, avec le concours de fonctionnaires du pays qui a autorisé le transit sur son territoire.

Les frais de transit seront à la charge du pays réclamant.

пересылку и иныхъ, производимыхъ въ предѣлахъ территоіи даннаго государства, вслѣдствіе выдачи обвиняемыхъ или осужденныхъ, а также отъ возмѣщенія расходовъ, употребленныхъ для исполненія судебныхъ поручений, па пересылку и возвращеніе преступниковъ для очныхъ ставокъ па доставку па отсылку доказательствъ и документовъ.

Въ тѣхъ случаяхъ, когда пересылка моремъ будеть признана болѣе удобною, выдаваемое лицо имѣть быть доставлено въ портъ, указанный дипломатическимъ или консульскимъ агентомъ, требующаго выдачи правительства, на счетъ коего упадаютъ издержки по провозу моремъ.

Статья 18.

Оба правительства будуть сообщать другъ другу дипломатическими путемъ приговоры своихъ судебныхъ учрежденій, состоявшіеся надъ подданными другаго государства за совершенные ими преступленія или проступки.

Статья 19.

Настоящая Конвенція вступитъ въ силу лишь съ двадцатаго дня по ея обнародованіи порядкомъ, установленнымъ законами обоихъ государствъ.

Article 17.

Les Gouvernements respectifs renoncent, de part et d'autre, à toute réclamation pour restitution des frais d'entretien, de transport et autres, qui pourraient résulter, dans les limites de leurs territoires respectifs, de l'extradition des prévenus, accusés ou condamnés, ainsi que de ceux résultant de l'exécution des commissions rogatoires, du transport et du renvoi des criminels à confronter et de l'envoi et de la restitution des pièces de conviction ou des documents.

Au cas où le transport par mer serait jugé préférable, l'individu

ponoszonych na terytorium danego państwa wskutek wydania oskarżonych lub skazanych, oraz zwrotu rozchodów, użytych na wykonanie wyroków sądowych, na przesyłkę i zwrot przestępco w celu naocznnej konfrontacji oraz na dostawienie i odesłanie dowodów i dokumentów.

W tych przypadkach, gdy przesyłka morzem będzie uznana za dogodniejszą, ulegający wydaniu powinien być dostawiony do portu, wskazanego przez agenta dyplomatycznego lub konsularnego Rządu, który żąda wydania i który ponosi koszt przewozu morzem.

Artykuł 18.

Obadwa Rządy będą sobie komunikowały wzajemnie w drodze dyplomatycznej wyroki swoich władz sądowych, którymi poddani drugiego państwa zostali skazani za popełnione przez nich zbrodnie lub występkie.

Artykuł 19.

Konwencja niniejsza otrzyma moc obowiązującą dopiero od dwudziestego dnia po jej ogłoszeniu w sposób, ustanowany przez prawa obudwu państw.

à extrader sera conduit au port du pays requis, que désignera l'agent diplomatique ou consulaire du Gouvernement réclamant, aux frais duquel il sera embarqué.

Article 18.

Les deux Gouvernements se communiqueront par voie diplomatique les arrêts de leurs tribunaux qui condamneront les sujets de l'Etat étranger pour crime ou délit.

Въ Азіятскихъ владѣніяхъ Российской Имперіи Конвенція вступить въ силу лишь черезъ шесть мѣсяцевъ по ея обнародованіи.

Она будетъ оставаться въ дѣйствіи до истечения шести мѣсяцевъ послѣ того, какъ послѣдуетъ отъ одного изъ договаривающихся правительствъ объявление объ отменѣ оной.

Она будетъ ратифицирана и ратификаціи будутъ обмѣнены въ Вѣнѣ въ возможно непродолжительномъ времени.

Въ удостовѣреніе чего обоядные Уполномоченные настоящую Конвенцію подписали и приложили къ опой печати своихъ гербовъ.

Учинено въ Вѣнѣ въ двухъ экземплярахъ двадцать четвертаго Августа (пятаго Сентября) тысяча восемьсотъ восемьдесятъ третьаго года.

(подп.) Н. Фонтонъ.
(М. П.)

(подп.) О. Нальдини.
(М. П.)

Того ради, по довольною разсмотрѣніи сей Конвенціи, МЫ прин яли ону за благо, подтвердили и ратификовали, яко же симъ за благо приемлемъ, подтверждаемъ и ратификуемъ во всемъ ея содержаніи, обѣ щая ИМПЕРАТОРСКИМЪ НАШИМЪ Словомъ, за НАСЪ, Наслѣдниковъ и Прѣемниковъ НАШИХЪ, что все въ поминутой Конвенціи постановленное соблюдаемо и исполняемо будетъ ненарушимо.

Во удостовѣреніе чего МЫ сю НАШУ ИМПЕРАТОРСКУЮ Ратификацію Собственоручно подписавъ, повелѣли утвердить Государственною НАШЕЮ печатью.

Article 19.

La préſente convention ne sera exécutoire qu'à dater du vingt-ième jour après sa promulgation dans les formes prescrites par les lois des deux pays.

Dans les possessions asiatiques de l'Empire de Russie la convention n'entrera en vigueur que six mois après sa promulgation.

Elle continuera à être en vigueur jusqu'à six mois après déclaration contraire de la part de l'un des deux Gouvernements.

W posiadłościach Azyatyckich Cesarstwa Rosyjskiego Konwencja otrzyma moc obowiązującą dopiero w sześć miesięcy po jej ogłoszeniu.

Zachowa moc obowiązującą do upływu sześciu miesięcy od czasu, w którym jeden z Rządów umowę zawierających oświadczy, iż nadal utrzymać jej nie chce.

Będzie ratyfikowana i ratyfikacye wymienione będą w Wiedniu w czasie, o ile można, jaknajpředszym.

Na dowód czego, wzajemni Pełnomocnicy Konwencję niniejszą podpisali i przyłożyli na nią swoje pieczęcie herbowe.

Sporządzono w Wiedniu w dwóch egzemplarzach dwudziestego czwartego Sierpnia (piątego Września) tysiąc osiemset osmdziesiątego trzeciego roku.

(podp.) N. Fonton.
(M. P.)

(podp.) D. Naldini.
(M. P.)

Z tych przyczyn, po dostatecznym rozpoznaniu niniejszej Konwencji, uznaliśmy jej za dobrą, zatwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy i jakoż niniejszym za dobrą uznajemy, zatwierdzamy i ratyfikujemy w całej jego osnowie, przyrzekając NASZĘM CESARSKIEM Słowem, za NAS, Następów i Spadkobierców NASZYCH, że wszystko, co w pomienionej Konwencji postanowiono, będzie niezachwianie zachowywane i wykonywane.

Na dowód czego niniejszą NASZĄ CESARSKĄ ratyfikacyję, Własnoręcznie podpisawszy, rozkazałismy stwierdzić pieczęcią NASZEGO Państwa.

Elle sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Vienne aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Vienne en double expédition, le vingt quatre Août (cinq Septembre) mil huit cent quatre vingt trois.

(signé) N. de Fonton.
(L. S.)

(signé) Ott. Naldini.
(L. S.)

Дана въ Петергофѣ, Октября третьяго дnia въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ восемьдесятъ третье, Царствованія же НАШЕГО въ третье.

На подлинномъ Собственою ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано тако:

„ALEKSANDRЪ.“

(Контрасигнировалъ):

Министръ Иностранныхъ Дѣлъ, Н. Гирсъ.

(С. У. и Р. П. 1884 г. N. 25, стр. 351).

A ces causes, après avoir suffisamment examiné cette convention, NOUS l'avons agréé, confirmé et ratifié, comme par les présentes NOUS l'agr ons, confirmons et ratifions dans toute sa teneur, en promettant sur NOTRE parole IMP RIAILE pour NOUS, NOS Héritiers et Successeurs, que tout ce qui a été stipulé dans cette convention sera observé et exécuté inviolablement.

En foi de quoi NOUS avons signé de NOTRE propre main la présente Ratification IMP RIAILE et y avons fait apposer le sceau de NOTRE Empire.

Dana w Peterhofie dnia trzeciego Października roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiącznego ósmusetnego osmdziesiątego trzeciego a panowania NASZEGO trzeciego.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano tak:

„ALEKSANDER.“

(Kontrasygnował):

Minister Spraw Zagranicznych *N. Giers.*

Fait à Péterhof le trois Octobre de l'an de grâce mil huit cent quatre-vingt-trois et de NOTRE Règne la vingt troisième année.

L'original est signé de la propre main de SA MAJESTÉ l'EMPEREUR, ainsi:

„ALEXANDRE“
(L. S.)

(Contresigné) Le Ministre des Affaires Etrangères,
N. Giers.

40.

Высочайше утвержденное мнение Государственного Совѣта.

О распространеніи на губерніи Царства Польскаго дѣйствія общаго устава о гербовомъ сборѣ и положеніи о пошлинахъ съ имуществѣ, переходящихъ безмездными способами.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспользовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственнаго Совѣта, о распространеніи на губерніи Царства Польскаго дѣйствія общаго устава о гербовомъ сборѣ и положеніи о пошлинахъ съ имуществѣ, переходящихъ безмездными способами, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ.*

1-го Мая 1884 года.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономии Департаментомъ и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ предложенийъ Законовъ ставленіе Министра Финансовъ о распространении Государственной ніи на губерніи Царства Польскаго дѣйствія об-Экономіи 14-го Января и Общаго Союза пошлинахъ съ имуществѣ, переходящихъ без-Бранія 16 Апрѣля мездными способами, мнѣніемъ положилъ:

1884 г.

I. Высочайше утвержденный 25 Сентября (7 Октября) 1863 года уставъ о гербовомъ сборѣ въ губерніяхъ Царства Польскаго, съ приложеною къ нему уставу табелью и со всѣми изданными въ измѣненіе и дополненіе онаго узаконеніями,—отмѣнить, сохранивъ лишь изъ состава сего законоположенія въ силѣ: а) дѣйствующія правила статей 49—60

40.

N A J W Y Ź E J Z A T W I E R D Z O N E Z D A N I E R A D Y
P A Ń S T W A.

O rozciągnięciu na gubernie Królestwa Polskiego mocy obowiązujączej Ogólnej Ustawy stempłowej i postanowienia o podatku od majątków, przechodzących z rąk do rąk pod tytułem darmym.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o rozciągnięciu na gubernie Królestwa Polskiego mocy obowiązujączej Ogólnej Ustawy stempłowej i postanowienia o podatku od majątków, przechodzących z rąk do rąk pod tytułem darmym, Najwyższej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAELE*.

1-go Maja 1884 roku.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Połączonych tach Departamentach Praw i Ekonomii Państwo-Departamentów w jej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, o rozciągnięciu na gubernie Królestwa wój i Praw z d. 14 Polskiego mocy obowiązującej ogólniej Ustawy Stycznia i Ogólnego stempłowej i postanowienia o podatku od majątków przechodzących z rąk do rąk pod tytułem Kwietnia 1884 r. darmym, uchwaliła zdanie:

I. Najwyższej zatwierdzoną d. 25 Września (7 Października 1863 roku Ustawę stempłową dla gubernij Królestwa Polskiego, z dołączoną do tejże ustawy taryfą i wszystkimi przepisami, zmieniającymi i uzupełniającymi Ustawę, uchylić, zachowując jedynie z powyższego prawa, jako nadal obowiązujące: a) przepisy, zawarte w artykułach 49—60 o sposobie pobierania opłat od majątków

о порядкѣ взимація пошлинъ съ наслѣдственныхъ имуществъ—впрѣдь до имѣющаго послѣдовать общаго преобразованія мѣстныхъ учрежденій финансового управлениія; б) постановленія статей 61—82 о пошлинахъ съ судебныхъ дѣлъ—въ отношеніи къ дѣламъ, возникшимъ въ судебныхъ мѣстахъ прежняго устройства и подлежащимъ окончашю въ повышенъ судебныхъ установленіяхъ, на основаніи статьи 23 Высочайше утвержденныхъ 1 (13) Июня 1875 г. правилъ введенія въ дѣйствіе законоположеній объ устройствѣ судебнай части въ Варшавскомъ округѣ, и в) статьи 83—88 устава и статьи 66—68 табели, заключающія въ себѣ постановленія о пошлинахъ съ номинацій—впрѣдь до пересмотра положенія объ эмеритальномъ обществѣ въ Царствѣ Польскомъ и притомъ только въ отношеніи чиповниковъ, принадлежащихъ къ сему обществу (уст. пошлин. ст. 619, прилож. I ст. 12, по прод. 1876 г.).

II. Ввести въ губерніяхъ Царства Польскаго Высочайше утвержденный 17 Апрѣля 1874 года уставъ о гербовомъ сборѣ (свод. закл. т. V, уст. пошлин., ст. 2, прилож., по прод. 1876 года), со всѣми изданными въ дополненіе и измѣненіе его узаконеніями и съ соблюдениемъ притомъ нижеслѣдующихъ особыхъ правилъ:

1) Пунктъ 10 статьи 6, пунктъ 5 статьи 13 и вторая часть (о безсрочныхъ актахъ) статьи 24 сего устава не примѣняются.

2) Гербовому сбору предоставляется то же самое первенство въ удовлетвореніи, какимъ пользуются въ Губерніяхъ Царства Польскаго другіе государственные подати и сборы, на основаніи ст. 9 Высочайше утвержденного 1 Июля 1825 года закона о привилегіяхъ и ипотекахъ.

3) Законною оцѣнкою имущества, составляющаго предметъ акта или документа, признаются:

а) для всякаго рода земель, кроме означенныхъ въ пункте б сей статьи,—цѣна, показанная въ актѣ о послѣднемъ пріобрѣтѣніи, оцѣнка ипотечная, залоговая, или опредѣляемая поможеніемъ на сто двѣнадцать суммы причитающагося съ имущества дворскаго поземельного налога, смотря по тому, которая изъ всѣхъ означенныхъ оцѣнокъ выше;

б) для усадебныхъ земель въ селеніяхъ и для земельныхъ участковъ въ городахъ—оцѣнки, указанныя въ пункте а, равно какъ цѣна морга въ двадцать рублей, если она выше остальныхъ оцѣнокъ;

spadkowych — aż do mającej nastąpić ogólnej reformy miejscowych instytucji zarządu finansów; 2) postanowienia artykułów 61—82 o opłatach od spraw sądowych — o ile dotycza spraw, które, rozpoczęte we władzach sądowych dawniej organizacyi, mają być ukończone w nowych instytucjach sądowych, na zasadzie art. 23 Najwyższej zatwierdzonych d. 1 (13) Czerwca 1875 r. przepisów o wprowadzeniu w wykonanie praw o organizacji sądowej w okręgu Warszawskim; c) artykuły 83—88 Ustawy i artykuły 66—68 taryfy, zawierające w sobie postanowienia o opłatach od nominacyj — dopóki nie będzie przeprowadzoną rewizyą postanowienia o towarzystwie emerytalnym w Królestwie Polskim i przytym tylko co do urzędników należących do tego towarzystwa (Ust. podat. art. 619, dodat. I do art. 12, podług dal. ciąg. z r. 1876).

II. Wprowadzić w guberniach Królestwa Polskiego Najwyższą zatwierzoną d. 17 Kwietnia 1874 roku Ustawę stempłową (swod. zak. tom. V, ust. podat., art. 2, dodat. podług dal. ciąg. z r. 1876), ze wszystkimi, wydanymi w celu jej uzupełnienia i zmiany, prawami i z zachowaniem przytym następujących przepisów szczególnych:

1) Ustęp 10 artykułu 6. ustęp 5 artykułu 13 i druga część (o aktach berterminowych) art. 24 pomienionej ustawy nie stosują się.

2) Podatkowi stemplowemu służy toż samo pierwszeństwo przy zaspokojeniu go, jakie jest przywiązane w guberniach Królestwa Polskiego do innych podatków skarbowych na zasadzie art. 9 Najwyższej zatwierzonego d. 1 Czerwca 1825 roku prawa o przywilejach i hypothekach.

3) Za prawny szacunek majątku, stanowiącego przedmiot aktu lub dokumentu, uznaje się:

a) dla wszelkiego rodzaju gruntów, oprócz wzmiarkowanych w ustępie b niniejszego artykułu — cena wskazana w akcie ostatniego nabycia, szacunek hypoteczny, zastawowy lub też określony zapomocą pomnożenia przez sto dwanaście sumy przypadającego z majątku podatku gruntowego dworskiego, stosownie do tego, który z tych szacunków okaże się wyższym;

b) dla gruntów osadniczych we wsiach, oraz dla gruntów po miastach — szacunki wskazane w ustępie a, oraz cena za morgę dwadzieścia rubli, jeżeli takowa jest wyższa od innych szacunków;

в) для прочихъ недвижимыхъ имуществъ, въ томъ числѣ для фабрикъ и заводовъ — цѣна, показанная въ актѣ о послѣднемъ пріобрѣтии, оцѣнка пропечная, залоговая или полная страховая, съ прибавлениемъ къ послѣдней, на стоимость мѣста, фундамента и проч., одной третьей части оцѣночной суммы, смотря по тому, которая изъ сихъ оцѣнокъ выше:

г) для товаровъ и издѣлій — цѣны, означенныя въ прейскурантѣ Варшавской биржи, а въ случаѣ неполноты послѣдняго — оцѣнка, произведенная по показаніямъ биржевыхъ старшинъ;

д) для платежей безсрочныхъ или вѣчныхъ, впосимыхъ по годно или въ меньшіе сроки, — годовая сумма оныхъ, помноженная на двадцать;

е) для платежей за время, продолжительность котораго зависитъ отъ случайного события, — годовая сумма оныхъ, помноженная на десять;

ж) для доходовъ и процентовъ, размѣръ которыхъ не обозначенъ, — оцѣнка, производимая на основаніи узаконенныхъ процентовъ, причемъ недоборъ въ процентахъ и годовыхъ платежахъ за неопределѣнное время исчисляется за пять лѣтъ и

з) для прочихъ, неименованныхъ въ сей статьѣ имуществъ, — оцѣнка, производимая по правиламъ устава о гербовомъ сборѣ.

Ш. Сборъ съ паспортовъ и другихъ видовъ на жительство въ губерніяхъ Царства Польскаго взимать на основаніяхъ и въ размѣрахъ опредѣленныхъ изданными для сихъ губерній постановлениями по паспортной части.

IV. Къ дѣламъ о нарушеніяхъ узаконеній о гербовомъ сборѣ въ губерніяхъ Царства Польскаго примѣнить правила, содержащіяся въ статьѣ 579 уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, изд. 1866 г. (по прод. 1876 г.), за исключеніемъ случаевъ нарушенія остающихся въ силѣ постановлений гербового устава 1863 года (ст. I п. а, б и в) и о сборахъ съ паспортовъ (ст. Ш). Виновныхъ въ нарушеніи тѣхъ и другихъ постановлений подвергать взысканіямъ на основаніи статей 493—502 уложенія о наказаніяхъ, изданія 1847 года.

V. Установленный Высочайше утвержденнымъ 11 Декабря 1870 года положеніемъ Комитета по дѣламъ Царства Польскаго сборъ съ векселей, заемныхъ писемъ и потаріальныхъ актовъ, въ пользу городовъ и сельскихъ или посадскихъ гминъ, сохранить

c) dla pozostałych majątków nieruchomości, a pomiędzy niemi dla fabryk — cena, wskazana w akcie ostatniego nabycia, szacunek hypotheczny, zastawowy, albo całkowity szacunek podany do ubezpieczenia, z dodaniem do niego, na wartość miejsca, fundamentu i t. d., jednej trzeciej sumy szacunkowej,—stosownie do tego, który z tych szacunków jest wyższy;

d) dla towarów i wyrobów—ceny oznaczone w cenniku giełdy Warszawskiej, a w razie braków w takowym,—szacunek dokonany przez starszych zgromadzenia giełdowego.

e) dla opłat bezterminowych lub wieczystych, wnoszonych rocznie lub w krótszych terminach—roczna suma takowych, pomnożona przez dwadzieścia.

f) dla opłat za czas, którego przeciag zależy do wypadkowego zdarzenia—roczna suma tych opłat, pomnożona przez dziesięć.

g) dla dochodów i procentów, których wysokość nie jest oznaczona,—szacunek, dokonany na zasadzie procentów prawnych; przy tym zaległe procenty i opłaty roczne za czas nieokreślony oblicza się za lat pięć.

h) dla innych, niewyszczególnionych w artykule niniejszym majątków—szacunek dokonany podług przepisów, zawartych w ustawie stempelowej.

III. Opłatę od paszportów i kart pobytu, w guberniach Królestwa Polskiego, pobierać na zasadach określonych w przepisach paszportowych, wydanych dla tych gubernij i w wysokości ustanowionej temi przepisami.

IV. Do spraw o naruszenie przepisów stempelowych w guberniach Królestwa Polskiego stosować przepisy, zawarte w artykule 579 kodeksu kar głównych i poprawczych wyd. z r. 1866 (podług dals. ciąg. z r. 1876), z wyjątkiem przypadków naruszenia tych postanowień ustawy stempelowej z roku 1863 (art. I, art. a, b i c), które zachowały moc obowiązującą, oraz przepisów o opłatach od paszportów (art. III). Winnych naruszenia jednych i drugich postanowień karać na zasadzie artykułów 493—502 kodeksu karnego z roku 1847.

V. Ustanowione przez Najwyższej zatwierdzone d. 11 Grudnia 1870 roku postanowienie Komitetu do spraw Królestwa Polskiego opłaty od weksli, obligów i aktów notarialnych na korzyść miast i gmin wiejskich i osadniczych pozostawić na dotychczasowej zasa-

на прежнемъ основаніи; причемъ въ тѣхъ случаяхъ, когда размѣръ сего сбора опредѣляется по суммѣ гербовой пошлины, взимаемой въ казну, количество онаго исчислять по цѣнѣ гербовой бумаги, которая подлежала бы представлению лицами, совершающими актъ или обязательство, на основаніи устава о гербовомъ сборѣ 1863 года и приложенной къ оному табели.

VI. Распространить на губерніи Царства Польскаго дѣйствіе Высочайше утвержденнаго 15 Июня 1882 года положенія о пошлинѣ съ имуществѣ, переходящемъ безмездными способами, съ тѣмъ, чтобы: а) законная оценка сихъ имуществъ производилась на основаніяхъ, указанныхъ въ пункте 3 статьи II настоящаго узаконенія и въ статьяхъ 6 и 7 Высочайше утвержденныхъ 15 Июня 1882 года правилъ объ оценкѣ имущества, для взиманія пошлинъ съ безмезднаго перехода оныхъ, и б) самое взысканіе пошлинъ совершалось порядкомъ, опредѣленнымъ въ статьяхъ 49—60 устава о гербовомъ сборѣ 1863 года.

VII. При возмездномъ переходѣ права собственности на недвижимое имущество, отдельно или вмѣстѣ съ имуществомъ движимымъ, взимать въ губерніяхъ Царства Польскаго, въ государственный доходъ, крѣпостную пошлину въ размѣрѣ четырехъ процентовъ съ цѣни переходящаго имущества, опредѣляемой по правиламъ, постановленнымъ въ ст. 28 устава о гербовомъ сборѣ (уст. пошлин. ст. 2, прилож., по прод. 1876 г.) и въ пункте 3 статьи II настоящаго узаконенія. При этомъ: а) отъ сбора сего освободить акты о переходѣ права собственности на недвижимыя имущества, изъятныя отъ платежа крѣпостныхъ пошлинъ статьями 379, 380, 384 (съ дополн. 1, по прод. 1876 г.) и 387 (по прод. 1881 г.) устава о пошлинѣахъ, а также всѣ акты, по которымъ недвижимыя имущества приобрѣтаются въ собственность благотворительныхъ, ученыхъ и учебныхъ заведеній; взиманіе крѣпостныхъ пошлинъ производить по имуществамъ ипотекованнымъ предъ внесениемъ сущности правооснованія въ ипотечный указатель (ипотечн. уст. 1818 г. ст. 22), и в) по имуществамъ неипотекованнымъ крѣпостную пошлину взыскивать при самомъ совершении акта нотаріусомъ, если актъ не подлежитъ, для получения законной силы, утвержденію предѣдателя окружнаго суда или мироваго судьи, а въ противномъ случаѣ — при таковомъ утвержденіи (Выс. утв. 19 Февр. 1875 г. прав. о примѣн. нотар. полож. къ Варшав. судебн. окр., ст. 37).

dzie; przytém w tych razach, gdy wysokość rzeczonéj opłaty określa się podług sumy podatku stemplowego, pobieranego na rzecz Skarbu, ilość takowego obliczać podług ceny papieru stempłowego, który powinnyby złożyć osoby, zawierające akt lub zobowiązanie, na zasadzie ustawy stempłowej z roku 1863 i dołączonéj do niéj taryfy.

VI. Rozciagnąé na gubernie Królestwa Polskiego moc obowiązującą Najwyżej zatwierzonego d. 15 Czerwca 1882 roku postanowienia o podatku od majątków, przechodzących z rąk do rąk pod tytułem darmym, z tém zastrzeżeniem, ażeby: a) oszacowanie prawne tych majątków odbywało się na zasadach, wskazanych w ustępie 3-go artykułu II niniejszego prawa i w artykułach 6 i 7 Najwyżej zatwierdzonych d. 15 Czerwca 1882 roku, przepisów o oszacowaniu majątków w celu pobierania od nich podatku przy przejściu takowych z rąk do rąk pod tytułem darmym, i b) samo pobieranie podatku odbywało się w sposób, określony w artykułach 49—60 ustawy stempłowej z roku 1863.

VII. Przy przejściu prawa własności majątku nieruchomości pod tytułem obciążliwym, oddziennie albo razem z majątkiem ruchomym, pobierać w guberniach Królestwa Polskiego, na rzecz państwa, podatek od przelewu, w ilości czterech procent od ceny przechodzącego majątku, określonej podług przepisów postanowionych w art. 28 ustawy stempłowej (ust. podat. art. 2 dod. podług dal. ciąg. z roku 1876) i w ustępie 3 artykułu II niniejszego prawa. Przytém: a) od opłaty téj uwolnić akty dotyczące przejścia prawa własności takich majątków nieruchomości, które są uwolnione od opłaty podatku od przelewu na zasadzie art. 379, 380, 384 (z uzupełn. I podług dal. ciąg. z r. 1876) i 387 (podług dal. c. z r. 1881) ustawy podatkowej, oraz wszystkie akty, którymi majątki nieruchomości nabywają na własność zakłady dobroczynne i naukowe; podatek od przelewu pobierać od majątków hypothekowanych przed wniesieniem osnowy tytułu do wykazu hypothecznego (ust. hyp. z r. 1813, art. 22) i c) od majątków niehypotekowanych podatek od przelewu pobierać przy samém sporządzeniu aktu przez notaryusza, jeżeli akt, dla tego aby otrzymał moc obowiązującą, nie powinien być pierwóz zatwierdzony przez prezesa sądu okręgowego lub sędzięgo pokoju, w przeciwnym zaś razie—po uzyskaniu takiego zatwierdzenia (Najwyżej zatw. d. 9 Lutego 1875 r. przep. o zast. post. o notar. do okr. sąd. Warsz. art. 37).

VIII. Съ актотъ о переходѣ права собственности на недвижимое имущество, ограниченіи сего права, обремененіи онаго и освобожденіи отъ обремененія равно какъ о правахъ, обезпеченныхъ ипотекою, взимать въ губерніяхъ Царства Польскаго актовую пошлину въ размѣрѣ трехъ рублей съ каждого акта, обращая ее въ доходъ государственного казначейства. Сборъ этотъ взыскивать: по актамъ, относящимся до имуществъ ипотекованныхъ, — предъ внесенiemъ сущности правооснованія въ ипотечный указатель, а по актамъ, касающимся имуществъ неипотекованныхъ, — при самомъ совершенніи означенныхъ актовъ, если они, для получепія законной силы, не требуютъ утвержденія подлежащей власти, а въ противномъ случаѣ — при утвержденіи оныхъ. Отъ платежа означенной пошлины освободить: а) акты на недвижимыя имущества приобрѣтаемыя учебными заведеніями, и б) договоры о мѣбѣ недвижимости при полюбовномъ размежеваніи дачь.

IX. Съ совершаемыхъ въ губерніяхъ Царства Польскаго договоровъ о пожизненныхъ пенсіяхъ доходахъ и платежахъ, если по таковымъ договорамъ переходитъ право собственности на недвижимое имущество, отдельно или вмѣстѣ съ имуществомъ движимымъ, — сверхъ пропорціонального гербового сбора взимать: а) при возмездномъ переходѣ права — крѣпостную пошлину, а при безмездномъ переходѣ онаго — пошлину, установленную Высочайше утвержденіемъ 15 Июня 1882 года положеніемъ о пошлинахъ съ имуществъ, переходящихъ безмездными способами, и б) актовую трехрублевую пошлину въ обоихъ случаяхъ.

X. Съ учреждаемыхъ въ губерніяхъ Царства Польскаго частныхъ маіоратовъ взимать по тысячѣ пятьсотъ рублей съ каждого, производя взысканіе сего сбора при разрѣшеніи оныхъ. Съ маіоратовъ же, учреждаемыхъ въ означенныхъ губерніяхъ по Всемилостивѣшему пожалованію, равно какъ за переходъ какъ частныхъ, такъ и пожалованныхъ маіоратовъ отъ одного лица къ другому, взимать пошлину, установленную Высочайше утвержденіемъ 15 Июня 1882 года положеніемъ о пошлинахъ съ имуществъ, переходящихъ безмездными способами.

XI. Уплату всѣхъ пошлинъ, сборовъ (кромѣ гербового) и пепелей, которые вносятся шиль въ губерніяхъ Царства Польскаго гербовою бумагою, впредь производить въ спѣхъ губерніяхъ наличными деньгами.

VIII. Od aktów dotyczących przejścia własności majątku nieruchomości, ograniczenia tego prawa, obciążenia go i uwolnienia z podobciążenia, jak również praw zabezpieczonych hypoteką pobierać w guberniach Królestwa Polskiego podatek aktowy w wysokości trzech rubli od każdego aktu, zaliczając go do dochodów Skarbu Państwa. Opłatę powyższą pobierać: od aktów odnoszących się do majątków hypotekowanych—przed wniesieniem osnowy tytułu do wykazu hypotecznego, a od aktów dotyczących majątków niehypotekowanych—przy samém sporządzeniu pomienionych aktów, jeżeli takowe, dla tego aby otrzymały moc obowiązującą, nie potrzebują zatwierdzenia odnośnej władz, w przeciwnym zaś razie—przy ich zatwierdzeniu. Od opłacania tego podatku uwolnić: a) akty na majątki nieruchomości, nabywane przez zakłady naukowe; b) umowy dotyczące zamiany nieruchomości przy polubownym rozgraniczeniu posiadłości wiejskich.

IX. Od zawieranych w guberniach Królestwa Polskiego umów, dotyczących płac pozasłużbowych, dochodów i opłat dożywotnich, jeżeli na mocy takich umów przechodzi z rąk do rąk prawo własności majątku nieruchomości, oddziennie lub razem z majątkiem ruchomym, oprócz podatku stempelowego proporcjonalnego, pobierać: a) przy przejściu prawa pod tytułem obciążliwym—podatek od przelewu, a przy przejściu pod tytułem darmym—podatek, ustanowiony Najwyższą zatwierdzoną d. 15 Czerwca 1882 r. postanowieniem o podatku od majątków przechodzących z rąk do rąk pod tytułem darmym i b) podatek aktowy trzyrublowy w obudwu razach.

X. Od zatwierdzonych w guberniach Królestwa Polskiego majoratów prywatnych pobierać po tysiąc pięćset rubli od każdego, odbierając takowy przy wydaniu zezwolenia na utworzenie majoratu. Zaś od majoratów, ustanowionych w tych guberniach wskutek Najmiliościwszego nadania, jak również za przejście tak prywatnych jak i nadanych majoratów od jednej osoby do drugiej pobierać podatek, ustanowiony Najwyższą zatwierdzoną d. 15 Czerwca 1882 roku postanowieniem o podatkach od majątków przechodzących z rąk do rąk pod tytułem darmym.

XI. Wszystkie opłaty, podatki (oprócz stempelowego) i kary, które wnoszą się obecnie w guberniach Królestwa Polskiego w papiercie stempelowym, uiszczać odtąd w tych guberniach gotowizną.

ХII. Постановленија, содержащіяся въ статьяхъ I—XI настоящаго узаконенія, привести въ дѣйствіе съ 1 Июля 1884 года.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателями и Членами.

УСТАВЪ О ГЕРБОВОМЪ СБОРѦ.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

Общія положенія.

1. Гербовый сборъ устанавливается двоякаго рода: 1) простой и 2) по суммѣ акта (пропорциональный).

2. (по прод. 1879 г.). Простой гербовый сборъ устанавливается трехъ размѣровъ: въ шестьдесятъ копѣекъ, въ десять копѣекъ и въ пять копѣекъ.

3. (по прод. 1879 г.). Пропорциональный гербовый сборъ устанавливается двухъ видовъ: 1) для актовъ и документовъ по личнымъ долговымъ обязательствамъ и 2) для актовъ и документовъ по другимъ имущественнымъ сдѣлкамъ. Размеры, определенные для каждого изъ этихъ видовъ гербового сбора, показаны ниже въ приложении къ сей статьѣ расписаний.

4. Давность на взиманіе гербового сбора не распространяется.

5. Министръ Финансовъ, по соглашенію съ подлежащими Министрами и Главноуправляющими отдѣльными частями, составляетъ алфавитный перечень актовъ, документовъ и другихъ бумагъ, подлежащихъ гербовому сбору и отъ сего сбора изъятыхъ. Этотъ перечень обнародовывается во всеобщее свѣдѣніе, чрезъ Правительствующій Сенатъ.

XII. Postanowienia zawarte w artykułach I—XI niniejszego prawa wprowadzić w wykonanie od 1 Lipca 1884 r.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokole Prezesi i Członkowie.

USTAWA O PODATKU STEMPLOWYM.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

Postanowienia ogólne.

1. Podatek stempelowy ustanawia się dwojakiego rodzaju: 1) prosty i 2) od sumy aktu (proporcjonalny).

2. (podług dal. c. z r. 1879). Podatek stempelowy prosty ustanawia się trojakiej wysokości: po sześćdziesiąt kopiejek, po dziesięć kopiejek i po pięć kopiejek.

3. (podług dal. c. z r. 1879). Podatek stempelowy proporcjonalny ustanawia się dwojakiego gatunku: 1) dla aktów i dokumentów w przedmiocie osobistych zobowiązań dłużnika; 2) dla aktów i dokumentów w przedmiocie innych ugód majątkowych. Wysokość, określona dla każdego gatunku podatku stempelowego, wskazana jest niżej w dołączonym do niniejszego artykułu rozkładzie.

4. Przedawnienie do niepobranego podatku stempelowego nie tosuje się.

5. Minister Finansów, po porozumieniu się z właściwemi Ministrami i Główno-Zarządzającymi oddzielnymi wydziałami, sporządza spis alfabetyczny aktów, dokumentów i innych papierów, od których się płaci podatek stempelowy i tych, które są od niego uwolnione. Spis ten podaje się do powszechniej wiadomości zaposrednicztem Rządzącego Senatu.

ГЛАВА ВТОРАЯ.

О простомъ гербовомъ сборѣ.

6. (по прод. 1879 г.). Простому гербовому сбору въ шесть-десять копѣекъ за каждый листъ подлежать:

1) Подаваемыя должностными лицами и правительственными, какъ судебными, такъ и административными установлениями, частными лицами, равно обществами, товариществами и компаніями, по ихъ частнымъ дѣламъ, прошепнія, объявленія, жалобы, отвѣты, возраженія, опроверженія и отзывы, а также представляемыя при означенныхъ бумагахъ, по желанію просителей или по требованію закона, копіи: а) съ самыхъ этихъ бумагъ и б) съ прилагаемыхъ при нихъ документовъ и вообще съ приложенийій.

Примѣчаніе. Поданные документы и приложенія, при представлении ихъ въ присутствиѣ мѣста и къ должностнымъ лицамъ, гербовому сбору не подлежать.

2) Выдаваемыя означенными въ пунктахъ 1 установленими и должностными лицами: а) копіи съ разрѣшеній, опредѣленій и другихъ бумагъ; б) офиціальныя справки изъ всякаго рода дѣлъ, какъ производящихся, такъ и оконченныхъ, и в) свидѣтельства и удостовѣренія разнаго рода, какъ-то: акты, касающіеся гражданскаго состоянія и личности, свидѣтельства о принадлежности или состояніи имущества, свидѣтельства на право пользованія имуществомъ, свидѣтельства и документы таможенные, дозволительныя свидѣтельства на производство разнаго рода промысловъ и занятій.

3) Всякія удостовѣренія и свидѣтельства, выдаваемыя земскими, городскими и сословными учрежденіями, по просьбамъ частныхъ лицъ, для представлениія по ихъ частнымъ дѣламъ, въ правительственныя установлениія.

4) Акты о передачѣ выкупныхъ свидѣтельствъ и права на получение $5\frac{1}{2}$ процентного непрерывнаго дохода, а также о передачѣ непрерывно-доходныхъ билетовъ крестьянскаго поземельнаго банка Лифляндской губерніи.

5) Вѣрющи письма всякаго рода, не исключая и кредитныхъ довѣреностей.

ROZDZIAŁ DRUGI.

O podatku stempłowym prostym.

6. (podług dal. c. z r. 1879). Podatkowi stemplowemu prostemu po sześćdziesiąt kopiejek za każdy arkusz ulegają:

1) Podawane do urzędników i władz, tak rządowych, jak i administracyjnych, przez osoby prywatne, spółki i towarzystwa w ich interesach prywatnych, prośby, deklaracje, skargi, odpowiedzi repliki, dupliki, opozycye, oraz złożone przy tych podaniach, naskutek życzenia proszących albo z mocy samego prawa, kopie, a) samych tych podań; b) dołączonych do nich dokumentów i wogóle załączników.

Uwaga. Oryginalne dokumenty i załączniki, przy złożeniu ich władzom rządowym i urzędnikom, podatkowi stemplowemu nie ulegają.

2) Wydawane przez wzmiankowane w ustępie 1 władze i urzędników: a) kopie wyroków, decyzji i innych papierów; b) informacje urzędowe z wszelkiego rodzaju spraw, tak będących w biegu jak i ukończonych; i c) różnego rodzaju świadectwa i poświadczania, jątko: akty dotyczące stanu cywilnego, świadectwa przynależności i stanu majątkowego, świadectwa na prawo użytkowania z majątku, świadectwa i dokumenty celne, świadectwa o zezwoleniu na prowadzenie różnego rodzaju przemysłów i na różne zajęcia.

3) Wszelkie poświadczania i świadectwa, wydawane przez instytucje ziemskie, miejskie i stanowe, na żądanie osób prywatnych, w celu złożenia takowych w ich sprawach prywatnych władzom rządowym.

4) Akty, dotyczące odstąpienia świadectw wykupnych i prawa do otrzymywania $5\frac{1}{2}$ procentowego dochodu ciągłego, jak również odstąpienia biletów dochodowych ciągłych banku ziemskiego włościańskiego gubernii Lieliszkię.

5) Wszelkiego rodzaju upoważnienia piśmienne, nie wyłącza-jąc plenipotencyj kredytowych.

6) Духовныя завѣщанія, а въ Прибалтійскихъ губерніяхъ и другое соотвѣтствующе имъ акты (фіденкомуиссы и легаты).

7) Обратные счеты, которыми сопровождаются обратныя требованія съ векселедателя платежа по переводному векселю, неуплаченному въ срокъ.

8) Ассигновки на С.-Петербургскій Монетный Дворъ, выдаваемыя золотопромышленникамъ на причитающеся имъ золото (Уст. Горн., ст. 2412, примѣч., прил. I, ст. 135, по прод. 1876 г.).

9) Выдаваемыя частнымъ лицамъ межевые книги.

10) (*Не примѣненъ. См. выше стр. 212.*)

11) Акты судебно-медицинскіе и медико-полицейскіе, выдаваемые по требованію частныхъ лицъ;

п 12) Контракты, заключаемые съ артистами, поступающими на службу къ Императорскимъ Театрамъ.

Дополненіе. (по Высоч. утвержд. 25 Мая 1882 г. мн. Госуд. Сов.). Простому гербовому сбору въ 60 коп. за каждый листъ подлежать: выдаваемыя частными лицами или обществами частнымъ же лицамъ или обществамъ, по частнымъ ихъ дѣламъ, удостовѣренія и свидѣтельства, при ихъ засвидѣтельствованіи или представлении въ правительственный установлѣнія и должностнымъ лицамъ.

7. (по прод. 1879 г.). Простому гербовому сбору въ шестьдесятъ копѣекъ за каждый документъ, независимо отъ числа заключающихся въ немъ листовъ, подлежать извѣщенія и объявленія, выдаваемыя правительственными установлѣніями и должностными лицами просителямъ, въ отвѣтъ на ихъ просьбы.

8. (по прод. 1879 г.). Выписки, кроме тѣхъ, которыя, по существующимъ правиламъ, выдаются на простой бумагѣ (ст. 51, п. 2) или на актовой гербовой бумагѣ (Зак. Гражд. ст. 708, примѣч. 2, прил. ст. 195, 196, по прод. 1876 г.), а также копіи съ контрактовъ, договоровъ, условий или обязательствъ, какъ выдаваемыя договаривающимся лицамъ, такъ и предъявляемыя къ засвидѣтельствованію, подлежать простому гербовому сбору: въ шестьдесятъ копѣекъ за каждый листъ въ тѣхъ случаяхъ, когда подлинные акты или документы оплачены гербовою пошлиною не менѣе шестидесяти копѣекъ съ листа, и въ десять копѣекъ за листъ — когда самые акты оплачены пошлиною менѣе шестидесяти копѣекъ съ листа.

6) Testamenty a w guberniach Nadbałtyckich inne odpowiadające im akty (fideikomisy i legaty).

7) Rachunki wzajemne, które się przedstawiają przy żądaniach wzajemnych wypłaty od wystawcy wekslu za weksel ciągniony nie wypłacony w terminie.

8) Asygnacje na Mennicę St-Petersburską, wydawane przemysłowcom kopalni złota na przypadające im złoto. (Ust. Górn. art. 2412, uw. dod. I art. 135 podług d. c. z r. 1876).

9) Wydawane osobom prywatnym książki miernicze.

10) (Nie stosuje się. Patrz wyżej str. 213).

11) Akty sądowo-medyczne i medyczno-policyjne, wydawane na żądanie osób prywatnych.

12) Kontrakty zawierane z artystami wступującymi do służby w Teatrach Cesarskich.

Uzupełnienie (podług Najw. zatw. d. 15 Maja 1882 r. Zd. Rad. Pań.). Podatkowi stempelowemu prostemu po kop. 60 za każdy arkusz ulegają: wydawane przez osoby prywatne albo towarzystwa osobom prywatnym albo towarzystwom w sprawach prywatnych poświadczania i świadectwa przy samém ich poświadczaniu albo przy złożeniu takowych władzom rządowym lub urzędnikom.

7. (podług dal. c. z r. 1879). Podatkowi stempelowemu prostemu po kopiejkę 60 za każdy dokument, niezależnie od liezby zawartych w nim arkuszy, ulegają zawiadomienia i ogłoszenia, wydawane przez władze rządowe i przez urzędników prosiącym, w odpowiedzi na ich prośby.

8. (podług dal. c. z r. 1879). Wypisy, oprócz tych, które podług obowiązujących przepisów wydają się na papierze prostym (art. 51 ust. 2) albo na papierze stempelowym aktowym (Pr. Cyw. art. 708 uw. 2 dod. art. 195, 196 podług dal. c. z r. 1876), tudzież kopie kontraktów, umów, ugód i zobowiązań, tak wydawane osobom umowę zawierającym, jakotéż przedstawiane do poświadczania, ulegają podatkowi stempelowemu prostemu, po kopiejkę sześćdziesiąt za każdy arkusz w tych razach, gdy od aktów lub dokumentów oryginalnych opłacono podatek stempelowy, wynoszący przynajmniej sześćdziesiąt kopiejek za arkusz, a po dziesięć kopiejek za arkusz, gdy od samych aktów opłacono podatek wynoszący mniej jak sześćdziesiąt kopiejek od arkusza.

Примѣчаніе. (по прод. 1879 г.), Предъявляемымъ къ за-
свидѣтельствованію потаріусамъ и другимъ должностнымъ
лицамъ копіи со всякаго рода документовъ и бумагъ, за ис-
ключениемъ тѣхъ, подлинные экземпляры копій отъ сбора
изъяты, подлежатъ простому гербовому сбору въ шестьдесятъ
копѣекъ за каждый листъ въ тѣхъ случаяхъ, когда подлинные
документы и бумаги оплачены гербовымъ сборомъ не менѣе
шестидесяти копѣекъ за листъ, и въ десять копѣекъ за листъ,
когда самые бумаги и документы оплачены сборомъ менѣе
шестидесяти копѣекъ съ листа.

9. (по прод. 1879 г.). Слѣдующіе акты и документы подле-
жать простому гербовому сбору: 1) въ шестьдесятъ копѣекъ за
каждый листъ—когда выдаются на суммы не менѣе пятидесяти ру-
блей, и 2) въ десять копѣекъ за каждый листъ—когда выдаются
на суммы менѣе 50 рублей:

- а) Купчія крѣпости, данины, регуляціонныя акты или вла-
дѣнія записи на пріобрѣтаемыя крестьянами въ собственность
земли, состоящія въ ихъ пользованії.
- б) Акты на земли, обмѣниваемыя землевладѣльцами, вслѣд-
ствіе поземельного устройства водворенныхъ на ихъ земляхъ кре-
стьянъ.
- в) Купчія крѣпости и данины на имѣнія, обращаемыя изъ
частнаго владѣнія на государственную или общественную пользу.

г) Акты на пріобрѣтеніе необходимыхъ желѣзныхъ дорогамъ
земель и строеній, въ случаѣ пріобрѣтепія оныхъ тѣми желѣзными
дорогами, которая, по положеніямъ о нихъ или по уставамъ об-
ществъ, для ихъ устройства образованыя, должны, по истеченіи
определенного срока, безплатно перейти въ собственность казны.

д) Шорчительства, когда они совершаются въ формѣ от-
дельнаго акта.

е) Сохранныя и задаточныя росписки.

ж) Торговыя маклерскія записки.

з) Договоры о наймѣ кораблей подъ грузъ (цергепартії).

10. (по прод. 1879 г.). Простому гербовому сбору—въ шесть-
десятъ копѣекъ, когда выдаются на суммы не менѣе пятидесяти
рублей и въ десять копѣекъ, когда выдаются на суммы менѣе пя-
тидесяти рублей—подлежать:

Uwaga. (podług dal. c. z r. 1879). Produkowane do poświadczania notaryuszom i innym urzędnikom kopie wszelkiego rodzaju dokumentów i papierów, z wyjątkiem tych, których egzemplarze oryginalne zostały od podatku uwolnione, ulegają podatkowi stempłowemu prostemu po sześćdziesiąt kopiejek za każdy arkusz w tych razach, gdy od dokumentów i papierów oryginalnych opłacono podatek stempłowy, wynoszący przynajmniej sześćdziesiąt kopiejek za arkusz, a po dziesięć kopiejek, gdy od samych papierów i dokumentów opłacono podatek wynoszący mniej jak sześćdziesiąt kopiejek od arkusza.

9. (podług dal. c. z r. 1879). Następujące akty i dokumenty ulegają podatkowi stempłowemu prostemu: 1) po sześćdziesiąt kopiejek za każdy arkusz—gdy się wydają na sumy wynoszące przynajmniej pięćdziesiąt rubli, i 2) po dziesięć kopiejek za każdy arkusz—gdy się wydają na sumy mniejsze od 50 rubli.

a) Akty kupna i sprzedaży, akty nadawcze i regulacyjne albo wpisy posiadania, dotyczące nabytych na własność przez właścicieli gruntów, pozostających w ich użytkowaniu.

b) Akty na grunta, zamieniane przez właścicieli ziemskich wskutek urządzenia rolnego osiedlonych na ich gruntach właścicieli.

c) Akty kupna i sprzedaży i akty nadawcze, dotyczące majątków, które przechodzą z prywatnego p. siadania na własność państwową lub publiczną.

d) Akty nabycia niezbędnych dla dróg żelaznych gruntów i budowli, wrazie nabycia takowych przez te drogi żelazne, które podług postanowień o nich, lub podług ustaw towarzystw, utworzonych w celu ich zbudowania, powinny, po upływie określonego terminu przejść bezpłatnie na własność skarbu.

e) Poręczenia, wrazie sporządzenia ich w formie oddzielnego aktu.

f) Kwity depozytowe i zadatkowe.

g) Notatki handlowe meklerów.

h) Umowy o najem okrętów pod ładunki (certepartye).

10. (podług dal. c. z r. 1879). Podatkowi stempłowemu prostemu w wysokości—sześćdziesięciu kopiejek, gdy się wydają na sumę wynoszącą przynajmniej pięćdziesiąt rubli, zaś—dziesięciu kopiejek, gdy się wydają na sumę mniejszą od pięćdziesięciu rubli ulegają:

1) (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мп. Гос. Сов.). Акціи, паи, облигациі и закладные листы русскихъ всякаго рода торговыхъ, промышленныхъ и кредитныхъ обществъ и товариществъ; облигациі, выпускаемыя земствама, городскими обществами и другими общественными учреждениями, и выдаваемыя государственными и частными кредитными учреждениями, а равно производящими банкирскія операциі частными конторами и товариществами, свидѣтельства и билеты на срочные и безсрочные вклады, писанные на русскую, либо иностранную валюту,—за каждый номеръ таковыхъ бумагъ, какъ при первоначальномъ выпускѣ ихъ, такъ и при замѣнѣ впослѣдствіи бумагъ на предъявителя именными и обратно, а также бумагъ старыхъ новыми. Такому же сбору подлежать возобновляемые купонные листы къ акціямъ, облигациямъ и закладнымъ листамъ, при выдачѣ купонныхъ листовъ отдельно отъ самыхъ бумагъ.

Примѣчаніе. (по прод. 1879 г.). По тѣмъ предпріятіямъ, по которымъ выдаются временные свидѣтельства на получение акцій и облигаций при окончательной оплатѣ таковыхъ срочными взносами, гербовый сборъ взимается съ сихъ свидѣтельствъ по числу писанныхъ въ нихъ акцій или облигаций. За симъ, при обмѣнѣ уже оплаченныхъ гербовымъ сборомъ свидѣтельствъ на окончательные документы, послѣдніе не подлежать гербовому сбору; но акціи и облигациі, выдаваемыя взамѣнѣ временныхъ свидѣтельствъ, выпущенныхъ до 17 Апрѣля 1874 г., безъ оплаты сборомъ, подлежать ему на общемъ основаніи.

Примѣчаніе. (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мн. Госуд. Сов.). Свидѣтельства на паи ссудо-сберегательныхъ товариществъ освобождаются отъ гербового сбора.

2) (по прод. 1879 г.). Иностранные фонды, акціи, облигациі, временные свидѣтельства на таковыя бумаги, за каждый номеръ этихъ бумагъ, равно купонные къ нимъ листы, отдельные отъ самыхъ бумагъ, при поступлении ихъ въ обращеніе въ Имперію. Безъ оплаты гербовымъ сборомъ обращеніе таковыхъ бумагъ въ Имперію не допускается.

II. (по прод. 1879 г.). Страховые полисы, равно замѣняющіе ихъ счеты или росписки и всякаго рода сдѣлки по страхованию фондовъ, акцій и процентныхъ бумагъ подлежать простому гербовому сбору въ шестьдесятъ копѣекъ за каждый листъ—когда сумма

1) (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. Rady Pań.). Akeye, udziały, obligacye i listy zastawne wszelkiego rodzaju spółek i towarzystw handlowych, przemysłowych i kredytowych rosyjskich, obligacye wypuszczane przez ziemstwa, towarzystwa miejskie i inne instytucye publiczne i wydawane przez instytucye kredytowe państowej i prywatne, tudzież przez kantory i towarzystwa prywatne, prowadzące operacye bankierskie, świadectwa i bilety na wkłady terminowe i bezterminowe, pisane na walutę rosyjską albo zagraniczną—za każdy numer takich papierów, tak przy pierwotnej ich emisyi, jakotież przy zamianie następnie papierów na okaziciela na imienne i naodwrót, tudzież—papierów starych na nowe. Takiemu samemu podatkowi ulegają odnawiane arkusze kuponowe do akeyj, obligacyj i listów zastawnych, przy wydaniu arkuszy kuponowych oddziennie od samych papierów.

Uwaga. (podług dal. c. z r. 1879). Co się tyczy przedsiębiorstw, co do których wydają się świadectwa tymczasowe na otrzymanie akeyj i obligacyj przy ostatecznej spłacie takowych wkładami terminowemi, podatek stempelowy pobiera się od tych świadectw podług liczby napisauych w nich akeyj lub obligacyj. Następnie, przy wymianie świadectw, od których podatek został już opłacony, na dokumenty ostateczne, te ostatnie podatkowi stempelowemu nie ulegają; jednakże akcye i obligacye, wydawane zamiast świadectw tymczasowych, wypuszczonych przed 17 Kwietnia 1874 roku bez opłacenia od nich podatku, ulegają podatkowi stempelowemu na ogólnej zasadzie.

Uwaga. (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. Rad. Pań.). Świadectwa na udziały towarzystw wkładowo-zaliczkowych uwalniają się od podatku stempelowego.

2) (podług dal. c. z r. 1879). Fundusze zagraniczne, akcye, obligacye, świadectwa tymczasowe na takie papiery, za każdy numer tych papierów, jak również arkusze kuponowe do nich oddzielne od samych papierów—przy puszczeniu ich w obieg w Cesarstwie. Bez opłaty podatku stempelowego obieg tych papierów w Cesarstwie nie jest dozwolony.

II. (podług dal. c. z r. 1879). Polisy ubezpieczeń, jak również zastępujące je rachunki lub kwity i wszelkiego rodzaju ugody, dotyczące ubezpieczeń funduszów akeyj i papierów procentowych, ulegają podatkowi stempelowemu prostemu — po sześćdziesiąt kopiejek

страховыхъ премій не менѣе пятнадцати рублей и въ десять копѣекъ за листъ—когда сумма сихъ премій менѣе пятнадцати рублей.

12. (по прод. 1879 г.). Счеты, составляемые маклерами (Уст. Торг. ст. 2475) и браковщиками, подлежать простому гербовому сбору: въ шестьдесятъ коп. за каждый листъ—когда сумма куртажныхъ депегъ не менѣе пятнадцати рублей и въ десять коп. за листъ—когда сумма сихъ депегъ менѣе пятнадцати рублей.

13. (по прод. 1879 г.). Простому гербовому сбору въ десять копѣекъ за каждый листъ подлежать:

1) Росписки или квитанціи, выдаваемыя по желанию просителей присутственными мѣстами и отъ должностныхъ лицъ въ приемліи прошеній, денегъ, документовъ и другихъ предметовъ

2) Краткія маклерскія записки по тратамъ и ремесламъ, составляемыя на основаніи статей 2469 и 2505 Устава Торгового, и краткія записки по фрахтамъ.

3) Манифесты, коносаменты и накладныя, подаваемыя въ таможни при деклараций отъ шкиперовъ и фурмановъ, а равно коносаменты при морскихъ отправлениихъ за границу и въ другіе русскіе порты и накладныя при внутреннихъ рѣчныхъ и сухопутныхъ перевозкахъ.

4) Свидѣтельства всякаго рода на провозъ вина и табаку.

Дополненіе (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.)
Простому гербовому сбору въ 10 коп. подлежать росписки, государственныхъ и частныхъ кредитныхъ учрежденій, а также производящихъ банкирскія операции частныхъ конторъ и товариществъ —въ приемѣ на текущій счетъ денегъ на суммы болѣе 50 р., равно каждое занесеніе, на сумму болѣе 50 р., въ выдаваемыя уполномочтыми учрежденіями, конторами и товариществами разсчетныя книжки на безсрочные вклады и въ книжки текущихъ счетовъ, специальныхъ и простыхъ.

Примѣчаніе. Занесенія въ книжки сберегательныхъ кассъ и ссудо-сберегательныхъ товариществъ не подлежать оплатѣ гербовымъ сборомъ.

14. (по прод. 1879 г.). Простому гербовому сбору въ пять коп. за каждый листъ подлежать акты и документы:

1) по всѣмъ вообще имущественнымъ сдѣлкамъ, какъ между

za każdy arkusz—gdy suma premiów od ubezpieczeń wynosi przynajmniej piętnaście rubli, a po dziesięć kopiejek za arkusz—gdy suma tych premiów jest mniejsza od piętnastu rubli.

12. (podług dal. c. z r. 1879). Rachunki, sporządzane przez meklerów (Ustawa handl. art. 2475) i brakarzy ulegają podatkowi stempłowemu prostemu: po sześćdziesiąt kopiejek za arkusz — gdy suma kurtażu wynosi przynajmniej piętnaście rubli, a po dziesięć kopiejek za arkusz—gdy suma kurtażu jest mniejsza od piętnastu rubli.

13. (podług dal. c. z r. 1879). Podatkowi stempłowemu prostemu po dziesięć kopiejek od arkusza ulegają:

1) Poświadczenie albo kwity, wydawane na żądanie proszących przez władze rządowe i urzędników, z odbioru prośb, pieniędzy, dokumentów i innych przedmiotów.

2) Krótkie notatki meklerskie z trasowań i remes, sporządzane na zasadzie artykułów 2469 i 2505 Ustawy Handlowej i krótkie notatki frachtowe.

3) Manifesty, konosementy i ceduły, podawane komorze przy deklaracyach przez szyprów i furmanów, jak również konosementy przy wysyłkach morzem za granicę i do innych portów rosyjskich i ceduły przy wewnętrznych przewozach rzecznych i lądowych.

4) Świadectwa wszelkiego rodzaju na przewóz okowity i spirytusu.

Uzupełnienie (podług Najw. zatw. Zd. Rad. Pań. z d. 28 Maja 1882 r.) Podatkowi stempłowemu prostemu po 10 kop. ulegają kwity instytucji kredytowych państwowych i prywatnych oraz kantorów i towarzystw prywatnych, prowadzących operacje bankierskie, z przyjęcia na rachunek bieżący pieniędzy na sumę większą od 50 rubli, jak również każdy wpis sumy większej od 50 rubli do wydawanych przez powomione instytucje, kantory i towarzystwa księczek obrachunkowych na wkłady bezterminowe oraz do księczek rachunków bieżących specjalnych i prostych.

Uwaga. Wpisy do księczek kas oszczędności i towarzystw wkładowo-zaliczkowych nie ulegają opłacie podatku stemplowego.

14. (podług dal. c. z r. 1879). Podatkowi stempłowemu prostemu po kopiejkę pięć od arkusza ulegają akty i dokumenty:

1) W przedmiocie wszystkich wogół majątko-

частными лицами, такъ и съ казною, если такие акты и документы совершаются на суммы менѣе пятидесяти рублей;

2) по условіямъ о неустойкѣ на суммы менѣе пятидесяти рублей (ст. 26);

3) (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мв. Гос. Сов.). По договорамъ о передачѣ заключенныхъ частными лицами, какъ между собою, такъ и съ казною, контрактныхъ обязанностей, въ тѣхъ случаихъ: а) когда передача контракта, въ полномъ его объемѣ, совершается особымъ актомъ, а не передаточной надписью на самомъ контрактѣ, и б) когда передается только часть обязанностей, составляющихъ предметъ контракта,—если сумма передаваемыхъ въ исполненію обязательствъ по контракту, въ томъ и другомъ случаѣ составляетъ менѣе 50 р.;

4) по сдѣлкамъ о личномъ паймѣ, если они совершаются на суммы менѣе пятидесяти рублей;

5) акты и документы, освобождающіе отъ выполненія обязательства, или удостовѣряющіе исполненіе обязательства въ полномъ его составѣ или въ части (какъ-то: платежныя расписки, счеты, удостовѣряющіе получение денегъ, товаровъ или иного имущества и т. п.), когда суммы сихъ актовъ и документовъ составляютъ болѣе пяти рублей и когда при томъ эти бумаги выдаются, или по обязательствамъ словеснымъ, или по обязательствамъ письменнымъ, но на отдѣльномъ отъ самого обязательства листѣ;

6) квитанціи, выдаваемыя обществами для транспортированія кладей, желѣзными дорогами и пароходчиками отправителямъ грузовъ, и дорожные свидѣтельства, выдаваемыя транспортными обществами извозчикамъ, когда сумма вознагражденія за перевозку грузовъ составляетъ болѣе пяти рублей.

Примѣчаніе (по прод. 1881 г.). Всѣ означеніе въ и.п. 1—4 сей (14) статьи акты и документы на суммы не менѣе пятидесяти рублей подлежать, по статьѣ 20 сего Устава, пропорциональному гербовому сбору.

wych, zawieranych tak pomiędzy osobami prywatnemi, jak i ze Skarbem, jeżeli takie akty i dokumenty sporządzają się na sumy mniejsze od pięćdziesięciu rubli.

2) W przedmiocie ugód o kary wadyalne na sumę mniejszą od pięćdziesięciu rubli (art. 26).

3) (podług Najwyżej zatw. d. 25 Maja 1882 roku Zd. Rad. Pań.). W przedmiocie umów o przelew, zawartych przez osoby prywatne, tak pomiędzy sobą jak i ze skarbem, zobowiązania kontraktowych w tych razach: a) gdy kontrakt odstępuje się w całości zapomocą oddzielnego aktu, a nie przez napis przedawczy na samym kontrakte i b) gdy odstępuje się tylko część zobowiązań stanowiących przedmiot kontraktu—jeżeli suma przekazywanych do wykonania zobowiązań z kontraktu wypływających wynosi mniej od rubli pięćdziesięciu.

4) W przedmiocie ugód o najem usług, jeżeli te ugody zawierają się na sumę mniejszą od pięćdziesięciu rubli.

5) Akty i dokumenty uwalniające od wykonania zobowiązania lub poświadczające, iż takowe zostało wykonane w całości lub w części (jakoto: kwity z odbioru akt, rachunki poświadczające otrzymanie pieniędzy, towarów lub innego majątku i t. p.), gdy sumy tych aktów i dokumentów stanowią więcej od pięciu rubli i gdy przytém papiery te wydają się albo wskutek zobowiązań ustnych, albo wskutek zobowiązań piśmennych, ale na arkuszu oddzielnym od samego zobowiązania.

6) Kwity, wydawane przez towarzystwa transportu ładunków drogami żelaznymi i przez właścicieli statków parowych wysyłającym towary, i świadectwa drogowe, wydawane przez towarzystwa przewozowe woźnicom, gdy suma wynagrodzenia za przewóz ładunków stanowi więcej jak pięć rubli.

Uwaga. (podług dal. c. z r. 1881). Wszystkie wzmiankowane w ust. 1—4 niniejszego artykułu akty i dokumenty na sumy wynoszące przynajmniej pięćdziesiąt rubli podług artykułu 20 niniejszej Ustawy ulegają podatkowi stemplowemu proporcjonalnemu.

ГЛАВА ТРЕТЬЯ.

О гербовомъ сборѣ по суммѣ акта (пропорциональномъ).

ОТДѢЛЕНИЕ I.

О пропорциональномъ гербовомъ сборѣ съ актовъ и документовъ по личнымъ долговымъ обязательствамъ.

15. Пропорциональному гербовому сбору подлежать: векселя, заемные письма, безъ заклада движимаго имущества, подписанныя должниками счеты и всѣ вообще акты и документы по личнымъ долговымъ обязательствамъ (не обеспеченными залогомъ имуществъ).

Дополненіе (по Высоч. утвержд. 25 Мая 1882 г. мн. Госуд. Сов.):

1) Пропорциональному гербовому сбору, установленному, по ст. 15 и 16, для актовъ и документовъ по личнымъ долговымъ обязательствамъ, подлежать: заемные письма съ закладомъ движимаго имущества и всѣ вообще акты и документы по долговымъ обязательствамъ, обеспеченными залогомъ процентныхъ бумагъ и другихъ движимыхъ имуществъ, за исключениемъ обеспеченныхъ закладомъ обязательствъ на суммы менѣе 5 р., вовсе отъ гербового сбора изъятыхъ.

2) Если возобновленіе или отсрочка долгового обязательства, на сумму болѣе 50 руб., по выданнымъ изъ государственныхъ или частныхъ кредитныхъ учрежденійссудамъ, обеспеченнымъ залогомъ процентныхъ бумагъ или товаровъ, допускаются кредитнымъ учрежденіемъ на время сверхъ 9-ти мѣсячнаго срока пользованія ссудою, и если при томъ возобновленіе или отсрочка дѣлаются посредствомъ надписи о томъ на первоначальному актѣ или документѣ о таковомъ обязательствѣ, то при самомъ совершенніи упомянутой надписи долженъ быть представляемъ листъ вексельной гербовой бумаги той цѣны, которая соответствуетъ суммѣ неисполненнаго еще обязательства, съ тѣмъ, чтобы на листѣ этомъ въ то же время была дѣлана надпись о томъ, по какому случаю онъ представленъ, и чтобы затѣмъ листъ сей былъ пріобщаемъ къ первоначальному акту или документу по тому же обязательству;

ROZDZIAŁ TRZECI.

O podatku stempłowym podług sumy aktu (proporcjonalnym).

ODDZIAŁ I.

O podatku stempłowym proporcjonalnym od aktów i dokumentów w przedmiocie osobistych zobowiązań dłużnika.

15. Podatkowi stempłowemu proporcjonalnemu ulegają: weksle, obligi, wydane bez zastawu ruchomości, podpisane przez dłużników rachunki i wogóle akty i dokumenty w przedmiocie osobistych zobowiązań dłużnika (niezabezpieczonych zastawem majątków).

Uzupełnienie (podług Najwyższej zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. Rad. Państwa).

1) Podatkowi stempłowemu proporcjonalnemu ustanowionemu w artykułach 15 i 16 dla aktów i dokumentów w przedmiocie osobistych zobowiązań dłużnika, ulegają: obligi z zastawem majątku ruchomego i wszelkie wogóle akty i dokumenty w przedmiocie zobowiązań dłużnika, które są zabezpieczone zastawem papierów procentowych i innego ruchomego majątku, z wyjątkiem zabezpieczonych zastawem zobowiązań na sumy mniejsze od rs. 5, które od podatku stemplowego zupełnie są uwolnione.

2) Jeżeli odnowienie lub odroczenie zobowiązania dłużnika na sumę większą od 50 rs. w przedmiocie, wydanych z instytucyj kredytowych państwowych lub prywatnych, pożyczek, zabezpieczonych zastawem papierów procentowych lub towarów, instytucja kredytowa udziela na czas dłuższy od 9-cio-miesięcznego terminu korzystania z pożyczki i jeżeli przytym odnowienia lub odroczenia dopełnia się zapomocą napisu o tem na akcie lub dokumencie pierwiastkowym w przedmiocie takiego zobowiązania, w takim razie przy samém zamieszczeniu takiego napisu, powinien być złożony arkusz papieru wekslowego takiż ceny, jaka odpowiada sumie niewypełnionego jeszcze zobowiązania, z tem zastrzeżeniem, ażeby na tym arkuszu równocześnie zamieszczoną była wzmianka co do tego, przy jakiej okazji został złożony, i aby następnie arkusz ten był dołączony do aktu lub dokumentu pierwiastkowego w przedmiocie tego samego zobowiązania.

и 3) Не подлежать гербовому сбору росписки по ссудамъ, выдаваемымъ ссудо-сберегательными товариществами.

16. (по Высоч. утвержд. 19 Января 1882 г. ми. Госуд. Сов.). Для актовъ и документовъ, по личнымъ долговымъ обязательствамъ (ст. 15), устанавливаются 25 разборовъ вексельной гербовой бумаги, цѣною отъ десяти копѣекъ до пятидесяти четырехъ рублей за листъ, соразмѣрно написаннымъ въ такихъ актахъ и документахъ суммамъ, по приложенному къ ст. 3 росписанию.

17. Когда акты и документы, исчисленные выше въ статьѣ 15, выдаются на суммы, превышающія тѣ, которые назначены по росписанию для высшаго разбора бумаги, то акты и документы сіи должны быть писаны отдельно на нѣсколькихъ листахъ, соразмѣрно количеству всей вообще суммы.

18. (по прод. 1879 г.). При выдачѣ, въ предѣлахъ Имперіи или присылкѣ изъ заграницы, векселя въ нѣсколькихъ образцахъ, каждый изъ нихъ подлежитъ оплатѣ гербовыми сборомъ, соотвѣтственно суммѣ векселя; но образецъ векселя, отправляемый единственno для акцептациіи, можетъ быть писанъ безъ оплаты гербовыми сборомъ, съ тѣмъ, однако, чтобы оборотная сторона его была перечеркнута такъ, чтобы на пей не оставалось места для надписей, и чтобы вверху, на лицевой сторонѣ векселя, сдѣлана была надпись о томъ, что онъ выданъ единственно для акцептациіи.

19. При обозначеніи суммы векселя на финляндскую или на иностранную монету, размѣръ гербового сбора разсчитывается по суммѣ векселя, на основаніи цѣнности сей монеты, опредѣленной въ приложенной при семъ табели.

ОТДЕЛЕНИЕ II.

О пропорциональному гербовому сбору съ актовъ и документовъ по имущественнымъ и другимъ сдѣлкамъ, кроме личныхъ долговыхъ обязательствъ.

20. Пропорциональному гербовому сбору подлежать акты и документы:

1) по всѣмъ вообще имущественнымъ сдѣлкамъ, какъ между частными лицами, такъ и съ казною, кроме исчисленныхъ въ предыдущихъ статьяхъ сего Устава, когда такие акты и документы совершаются на суммы не менѣе пятидесяти рублей;

3) Nie ulegają podatkowi stempłowemu kwity z pożyczek, wydawanych przez towarzystwa wkładowo-zaliczkowe.

16. (podług N a j w y ż e j zatw. d. 19 Stycznia 1882 r. Zdanie Rady Państwa). Dla aktów i dokumentów w przedmiocie osobistych zobowiązań dłużnika (art. 15), ustanawia się 25 kategorii papieru stemplowego, w cenie od dziesięciu kopiejek do pięćdziesięciu czterech rubli za arkusz, odpowiednio do napisanych na takich aktach i dokumentach sum podług dołączonego do art. 3 rozkładu.

17. Jeżeli akty i dokumenty, wyszczególnione wyżej w artykule 15, wydają się na sumy przenoszące te, które są wyznaczone w rozkładzie dla wyższej kategorii papieru, w takim razie pomienione akty i dokumenty powinny być pisane oddzielnie na kilku arkuszach, odpowiednio do ilości całej w ogóle sumy.

18. (podług d a l. e. z r. 1879). Przy wydaniu w obrębie Cesarstwa albo przysłaniu z zagranicy wekslu w kilku wzorach, każdy z nich ulega opłacie podatku stemplowego, odpowiednio do sumy wekslu; jednakże wzór wekslu, wysłany jedynie do akceptacji, może być pisany bez opłaty podatku stemplowego, z tem jednakże zastrzeżeniem, ażeby odwrotna strona tego wekslu była przekreślona w taki sposób, aby na niej nie pozostało miejsca na robienie indosów, oraz ażeby u wierzchu na prawej stronie wekslu zamieszczoną była wzmianka o tem, że wydany został jedynie do akceptacji.

19. Przy oznaczeniu sumy wekslu na monetę fińską lub na zagraniczną, wysokość podatku stemplowego oblicza się podług sumy wekslu, na zasadzie wartości téj monety, określonej w dołączonej przy niniejszym taryfie.

ODDZIAŁ II.

O podatku stempłowym proporcjonalnym od aktów i dokumentów w przedmiocie ugód majątkowych i innych, oprócz osobistych zobowiązań dłużnika.

20. Podatkowi stempłowemu proporcjonalnemu ulegają akty i dokumenty:

1) w przedmiocie wszystkich wogół ugód majątkowych, tak pomiędzy osobami prywatnymi, jakotéż ze Skarbem, oprócz wyszczególnionych w poprzedzających artykułach niniejszej Ustawy, gdy takie akty i dokumenty sporządzają się na sumę wynoszącą przynajmniej pięćdziesiąt rubli.

2) по условіямъ о неустойкѣ на суммы не менѣе пятидесяти р. (ст. 26);

3) (по Высоч. утвѣржд. 25 Мая 1882 г. мн. Госуд. Сов.). По договорамъ о передачѣ заключенныхъ частными лицами, какъ между собою, такъ и съ казною, контрактныхъ обязанностей въ тѣхъ случаяхъ: а) когда передача контракта, въ полномъ его объемѣ, совершаются особымъ актомъ, а не передаточною надписью на самомъ контрактѣ, и б) когда передается только часть обязанностей, составляющихъ предметъ контракта, — если сумма передаваемыхъ къ исполненію обязательствъ по контракту, въ томъ и другомъ случаѣ, составляетъ не менѣе 50 рублей,

и 4) по сдѣлкамъ о личномъ наймѣ, если опѣ совершаются на суммы не менѣе 50 рублей.

Примѣчаніе. (по прод. 1879 г.). Въ 1875 и 1878 годахъ повелѣно: обложить временно договоры о ссудѣ подъ залогъ процентныхъ бумагъ и другихъ движимыхъ имуществъ — вселеннымъ сборомъ (ст. 15 и 16 сего Устава), за исключеніемъ обязательствъ подъ залогъ движимыхъ имуществъ на суммы менѣе 5 рублей, вовсе изъятыхъ отъ гербового сбора.

21. (по прод. 1879 г.). Для актовъ и документовъ по имущественнымъ и другимъ сдѣлкамъ, кроме личныхъ долговыхъ обязательствъ, на суммы не менѣе 50 рублей (ст. 20) устанавливается 23 разбора актовой гербовой бумаги, цѣпою отъ 1 рубля до 825 рублей за листъ, соразмѣрно написаннымъ въ такихъ актахъ и документахъ суммамъ, по приложенному къ ст. 3 расписанію.

22. Когда акты и документы, исчисленные въ статьѣ 20 сего Устава выдаются на суммы свыше трехъ сотъ тысячъ рублей, то они должны быть писаны на двухъ или болѣе листахъ, вкладываемыхъ одинъ въ другой; цѣна сплошныхъ листовъ въ совокупности должна соответствовать всей суммѣ акта или документа

2) w przedmiocie ugód o kary wadyalne na sumę wynoszącą przynajmniej pięćdziesiąt rubli (art. 26);

3) (podług N a j w. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. Rad. Pań.). W przedmiocie umów o odstąpienie zawartych przez osoby prywatne tak pomiędzy sobą jako też ze Skarbem zobowiązań kontraktowych w tych razach: a) gdy odstąpienia kontraktu w całości dopełnia się zapomocą oddzielnego aktu a nie zapomocą napisu przedstawczego na samym kontrakcie, i b) gdy odstępuje się tylko część obowiązków, stanowiących przedmiot kontraktu,— jeżeli suma odstępowanych do wykonania zobowiązań, wypływających z kontraktu, wynosi przynajmniej 50 rubli;

i 4) w przedmiocie ugód o najem usług, jeżeli ugody te zawierają się na sumę wynoszącą przynajmniej 50 rubli.

Uwaga. (podług dal. c. z r. 1879). W latach 1875 i 1878 rozkazano: obłożyć tymczasowo umowy o pożyczkach na zastaw papierów procentowych i innych ruchomości—podatkiem wekslowym (art. 15 i 16 niniejszej Ustawy), z wyjątkiem zobowiązań na zastaw ruchomości na sumy mniejsze od 5 rubli, które są zupełnie od podatku stemplowego uwolnione.

21. (podług dal. c. z r. 1879). Dla aktów i dokumentów w przedmiocie ugód majątkowych i innych, oprócz osobistych zobowiązań dłużnika, na sumy wynoszące przynajmniej 50 rubli (art. 20) ustanawia się 23 kategorie papieru stemplowego aktowego w cenie od rubla 1 do 825 rubli za arkusz, odpowiednio do objętych aktami lub dokumentami sum, podług dołączonego do art. 3 rozkładu.

22. Jeżeli akty i dokumenty, wyszczególnione w artykule 20 niniejszej Ustawy, wydają się na sumy wyższe od trzystu tysięcy rubli, to takie akty i dokumenty powinny być pisane na dwóch lub więcej arkuszach, wkładanych jeden w drugi; cena tych arkuszy razem powinna odpowiadać całej sumie aktu lub dokumentu.

ОТДѢЛЕНИЕ III.

Объ определеніи цѣны гербовой бумаги для актовъ и документовъ по личнымъ долговымъ обязательствамъ, имущественнымъ и другимъ сдѣлкамъ.

23. Цѣна гербовой бумаги для актовъ и документовъ по личнымъ долговымъ обязательствамъ, равно имущественнымъ и другимъ сдѣлкамъ, подлежащимъ пропорциональному гербовому сбору (ст. 15 и 20), опредѣляется по суммѣ, на какую актъ или документъ сего рода заключается, за все время, въ которое должно продолжаться его дѣйствіе.

24. (по Высоч. утвѣржд. 25 Мая 1882 г. мн. Госуд. Сов.). Когда по какому либо акту или документу платежъ извѣстной суммы долженъ производиться периодически (ежегодно, ежемѣсячно и т. п.), въ продолженіи определенного времени, то цѣна гербовой бумаги для такого акта или документа опредѣляется по сложности суммъ, въ ономъ выговоренныхъ, за все время срока контракта.

Примѣчаніе. Цѣна гербовой бумаги для контрактовъ, заключаемыхъ, безъ обозначенія срока, на счетъ суммъ государственного земского сбора, — опредѣляется по трехлѣтней сложности выговоренныхъ въ нихъ платежей.

25. (по прод. 1879 г.). Если при заключеніи договора нельзя опредѣлить впередъ слѣдующей по ономъ суммы (напримѣръ, если въ немъ предположено только ставить материалы по договорной цѣнѣ въ такомъ количествѣ, какое впослѣдствіи потребуется, или производить работы по назначению мѣста или лица, оными распоряжающагося), то взыскивается лишь простой гербовый сборъ въ 60 копѣекъ съ тѣмъ, чтобы при производствѣ окончательного разсчета по договору былъ уплаченъ пропорциональный гербовый сборъ, за вычетомъ изъ него суммы уплаченного простаго сбора. Въ тѣхъ случаяхъ, когда по договору можетъ быть определена впередъ какая либо часть договорной суммы, или сумма задаточныхъ денегъ, выдаваемыхъ въ счетъ договорной суммы, гербовый сборъ, при самомъ заключеніи такого договора, взимается пропорционально большей изъ двухъ выше означенныхъ суммъ; при про-

ODDZIAŁ III.

O określeniu ceny papieru stempłowego na akty i dokumenty w przedmiocie osobistych zobowiązań dłużnika, oraz w przedmiocie ugód majątkowych i innych.

23. Cena papieru stempłowego na akty i dokumenty w przedmiocie osobistych zobowiązań dłużnika oraz ugód majątkowych i innych, ulegających podatkowi stemplowemu proporcjonalnemu (art. 15 i 20), określa się podług sumy, na jaką tego rodzaju akt lub dokument się zawiera, za cały czas, przez który ma zachować moc obowiązującą.

24. (podług Najw. zatw. z d. 25 Maja 1882 r. i 1 Maja 1884 r. Zd. Rad. Pań.). — Jeżeli na mocy jakiegokolwiek bądź aktu lub dokumentu wypłata pewnej sumy powinna się odbywać peryodycznie (rocznie, miesięcznie i t. p.), — w ciągu określonego czasu, to cena papieru stempłowego na taki akt lub dokument określa się podług ogólnej sumy wszystkich rat w akcie wyrażonych za cały czas trwania kontraktu.

Uwaga. Cena papieru stempłowego na kontrakty, zawierane bez oznaczenia terminu na rachunek funduszów podatku ziemskiego państwowego, określa się podług sum, wyrażonych w nich rat trzechletnich.

25. (podług dalsz. c. z r. 1879). Jeżeli przy zawarciu umowy nie można określić naprzód przypadającej podług tej umowy sumy (np. przykład, jeżeli w niej postanowiono tylko dostarczać materiały po cenie umówionej w takiej ilości, jaka później okaże się potrzebną, albo dokonywać roboty wyznaczone przez władze, lub osobę rozporządzającą się niemi), to pobiera się tylko podatek stempłowy prosty po kop. 60; z tem zastrzeżeniem, ażeby przy sporządzaniu ostatecznego obliczenia podług umowy był zapłacony podatek stempłowy proporcjonalny, z potrąceniem z niego sumy zapłaconego podatku prostego. W tych razach, gdy podług umowy może być naprzód określona jakaś część sumy umówionej, albo suma pieniędzy, wydawanych na rachunek umówionej sumy jako zadatek, podatek stempłowy przy samém zawarciu takiej umowy pobiera się proporcjonalnie do większej z dwóch sum wyżej wzmiankowanych; zaś przy dokonaniu ostatecznego ob-

изводствѣ же окончательного разсчета по договору взыскивается, сверхъ того, разница между уплаченнымъ сборомъ и тѣмъ, который причитается съ окончательно опредѣлившейся суммы договора.

26. (по прод. 1879 г.). Относительно оплаты гербовыми сборомъ условій о неустойкахъ соблюдаются слѣдующія правила: 1) при самомъ написаніи условія о неустойкѣ, если только условіе это не включено въ другой актъ, уплачивается лишь простой гербовый сборъ: въ 60 к.—когда сумма опредѣляемой неустойки составляетъ не менѣе 50 р. и въ 5 к.—когда сумма эта менѣе 50 р., и 2) при исполненіи условія о неустойкѣ, составленаго въ какой бы то ни было формѣ, вносится пропорциональный актовый или простой 5-тикопѣчный сборъ (ст. 14 п. 2; 20 п. 2 сего Устава) сообразно суммѣ дѣйствительно уплачиваемой неустойки, за вычетомъ изъ сей пошлины той суммы гербового сбора, которая уплачена при написаніи условія.

27. (по прод. 1879 г.). Если предметъ договора, по своему свойству, не подлежитъ денежной оцѣнкѣ и, вообще, если въ актѣ или документѣ не можетъ быть вовсе опредѣлена сумма его, то такой актъ или документъ пишется на гербовой бумагѣ въ 60 копѣекъ.

28. Суммою акта или документа, имѣющаго предметомъ переходъ права собственности на имущество недвижимыя или движимыя, признается цѣна переходящаго имущества, объявляемая лицами, участвующими въ сдѣлкѣ, за исключеніемъ тѣхъ случаевъ, когда цѣна эта ниже законной оцѣнки, установленной въ статьѣ 38; въ этихъ случаяхъ цѣна гербовой бумаги опредѣляется по суммѣ законной оцѣнки имущества. Въ частности, суммою акта, при соблюденіи изложенного выше правила, признаются: 1) по актамъ о продажѣ имущества—цѣпа, за которую приобрѣтается имущество; 2) по актамъ о мѣнѣ—показанная въ актѣ стоимость того изъ обмѣниваемыхъ имуществъ, которое имѣеть большую цѣнность; 3) по актамъ о раздѣлѣ, дареніи, выдѣлѣ или отдачѣ имущества въ приданое—показанная въ актѣ цѣна имущества, подвергаемаго раздѣлу, даримаго, отдѣляемаго или отдаваемаго въ приданое; 4) по актамъ о продажѣ имущества съ публичнаго торга—цѣпа, въ которой имущество укрѣплено за приобрѣтателемъ, и 5) по актамъ о переходѣ капиталовъ—одна капитальная сумма.

liczenia podług umowy pobiera się, oprócz tego, różnica pomiędzy podatkiem zapłaconym, a tym, który się należy od sumy, jaka ostatecznie podług umowy wypadła.

26. (podług dalsz. c. z r. 1879). Co do opłaty podatku stempłowego od ugód o kary wadyalne, zachowują się następujące przepisy: 1) przy samém spisaniu ugody o karę wadyalną, jeżeli tylko taka ugoda nie jest włączona do innego aktu, płaci się tylko podatek stempłowy prosty po 60 kop., — gdy suma ustanawiającej się kary wadyalnej wynosi przynajmniej 50 rs. i — po 5 kop. gdy summa ta jest mniejsza od 50 rs. i 2) przy wykonaniu ugody o karę wadyalną, zarówno w jakiejkolwiek bądź formie, wnosi się podatek aktowy proporcjonalny albo prosty 5-cio-kopiejkowy (art. 14 ust. 2. art. 20 ust. 2 niniejszej Ustawy), odpowiednio do sumy kary wadyalnej, jaka się rzeczywiście płaci, z potrąceniem z tego podatku takiej sumy podatku stempłowego, jaka została zapłacona przy napisaniu ugody.

27. (podług dalsz. c. z r. 1879). Jeżeli przedmiot umowy jest tego rodzaju, że nie może być oszacowany na pieniądze i wogóle jeżeli w akcie lub dokumencie nie może wcale być określona suma, na jaką jest sporządzony, to taki akt lub dokument pisze się na papierze stempłowym 60 kopiejkowym.

28. Za sumę aktu lub dokumentu, którego przedmiot stanowi przejście prawa własności majątków nieruchomości lub ruchomych, uważa się cena majątku odstępowanego, oznaczona przez osoby biorące udział w ugodzie, z wyjątkiem tych przypadków, gdy cena ta jest niższa od szacunku prawnego, ustanowionego w artykule 38; w tych razach cena papieru stempłowego określa się podług sumy szacunku prawnego majątku. W szczególności za sumę aktu, przy zachowaniu wyżej wyłuszczonego przepisu, uważa się: co do aktów sprzedaży majątku — cena, za którą się majątek nabywa; 2) co do aktów zamiany — wskazana w akcie wartość tego z majątków, będących przedmiotem zamiany, który ma szacunek wyższy; co do aktów działowych, darowizny, wydzielenia lub oddania majątku tytułem posagu — wskazana w akcie cena majątku, będącego przedmiotemdziału lub darowizny, wydzielonego lub oddawanego tytułem posagu. 4) co do aktów sprzedaży majątków przez licytację — cena, po jakiej został przysadzony nabywcy i 5) co do aktów przelewów kapitałów — sama suma kapitału.

Приимчанie. При определении цѣны переходящаго по акту имущества, въ составъ ея включаются тѣ долги одной изъ участвующихъ въ актѣ сторонъ, или накопившіяся недоплаты, платежъ которыхъ принимаетъ на себя другая сторона, за исключеніемъ актовъ, поименованныхъ въ пунктѣ 3 сей статьи по которымъ изъ стоимости имущества исключается сумма лежащихъ на нихъ долговъ и недоплатокъ.

29. Суммою акта о переуступкѣ и продажѣ поезунтскаго имѣнія признается сумма, условленная за передачу имѣнія, вмѣстѣ съ суммою, съ которой платятся въ казну шестипроцентныя деньги, если обѣ суммы въ совокупности не менѣе законной оцѣнки, установленной въ статьѣ 38; въ противномъ же случаѣ сумма, соответствующая законной оцѣнкѣ.

30. Суммою акта или документа о запродажѣ имущества признается цѣна, за которую имущество продается.

31. Суммою акта или документа обѣ отдачѣ имущества въ арендное содержаніе или наемъ признается итогъ платежей, выговоренныхъ въ актѣ или документѣ за владѣніе и пользованіе имуществомъ, съ соблюдениемъ правила, изложеннаго въ статьѣ 24.

32. (по прод. 1879 г.). Суммою акта или документа обѣ отдачѣ имущества въ безвозмездное владѣніе и пользованіе признается определенная въ актѣ или документѣ сумма дохода, который можетъ быть полученъ съ имущества, съ соблюдениемъ правила, изложеннаго въ статьѣ 24 сего Устава. Доходъ, указываемый въ актѣ для определенія размѣра, причитающагося гербового сбора, долженъ быть не ниже шести процентовъ законной оцѣнки имущества (ст. 38), а по гарантированнымъ процентнымъ бумагамъ не ниже того количества процентовъ, на которое дарована гарантія. Если въ безвозмездное владѣніе и пользованіе отдается имущество, которое не можетъ приносить никакого дохода, то актѣ или документѣ пишется на гербовой бумагѣ въ шестьдесятъ копѣекъ.

33. Суммою актовъ и документовъ по договорамъ о подрядахъ и поставкахъ признается сумма всѣхъ условленныхъ платежей, съ соблюдениемъ правила, указанного въ ст. 24.

34. Суммою актовъ и документовъ по займамъ и всяkimъ долговымъ обязательствамъ (векселямъ, заемнымъ письмамъ, за-

Uwaga Przy określeniu ceny przelewanej na mocy aktu majątku zalicza się do niej te długi jednej ze stron w akcie udział biorących albo nagromadzone niedobory, których zapłatę przyjmuje na siebie druga strona, z wyjątkiem aktów, wyszczególnionych w ustępie 3 niniejszego artykułu, przy których z wartości majątków potrąca się suma ciążących na nich długów i niedoborów.

29. Za sumę aktu cesyi i sprzedaży majątku pojezuickiego uważa się suma umówiona za odstąpienie majątku razem z sumą, od której płaci się do skarbu grosz sześcioprocentowy, jeżeli obie te sumy razem wzięte nie są mniejsze od szacunku prawnego, ustanowionego w artykule 38; w przeciwnym zaś razie — suma odpowiadająca szacunkowi prawnemu.

30. Za sumę aktu lub dokumentu, którego przedmiotem jest przyrzeczenie sprzedaży, uważa się suma, za którą się majątek sprzedaje.

31. Za sumę aktu lub dokumentu w przedmiocie oddania majątku w dzierzawę lub najem uważa się suma rat, wyrażonych w akcie lub dokumencie, za posiadanie majątku lub użytkowanie z niego, z zachowaniem przepisu, zawartego w artykule 24.

32. (podług dalsz. c. r. 1879). Za sumę aktu lub dokumentu w przedmiocie oddania majątku w bezpłatne posiadanie i użytkowanie uważa się określona w akcie lub dokumencie suma dochodu, który może być otrzymany z majątku, z zachowaniem przepisu, zawartego w artykule 24 niniejszej Ustawy. Dochód, wskazany w akcie dla określenia wysokości przypadającego podatku stemplowego, powinien wynosić przynajmniej sześć procent szacunku prawnego majątków (art. 38), a od papierów procentowych zagwarantowanych — przynajmniej taką ilość procentów, na jaką udzielono gwarancję. Jeżeli w bezpłatne posiadanie i użytkowanie oddaje się majątek, który nie może przynosić żadnego dochodu, to akt lub dokument pisze się na papierze stempłowym sześćdziesięciokopiejkowym.

33. Za sumę aktów i dokumentów w przedmiocie umów o dostawy uważa się sumą wszystkich umówionych rat, z zachowaniem przepisu, wskazanego w art. 24.

34. Za sumę aktów i dokumentów w przedmiocie pożyczek i wszelkich zobowiązań dłużnika (weksli, obligów, aktów zastawnych,

кладнымъ, обязательствамъ по ссудамъ подъ залогъ, долговымъ роспискамъ, подписаннымъ счетамъ и проч.), признается сумма, на которую выданъ актъ или документъ.

35. Суммою акта или документа о личномъ наймѣ признается сумма вознаграждения за все время, на которое совершаются наемъ, а если срокъ найма не определенъ, то годовая плата.

36. Суммою акта или документа товарищества, въ которомъ определенъ основной капиталъ, признается сумма сего капитала; въ договорѣ съ вкладчикомъ по товариществу на вѣрѣ — сумма вклада.

37. Суммою актовъ или документовъ о передачѣ заключаемыхъ частными лицами между собою контрактныхъ обязанностей признается сумма остающихся къ исполнению обязательствъ передаваемаго контракта.

38. (по Высоч. утв. 1 Мая 1884 г. мн. Гос. Сов.). Законною оцѣнкою имущества, составляющаго предметъ акта или документа, признаются:

а) для всякаго рода земель, кроме означенныхъ въ пунктахъ б сей статьи,—цѣна, показанная въ актѣ о послѣднемъ пріобрѣтеніи, оцѣнка ипотечная, залоговая, или опредѣляемая помножениемъ на сто двадцать суммы причитающагося съ имущества дворскаго поземельного налога, смотря по тому, которая изъ всѣхъ означенныхъ оцѣнокъ выше;

б) для усадебныхъ земель въ селеніяхъ и для земельныхъ участковъ въ городахъ — оцѣнки, указанныя въ пунктѣ а, равно какъ цѣна морга въ двадцать рублей, если она выше остальныхъ оцѣнокъ;

в) для прочихъ недвижимыхъ имуществъ, въ томъ числѣ для фабрикъ и заводовъ — цѣна, показанная въ актѣ о послѣднемъ пріобрѣтеніи, оцѣнка ипотечная, залоговая или полная страховая, съ прибавленіемъ къ послѣдней, на стоимость мѣста, фундамента и проч., одной третьей части оцѣпочной суммы, смотря по тому, которая изъ сихъ оцѣнокъ выше;

г) для товаровъ и издѣлій цѣны, означенныя въ преіесь-курантѣ Варшавской биржи, а въ случаѣ пеполноты послѣдняго — оцѣнка, произведенная по показаніямъ биржевыхъ старшинъ;

д) для платежей безсрочныхъ или вѣчныхъ, вносимыхъ по годно или въ меньшіе сроки,—годовая сумма оныхъ, помноженная на двадцать;

zobowiązań w przedmiocie pożyczek na zastaw, kart odręcznych, podpisanych rachunków i t. d.) uważa się sumą, na którą został wydany akt lub dokument.

35. Za sumę aktu lub dokumentu w przedmiocie najmu usług uważa się sumą wynagrodzenia za cały czas, na który się zawiera akt; a jeżeli termin aktu nie jest określony, to — płaca roczna.

36. Za sumę aktu lub dokumentu spółki, w którym określony jest kapitał zakładowy, uważa się sumą tego kapitału; przy umowie z wkładającym w spółce komandytowej — suma wkładu.

37. Za sumę aktów lub dokumentów w przedmiocie odstępnie zaciągniętych przez osoby prywatne pomiędzy sobą obowiązków kontraktowych uważa się sumą pozostałych do wykonania zobowiązań, wyplýwających z odstępowanego kontraktu.

38. (podług Najw. zatw 1 Maja 1884 r. Zd. R. P.) Za szacunek prawny majątku, stanowiącego przedmiot aktu lub dokumentu uważa się:

a) dla wszelkiego rodzaju gruntów, oprócz wzmiankowanych w ustępie b niniejszego artykułu — cena wskazana w akcie ostatniego nabycia, szacunek hypoteczny, zastawowy lub też określony zapomocą pomnożenia przez *sto dwanaście* sumy przypadającego z majątku podatku gruntowego dworskiego, stosownie do tego, który z tych szacunków okaże się wyższym;

b) dla gruntów osadniczych we wsiach, oraz dla gruntów po miastach — szacunki wskazane w ustępie a, oraz cena za morgę *dwa-dzieścia rubli*, jeżeli takowa jest wyższą od innych szacunków;

c) dla pozostałych majątków nieruchomości, a pomiędzy niemi dla fabryk — cena, wskazana w akcie ostatniego nabycia, szacunek hypoteczny, zastawowy albo całkowity szacunek podany do ubezpieczenia, z dodaniem do niego, na wartość miejsca, fundamentu i t. d., jednej trzeciej sumy szacunkowej, — stosownie do tego, który z tych szacunków jest wyższy;

d) dla towarów i wyrobów — ceny oznaczone w cenniku giełdy Warszawskiej, a w razie braków w takowym — szacunek dokonany przez starszych zgromadzenia giełdowego.

e) dla opłat bezterminowych lub wieczystych, wnoszonych rocznie lub w krótszych terminach — roczna suma takowych pomnożona przez *dwa-dzieścia*.

е) для платежей за время, продолжительность которого зависит отъ случайного событія,—годовая сумма опыхъ, помноженная на десять;

ж) для доходовъ и процентовъ, размѣръ которыхъ не обозначенъ, оцѣшка, производимая на основаніи узаконенныхъ процентовъ, причемъ недоборъ въ процентахъ и годовыхъ платежахъ за неопределѣленное время исчисляется за пять лѣтъ,

з) для прочихъ, непоименованныхъ въ сей статьѣ имущество,—оцѣшка, производимая по правиламъ устава о гербовомъ сборѣ,

и) для акцій, облигаций и прочихъ денежныхъ бумагъ (кромѣ государственныхъ кредитныхъ блетовъ и билетовъ Государственного Казначейства—цѣны, показанныя въ табели, составляемой Министерствомъ Финансовъ, по которой бумаги эти принимаются въ залоги по казеннымъ подрядамъ и поставкамъ⁽¹⁾).

39. При опредѣлении цѣны гербовой бумаги для актовъ, имѣющихъ предметомъ земли въ уѣздахъ, полудесятина считается за цѣлую, а количество меньшее полудесятины не принимается въ разсчетъ.

40. Въ актахъ, касающихся земель, состоящихъ въ разныхъ уѣздахъ одной и той же или различныхъ губерній, количество десятинъ и цѣны земель должны быть показываемы по каждому уѣзду отдельно.

41. Запрещается писать на одномъ листѣ иѣсколько различныхъ актовъ или документовъ совокупно, равно включать въ одинъ и тотъ же актъ или документъ иѣсколько статей разпородныхъ, составляющихъ предметъ отдѣльныхъ договоровъ; по каждому такому договору долженъ быть написанъ и особенный актъ или документъ, съ оплатою его узаконеннымъ гербовымъ сборомъ.

42. (по прод. 1879 г.). Если актъ или документъ, который по статьямъ 15 и 20, узаконено писать па гербовой бумагѣ, не пишется на одномъ листѣ, то одинъ первый листъ долженъ имѣть цѣнность, сообразную цѣнѣ означеннаго въ актѣ или документѣ

⁽¹⁾ Пунктъ этотъ означенъ числомъ 3) въ Уст. о герб. сб. для Имперіи.

(Прин. издат.).

f) dla opłat za czas, którego przeciag zależy od wypadkowego zdarzenia—roczna suma tych opłat pomnożona przez dziesięć.

g) dla dochodów i procentów, których wysokość nie jest oznaczona—szacunek, dokonany na zasadzie procentów prawnych; przy tym zalegle procenty i opłaty roczne za czas nieokreślony oblicza się na lat pięć.

h) dla innych, niewyszczególnionych w artykule niniejszym majątków — szacunek dokonany podług przepisów, zawartych w ustawie stemplowej.

d) Dla akcji, obligacji i innych papierów pieniężnych (oprócz biletów kredytowych państwowych i biletów skarbu państwa) — ceny, wskazane w taryfie sporządzoniej przez Ministra Finansów, podług której papiery te przyjmują się na zastaw przy dostawach skarbowych ⁽¹⁾.

39. Przy określeniu ceny papieru stempłowego na akty, mające za przedmiot grunta w powiatach, pół dziesięciny uważa się za całą, a ilość mniejszą od połowy nie liczy się.

40. W aktach dotyczących gruntów, położonych w różnych powiatach jednej i téj saméj, albo różnych gubernij, ilość dziesięcina i ceny gruntów powinny być wskazywane co do każdego powiatu z osobna.

41. Zabrania się pisać na jednym arkuszu kilku różnych aktów lub dokumentów razem, jak również włączać do jednego i tego samego aktu lub dokumentu kilku artykułów różnorodnych, stanowiących przedmiot oddzielnych umów; co do każdej takiéj umowy powinien być napisany oddzielnny akt lub dokument, z opłaceniem od niego podatku stempłowego.

42 (podług dalsz. c. z r. 1879). Jeżeli akt lub dokument, który podług art. 15 i 20 powinien być pisany na papierze stempłowym, nie zmieści się na jednym arkuszu, to tylko pierwszy arkusz powinien mieć wartość odpowiednią do ceny wskazanego w akcie lub dokumen-

(¹) Ustęp ten jest oznaczony liczbą 3) w Ustawie stempłowej dla Cesarsztwa.

(*Przyp. wyd.*).

имущества или договора, а прочие листы оплачиваются каждый гербовымъ сборомъ: въ 60 к.—если самъ актъ или документъ подлежитъ сему сбору въ размѣрѣ не менѣе 60 п въ 10 к.—если документъ подлежитъ гербовому сбору менѣе 60 коп.

ГЛАВА ЧЕТВЕРТАЯ.

Объ изъятіяхъ отъ гербового сбора.

ОТДѢЛЕНИЕ I.

Изъятія отъ гербового сбора вообще.

43. (по Высоч. утver. 25 Мая 1882 г. ми. Гос. Сов.). *Отмѣнено.*

Примѣчаніе 1. (по прод. 1879 г.). Изъятія отъ гербового сбора сохраняются для тѣхъ частныхъ обществъ и учреждений, а также для тѣхъ городовъ и мѣстностей, которые на основаніи особыхъ о нихъ уставовъ и положеній пользуются льготою отъ употребленія гербовой бумаги по разнымъ дѣламъ и актамъ, если только обѣ отмѣнѣ этихъ льготъ не выражено положительно въ семь Уставѣ. Затѣмъ, принимается на будущее время общимъ правиломъ недопущеніе никакихъ изъятій отъ гербового сбора въ пользу вновь учреждаемыхъ частныхъ обществъ, товариществъ и компаний.

Примѣчаніе 2. (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. ми. Гос. Сов.). *Отмѣнено.*

ОТДѢЛЕНИЕ II.

Изъятія отъ простаго гербового сбора.

1) *Изъятія для нѣкоторыхъ дѣлъ во всѣхъ или отдѣльныхъ вѣдомствахъ и установленияхъ.*

44. (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. ми. Гос. Сов.). Не подлежать гербовому сбору: письменныя сношенія, которыя частная

cie majątku, albo umowy, a od pozostałych arkuszy opłaca się podatek stempelowy: po kop. 60,— jeżeli sam akt lub dokument ulega temu podatkowi wynoszącemu przynajmniej 60 kop., a—po 10 kop., jeżeli akt lub dokument ulega podatkowi stempelowemu mniejszemu od 60 kop.

ROZDZIAŁ CZWARTY.

O wyjątkach od podatku stempelowego.

ODDZIAŁ I.

Wyjątki od podatku stempelowego wogółności.

43. (podług Najw. zatw. z d. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.) *uchylony.*

Uwaga 1 (podług dal. c. z r. 1879). Wyjątki od podatku stempelowego zachowują się dla tych towarzystw i instytucji prywatnych, oraz dla tych miast i miejscowości, które, na zasadzie oddzielnego co do nich ustaw i postanowień, są uwolnione od używania papieru stempelowego w różnych sprawach i aktach, jeżeli tylko niniejsza Ustawa wyraźnie ulg tych nieuchyla. Następnie, przyjmuje się na przyszłość za zasadę ogólną niedopuszczanie żadnych wyjątków od podatku stempelowego na korzyść nowo-zakładanych towarzystw i spółek prywatnych.

Uwaga 2 (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r.) *uchylona.*

ODDZIAŁ II.

Wyjątki od podatku stempelowego prostego.

1) *Wyjątki dla niektórych spraw we wszystkich albo w pojedynczych wydziałach i instytucjach.*

44. (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.) Podatkowi stempelowemu nie ulegają: korespondencje piśmienne, któ-

лица и учреждения обязаны, на основании общихъ законовъ и особыхъ уставовъ, вести съ правительстvenными установлениями по дѣламъ сихъ установлений; требуемыя этими установлениями и должностными лицами отъ частныхъ лицъ и учреждений, исключительно для цѣлей правительстvenныхъ, свѣдѣнія, подписки и отчеты, а также копіи съ разрѣшений, опредѣленій и другихъ документовъ, преиспоождаемыя правительстvenными установлениями и должностными лицами къ частнымъ лицамъ и учрежденіямъ обязательны, независимо отъ желанія на то сихъ лицъ и учреждений.

45. Освобождаются отъ гербового сбора прошенія и другія бумаги, означенные въ статьѣ 6 (п. 1) сего Устава, а также разрѣшительные бумаги:

- 1) во всѣхъ вѣдомствахъ по дѣламъ о преступленіяхъ и преступникахъ (Уст. Угол. Судопр., ст. 984);
- 2) по дѣламъ о воинской повинности;
- 3) (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.) по дѣламъ о возвратѣ ненадлежаще поступившихъ въ казенные кассы сборовъ, вносимыхъ въ окладные листы;
- 4) (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.) по дѣламъ объ опредѣленіи на мѣста священнико и церковно-служительскія лица духовного званія и о построеніи храмовъ и молитвенныхъ домовъ всѣхъ вѣроисповѣданій;
- 5) (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.) по дѣламъ, касающимся устройства быта какъ крестьянскихъ обществъ и селеній, такъ и отдельныхъ крестьянъ, и по дѣламъ крестьянского общественного управления, производящимся какъ у мировыхъ посредниковъ, въ съѣздахъ ихъ, въ губернскихъ и уѣздныхъ по крестьянскимъ дѣламъ присутствіяхъ, у непремѣнныхъ членовъ сихъ уѣздныхъ присутствій, у чиновниковъ по крестьянскимъ дѣламъ, такъ и въ Министерствахъ Императорского Двора, Удѣловъ, Внутреннихъ Дѣлъ, Государственныхъ Имуществъ, Финансовъ и Военному, съ подвѣдомственными имъ учрежденіями, въ Главномъ Выкупномъ учрежденіи, въ Главномъ Комитете обѣ устройствъ сельскаго состояния, въ первомъ Департаментѣ Правительствующаго Сената (¹).

(¹) Изъ отдѣленія по крестьянскимъ дѣламъ I Департамента образованъ въ текущемъ году Особый II Департаментъ Правительствующаго Сената.

(Прип. издат.).

re osoby i instytucye prywatne obowiązane są, na zasadzie ogólnych praw i ustaw specjalnych, prowadzić z władzami rządowemi w interesach tychże władz; wymagane przez te władze i urzędników od osób i instytucyj prywatnych, wyłącznie dla celów rządowych, wiadomości, deklaracye i sprawozdania, oraz kopie postanowień, decyzij i innych dokumentów, przesyłane przez władze rządowe i urzędników do osób i instytucyj prywatnych obowiązkowo, niezależnie od tego, czy pomienione osoby i instytucye życzą sobie tego, czy nie.

45. Uwalniają się od podatku stemplowego prośby i inne papiery, wzmiankowane w artykule 6 (ust 1) niniejszej Ustawy, oraz odpowiedzi władz.

- 1) we wszystkich wydziałach — w sprawach o zbrodnie i występki (Ust. post. sąd. art. 984).
- 2) w sprawach dotyczących powinności wojskowej;
- 3) (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.) w sprawach o zwrot wnoszonych na listy podatkowe opłat, które nie właściwie wpłynęły do kas skarbowych.
- 4) (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 Zd. R. P). w sprawach o mianowanie na posady duchowne i kościelne osób stanu duchownego i o budowę świątyń i domów modlitwy wszelkich wyznań.
- 5) (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.) w sprawach, dotyczących organizacji bytu, zarówno towarzystw włościańskich i wsi, jakież pojedynczych włościan i w sprawach zarządu gminnego włościańskiego, prowadzących się tak u pośredników pokojowych, w ich zjazdach, w urzędach gubernialnych i powiatowych do spraw włościańskich u koniecznych członków tych urzędów powiatowych i u urzędników do spraw włościańskich, jakież w Ministerium Dworu Cesarskiego, Udziałów, Spraw Wewnętrznych, Dóbr Państwa, Finansów i Wojny z instytucjami im podwładnemi, w Głównej Instytucji Wykupnej, w Komitecie Głównym do urządzenia stanu włościańskiego i w pierwszym departamencie Rządzącego Senatu⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Z oddziału do spraw włościańskich I Departamentu utworzony został w roku bieżącym Oddzielny Drugi Departament Rządzącego Senatu.

(Przyp. wyd.).

6) (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.) въ Императорской публичной библиотекѣ, Императорской Академіи наукъ и другихъ правительственныхъ ученыхъ учрежденіяхъ, равно въ учебныхъ заведеніяхъ всѣхъ вѣдомствъ по дѣламъ, не относящимъся до хозяйства тѣхъ учреждений и заведеній и до личнаго состава служащихъ въ нихъ;

7) (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.) въ Государственномъ Банкѣ и его отдѣленіяхъ и конторахъ по коммерческимъ операциямъ, а въ сберегательныхъ кассахъ и ссудо-сберегательныхъ товариществахъ—по всѣмъ ихъ операциямъ.

8) *Примѣчаніе.* (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.) *Отменены.*

9) (по прод. 1881 г.). Прошенія разныхъ лицъ о командированіи ихъ на мѣста появленія эпидеміи для ухода за больными и разрѣшительныя по таковымъ прошеніямъ бумаги;

10) (по прод. 1881 г.). Присылаемыя изъ-за границы проживающими тамъ иностранцами прошенія и заявленія, касающіяся довольствія арміи и потребностей флота, а равно разрѣшительныя по таковымъ прошеніямъ и заявленіямъ бумаги.

Дополненіе. (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.). Отъ гербового сбора освобождаются прошенія и другія бумаги, означенныя въ ст. 6 п. 1, а также разрѣшительныя бумаги по дѣламъ о присоединеніи къ православію и о принятіи христіанства.

46. Освобождаются отъ гербового сбора:

1) въ судебныхъ установленіяхъ, образованныхъ по Судебнымъ Уставамъ—казенные управлени (Уст. Гражд. Суд., ст. 879 и 1282).

2) *Не относится.*

47. Освобождаются отъ гербового сбора:

1) бумаги, подаваемыя по дѣлу о несостоятельности лицомъ, которое объявлено несостоятельнымъ должникомъ, впредь до окончанія дѣла о его несостоятельности и прислужнимъ попечителемъ, разрѣшительныя бумаги по ходатайствамъ объявленного несостоятельнымъ должникомъ и по представленіямъ присяжного попечителя, а также донесенія, представлени и сообщенія Конкурснаго Управлени и разрѣшительныя по нимъ бумаги;

6) (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P. w Cesarskiej bibliotece publicznej, w Cesarskiej Akademii Nauk i w innych instytucyach naukowych rządowych, jak również w zakładach naukowych wszelkich wydziałów—w sprawach nieodnoszących się do gospodarstwa tych instytucji i zakładów i do ich personelu.

7) (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.) w Banku Państwa i jego oddziałach i kantorach—co do operacji handlowych, a w kasach oszczędności i w towarzystwach wkładowo-zaliczkowych—co do wszystkich ich operacji.

8) *Uwaga* (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.).
Uchylona.

9) (podług d. c. z r. 1881) prośby różnych osób o delegowanie ich do miejsc, w których się pojawiła epidemia, w celu pielęgnowania chorych i odpowiedzi władz na takie prośby.

10) (podług dal. c. z r. 1881) przesypane z zagranicy przez mieszkańców tam cudzoziemców prośby i deklaracje, dotyczące prowadzenia armii i zaspakajania potrzeb floty, jak również odpowiedzi władz na takie prośby i deklaracje.

Uzupełnienie (podług Najw. zatw. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.) — Od podatku stempelowego uwalniają się: prośby i inne papiery, wzmiękowane w art. 6 ust. 1, oraz odpowiedzi władz w sprawach o przyłączenie do prawosławia i o przyjęcie chrystianizmu.

46. Uwalniają się od podatku stempelowego:

1) we władzach sądowych, utworzonych na mocy ustaw sądowych, Zarządy Skarbowe (ust. i post. sąd. cyw. art. 879 i 1282).

2) *Nie stosuje się.*

47. Uwalniają się od podatku stempelowego:

1) Papiery, podawane w sprawie o upadłość przez osobę, która została ogłoszona za dłużnika niewypłacalnego, aż do ukończenia sprawy o upadłość, i przez kuratora przysięgłego; odpowiedzi władz na prośby upadłego i przedstawienia kuratora, oraz doniesienia, przedstawienia i komunikaty Zarządu konkursowego i odpowiedzi władz na takowe.

2) прошения, заявления и другія бумаги, подаваемыя кредиторами въ Конкурсное Управление, равно выдаваемыя имъ изъ сего Управления разрѣшительныя бумаги.

Примѣчаніе. По искамъ, предъявляемымъ Конкурсными Управлениями, а равно по искамъ, предъявляемымъ къ симъ Управлениямъ, Управления эти не освобождаются отъ гербоваго сбора.

2) *Изъятія для иныхъ установлений по вспомъ ихъ дѣламъ.*

48. Освобождаются отъ гербового сбора прошения и другія бумаги, означенные въ пункте 1 статьи 6, а также разрѣшительныя бумаги по дѣламъ, производящимся:

1) (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. ми. Госуд Сов.). Въ самихъ Россійскихъ посольствахъ, миссіяхъ и консульствахъ, а не прошения, объявленія, жалобы, отвѣты, возраженія, опроверженія и отзывы частныхъ лицъ, только пересылаемые означенными учрежденіями въ правительственные установления и къ должностнымъ лицамъ Имперіи;

- 2) въ мировыхъ судебныхъ установленияхъ;
- 3) въ опекунскихъ установленияхъ;
- 4) въ мѣстныхъ крестьянскихъ учрежденіяхъ (волостныхъ и сельскихъ);
- 5) въ мѣстныхъ инородческихъ учрежденіяхъ.

3) *Изъятія для отдельныхъ бумагъ и документовъ.*

49. Освобождаются отъ гербового сбора свидѣтельства и копіи, облагаемыя особыми разными наименованій сборами въ пользу Государственного Казначейства.

50. Освобождаются отъ гербового сбора объявленія и платежные свидѣтельства, при которыхъ частными лицами вносятся платежи въ казенные кассы, а также расписки или квитанціи въ приемлѣніи денегъ, прошептій, документовъ и другихъ бумагъ, выдаваемыя присутственными мѣстами и отъ должностныхъ лицъ обязательно, независимо отъ желания на то частныхъ лицъ.

2) proshy, deklaracye i inne papiery podawane przez wierzycieli do Zarządu Konkursowego, jak również wydawane im z tegoż zarządu odpowiedzi.

Uwaga. Przy wytaczaniu powództw przez Zarządy Konkursowe lub przeciwko nim, Zarządy te nie uwalniają się od podatku stemplowego.

2) *Wyjątki, ustanowione dla niektórych władz co do wszystkich ich spraw.*

48. Uwalniają się od podatku stemplowego proshy i inne papiery, wzmiankowane w ustępie 1 artykułu 6, oraz odpowiedzi władz w sprawach, które się prowadzą:

1) (podług Najw. zatw. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.) w samych rosyjskich poselstwach, misyach i konsulatach ale nie takie proshy, deklaracye, skargi, odpowiedzi, repliki, dupliky i opozycye osób prywatnych, które się tylko przesyłają przez pomienione instytucye do władz rządowych i do urzędników Cesarstwa.

- 2) w instytucyach sądowych pokojowych;
- 3) we władzach opiekuńczych;
- 4) w miejscowych instytucyach włościańskich (wołostnych i wiejskich);
- 5) w miejscowych instytucyach innoplemieńców.

3) *Wyjątki, ustanowione dla pojedynczych papierów i dokumentów.*

49. Uwalniają się od podatku stemplowego świadectwa i kopie, obciążane różne nazwy noszącemi podatkami na rzecz skarbu państwa.

50. Uwalniają się od podatku stemplowego deklaracye i świadectwa płatnicze, przy których osoby prywatne wnoszą opłaty do kas skarbowych, tudzież poświadczania z odbioru i kwity z przyjęcia pieniędzy, prósb, dokumentów i innych papierów, wydawane przez władze rządowe i przez urzędników, z obowiązku, niezależnie od żądania osób prywatnych.

51. Освобождаются отъ гербового сбора:

- 1) довѣренности на веденіе дѣлъ у мировыхъ судей и въ сѣльздахъ сихъ судей;
- 2) п 3) (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.). *Омъниенны.*

52. Освобождаются отъ гербового сбора:

- 1) (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.). Прощенія о выдачѣ заслуженнаго содержанія или пенсіи, въ томъ числѣ и эмеритальной пенсіи, не распространяя сего на просьбы о назначеніи содержанія или пенсіи вновь, о прибавкѣ оныхъ и о возобновленіи прекращенныхъ пенсій;

- 2) (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.). Довѣренности на полученіе содержанія, наградъ, пенсій, пособій и другихъ суммъ, предназначенныхъ въ выдачѣ по службѣ должностнымъ лицамъ, гражданскимъ, военнымъ и морскимъ, равно какъ и вдовамъ и сиротамъ ихъ, если предназначена къ выдачѣ сумма не болѣе 100 руб.

Дополненіе. (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.). Освобождаются отъ гербового сбора: 1) прошенія о выдачѣ изъ казны единовременнаго денежнаго пособія, а равно прилагаемыя къ симъ прошеніямъ документы. Установленный ст. 6 пун. 1 и ст. 7 гербовый сборъ за таковыя прошенія, за приложенные къ онымъ документы и за разрѣшительныя по прошеніямъ бумаги взыскивается лишь въ такомъ случаѣ, когда разрѣшенное къ выдачѣ единовременное денежнное пособіе не менѣе 100 руб. Сборъ этотъ удерживается въ казнѣ при самой выдачѣ пособія. Если же лицо, ходатайствующее о выдачѣ единовременнаго денежнаго пособія, получаетъ пенсію въ размѣрѣ свыше 50 руб., то причитающейся за прошеніе, за приложенные къ опому документы и за разрѣшительную по прошенію бумагу гербовый сборъ взыскивается, если назначенное пособіе болѣе 50 руб., и 2) прошенія и разрѣшительная по онымъ бумаги по ходатайствамъ частныхъ лицъ о признаніи платежными купоновъ отъ билетовъ Государственного Казначейства и другихъ государственныхъ процентныхъ бумагъ, обѣ обмѣнѣ на новые государственные кредитные билеты прежняго образца и ветхихъ или поврежденныхъ и о выдачѣ срочныхъ купоновъ отъ процентныхъ бумагъ, хранящихся залогомъ въ казнѣ.

51. Uwalniają się od podatku stemplowego:

1) plenipotencye do prowadzenia spraw u sędziów pokoju i w zjazdach sędziów pokoju;

2) i 3) (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. Rad. Pań.)
Uchylone.

52. Uwalniają się od podatku stemplowego:

1) (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.) prośby o wydanie, z tytułu służby, uposażenia, płacy pozasłużbowej lub emerytury, nie stosując tego do prośb o wyznaczenie uposażenia albo płacy pozasłużbowej na nowo, o powiększenie takowych i o wznowienie płac, których wypłata została wstrzymana.

2) (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.) plenipotencye do odbioru uposażenia, nagród, płac pozasłużbowych, zapomów i innych sum, przeznaczonych do wydania, z tytułu służby, urzędnikom cywilnym, wojskowym i urzędnikom marynarki jak również pozostałym po nich wdowom i sierotom, jeżeli suma mająca być wydaną nie przekosi 100 rs.

Uzupełnienie (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.). Uwalniają się od podatku stemplowego: 1) prośby o wydanie ze skarbu jednorazowej zapomogi pieniężnej, jak również dołączane do takich prośb dokumenty. Ustanowiony w art. 6 ust. 1 i art. 7 podatek stemplowy od takich prośb, od dołączonych do nich dokumentów i od odpowiedzi władz na takie prośby pobiera się tylko w takim razie, jeżeli zapomoga pieniężna, którą wydać postanowiono, nie jest mniejsza od stu rubli. Podatek ten zatrzymuje Skarb przy samém wydaniu zapomogi. Jeżeli zaś osoba, prosząca o wydanie jednorazowej zapomogi pieniężnej, otrzymuje płacę wyższą od 50 rs., to przypadający za prośbę, za dołączone do nię dokumenty i za odpowiedzi władz na taką prośbę podatek pobiera się, jeżeli wyznaczona zapomoga jest większa od 50 rs.. i 2) prośby i odpowiedzi władz na takowe w przedmiocie starań osób prywatnych o uznanie za płatne kuponów od biletów Skarbu Państwa i innych papierów procentowych Państwowych, o wymianę na nowe biletów kredytowych Państwowych dawnego wzoru albo starych i uszkodzonych i o wydanie kuponów terminowych od papierów procentowych, pozostających w zachowaniu Skarbu jako kaucye.

53. Изъемлются отъ гербового сбора:

1) акты и документы, освобождающие отъ выполнения обязательства, или удостовѣряющіе исполненіе оного въполномъ его составѣ или въ части, когда сумма сихъ актовъ составляетъ не болѣе 5 рублей;

2) счеты, представляемые прислугою по произведеніямъ ѿ домашнимъ расходамъ;

3) квитанціи, выдаваемыя обществами для транспортированія кладей, желѣзными дорогами и пароходчиками отправителямъ грузовъ, и дорожныя свидѣтельства, выдаваемыя транспортными обществами извощикамъ, когда сумма вознаграждения за перевозку грузовъ составляетъ не болѣе 5 рублей;

4) акты и документы по долговымъ обязательствамъ, обеспеченнymъ залогомъ движимыхъ имуществъ, на суммы не болѣе 5 рублей.

54 и 55. (по Высоч. утв. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.).
Отмѣнены.

56. Освобождаются отъ гербового сбора:

1) билеты на вырубку лѣса и заготовленіе піздѣлій изъ казенныхъ дачъ и на сухопутную перевозку лѣсныхъ піздѣлій и материаловъ, кромѣ перевозки ихъ съ одной рѣки на другую;

2) билеты на разнаго рода побочныя пользованія казенными лѣсами (какъ-то: на сборъ гривовъ, ягодъ, орѣховъ, желудей, листа, на добываніе мха, на постановку ульевъ и т. п.), за исключеніемъ тѣхъ случаевъ, когда на таковыя пользованія заключаются особые договоры;

3) (по Высоч. утвѣжд. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.).
Отмѣнены.

4) (по прод. 1879 г.). Провозные документы: по акцизу съ соли (пропуски, ярлыки, накладныя, ассигновки на получение соли, свидѣтельства на провозъ соли);

5) *Не относится.*

6) дубликаты и копіи деклараций, коносаментовъ, накладныхъ и объявлений по таможенному вѣдомству, подлинники коихъ уже оплачены гербовымъ сборомъ;

7) заявленія о погрузкѣ и другіе таможенные документы, относящіеся къ безпошлиннымъ отпускнымъ товарамъ, а также тамо-

53. Podatkowi stempelowemu nie ulegają:

1) akty i dokumenty, uwalniające od wykonania zobowiązania albo poświadczające wykonanie go w całości lub części, gdy suma tych aktów nie przenosi rubli pięciu.

2) rachunki, przedstawiane przez służbę z dokonanych przez nią rozchodów domowych.

3) kwity, wydawane przez towarzystwa transportu ładunków, drogi żelazne i właścicieli statków parowych wysyłającym ładunki i świadectwa drogowe, wydawane przez towarzystwa transportowe furmauom, gdy suma wynagrodzenia za przewóz ładunków nie przenosi rubli pięciu.

4) akty i dokumenty w przedmiocie zobowiązań dłużnika, zabezpieczonych zapomocą zastawów ruchomych, na sumę nie przenoszącą rubli pięciu.

54 i 55. (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.). *Uchylone.*

56. Uwalniają się od podatku stempelowego:

1) bilety na wybór drzewa i dokonywanie z niego wyrobów w posiadłościach skarbowych, oraz na przewóz lądowy wyrobów i materiałów leśnych, oprócz przewozu ich z jednej rzeki do drugiej.

2) bilety na różnego rodzaju poboczne żytkowanie z lasów skarbowych (jakoto: na zbieranie grzybów, jagód, orzechów, żołędzi, liści, mchu, na stawianie ulów i t. p.), z wyjątkiem tych przypadków, gdy na takie użytki zawierają się oddzielne umowy.

3) (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.). *Uchylony.*

4) (podług dal. c. z r. 1879); dokumenty przewozowe, wydawane przy opłacie akcyzy od soli (przepustki, etykiety, świadectwa ładunkowe, asygnacze na odbiór soli, świadectwa na przewóz soli).

5) *Nie stosuje się.*

6) duplikaty i kopie deklaracji w wydziale celnym, od których oryginałów podatek stempelowy został już opłacony.

7) deklaracje o naładowaniu i inne dokumenty celne, odnoszące się do towarów, wysyłanych bez opłaty cła, oraz etykiety celne

желные ярлыки на товары, привозимые на мелких судахъ для местнаго потреблениі;

8) записки объ освидѣтельствованіи въ Таможнихъ вещей, выдаваемыя на основаніи Устава Таможеннаго (ст. 1226, примѣч. 3).

9) накладныя, предъявляемыя начальникамъ судоходныхъ дистанцій, при взиманіи ими четверть процентнаго судоходнаго сбора,

и 10 накладныя, выдаваемыя отъ казенныхъ учрежденій и должностныхъ лицъ на отправляемые чрезъ подрядчиковъ и возчиковъ грузы.

57. Освобождаются отъ гербового сбора:

1) просьбы и заявленія частныхъ лицъ и учрежденій относительно корреспонденціи, подаваемыя въ Почтовый Департаментъ и другія почтовыя учрежденія, разрѣшительныя по симъ просьbamъ и заявлепіямъ бумаги, а также страхование посылаемыхъ по почтѣ писемъ, денегъ, документовъ и посылок и довѣрности на получение корреспонденціи,

и 2) жалобы на неисправную передачу телеграфическихъ дешъ, требование о возвратѣ за нихъ денегъ, равно разрѣшительныя по симъ жалобамъ и требованіямъ бумаги.

58. Освобождаются отъ гербового сбора страховые документы, выдаваемые при обязательномъ взаимномъ страхованиіи имуществъ.

59. (по Высоч. утвержд. 25 Мая 1882 г. ми. Гос. Сов.). Освобождаются отъ гербового сбора объявленія и свидѣтельства, при которыхъ преинвождается въ Цензурные Комитеты узаконенное число экземпляровъ издания, а также удостовѣренія Цензурныхъ Комитетовъ въ приемѣ означенныхъ экземпляровъ.

60. Освобождаются отъ гербового сбора:

1) тѣ паспорты, билеты и виды, которые по дѣйствующимъ узаконеніямъ облагаются особыми, установленными съ нихъ сбарами;

2) разнаго рода виды на отлучки мѣщанамъ, поселенцамъ и ипородцамъ, въ случаяхъ, означенныхъ въ Уставѣ о паспортахъ [ст. 112, примѣч. 2, прил., ст. 3; 115, п. 2, 136, примѣч. (по прод.), 191, 253, 259, 299, 300, 303, 304 примѣч. (по прод.) 305, 310, 311, 486, прим., прил., ст. 8, прим. 5 (по прод.)].

na towary przywożone na drobnych statkach do lokalnego użytku.

8) notyki o zrewidowaniu na komorach rzeczy, wydawane na zasadzie Ustawy celnnej (art. 1226 uw. 3).

9) świadectwa ładunkowe, okazywane naczelnikom dystansów żeglugi przy pobraniu przez nich czwierć-procentowego podatku za spław.

10) świadectwa ładunkowe, wydawane przez instytucje skarbowe i przez urzędników za wysyłane zapośrednictwem dostawców i furmanów ładunki.

57. Uwalniają się od podatku stemplowego:

1) prośby i deklaracje osób i instytucji prywatnych dotyczące korespondencji, podawane do Departamentu Poczty i innych instytucji pocztowych; odpowiedzi władz na takie prośby i deklaracje, tudzież asekuracyja posyłanych pocztą listów, pieniędzy, dokumentów i posyłek i plenipotencyjne do odebrania korespondencji.

2) skargi na nieakuratne doręczanie depesz telegraficznych; żądanie zwrotu wniesionych za nie pieniędzy, jak również odpowiedzi władz na takie skargi i żądania.

58. Uwalniają się od podatku stemplowego dokumenty asekuracyjne, wydawane przy obowiązkowym wzajemnym ubezpieczeniu majątków.

59. (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1852 r. Zd. R. P.). Uwalniają się od podatku stemplowego deklaracje i świadectwa, przy których się przesyła do Komitetów Cenzury prawem przepisana liczba egzemplarzy wydawnictwa, oraz poświadczania Komitetów Cenzury z odbioru poinformowanych egzemplarzy.

60. Uwalniają się od podatku stemplowego:

1) te paszporty, bilety i dowody, które na mocy obowiązujących praw są obciążone specjalnymi, ustanowionymi dla nich, podatkami.

2) różnego rodzaju dowody na wyjazd wydawane mieszczanom osiedleńcom i innoplemienom w przypadkach, wskazanych w Ustawie Paszportowej (art. 112 uw. 2 dod. art. 3, 115 ust. 2, 136, uw. (podług dal. c.), 191, 253, 259, 299, 300, 303, 304 uw. (podług dal. c.), 305, 310, 311, 486, uw. dod. art. 8 uw. 5 (podług dal. c.).

3) прошений и требование о выдаче паспортовъ, кроме заграничныхъ, а также прилагаемыя при сихъ прошенияхъ и требованихъ списки съ документовъ;

4) свидѣтельства на отлучки, выдаваемыя отпускнымъ солдатамъ;

5) виды и паспорты на жительство солдатскимъ женамъ;

6) паспорты вдовамъ и сиротамъ офицеровъ, на инвалидномъ содержаніи находившихся, а также чиновниковъ гражданского вѣдомства, получавшихъ пенсіи изъ суммъ Комитета Призрѣнія Заслуженныхъ Гражданскихъ Чиновниковъ;

7) билеты на отлучки мастеровыхъ казенныхъ горныхъ заводовъ, остающимся безъ работы вслѣдствіе закрытия завода или уменьшенія заводскаго дѣйствія;

8) виды на отлучки горнозаводскимъ людямъ, уволеннымъ отъ обязательной службы съ правомъ отставныхъ, на основаніи Особаго Приложения къ Законамъ о Состояніяхъ (Пол. горнозав. п. ас.);

9) легитимаціонные билеты и книжки или другія свидѣтельства этого рода, выдаваемые пограничнымъ жителемъ Россіи и тѣхъ государствъ, съ которыми заключены обѣ этомъ предметѣ конвенціи;

10) полицейскія свидѣтельства о самоличности;

11) рабочія книжки и тетради;

12) патенты здравія, выдаваемые при выпускѣ изъ карантинна, свидѣтельства о привитіи осипы и свидѣтельства о смерти,

и 13) (по прод. 1879 г.) медицинскія свидѣтельства о болѣзни, выдаваемыя лицамъ, призываляемъ для исполненія на судѣ обязанностей: присяжныхъ засѣдателей съѣдущихъ людей и свидѣтелей, а равно и медицинскія свидѣтельства, представляемыя студентами университетовъ, воспитанниками и учащимися начальству учебныхъ заведеній въ удостовѣреніе того, что они, по болѣзни, не могутъ явиться на лекціи или въ классы, на экзамены и изъ отпуска.

61. Освобождаются отъ гербового сбора одобренія, даваемыя обществами священно и церковно-служителямъ.

62. Освобождаются отъ гербового сбора:

1) жалобы и прошения, приносимыя Его Императорско-му Величеству (Учр. Ком. Прош., ст. 12);

- 3) prośby i podania o wydanie paszportów, oprócz zagranicznych, oraz dołączane do takich prośb i podań kopie dokumenty;
- 4) świadectwa na wyjazd, wydawane urlopowanym żołnierzom;
- 5) dowody i paszporty na mieszkanie dla żon żołnierskich;
- 6) paszporty dla wdów i sierot oficerów, którzy pobierali uposażenie inwalidów, oraz urzędników cywilnych, którzy otrzymywali płace z funduszów Komitetu Opieki Zasłużonych Urzędników Cywilnych;
- 7) bilety na wyjazd majstrów zakładów górniczych skarbowych, pozostających bez zajęcia wskutek zamknięcia zakładu lub zmniejszenia jego czynności;
- 8) dowody na wyjazd, wydawane ludziom pracującym w górnictwie, którzy zostali uwolnieni od służby obowiązkowej z prawem dymisyonowanych, na zasadzie Oddzielnego Dodatku do Praw Stanowych (Post. o paszp. górn.);
- 9) bilety i książeczki legitymacjne i inne tego rodzaju świadectwa, wydawane mieszkańcom pogranicznym Rosji i tych państw, z którymi w tym przedmiocie zostały zawarte konwencje;
- 10) świadectwa policyjne o tożsamości osób;
- 11) książeczki i zeszyty robotnicze;
- 12) patenty zdrowia, wydawane przy wypuszczeniu z kwarantany, świadectwa szczepienia ospą i świadectwa zejścia;
- 13) (podług d.l. c. z r. 1879) świadectwa lekarskie o chorobie, wydawane osobom powoływanym do wykonania w sądzie obowiązków: przysięgłych, biegłych i świadków, tudzież świadectwa lekarskie składane przez studentów Uniwersytetów, wychowańców i uczniów zakładów naukowych zwierzchności tychże zakładów na dowód tego, że wskutek choroby nie mogą się stawić na lekcje lub do klasy, na egzamina albo z urlopem.

61. Uwalniają się od podatku stemplowego potwierdzenia, dawane przez towarzystwa sługom duchownym i kościelnym.

62. Uwalniają się od podatku stemplowego:

- 1) skargi i prośby, podawane do Najjaśniejszego Pana;

2) жалобы, подаваемыя начальствующимъ лицамъ во время обозрѣнія ими губерній, областей и уѣздовъ;

и 3) заявленія о злоупотребленіяхъ во вредъ казеннаго или общественнаго интереса.

4) Изъятія для отдельныхъ учрежденій и лицъ.

63. Освобождаются отъ гербового сбора по бумагамъ и документамъ, исчисленнымъ въ ст. 6, п. (1—3) и ст. 7 сего Устава:

1) всѣ заведенія богоугодныя, благотворительныя и общественнаго призрѣнія, разрѣшенныя въ установленномъ порядке;

и 2) лица, за которыми судомъ признано право бѣдности, — по тѣмъ дѣламъ, по которымъ это право за ними признано, и до тѣхъ поръ, пока лицо, которому выдано свидѣтельство на право бѣдности, съ перемѣною обстоятельствъ, не сдѣлается состоятельный (Уст. Гражд. Суд., ст. 880 и 886).

64. (по прод. 1879 г.). Освобождаются отъ гербового сбора:

1) удостовѣренія или свидѣтельства отъ служебнаго начальства или общественнаго управления о недостаточности средствъ лица на веденіе дѣла, представляемыя въ судъ лицами, желающими воспользоваться правомъ бѣдности, и вообще свидѣтельства о бѣдности, а равно и прошенія о выдачѣ этихъ удостовѣреній и свидѣтельствъ;

2) прошенія лицъ, кои, бывъ постигнуты какими либо бѣдствіями, какъ-то: пожарами, наводненіями, неурожаями и т. п. или по бѣдности, просить о пособіи, а также лица, ходатайствующихъ о приемѣ ихъ на безплатное общественное призрѣніе, и разрѣшительныя по симъ прошеніямъ бумаги;

3) прошенія, подаваемыя въ Александровскій Комитетъ о Раненыхъ отъ лицъ, подлежащихъ его покровительству, и въ Комитетъ Призрѣнія Заслуженныхъ Чиновниковъ отъ лицъ, ходатайствующихъ о назначеніи пенсій изъ суммъ опаго, равно какъ приложенія къ симъ прошеніямъ и разрѣшительныя по ппмъ бумаги;

4) метрическія свидѣтельства: а) о рожденіи и крещеніи младенцевъ, приносимыхъ въ Воспитательные дома Опекунскаго

2) skargi podawane do naczelników w czasie dokonywanego przez nich rewizji gubernij, obwodów i powiatów i

3) zawiadomienia o nadużyciach, popełnianych ze szkodą Skarbu lub wbrew interesowi publicznemu.

4) *Wyjątki, ustanowione dla pojedyńczych instytucyj i csób.*

63. Uwalniają aię od opłaty podatku stemplowego od wszystkich papierów i dokumentów, wyszczególnionych w art. 6 ust. (1—3) i art. 7 niniejszej Ustawy:

1) wszystkie zakłady dobroczyne, otwarte po wyjednaniu ustanowionego zezwolenia,

2) osoby, którym sąd przyznał prawo ubóstwa—w tych sprawach, w których prawo to zostało im przyznane i dotąd, dopóki osoba, której zostało wydane świadectwo na prawo ubóstwa, ze zmianą okoliczności, nie stanie się wypłacalną (Ust. Post. Cyw. art. 880 i 886).

64. (podług dal. c. z roku 1879). Uwalniają się od podatku stemplowego:

1) poświadczania albo świadectwa, wydawane przez zwierzchność służbową albo zarząd gminny co do braku środków na prowadzenie sprawy, które składają sądowi ci, którzy życzą sobie skorzystać z prawa ubóstwa i wogóle—świadectwa ubóstwa oraz prośby o wydanie tych poświadczzeń i świadectw;

2) prośby osób, które, uległy jakimkolwiek bądź kleśkom, jakoto: pożarom, powodziom, nieurodzajom i t. d., albo wskutek ubóstwa, proszą o wsparcie albo starają się o przyjęcie na bezpłatną opiekę publiczną i odpowiedzi władz na powyższe prośby;

3) prośby, podawane do Aleksandrowskiego Komitetu Rannych przez osoby, którymi się tenże opiekuje, i do Komitetu Opieki nad Zaślubonemi Urzędnikami przez osoby, starające się o wyznaczenie im płac z funduszów tego Komitetu, i odpowiedzi władz na takie prośby;

4) metryki: a) urodzenia i chrztu dzieci, przynoszonych do ochron Rady Opiekuńczej Instytucyj Cesarszowej Mary i b) uro-

Совѣта Учреждений Императрицы Маріи, п б) о рожденіи и крещеніи дѣтей пижихъ воинскихъ чиновъ, пижихъ служителей военной и морской службы, почтоваго вѣдомства и другихъ команда или мѣстъ, и прошенія о выдачѣ таковыхъ свидѣтельствъ;

5) подаваемыя вышеописанными пижими чинами и служителями прошенія объ опредѣленіи на службу, объ увольненіи въ отпускъ или отставку, о выдачѣ въ томъ свидѣтельствъ или аттестатовъ, о вдовореніи, о выдачѣ пособій и объ удовлетвореніи жалованьемъ или пенсіею; прошенія ихъ женъ, вдовъ и дочерей сиротъ о выдачѣ пособій или пенсій и разрѣшительныя по симъ прошеніямъ бумаги, а равно прошенія о выдачѣ удостовѣреній о поведеніи и небытиности подъ судомъ, необходимыхъ для исходатайствованія такихъ пенсій и пособій, и самыя сіи удостовѣренія.

Примѣчаніе. Изъятіе это не распространяется на капеллярскихъ служителей и на вольноопредѣляющихся въ войскахъ.

6) Просьбы солдатскихъ женъ объ отысканіи ихъ мужей,

7) прошенія о пенсіяхъ, о вдовьемъ и спротскомъ жалованьѣ по признатіи дѣтей на службу, подаваемыя вдовами и сиротами офицеровъ, на вывалидномъ содержаніи находившихся, и чиновниковъ гражданскаго вѣдомства, получавшихъ пенсіи пѣзъ суммъ Комитета Призрѣнія Заслуженныхъ Чиновниковъ, равно какъ и приложенія къ онимъ, а также разрѣшительныя по симъ прошеніямъ бумаги.

65. По предъявляемымъ, дипломатическимъ путемъ, требованиеямъ австрійскихъ начальствъ, или по спопеніямъ пограничныхъ властей, свидѣтельства о крещеніи, бракосочетаніи и смерти разныхъ лицъ и другія подобныя свидѣтельства выдаются, изъ Россійскихъ присутственныхъ мѣстъ, для австрійскихъ подданныхъ, безъ оплаты гербовыми сборомъ. Сие изъятіе не должно, однако, распространяться на тѣхъ австрійскихъ подданныхъ, которые имѣютъ пребываніе въ предѣлахъ Россійской Имперіи и могутъ сами просить о выдачѣ нужныхъ имъ свидѣтельствъ установленнымъ порядкомъ, а также и на обоюдныхъ подданныхъ. Во взаимство сего, выданія въ Австріи на простой бумагѣ свидѣтельства должны быть приимкаемы и у насъ за дѣйствительныя, если тамошнее правительство освободить ихъ отъ гербового сбора.

dzenia i chrztu dzieci niższych stopni wojskowych, niższej służby wojsk lądowych i morskich, wydziału poczt i innych oddziałów lub władz oraz prośby o wydanie takich świadectw;

5) podawane przez wyżej wymienionych urzędników niższych stopni i przez służbę, prośby o mianowanie na służbę, o urlop lub dysmisję, o wydanie co do tego świadectw lub atestatów, o osiedlenie, wydanie wsparć, pensji lub płacy pozasłużbowej; prośby ich żon, wdów i córek—sierot o wydanie wsparć lub płac pozasłużbowych i odpowiedzi władz na takie prośby, jak również prośby o wydanie poświadczania co do prowadzenia się i rejestratury sądowej, niezbędnych do wyjednania takich płac i wsparć i same te poświadczania.

Uwaga. Wyjątek ten nie stosuje się do służby kancelaryjnej i do ochotników w wojskach.

6) prośby żon żołnierskich o odszukanie ich mężów i

7) prośby o płace pozasłużbowe, pensje wdów i sierot i o przyjęcie dzieci do służby, podawane przez wdowy i sieroty oficerów, którzy byli utrzymywani jako inwalidzi, i urzędników cywilnych, którzy otrzymywali płace pozasłużbowe z funduszów Komitetu Opieki nad Zasłużonymi Urzędnikami, jak również załączniki do nich oraz odpowiedzi władz na takie prośby.

65. Na przesypane w drodze dyplomatycznej żądania władz austriackich lub na odezwy władz pogranicznych, świadectwa chrztu małżeństwa i śmierci różnych osób i inne podobne świadectwa wydają się z władz rosyjskich dla poddanych austriackich bez opłaty podatku stemplowego. Wyjątek ten wszakże nie powinien być stosowany do tych poddanych austriackich, którzy mają miejsce pobytu w obrębie Cesarstwa Rosyjskiego i mogą sami prosić o wydanie im potrzebnych świadectw w ustanowiony sposób, oraz do obustronnych poddanych. Nawzajem, wydane w Austrii na papierze prostym świadectwa powinny być przyjmowane i u nas za obowiązujące, jeżeli tamtejszy rząd uwolni je od podatku stemplowego.

ОТДѢЛЕНИЕ III.

Изъятія отъ гербового сбора (простаго или пропорціональнаго) по имущественнымъ сдѣлкамъ.

66. Освобождаются отъ гербового сбора:

1) (по Высоч. утвѣржд. 25 Мая 1882 г. мн. Госуд. Сов.).

Дарственные акты всякаго рода, совершаемые въ пользу какъ государственной казны и заведеній, содержащихъ на казепитный счетъ, такъ и учрежденій, учебныхъ и благотворительныхъ частныхъ заведеній и осществъ, а также въ пользу церквей и монастырей;

2) выкупные и дарственные договоры между временно-обязанными крестьянами и помѣщиками, па земляхъ коихъ они водворены, а также договоры о взносе дополнительного выкупнаго платежа;

3) данины на земли, состоявшія въ пользованіи бывшихъ оружейниковъ и мастеровыхъ заводовъ Тульскаго, Ижевскаго, Сестрорѣцкаго и Райловскаго;

4) договоры о паймѣ крестьянами, какъ каждымъ отдѣльно, такъ и цѣлыми обществами, земельныхъ участковъ у помѣщиковъ, па земляхъ коихъ они водворены;

5) (по Высоч. утвѣржд. 25 Мая 1882 г. мн. Госуд. Сов.). заносимыя въ книгу волостныхъ правленій сдѣлки на сумму не свыше 300 руб., по договорамъ о наймѣ въ сельскіе рабочіе или въ служителскія по сельскому хозяйству должностіи.

6) (по Высоч. утвѣржд. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.). Отмененъ.

7) (по Высоч. утвѣржд. 25 Мая 1882 г. мн. Гос. Сов.). Заносимыя въ книгу волостныхъ правленій сдѣлки, на сумму не свыше 300 руб., по условіямъ, заключаемымъ фабрикантами съ крестьянами обѣ отдачѣ имъ матеріаловъ для обработки;

8) акты и документы о выкупѣ процентныхъ всякаго рода бумагъ вѣдомствомъ Министерства Императорскаго Двора и Удѣловъ изъ суммъ Его Императорскаго Величества и другихъ.

ODDZIAŁ III.

Wyjątki od podatku stemplowego (prostego i proporcjonalnego) co do ugód majątkowych.

66. Uwalniają się od podatku stemplowego:

1) (podług Najwyższej zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.) wszelkiego rodzaju akty darowizny, sporządzane tak na rzecz Skarbu Państwa i zakładów utrzymywanych kosztem Skarbu, jak również na korzyść zakładów i towarzystw naukowych i dobroczynnych prywatnych oraz na rzecz kościołów i klasztorów;

2) umowy wykupne i nadawcze pomiędzy tymczasowo obwiązanemi włościanami a temi właścicielami, na których gruntach włościanie ci zostali osiedleni oraz umowy o wniesienie dodatkowej raty wykupnej;

3) akty nadawcze na grunta, które pozostawały w użytkowaniu byłych puszkarzy i majstrów zakładów: Tulskiego, Iżewskiego, Siestroreckiego i Rajwołowskiego.

4) umowy o dzierżawę gruntów, zawierane tak przez pojedynczych włościan, jak i przez całe gromady z właścicielami, na których gruntach zostali osiedleni;

5) (podług Najwyższej zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. R. P.). zaciągnięte do ksiąg urzędów wołostnych ugody, na sumę nieprzenoszącą 300 rubli, w przedmiocie umów o najem na robotników wiejskich i na posady służących w gospodarstwie wiejskiém;

6) (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. Rad. Pań.). *Uchylony;*

7) (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. Rad. P.) zaciągane do ksiąg urzędów wołostnych ugody, na sumę nieprzenoszącą 300 rs., w przedmiocie warunków, na jakich fabrykanci oddają włościanom materiały do obrobienia;

8) akty i dokumenty, dotyczące kupna wszelkiego rodzaju papierów procentowych przez wydział Ministeryum Dworu Cesarskiego i Udziałów z funduszów Jego Cesarskiej Mości i innych.

ОТДѢЛЕНИЕ IV.

**Изъятія отъ пропорціонального гербового сбора съ актовъ и до-
кументовъ по личнымъ долговымъ обязательствамъ.**

67. (по Высоч. утвержд. 25 Мая 1882 г. мн. Госуд. Сов.). Пропорціональному гербовому сбору, установленному ст. 15, не подлежать кассовые ордера и вообще тѣ депозитные переводы, написанные внутри Имперіи, по которымъ платежъ назначенъ не позже 5 дней по предъявленіи.

ГЛАВА ПЯТАЯ.

О взиманіи гербового сбора.

ОТДѢЛЕНИЕ I.

О способахъ взиманія гербового сбора.

68. Взиманіе гербового сбора производится:

- 1) продажею установленныхъ гербовыхъ марокъ;
- 2) продажею гербовой бумаги,
- и 3) принятіемъ гербового сбора, въ извѣстныхъ случаяхъ (ст. 70—74, 79—83) наличными деньгами.

69. (по прод. 1879 г.). Подлежащіе оплатѣ гербовымъ сборомъ прошенія, объявленія, жалобы, отзывы и другія дѣлопроизводственные бумаги, подаваемыя въ присутствіи мѣста и должностными лицами, а также бумаги, выдаваемыя частнымъ лицамъ изъ присутственныхъ мѣстъ или отъ должностныхъ лицъ въ отвѣтъ на письменныя или словесныя съ ихъ стороны просыбы (ст. 6, п. 1 —3, ст. 7 и 8), могутъ быть оплачивамы гербовымъ сборомъ, какъ посредствомъ приложения къ этимъ бумагамъ гербовыхъ марокъ, такъ и посредствомъ употребленія гербовой бумаги для написанія ихъ. Сообразно съ симъ, при письменной или словесной просыбѣ или объявлениіи, если они содержать въ себѣ требование отвѣта объ

ODDZIAŁ IV.

Wyjątki od podatku stempłowego proporcjonalnego od aktów i dokumentów w przedmiocie zobowiązań dłużnika.

67. (podług Najw. zatw. d. 25 Maja 1882 r. Zd. Rad. P.). Podatkowi stemplowemu proporcjonalnemu, ustanowionemu w art. 15, nie ulegają świadectwa kasowe (ordery) i wogóle te przekazy pieniężne, podług których wyplata wyznaczoną jest najpóźniej w pięć dni po okazaniu.

ROZDZIAŁ PIĄTY.

O pobieraniu podatku stempłowego.

ODDZIAŁ I.

O sposobach pobierania podatku stempłowego.

- 68.** Podatek stempłowy pobiera się:
- 1) zapomocą sprzedaży ustanowionych marek stempłowych;
 - 2) zapomocą sprzedaży papieru stempłowego, i
 - 3) przez przyjmowanie podatku stempłowego w pewnych razach (art. 70—74, 79—83) w gotowiźnie.

69. (podług dal. c. z r. 1879). Od ulegających opłacie podatku stempłowego prośb, deklaracji, skarg, opozycji i od innych papierów podawanych do władz i urzędników oraz od papierów, wydawanych przez władze i urzędników osobom prywatnym, w odpowiedzi na piśmienne lub ustne z ich strony prośby (art. 6 ust. 1—3, art. 7 i 8), podatek stempłowy może być opłacany, albo zapomocą przyłożenia do tych papierów marek stempłowych albo przez użycie do ich napisania papieru stempłowego. Odpowiednio do tego, przy piśmiennej lub ustnej prośbie lub deklaracji, jeżeli w takowych jest wyrażone żądanie odpowiedzi co do mającej nastąpić decyzji, powinna być dołączona marka albo arkusz papieru stempłowego za sześćdziesiąt kopiejek na odpowiedź

имѣющемъ послѣдовать разрѣшеній, должны быть представлены марка или листъ гербовой бумаги въ шестьдесятъ копѣекъ для отвѣта (ст. 7), если проситель не требуетъ, кромѣ отвѣта, выдачи документовъ, актовъ или копій; а если требуетъ оныхъ, то еще столько такихъ марокъ или листовъ, сколько опредѣлено для такихъ документовъ или актовъ на основаніи п. 2 ст. 6 и ст. 8 сего Устава.

70. Присутственныя мѣста и должностныя лица могутъ приимать отъ частныхъ лицъ, живущихъ въ Имперіи, а также выдавать имъ всякаго рода акты и документы на простой бумагѣ и безъ марокъ: 1) когда просителемъ представлена будетъ квитанція Казначейства въ полученіи денегъ за требованные просителемъ бумагу или марки; квитанція эта выдается въ томъ только случаѣ, когда по какимъ либо причинамъ, въ Казначействѣ неѣтъ требуемой бумаги или марокъ, и 2) когда выдаваемые просителю документы, извѣщенія или объявленія, равно какъ и подаваемое имъ вторичное прошеніе, оплачены уже посредствомъ излишнихъ марокъ, пакетированныхъ на первомъ поданномъ имъ прошеніи о выдачѣ означенныхъ документовъ (ст. 88).

71. Бумаги, присылаемыя изъ Великаго Княжества Финляндскаго въ присутственныя мѣста и къ должностнымъ лицамъ Имперіи, должны быть оплачиваемы гербовымъ сборомъ въ размѣрѣ, опредѣленномъ въ семъ Уставѣ, причемъ для оплаты этихъ бумагъ гербовымъ сборомъ дозволяется, вместо употребленія гербовыхъ марокъ или гербовой бумаги, по общимъ правиламъ (ст. 69), прилагать къ нимъ причитающійся по сему Уставу сборъ наличными деньгами.

72. Бумаги, присылаемыя къ должностнымъ лицамъ и въ присутственныя мѣста лицами, находящимися за границею, могутъ быть оплачиваемы гербовымъ сборомъ посредствомъ приложенія къ нимъ квитанціи россійскаго консула или дипломатическаго агента о внесеніи соотвѣтствующей размѣру гербового сбора суммы, или посредствомъ приложенія наличныхъ денегъ.

73. Въ случаѣ подачи прошеній и другихъ, исчисленныхъ въ статьѣ 6 (п. 1), бумагъ безъ оплаты или съ неполною оплатою гербового сбора, а также въ случаѣ непредставленія, при требующемъ отвѣта прошеній, надлежащаго количества марокъ или гербовой бумаги, производство по такимъ прошеніямъ въ администра-

(art. 7), jeżeli proszący nie żąda, oprócz opowiedzi, wydania dokumentów, aktów lub kopij; a jeżeli żąda takowych, to—jeszcze tyle takich marek lub arkuszy, ile określono dla takich aktów i dokumentów na zasadzie ust. 2 art. 6 i art. 8 niniejszej Ustawy.

70. Władze rządowe i urzędnicy mogą przyjmować od osób prywatnych, mieszkających w Cesarstwie, oraz wydawać im wszelkiego rodzaju akty i dokumenty na papierze prostym i bez marek: 1) gdy proszący przedstawi kwit kasy Skarbowej z otrzymania pieniędzy za żądane przez niego papier lub marki; kwit ten wydaje się w takim tylko razie, gdy z jakichkolwiek bądź przyczyn w kasie skarbowej nie ma żadanego papieru lub marek i 2) gdy od wydawanych proszącemu dokumentów, zawiadomień lub ogłoszeń, jak również od podawanej przez niego powtórnie prośby, podatek został już opłacony przez naklejenie zbytecznych marek na pierwszej, podanej przez niego prośbie o wydanie powyższych dokumentów (art. 88).

71. Od papierów, przesyłanych z Wielkiego Księstwa Finlandzkiego do władz rządowych i urzędników Cesarstwa, podatek stemplowy opłacony być powinien w wysokości określonej w niniejszej Ustawie; przy opłacie podatku stempelowego od tych papierów dозвala się, zamiast używania marek stempelowych lub papieru stempelowego podług ogólnych przepisów (art. 69), dodać do nich przypadający podług niniejszej Ustawy podatek w gotowiznie.

72. Od papierów, przesyłanych do władz rządowych i urzędników przez osoby znajdujące się zagranicą, można opłacać podatek stempelowy przez załączenie przy nich kwitu konsula rosyjskiego lub agenta dyplomatycznego z wniesienia sumy, odpowiadającej wysokości podatku stempelowego, albo przez załączenie gotowych pieniędzy

73. W razie podania prośb i innych, wyszczególnionych w artykule 6 (ust. 1), papierów bez opłacenia od nich podatku stempelowego lub z opłaceniem go niezupełnie, oraz wrazie niezałączenia przy prośbie z żądaniem odpowiedzi należytej ilości marek albo papieru stempelowego, prośbom takim władze administracyjne i urzędnicy

тивныхъ мѣстахъ и у должностныхъ лицъ простоявшимъ, впредь до взноса причитающагося сбора присыпкою объявленія съ приложениемъ марокъ, гербовыхъ листовъ или квитанціи въ уплатѣ сбора. О таковой простоянкѣ мѣсто или лицо, получившее прошеніе, немедленно извѣщаетъ просителя, съ указаниемъ количества сбора, слѣдующаго ко взысканію. Затѣмъ, съ полученіемъ добавочнаго сбора, дѣлопроизводство продолжается по установленному порядку.

Примѣчаніе 1. (по Прод. 1879 г.). Судебныя установления, при несоблюденіи просителями правилъ о простомъ гербовомъ сборѣ, поступаютъ на основаніи статей 269, 270 и 756 Уст. Гражд. Суд. и статей 224 (п. 11 и 13), 225, 449 и 477 Зак. Судопр. и Взыск. Гражд.

Примѣчаніе 2. Министрамъ Главноуправляющимъ отдѣльными частями, а также Генералъ-Губернаторамъ, Губернаторамъ, Начальникамъ областей и Градоначальникамъ предоставляется давать законный ходъ тѣмъ изъ означенныхъ въ сей (73) статьѣ прошеній, которыя, по содержанію своему, будутъ признаны ими подлежащими немедленному производству, съ тѣмъ, чтобы причитающійся гербовый сборъ былъ взысканъ съ просителей при сообщеніи имъ письменнаго отвѣта.

Примѣчаніе 3. (по Прод. 1879 г.). Въ случаѣ присыпки въ правительственные установленія, или же къ должностнымъ лицамъ Имперіи, отъ проживающихъ заграницей иностранцевъ, вовсе неоплаченными или не вполнѣ оплаченными гербовымъ сборомъ, такихъ прошеній или другихъ бумагъ и документовъ, которые подлежатъ оплатѣ симъ сборомъ, по правиламъ сего Устава, всѣ таковыя прошенія, бумаги и документы оставляются безъ послѣдствій, впредь до оплаты опыхъ причитающимся гербовымъ сборомъ, за исключеніемъ случаевъ, въ примѣчаніи 2 къ сей (73) статьѣ означенныхъ.

Примѣчаніе 4. (по Прод. 1879 г.). Неоплаченныя гербовыми сборомъ объявленія, подаваемыя или присыпаемыя ко всякаго рода торгамъ по договорамъ съ казпою, если таковыя объявленія удовлетворяютъ остальшимъ требованиямъ закона, должны быть принимаемы къ разсмотрѣнію всѣми производящими торги мѣстами и лицами, и таковыми объявленіямъ да-

nie nadają biegu dotąd, dopóki przypadający podatek nie będzie wniesiony przez przesyłanie deklaracji z załączением marek, arkuszy papieru stempłowego albo kwitów z opłacenia podatku. O takiem wstrzymaniu postępowania władza lub urzędnik, który przyjął prośbę, zawiadamia natychmiast proszącego, wskazując ilość podatku, jaka powinna być pobraną. Następnie, po otrzymaniu podatku dodatkowego, referatowi nadaje się bieg w sposób przepisany.

Uwaga 1. (podług dal. c. z r. 1879). Władze sądowe, wrazie niezachowania przez proszących przepisów o podatku stempłowym prostym, postępują na zasadzie artykułów 269, 270 i 756 Ust. Post. Cyw. i artykułu 224 (ust. 11 i 13), 225 449 i 477 Praw. o postęp. sąd. i Egzekuc. Cyw.

Uwaga 2. Ministrom, Główno - Zarządzającym oddzielnymi wydziałami, oraz General-Gubernatorom, Gubernatorom, Naczelnikom Obwodów i miast wolno jest nadawać bieg prawny tym z wyliczonych w niniejszym (73) artykułach prośb, co do których uznają, że z powodu ich osnowy bieg taki natychmiast nadać im należy, z tem zastrzeżeniem, ażeby przypadający podatek stempłowy był pobrany od proszących przy doręczeniu im odpowiedzi piśmiejnej.

Uwaga 3. (podług dal. c. z r. 1879) Wrazie przesyłania do władz rządowych albo do urzędników Cesarstwa przez zamieszkujących zagranicą cudzoziemców, bez opłaty podatku stempłowego, takich prośb lub innych papierów i dokumentów, które podług przepisów niniejszej Ustawy ulegają podatkowi stemplowemu, wszystkie takie prośby, papiery i dokumenty pozostawiają się bez nadania im biegu aż do opłacenia od nich podatku stempłowego, z wyjątkiem przypadków w uwadze 2 do niniejszego (73) artykułu wskazanych.

Uwaga 4. (podług dal. c. z r. 1879). Podawane lub przesyłane bez opłaty podatku stempłowego deklaracje do wszelkiego rodzaju licytacji, odbywanych na mocy umów ze skarbem, jeżeli takie deklaracje odpowiadają innym wymaganiom prawa, powinny być przyjmowane i rozpoznawane przez wszystkie dopełniające licytacyi władze i osoby i takim deklaracyjom

ется законное движение, наравшъ съ объявлениями, оплаченными гербовымъ сборомъ; по окончаніи же торговъ, немедленно должно быть дѣлаемо распоряженіе о взысканіи, установленнымъ порядкомъ, причитающагося гербового сбора съ тѣхъ лицъ, которыми присланы или поданы вовсе неоплаченныя или не вполнѣ оплаченныя списъ сборомъ объявлений.

Примѣчаніе 5. (по Прод. 1879 г.). Въ 1877 году по велѣнію было: примѣняясь къ примѣчанію 2 къ сей (73) статьѣ, предоставить Начальникамъ Отдѣловъ дѣйствующей армии право давать законный ходъ тѣмъ изъ прошений и другихъ бумагъ, присылаемыхъ изъ за границы помимо нашихъ агентовъ, которыхъ признаны будутъ ими подлежащими немедленному производству, съ тѣмъ, чтобы причитающейся гербовый сборъ былъ взыскаваемъ съ просителей при сообщеніи имъ письменнаго отвѣта.

74. Взиманіе гербового сбора съ акцій, паевъ, облигаций, временныхъ свидѣтельствъ и закладныхъ листовъ русскихъ обществъ и товариществъ (ст. 10, п. 1) производится подъ наблюдениемъ лицъ, уполномоченныхъ правительствомъ для повѣрки числа и суммы сплохъ бумагъ, выпускаемыхъ въ обращеніе, и удостовѣряется посредствомъ наложенія штемпеля на каждую изъ нихъ. На бумагахъ, неподлежащихъ сбору, уполномоченнымъ налагается особый, удостовѣряющій такое изъятіе, штемпель.

75. Оплата гербовымъ сборомъ иностраннѣхъ процентныхъ бумагъ (ст. 10, п. 2) лежитъ на обязанности первого получателя ихъ въ Россіи и производится посредствомъ наложенія гербовыхъ марокъ.

76. (по Прод. 1879 г.). Акты, совершаемые домашнимъ порядкомъ и при томъ подлежащие, на основаніи сего Устава, простому гербовому сбору въ десять копѣекъ и въ пять копѣекъ оплачиваются посредствомъ наложенія на нихъ соответственной марки, съ соблюдениемъ правила, въ статьѣ 92 установленнаго; оплата же домашнихъ актовъ, подлежащихъ простому гербовому сбору въ 60 к., можетъ производиться, по желанію оплачивающихъ акты, посредствомъ гербовой бумаги или гербовыхъ марокъ; причемъ, въ послѣднемъ случаѣ, также соблюдаются правила, въ статьѣ 92 сего Устава установленное.

nadaje się bieg prawnego, narówni z deklaracyami, od których podatek stempelowy został opłacony; zaś po ukończeniu licytacji powinno być natychmiast wydane rozporządzenie co do ściągnięcia w ustanowiony sposób przypadającego podatku stempelowego od tych osób, które przesłały lub podały deklaracje bez opłacenia od nich podatku stempelowego lub z opłaceniem go niezupełnie.

Uwaga 5. (podług dal. c. z r. 1879). W roku 1877 rozkazano: w zastosowaniu się do uwagi 2 do niniejszego (73) artykułu nadać Naczelnikom Oddziałów armii czynnej prawo nadawania biegu prawnego tym z pomiędzy prośb i innych papierów, przesyłanych z zagranicy bez pośrednictwa naszych agentów, co do których uznają, iż bieg taki bezwzględnie nadać im należy, z tém zastrzeżeniem, ażeby przypadający podatek stempelowy był pobrany od proszących przy doręczeniu im odpowiedzi piśmiennej.

74. Podatek stempelowy od akcyj, udziałów, obligacyj, świadectw tymczasowych i listów zastawnych towarzystw i spółek rosyjskich (art. 10 ust. 1) pobiera się pod nadzorem osób, delegowanych przez rząd do sprawdzenia liczby i sumy tych papierów wypuszczonych w obieg, i poświadczających nałożenie na każdym z nich stempla. Na papierach nieulegających podatkowi stempelowemu delegat rządowy nakłada oddzielny, wyjątek taki poświadczający, stempel.

75. Opłata podatku stempelowego od papierów procentowych zagranicznych ciąży pierwszego odbiorcę ich w Rosji i uiszcza się przez naklejenie na nich marek stempelowych.

76. (podług dal. c. z r. 1879). Od aktów z podpisem prywatnym, ulegających na zasadzie niniejszej Ustawy podatkowi stempelowemu prostemu w ilości dziesięciu kopiejek, opłaca się tenże podatek przez naklejenie na nich odpowiedniej marki, z zachowaniem przepisu ustanowionego w artykule 92; zaś do aktów z podpisem prywatnym, ulegających podatkowi stempelowemu prostemu w ilości kop. 60, można go opłacać, na żądanie płatników, zapomocą papieru stempelowego albo marek stempelowych; nadto w ostatnim razie zachowuje się również przepis, zawarty w artykule 92 niniejszej Ustawy.

77. (по прод. 1879 г.). Акты, совершаемые домашнимъ порядкомъ и при томъ подлежащие, па основании сего Устава, пропорциональному гербовому сбору (какъ вексельному, такъ и актовому), оплачиваются сборомъ посредствомъ написанія пхъ па соотвѣтствующей гербовой бумагѣ.

Примѣчаніе 1. (по прод. 1879 г.). Подписаніи должниками счеты, равно какъ билеты (или замѣняющіе ихъ документы), выдаваемые заемщикамъ Ссудными Казнами и обществами для заклада движимыхъ имуществъ, могутъ быть оплачивамы гербовымъ сборомъ и посредствомъ приложения соотвѣтствующаго количества марокъ, съ соблюдениемъ правила, установленного въ статьѣ 92 сего Устава.

Примѣчаніе 2. (по прод. 1879 г.). Акты, составляемые хотя и домашнимъ порядкомъ, но при участіи должностныхъ лицъ, могутъ быть оплачивамы гербовымъ сборомъ и посредствомъ приложения соотвѣтствующаго количества марокъ; причемъ па должностныхъ лицъ возлагается отвѣтственность въ томъ, чтобы при самомъ написаніи означенныхъ актовъ было наклеено па нихъ требуемое симъ приложениемъ число гербовыхъ марокъ.

78. Оплата гербовымъ сборомъ актовъ, совершаемыхъ крѣпостныхъ или потаріальныхъ порядкомъ и являемыхъ къ засвидѣтельствованію, можетъ производиться посредствомъ гербовой бумаги или гербовыхъ марокъ, по желанію оплачивающихъ актъ.

Примѣчаніе. (по прод. 1879 г.). Въ 1877 году, повелѣно: дозволить оплату посредствомъ гербовыхъ марокъ контрактовъ о покупкѣ лѣсныхъ матеріаловъ изъ дачъ вѣдомства Министерства Государственныхъ Имуществъ, съ возложеніемъ на Лѣспичихъ отвѣтственности въ томъ, чтобы на помянутыхъ контрактахъ, при самомъ подписаніи оныхъ (въ печатныхъ экземплярахъ) покупщиками лѣсныхъ матеріаловъ было наклеиваемо столько, представлениихъ покупщикомъ, гербовыхъ марокъ, сколько требуется таковыхъ по правиламъ сего Устава.

79. Подлежащие исполненію въ Имперіи акты, совершенные въ Великомъ Княжествѣ Финляндскомъ, оплачиваются определеннымъ симъ Уставомъ гербовымъ сборомъ при предъявленіи пхъ къ засвидѣтельствованію; если же они не предъявляются къ засви-

77. (podług dal. c. z r. 1879). Od aktów z podpisem prywatnym, ulegających, na zasadzie niniejszej Ustawy, podatkowi stempłowemu proporcjonalnemu tak wekslowemu jak i aktowemu opłaca się podatek przez napisanie ich na odpowiednim papierze stempłowym.

Uwaga 1. (podług dal. c. z r. 1879). Od podpisanych przez dłużników rachunków jak również od biletów (i następujących je dokumentów), wydawanych dłużnikom przez kasę pożyczkowe i towarzystwa przyjmujące na zastaw ruchomości, może być opłacony podatek stempłowy przez naklejenie odpowiedniej ilości marek, z zachowaniem przepisu, zawartego w artykule 92 niniejszej Ustawy.

Uwaga 2. (podług dal. c. z r. 1879). Od aktów, jakkolwiek z podpisem prywatnym lecz sporządzonych w obecności urzędników, podatek stempłowy może być opłacony i przez naklejenie odpowiedniej ilości marek; przytym na urzędników składa się odpowiedzialność za to, ażeby przy samém napisaniu tych aktów była na nich naklejona, wymagana w niniejszym dodatkowym prawie liczba, marek stempłowych.

78. Opłata podatku stempłowego od aktów wieczystych lub notarialnych, albo produkowanych do poświadczania może być pobierana przez użycie papieru stempłowego albo marek stempłowych, stosownie do życzenia płatników.

Uwaga. (podług dal. c. z r. 1879). W roku 1877 rozkazano: zezwolić na opłacenie przez użycie marek stempłowych podatku od kontraktów kupna materyałów leśnych z posiadłości należących do wydziału Ministerium Dóbr Państwa, wkładając na Leśniczych odpowiedzialność za to, ażeby przy samém podpisaniu takowych (w drukowanych egzemplarzach) przez nabywców materyałów leśnych było naklejane tyle, przedstawianych przez nabywców, marek stempłowych; ile potrzeba podług przepisów niniejszej Ustawy.

79. Od aktów sporządzonych w Wielkim Księstwie Finlandzkiém, ulegających wykonaniu w Cesarstwie, opłaca się podatek stempłowy przy zaprodukowaniu ich do poświadczania; jeżeli zaś takowe nie produkują się do poświadczania to—przed jakiémkolwiek bądź wykonan-

дѣтельствованію, то ранѣе какого либо по акту исполненія въ предѣлахъ Имперіи. Въ послѣднемъ случаѣ уплата гербового сбора производится, или взносомъ причитающихся денегъ въ Казначейство, которое дѣлаетъ на документѣ надпись о количествѣ внесенного сбора и времени его уплаты, или приложениемъ соответствующаго количества марокъ, погашаемыхъ порядкомъ, указаннымъ въ статьѣ 89.

80. Акты, писанные въ предѣловъ Россіи, оплачиваются гербовыми сборомъ, при предъявленіи ихъ къ засвидѣтельствованію въ Россіи, посредствомъ пріобщенія къ симъ актамъ гербовой бумаги, или приложенія къ нимъ марокъ. Если означенные акты не предъявляются къ засвидѣтельствованію, то гербовый сборъ уплачивается, до какого либо по немъ исполненія, или наличными деньгами, вносямыми въ Казначейство, которое дѣлаетъ на документѣ надпись о количествѣ внесенного сбора и времени его уплаты, или приложениемъ марокъ, погашаемыхъ по правиламъ статьи 89.

Примѣчаніе. При оплатѣ акта сборомъ посредствомъ пріобщенія гербовой бумаги, па первой страницѣ сей бумаги дѣлается должностнымъ лицомъ, принимающимъ актъ къ засвидѣтельствованію, надпись о томъ, къ какому акту принадлежитъ бумага, съ означеніемъ года, мѣсяца и числа засвидѣтельствованія самого акта.

81. Правило, предшедшее статьею (80) установленное, распространяется и на акты, писанные въ арміи во время походовъ, или на корабляхъ во время кампаніи.

82. Что актамъ и документамъ, подлежащимъ оплатѣ гербовымъ сборомъ при окончательномъ по нимъ разсчетѣ (ст. 25 и 26), сборъ этотъ вносится наличными деньгами, не позже мѣсяца со дня окончательного разсчета, въ Казначейство, которое дѣлаетъ на актѣ надпись о количествѣ внесенныхъ денегъ и времени ихъ уплаты.

83. (по прод. 1879 г.). По выданнымъ за границею и присыпаемымъ для оплаты въ Россіи векселямъ, другимъ торговымъ денежнѣмъ обязательствамъ, заемнымъ письмамъ и всякимъ инымъ личнымъ долговымъ обязательствамъ, подлежащимъ, по правиламъ сего Устава, оплатѣ пропорциональнымъ гербовымъ сборомъ, этотъ сборъ оплачивается: 1) по переводнымъ векселямъ—пріобщеніемъ

niem aktu w obrębie Cesarstwa. W ostatnim razie podatek stempłowy opłaca się albo przez wniesienie przypadających pieniędzy do Kasy Skarbowej, która robi na dokumencie zaznaczenie o ilości wniesionego podatku i czasie zapłacenia go, albo przez nałożenie odpowiedni ilości marek, które się kasują w sposób wskazany w artykule 89.

80. Od aktów, pisanych poza granicami Rosji płaci się podatek stempłowy, przy zaprodukowaniu ich do poświadczania, przez dołączenie do tych aktów papieru stempłowego albo przez naklejenie na nich marek. Jeżeli pomienione akty nie produkują się do poświadczania, to podatek stempłowy opłaca się przed jakiemkolwiek bądź wykonaniem ich, albo gotowizną wniesioną do Kasy Skarbowej, która robi na dokumencie zaznaczenie o ilości wniesionego podatku i czasie zapłacenia go, albo przez załączenie marek, które się kasują podług przepisów zawartych w artykule 89.

Uwaga. W razie opłacenia od aktu podatku przez dołączenie papieru stempłowego, na pierwszej stronicy tego papieru urzędnik przyjmujący akt do poświadczania robi zaznaczenie o tym, do jakiego aktu papier należy, wskazując rok, miesiąc i dzień poświadczania samego aktu.

81. Przepis, ustanowiony w poprzedzającym artykule (80), stosuje się i do aktów pisanych w armii w czasie pochodów lub na okrętach w czasie kampanii.

82. Co się tyczy aktów i dokumentów, od których podatek stempłowy opłaca się przy ostatecznym obrachunku z nich (art. 25, i 26), podatek ten wnosi się w gotowiznie, najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia ostatecznego obrachunku, do Kasy Skarbowej, która robi na akcie zaznaczenie o ilości wniesionych pieniędzy i czasie ich zapłacenia.

83. (podług dal. c. z r. 1879). Od wydanych za granicą i przesyłanych do wypłaty w Rosji weksli i innych handlowych zobowiązań dłużnika, obligów i innych osobistych zobowiązań dłużnika, ulegających, podług przepisów niniejszej Ustawy, podatkowi stemplowemu proporcjonalnemu, podatek ten wnosi się: 1) od weksli ciągnionych — przez dołączenie do nich jednego albo kilku

къ пять одного или нѣсколькихъ гербовыхъ листовъ, стоимость которыхъ соотвѣтствуетъ означенной въ вексель суммѣ и на которыхъ должна быть написана акцептациѣ (принятіе) векселя; 2) по простымъ векселямъ, по образцамъ переводныхъ векселей, не требующимъ акцептациї, по заемнымъ письмамъ и другимъ личнымъ долговымъ обязательствамъ—представленіемъ при явкѣ ихъ къ засвидѣтельствованію въ Россіи гербового сбора въ размѣрѣ, соотвѣтствующемъ стоимости того разбора гербовой бумаги, на которой следовало бы, по правиламъ сего Устава, написать документъ; а если документъ не является къ засвидѣтельствованію, то взносомъ гербового сбора въ означенному размѣру въ Казначейство, или приложеніемъ гербовой бумаги надлежащаго достопнства, прежде совершения въ Россіи передачи документа, протеста или иного какого-либо по документу дѣйствія; количество внесенного сбора и время его уплаты отмѣчаются на самомъ документѣ. Когда по упомянутымъ документамъ причитается не болѣе одного рубля гербового сбора, то, вмѣсто примѣненія упомянутаго выше способа оплаты ихъ гербовымъ сборомъ, разрѣшается оплачивать документъ посредствомъ наложенія на онѣ гербовыхъ марокъ, съ тѣмъ, чтобы марки были наклеены: по переводнымъ векселямъ—до предъявленія къ акцептациї, а по прочимъ документамъ—не позже явки ихъ къ засвидѣтельствованію, или совершения въ предѣлахъ Россіи передачи документа, протеста или иного какого либо по документу дѣйствія.

Примѣчаніе. При оплатѣ гербовымъ сборомъ документовъ по долговымъ обязательствамъ, упомянутымъ въ пункѣ 2 сей (83) статьи, посредствомъ приложения гербовой бумаги, лицо, оплачивающее документъ сборомъ, дѣлаетъ на первой страницѣ приложенной гербовой бумаги надпись о томъ, въ какому документу она принадлежитъ.

ОТДѢЛЕНИЕ II.

О гербовыхъ маркахъ и ихъ употребленіи.

84. Марки гербового сбора имѣютъ въ верхней своей части: 1) государственный гербъ и 2) штемпель, означающій цѣну марки; нижняя часть состоитъ изъ небольшаго пространства чистой бумаги, на которой дѣлается установленная статью 86 надпись.

arkuszy stempłowych, których wartość odpowiada sumie, oznaczonéj w wekslu, i na których powinna być napisana akceptacya (przyjęcie) wekslu; 2) od weksli prostych od wzorów weksli ciągnionych niepotrzebujących akceptacyi, od obligów i innych osobistych zobowiązań dłużnika—przez złożenie, przy zaprodukowaniu ich do poświadczania w Rosyi, podatku stempłowego w ilości odpowiadającej wartości tej kategorii papieru stempłowego, na którym należałoby, podług przepisów niniejszej Ustawy, napisać dokument, a jeżeli dokument nie produkuje się do poświadczania, to—przez wniesienie podatku stempłowego w oznaczonéj wysokości do Kasy Skarbowej albo przez dołączenie papieru stempłowego odpowiedniéj wartości, przed dopełnieniem w Rosyi przelewu dokumentu, protestu lub innéj jakiejkolwiek bądź co do dokumentu czynności; ilość wniesionego podatku i czas zapłacenia go zaznaczają się na samym dokumencie. Jeżeli od pomienionych dokumentów przypada nie więcej jak rubel jeden podatku stempłowego, to, zamiast stosowania wzmiankowanego wyżej sposobu opłacania od niego podatku stempłowego, dозвala się opłacać go przez naklejenie na dokumencie marek stempłowych, z tém zastrzeżeniem, ażeby marki były naklejone: na wekslach ciągnionych—przed okazaniem ich do akceptacyi, a na innych dokumentach—nie później, jak przy zaprodukowaniu ich do poświadczania lub przy sporządzeniu w Rosyi przelewu dokumentu, protestu lub innéj jakiejkolwiek bądź co do niego czynności.

Uwaga. Przy opłacie podatku stempłowego od dokumentów w przedmiocie zobowiązań dłużnika, wzmiankowanych w ustępie 2 niniejszego (83) artykułu, przez dołączenie papieru stempłowego, płacący podatek od dokumentu robi na pierwszej stronicy dołączonego papieru stempłowego zaznaczenie o tém, do jakiego dokumentu takowy należy.

ODDZIAŁ II.

• markach stempłowych i ich użyciu.

84 Marki do podatku stempłowego mają na wierzchniej części: 1) herb państwa, i 2) stempel oznaczający cenę marki; spodnia część składa się z niewielkiej przestrzeni czystego papieru, na której robi się ustanowione w artykule 86 zaznaczenie.

85. Марки наклеиваются одна возлѣ другой, на первой страницѣ бумаги или документа, и тотчасъ послѣ паклейки погашаются.

86. Погашеніе марокъ производится слѣдующимъ образомъ: одинъ изъ подписаныхъ бумагу или документъ или рукоискладчиковъ, или же переписчиковъ, означаетъ на нижней части каждой изъ приклеенныхъ марокъ время написанія документа, т. е. годъ, мѣсяцъ и число. На волю подающихъ бумаги или документы предоставляется приписывать на маркахъ свое имя и фамилию, а также родъ бумаги или документа. Въ надписи не допускается никакихъ помарокъ, перечеркиванія и приписокъ.

87. Присутственное мѣсто или должностное лицо производить, при самомъ приемѣ бумаги или документа, дополнительное погашеніе марокъ, посредствомъ перекрещиванія каждой марки такимъ образомъ, чтобы концы креста переходили на самую бумагу, и выставлять на нижней части каждой марки время полученія документа, если это не обозначено самимъ подающимъ бумагу.

88. Оплата гербовымъ сборомъ посредствомъ марокъ окончательныхъ исходящихъ бумагъ по поступившимъ отъ частныхъ лицъ прошеніямъ, объявленіямъ и т. п. замѣняется паклейваніемъ марокъ на самихъ спѣхъ прошеніяхъ и объявленіяхъ. Если прошеніе или объявление почему-либо возвращается просителю безъ выдачи ему просимыхъ имъ документовъ, то при подачѣ новаго прошенія по тому же предмету засчитываются просителю марки, паклеенные имъ на первое прошеніе, кромѣ одной; при чемъ къ новому прошенію или объявлению должно быть приложено прежнее, въ доказательство того, что оно было надлежащимъ образомъ оплачено, а исполненія по оному не послѣдовало.

89. Для оплаты марками бумагъ и документовъ, выдаваемыхъ изъ присутственныхъ мѣстъ и отъ должностныхъ лицъ безъ письменныхъ о томъ прошеній со стороны частныхъ лицъ, а равно и расписокъ, выдаваемыхъ присутственными мѣстами и должностными лицами въ принятіи прошеній и т. п. (ст. 13, п. 1), отъ просителя требуется установленное число марокъ надлежащаго достоинства, пакладываемыхъ и погашаемыхъ въ присутствіи просителя самимъ присутственнымъ мѣстомъ или должностнымъ лицомъ, которое при этомъ производить вышеустановленную надпись на нижней части марки и перекрещиваетъ верхнюю часть ея. Такимъ же

85. Marki naklejają się jedna obok drugiej na pierwszej stronicy papieru lub dokumentu i zaraz po naklejeniu kasują się.

86. Kasowanie marek odbywa się w sposób następujący: jeden z podpisujących papier lub dokument, przykładających rękę albo przepisujących oznacza na spodniej części każdej z przyklejonych marek czas napisania dokumentu t. j. rok, miesiąc, i dzień. Do woli podających papiery i dokumenty pozostawia się — podpisywać na markach swoje imię i nazwisko, oraz rodzaj papieru lub dokumentu. W zaznaczeniu nie dozwala się żadnych przemazywań, przekreśleń ani dopisków.

87. Władza rządowa albo urzędnik przy samém przyjęciu papieru lub dokumentu kasuje marki dodatkowo, kreśląc każdą markę w taki sposób, ażeby końce krzyża przechodziły na sam papier i wpisuje na spodniej części każdej marki czas otrzymania dokumentu, jeżeli tego nie uczynił sam podający papier.

88. Opłacanie podatku stempelowego zapomocą marek od ostatecznych papierów wychodzących z biur w przedmiocie podanych przez osoby prywatne prośb, deklaracji i t. p., następuje się przez naklejanie marek na samych tych prośbach lub deklaracjach. Jeżeli prośba lub deklaracja z jakiegokolwiek bądź powodu zwraca się proszaczemu bez wydania mu dokumentów, o które prosi, w takim razie, przy podaniu nowej prośby w tym samym przedmiocie, zalicza się proszaczemu marki naklejone przez niego na pierwszej prośbie, oprócz jednej; przytém do nowej prośby lub deklaracji powinna być dołączona dawna, na dowód tego, że od takowej należną opłatę wniesiono a wykonanie co do niej nie nastąpiło.

89. W celu opłacenia markami podatku stempelowego od papierów i dokumentów, wydawanych z władz rządowych i od urzędników bez piśmiennych o to prośb ze strony osób prywatnych, jak również poświadczzeń, wydawanych przez władze rządowe i urzędników z przyjęcia prośb i t. p. (art. 13 ust. 1) od proszającego wymaga się ustanowiona ilość marek odpowiedniej wartości, naklejonych i kasowanych, w obecności proszającego, przez samą władzę rządową lub samego urzędnika, który przytém robi wyżej wzmiankowane zaznaczenie na spodniej części marki i przekreśla wierzchnią część takowej. W taki sam sposób kasują: meklerzy i brakarze — marki na sporzą-

порядкомъ погашаются: маклерами и браковщиками—марки на составляемыхъ ими счетахъ и краткихъ запискахъ (ст. 12 и 13, п. 2); первыми получателями иностранныхъ процентныхъ бумагъ (ст. 75) и документовъ по долговымъ обязательствамъ (ст. 83 и 91). а также лицами, въ рукахъ которыхъ находятся документы, составленные въ Великомъ Княжествѣ Финляндскомъ, или въ предѣловъ Россіи (ст. 79 и 80)—марки на сихъ бумагахъ и документахъ.

90. Наблюдение за употреблениемъ марокъ для актовъ крѣпостныхъ, явочныхъ (нотаріальныхъ) и являемыхъ къ засвидѣтельствованію, возлагается на отвѣтственность должностныхъ лицъ, свидѣтельствующихъ или совершающихъ сіи акты (ст. 106).

91. Въ тѣхъ случаяхъ, когда выданныя за границу и присланныя для платежа въ Россію документы по личнымъ долговымъ обязательствамъ, по которымъ размѣръ гербового сбора не превышаетъ 1 рубля (ст. 83), оплачиваются этими сборомъ посредствомъ наложењія герборныхъ марокъ—марки эти должны быть наклеиваемы и погашаемы порядкомъ, установленнымъ въ статьѣ 89, немедленно, первымъ получателемъ, до передачи документа другому лицу и до предъявленія векселя къ акцептації. Онѣ наклеиваются на оборотной сторонѣ документа и при томъ, если на этой сторонѣ ничего еще не написано, то на верхнемъ краю листа; въ противномъ же случаѣ непосредственно подъ послѣднею надписью (индоссаціею и т. и.), такъ, чтобы надъ маркою не оставалось мяста для какой либо новой надписи. Первый получатель документа, наклеивающій марку, пишетъ свою индоссацію или иного рода надпись подъ маркою. Пространство оставшееся свободнымъ по одной или по обѣимъ сторонамъ маромъ, перекрещивается въ высоту сихъ послѣднихъ такимъ образомъ, чтобы не было возможности сдѣлать индоссацію или иную надпись возвѣтъ марки.

92. На оплачиваемыхъ гербовымъ сборомъ посредствомъ наложенія марокъ: 1) домашнихъ актахъ и документахъ, подлежащихъ простому гербовому сбору, и 2) счетахъ, подписанныхъ должниками, подпись—на первыхъ одного изъ участниковъ въ судѣѣ, а на послѣднихъ должника—должна проходить чрезъ всѣ наклеенные марки. Въ случаѣ несоблюденія сего правила, подобный документъ считается вовсе неоплаченнымъ гербовымъ сборомъ.

93. Подробности порядка употребленія и погашенія гербовыхъ марокъ, на изложенныхъ въ семъ Уставѣ начатахъ, опредѣ-

dzonych przez nich rachunkach i krótkich notyskach (art. 12 i 13 ust. 2); pierwsi odbiorcy papierów procentowych zagranicznych (art. 71 i dokumentów w przedmiocie zobowiązań dłużnika (art. 83 i 91), oraz osoby, w których rękach znajdują się dokumenty, sporzązone w Wielkim Księstwie Finlandzkiem albo poza granicami Rosji (art. 79 i 80)—marki na tych papierach i dokumentach.

90. Nadzór nad użyciem marek do aktów wieczystych, notarialnych i produkowanych do poświadczania należy do urzędników sporządzających lub poświadczających akty i oni są za to odpowiedzialni.

91. W razie jeżeli od wydanych zagranicą i przesyłanych, w celu wypłaty, do Rosji dokumentów w przedmiocie osobistych zobowiązań dłużnika, w których wysokość podatku stemplowego nie przenosi 1 rubla (art. 83), płaci się podatek stempelowy przez naklejenie marek stempelowych, marki te powinien naklejać i kasować, w sposób ustalony w art. 89, bezzwłocznie pierwszy odbiorca, przed odstąpieniem dokumentu komu innemu i przed okazaniem wekslu do akceptacji. Marki naklejają się na odwrotnéj stronie dokumentu i przytém, jeżeli na téj stronie nic jeszcze nie ma napisanego, to—u samego wierzchu arkusza; w przeciwnym zaś razie—bezpośrednio pod ostatnim napisem (indosem i t. p.), tak, ażeby nad marką nie pozostało miejsca na żaden nowy napis. Pierwszy odbiorca dokumentu, który nakleja markę, pisze swój indos albo innego rodzaju napis nad marką. Miejsce puste, jakie pozostaje po jednej lub po obudwu stronach marek, przekreśla się na wysokość marek, w taki sposób, ażeby nie było można umieścić indosu albo innego napisu obok marki.

92. Przy opłacaniu podatku stemplowego przez naklejenie marek stempelowych: 1) od aktów i dokumentów z podpisem prywatnym, ulegających podatkowi stemplowemu, i 2) od rachunków, podpisanych przez dłużników, podpis na pierwszych—jednego z biorących udział w ugodzie, a na ostatnich—dłużnika powinien przechodzić przez wszystkie naklejone marki. Wrazie niezastosowania się do tego przepisu dokument uważa się tak, jak gdyby od niego podatek stempelowy wcale nie był opłacony.

93. Szczegóły sposobu używania i kasowania marek stempelowych na zasadach w niniejszej Ustawie zawartych określa oddzielna

ляются особою инструкцією Министра Финансовъ, которая публикуется во всеобщее свѣдѣніе, чрезъ Правительствующій Сенатъ.

ГЛАВА ШЕСТАЯ.

О заготовленіи, храненіи, разсылкѣ, продажѣ и уничтоженіи гербовой бумаги и гербовыхъ марокъ.

94. Гербовая бумага всѣхъ наименованій и видовъ и гербовыя марки заготовляются и штемпелюются въ Экспедиції Заготовленія Государственныхъ Бумагъ.

Примѣчаніе. Бланки векселей заемныхъ писемъ и другихъ денежныхъ обязательствъ могутъ быть изготавляемы только на гербовой бумагѣ, приготовленной Экспедиціею Заготовленія Государственныхъ Бумагъ.

95. Всѣ распоряженія по заготовленію, храненію, разсылкѣ, продажѣ и уничтоженію гербовой бумаги и гербовыхъ марокъ производятся чрезъ Департаментъ Неокладныхъ Сборовъ, при которомъ состоитъ, для пріема, храненія и отпуска гербовой бумаги и марокъ, Гербовое Казначейство.

96. Въ Казначействахъ и Таможняхъ гербовая бумага и марки продаются по установленнымъ цѣнамъ, не иначе, какъ за наличныя деньги, и отпускаются немедленно по предъявленіи требования.

97. Кроме Казначействъ и Таможенъ, гербовая бумага и марки могутъ быть продаваемы въ Городскихъ Управахъ или Думахъ, Земскихъ Управахъ, Волостныхъ Правленіяхъ, у Нотаріусовъ, Биржевыхъ Маклеровъ и въ другихъ мѣстахъ и установленияхъ, по соглашенію Министерства Финансовъ съ подлежащими вѣдомствами, а также у частныхъ лицъ, на основаніи правиль, какія установлены будутъ особою инструкцією.

98. Мѣста и лица, продающія гербовую бумагу и марки, не могутъ обращать ихъ чрезъ надписи изъ одного разряда, по стоимости, въ другой и принимать дополнительную плату, но обязываются отпускать бумагу и марки того самаго разбора, какого отъ нихъ требовать будутъ.

instrukcya Ministra Finansów, która się podaje do powszechniej wiadomości zapośrednictwem Rządzącego Senatu.

ROZDZIAŁ SZÓSTY.

O wyrobie, zachowaniu, rozsyłaniu, sprzedaży i niszczeniu papieru stempłowego i marek stempłowych.

94. Papier stempłowy, wszelkich nazw i gatunków, i marki stempłowe wyrabiają się i stemplują się w Ekspedycyi Wyrobu Papierów Państwowych.

Uwaga. Blankiety weksli, obligów i innych zobowiązań pieniężnych mają być wyrabiane tylko na papierze stempłowym, wyrobionym w Ekspedycyi Wyrobu Papierów Państwowych.

95. Wszelkie rozporządzenia w przedmiocie wyrobu, zachowania, rozsyłania, sprzedaży i niszczenia papieru stempłowego i marek stempłowych wydaje się zapośrednictwem Departamentu Przychodów Niestałych, przy którym się znajduje, do przyjmowania, zachowania i wydawania papieru stempłowego i marek Stempłowa Kasa Skarbową.

96. W Kasach Skarbowych i Komorach papier stempłowy i marki sprzedają się po ustanowionych cenach, nie inaczej jak za gotowiznę i wydają się bezzwłocznie po ich założaniu.

97. Oprócz Kas Skarbowych i Komor, papier stempłowy i marki mogą sprzedawać: Urzędy miejskie albo Dumy, Urzędy Ziemskie, Zarządy Wołostne, Notaryusze, Meklerzy Giełdowi i inne władze i instytucye, po porozumieniu się Ministerium Finansów z właściwemi wydziałami, jak również osoby prywatne, na zasadzie przepisów, jakie będą ustanowione w oddzielnjej instrukcyi.

98. Instytucye i osoby, sprzedające papier stempłowy i marki, nie mogą ich przemieniać zapomocą napisów z jednej kategoryi podług ceny na drugą i przyjmować opłaty dodatkowej, lecz obowiązane są wydawać papier i marki téj saméj kategoryi, jakiéj od nich żądać będą.

99. Отвѣтственность за цѣлость гербовой бумаги и марокъ возлагается непосредственно на тѣ мѣста и лица, коимъ поручено храненіе оныхъ.

100. Подробности порядка заготовленія, храненія, разсылки, продажи и уничтоженія гербовой бумаги и марокъ, а также замѣны испорченныхъ листовъ гербовой бумаги новыми, опредѣляются особою инструкціею Министра Финансовъ.

101. Порядокъ счетоводства и отчетности въ заготовленіи и употребленіи гербовой бумаги и марокъ устанавливается, до изданія общаго Счетнаго Устава, по взаимному соглашенію между Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Контролеромъ.

ГЛАВА СЕДЬМАЯ.

О взысканіяхъ по нарушенію правилъ о гербовомъ сборѣ.

102. Правила, изложенные въ статьяхъ 579—581, 588 и 590 Уложенія о Наказаніяхъ, примѣняются въ случаяхъ злоупотребленій какъ по гербовой бумагѣ такъ и по гербовымъ маркамъ.

103. Виновный въ завѣдомомъ употребленіи или продажѣ марокъ, уже бывшихъ въ употреблении, подвергается наказаніямъ, опредѣленнымъ за мошенничество.

104. Должностные лица, завѣдующія продажею гербовыхъ бумаги и марокъ, и допустившія худымъ распорядкомъ или безпечностью, недостатокъ оныхъ въ продажѣ подвергаются вычету третнаго жалованья.

105. Должностные лица, виновныя въ принятіи къ производству прошеній и приложеній къ онымъ, съ нарушеніемъ правилъ о гербовомъ сборѣ, а также въ выдачѣ бумагъ, вовсе неоплаченныхъ гербовымъ сборомъ, или не вполнѣ имъ оплаченныхъ, исключая лишь тѣ случаи, въ коихъ сіе именно допускается правилами сего Устава, обязаны возмѣстить причиненный казнѣ таковыми и ихъ

99. Odpowiedzialność za całość papieru stempłowego i marek ciąży bezpośrednio na tych instytucjach i osobach, którym poruczono ich zachowanie.

100. Szczegóły sposobu wyrabiania, zachowania, rozsyłania sprzedaży i niszczenia papieru stempłowego i marek tutdzież zamiany zepsutych arkuszy papieru stempłowego na nowe określa oddzielna Instrukcja Ministra Finansów.

101. Sposób prowadzenia rachunków i sprawozdań z wyrobu i użycia papieru stempłowego i marek ustanawiają, przed wydaniem Ogólnej Ustawy Obrachunkowej, po wzajemnym porozumieniu się, Minister Finansów i Kontroler Państwa.

ROZDZIAŁ SIÓDMY.

O karach za naruszenie przepisów o podatku stempłowym.

102. Przepisy, zawarte w artykułach 579—581, 588 i 599 Kodeksu Karnego stosują się do nadużyć, popełnianych tak co do papieru stempłowego, jak i co do marek stempłowych.

103. Winny świadomego użycia lub sprzedaży marek, które już były w użyciu, ulegnie karom określonym za czstustwo.

104. Urzędnicy, zawiadujący sprzedażą papieru stempłowego i marek, którzy, wskutek złego gospodarowania lub nieogłębności, spowodowali brak takowych w sprzedaży, ulegną wytrąceniu pensji za trzecią część roku.

105. Urzędnicy, winni przyjęcia prośb i załączników do nich z naruszeniem przepisów o podatku stempłowym, jak również—wydania papierów, od których podatek stempłowy nie został wcale opłacony lub został opłacony niezupełnie, z wyjątkiem jedynie przypadków, gdy na to zezwalają przepisy niniejszej Ustawy, obowiązani są wynagrodzić Skarbowi zrządzoną takiemi ich czynami szkodę i, oprócz

дѣйствіями убытокъ и, сверхъ того подвергаются въ первый разъ — замѣчанію; во второй — строгому замѣчанію; въ третій — выговору, а въ четвертый — удаленію отъ должности.

106. По актамъ крѣпостнымъ, явочнымъ или нотаріальнымъ, либо явленнымъ къ засвидѣтельствованію, должностныя лица, совершившія или засвидѣтельствовавшія актъ съ нарушениемъ правилъ о гербовомъ сборѣ, подвергаются:

1) если гербовый сборъ вовсе не внесенъ въ надлежащее время или если актъ, вопреки требованію закона, написанъ на простой бумагѣ — взысканію въ десять разъ противъ установленнаго размѣра сбора, или противъ стоимости гербовой бумаги, на которой слѣдовало написать актъ,

и 2) и если гербовый сборъ въ надлежащее время внесенъ, но въ размѣрѣ меньшемъ противу причитающагося по закону, или если актъ написанъ на гербовой бумагѣ иначеаго противъ надлежащаго достопнства — взысканію въ десять разъ противъ разности между оплаченнымъ и установленнымъ размѣрами гербового сбора, или противъ разности между цѣною бумаги, на которой написанъ актъ, и цѣною той бумаги, на которой слѣдовало написать оній.

107 (по Прод. 1879 г.). Лица, какъ выдавши обязателство домашнее съ нарушеніемъ правилъ гербового сбора, такъ и принявши оное, а равно всѣ тѣ, къ которымъ такой актъ переходилъ по передаточнымъ надписямъ и другимъ сдѣлкамъ, подвергаются каждое штрафу: за неоплату вовсе гербового сбора — въ десять разъ противъ установленнаго размѣра сбора; а за неполную оплату сбора — въ десять разъ противъ разности между оплаченнымъ и установленнымъ размѣрами сбора.

Примѣчаніе (по Прод. 1879 г.) Исключеніе изъ сего общаго правила допускается въ отношеніи лицъ, какъ выдавшихъ, такъ и принявшихъ, съ нарушеніемъ правилъ гербового сбора, упомянутые въ семъ Уставѣ въ п. 5 ст. 14, акты и документы, освобождающіе отъ выполненія обязательства или удостовѣряющіе исполненіе онаго въ полномъ его составѣ или въ части. Означенные лица подвергаются штрафу: за неоплату вовсе гербового сбора — въ три раза противъ установленнаго размѣра сбора, а за неполную оплату сбора — въ три раза противъ разности между оплаченнымъ и установленнымъ размѣрами сбора.

tego, ulegną: za pierwszym razem napomnieniu, za drugim—surowemu napomnieniu, za trzecim—naganie, a za czwartym razem—dymisyi.

106. Co do aktów wieczystych, notarialnych, albo okazanych do poświadczania, urzędnicy sporządzający lub poświadczający akt z naruszeniem przepisów o podatku stempłowym ulegną:

1) jeżeli podatek stempłowy wcale nie został wniesiony we właściwym czasie, albo jeżeli akt, wbrew wymaganiom prawa, napisany jest na papierze prostym—karze pieniężnej, w ilości dziesięć razy wziętego podatku stempłowego albo wartości papieru stempłowego, na którym należało napisać akt.

2) jeżeli podatek stempłowy został wniesiony we właściwym czasie, ale w ilości mniejszej w porównaniu z tą, jaka się należała podług prawa, albo jeżeli akt jest napisany na papierze niższej wartości niż należało—karze pieniężnej, w ilości dziesięć razy wziętej różnicy pieniędzy ilością podatku stempłowego, jaka została opłacona, a tą, jaka jest ustanowiona, albo różnicy pomiędzy wartością papieru, na którym akt jest napisany a ceną tego papieru, na którym należało napisać akt.

107. (podług dal. c. z r. 1879). Każdy, kto wydał zobowiązania prywatne z naruszeniem przepisów podatku stempłowego albo kto takowe przyjął, jak również każdy, do kogo taki akt przechodzi na mocy indosów i innych ugód, ulegnie karze pieniężnej: za nieopłacenie wcale podatku stempłowego—w ilości dziesięć razy wziętego podatku stempłowego, a za niezupełne opłacenie podatku stempłowego—w ilości dziesięć razy wziętej różnicy pomiędzy podatkiem stempłowym opłaconym, a tym, jaki jest ustanowiony.

Uwaga. (podług dal. c. z r. 1879). Wyjątek od tego ogólnego przepisu ustanawia się tak co do osób, które wydały jak i do tych, które przyjęły, z naruszeniem przepisów o podatku stempłowym, wzmiankowane w niniejszej Ustawie w ust. 5 art. 14 dokumenty, uwalniające od wykonania zobowiązania albo poświadczające wykonanie go w całości lub w części. Osoby te ulegną karze: za nieopłacenie wcale podatku stempłowego—w ilości trzy razy wziętego podatku stempłowego, a za niezupełne opłacenie podatku—w ilości trzy razy wziętej różnicy pomiędzy podatkiem stempłowym opłaconym, a tym, jaki jest ustanowiony.

108. Когда откроется, что заемные письма или же векселя и другія торговые денежныя обязательства на имя лицъ пребывающихъ въ Россіи или въ иностраннѣхъ государствахъ, писаны безъ оплаты гербового сбора, или не съ полною оплатою установленного сбора, или же, что документы сего рода, по получениіи въ Россіи, не оплачены вовсе, или оплачены не вполнѣ гербовымъ сборомъ, то виновные въ семъ: по документамъ писаннымъ въ Россіи на имя лицъ въ Россіи же пребывающихъ — выдаватели, получатели и лица, къ которымъ документы эти переходили по передаточнымъ надписямъ или инымъ способомъ; по документамъ, писаннымъ въ Россіи на имя лицъ, находящихся за границею — одни выдаватели, а по документамъ, писаннымъ за границею — первые получатели, акцептанты и лица, къ которымъ обязательства эти переходили по передаточнымъ надписямъ или инымъ способомъ, подвергаются денежному взысканію: за неоплату вовсе гербового сбора — въ десять разъ противъ установленного размѣра сбора, а за неполную оплату сбора — въ десять разъ противъ разности между оплаченнымъ и установленнымъ размѣрами сбора.

109. Лица, какъ выдавшія, такъ и принявшія образецъ векселя, посланный единственно для акцептациіи, безъ соблюденія правилъ, въ статьѣ 18 установленныхъ, подвергаются штрафу въ десять разъ противъ того размѣра сбора, который причитался бы по суммѣ векселя.

110. Взысканію штрафа въ десять разъ противъ установленного размѣра сбора, или противъ разности между установленнымъ и оплаченнымъ размѣрами сбора подвергаются:

1) лица, выдавшія и принявшія сохранную расписку вместо заемнаго письма, а также лица, къ которымъ расписка эта переходила по передаточнымъ надписямъ или инымъ способомъ;

2) лица, какъ должностныя, такъ и частныя, за нарушение правила обѣ уплатѣ пропорціонального сбора при окончательномъ разсчетѣ по договору, сумма которого не могла быть опредѣлена при его совершенніи (ст. 25), и при окончательномъ разсчетѣ по условію о неустойкѣ (ст. 26).

и 3) лица, виновныя въ выпускѣ въ обращеніе безъ установленной оплаты гербовымъ сборомъ процентныхъ бумагъ, поименованныхъ въ ст. 10 сего Устава.

108. Gdy się wykryje, że obligi albo weksle i inne handlowe zobowiązania pieniężne, wydane na imię osób przebywających w Rosji lub w Państwach zagranicznych, pisane są bez opłaty podatku stempłowego, lub z niezupełną opłatą podatku ustanowionego, albo że od tego rodzaju dokumentów, po otrzymaniu ich w Rosji, nie opłacono weale lub opłacono niezupełnie podatek stempłowy, to winni tego naruszenia: co do dokumentów pisanych w Rosji na imię osób w Rosji również przebywających — wystawcy, odbiorcy i osoby, do których te dokumenty przechodziły na mocy indosów lub w inny sposób; co do dokumentów pisanych w Rosji na imię osób znajdujących się za granicą — sami tylko wystawcy, a co do dokumentów pisanych za granicą — pierwsi odbiorcy, akceptanci i osoby, do których zobowiązania te przechodziły na mocy indosów lub w inny sposób, ulegną karze pieniężnej: za nieopłacenie weale podatku stempłowego — w ilości dziesięć razy wziętego podatku stempłowego, a za niezupełne opłacenie go — w ilości dziesięć razy wziętej różnicy pomiędzy podatkiem opłaconym a tym, jaki jest ustanowiony.

109. Ten, kto wydał i kto przyjął wzór wekslu, posłany jedynie do akceptacji, bez zachowania przepisów ustanowionych w artykule 18, ulegnie karze pieniężnej w ilości dziesięć razy wziętego podatku stempłowego, jaki się należało podług sumy wekslu.

110. Karze pieniężnej, w ilości dziesięć razy wziętego podatku stempłowego albo dziesięć razy wziętej różnicy pomiędzy podatkiem opłaconym a tym, jaki jest ustanowiony, ulegną:

1) ci, którzy wydali lub przyjęli kwit depozytowy zamiast obligu oraz ci, do których kwit taki przechodził na mocy indosów lub w inny sposób;

2) urzędnicy i osoby prywatne — za naruszenie przepisu o opłacie podatku stempłowego proporcjonalnego przy ostatecznym obrachunku z umowy, której suma nie mogła być określona przy jej zawarciu (art. 25) i przy ostatecznym obrachunku z ugody o karę wadylaną (art. 26);

3) winni wypuszczenia w obieg, bez ustanowionej opłaty podatku stempłowego, papierów procentowych, wyszczególnionych w artykule 10 niniejszej Ustawy.

III. Взысканіе съ частныхъ лицъ штрафовъ, опредѣленныхъ въ статтяхъ 107 — 110, по нарушеніямъ, обнаруженнымъ общими судебными или мировыми установлениями, производится самими симъ установлениями, на общемъ основаніи; административныя же присутственныя мѣста или должностныя лица, обнаружившія такія нарушенія обращаются къ судебному преслѣдованію виновныхъ въ тѣхъ только случаяхъ, когда послѣдніе не представлять въ теченіе двухъ недѣль со дня объявленія имъ о замѣченнѣи, квитанціи Казначейства о взносѣ причитающагося съ нихъ взысканія.

II2. Начальства должностныхъ лицъ, совершившихъ указаныя въ статтяхъ 105, 106 и 110 п. п. 2 и 3 нарушенія правилъ гербового сбора, обращаются къ судебному преслѣдованію виновныхъ въ тѣхъ только случаяхъ, когда послѣдніе не представлять, въ теченіе двухъ недѣль со дня объявленія имъ о замѣченнѣи, квитанціи Казначейства о взносѣ причитающагося съ нихъ взысканія.

II3. Если нарушеніе правилъ о гербовомъ сборѣ, влекущее за собою взысканіе денежнаго штрафа, обнаружится по смерти лица, виновнаго въ этомъ нарушеніи, или самое распоряженіе о взысканії этого штрафа должно быть сдѣлано по смерти этого лица, то съ наследниковъ сего лица взыскивается лишь та сумма, которая соответствуетъ размѣру гербового сбора, подлежащаго уплатѣ.

III. Kary pieniężne, określone w artykułach 107—110 za naruszenia, wykryte przez władze sądowe ogólne i pokojowe, od osób prywatnych, egzekwują same te instytucje na ogólnej zasadzie; zaś władze administracyjne i urzędnicy administracyjni, którzy wykryli takie naruszenia, pociągają winnych do odpowiedzialności sądowej w takim tylko razie, jeżeli ci nie złożą, w ciągu dwóch tygodni od dnia ogłoszenia im o zauważoném naruszeniu, kwitu Kasy Skarbowej z wniesienia przypadającej od nich kary.

II2. Władze przełożone nad urzędnikami, którzy się dopuścili wskazanych w art. 105, 106 i 110 ust. 2 i 3 naruszeń przepisów o podatku stempłowym, pociągają winnych do odpowiedzialności sądowej w takim tylko razie, jeżeli ci urzędnicy nie złożą, w ciągu dwóch tygodni od dnia ogłoszenia im o zauważoném naruszeniu, kwitu Kasy Skarbowej z wniesienia przypadającej od nich kary.

II3. Jeżeli naruszenie przepisów o podatku stempłowym wiadające za sobą karę pieniężną, będzie wykryte po śmierci osoby winnej tego naruszenia albo jeżeli samo rozporządzenie co do pobrania téj kary ma być wydane po śmierci téj osoby, to od spadkobierców téj osoby pobiera się tylko ta suma, która odpowiada wysokości podatku stemplowego, jaki powinien być opłacony.

Приложение к ст. З-й.

РОСПИСАНИЕ РАЗБОРОВЪ ГЕРБОВОЙ БУМАГИ.

Вексельной.

(по Высоч. утв. 19 Января
1882 г. мн. Гос. Сов.).

Актовой.

(по прод. 1879 г.).

Разборъ бумаги.	Сумма актовъ.	Цѣна листа	Разборъ бумаги.	Сумма актовъ.	Цѣна листа.	
					P.	K.
1	До	50 р.	—	10	1	—
2	Свыше 50 до	100 "	—	15	2	50
3	" 100 "	200 "	—	30	3	30
4	" 200 "	300 "	—	40	4	65
5	" 300 "	400 "	—	55	5	75
6	" 400 "	500 "	—	70	6	50
7	" 500 "	600 "	—	80	7	25
8	" 600 "	700 "	—	90	8	—
9	" 700 "	800 "	1 —	9	9	—
10	" 800 "	900 "	1 15	10	10	—
11	" 900 "	1,000 "	1 20	11	12,000	50
12	" 1,000 "	1,500 "	1 90	12	12,000	—
13	" 1,500 "	2,000 "	2 50	13	13,000	—
14	" 2,000 "	3,200 "	3 70	14	15,000	—
15	" 3,200 "	4,000 "	5 15	15	18,000	—
16	" 4,000 "	6,400 "	6 80	16	21,000	—
17	" 6,400 "	8,000 "	9 —	17	30,000	—
18	" 8,000 "	10,000 "	11 40	18	45,000	—
19	" 10,000 "	12,000 "	13 80	19	60,000	—
20	" 12,000 "	15,000 "	15 60	20	90,000	—
21	" 15,000 "	20,000 "	21 —	21	120,000	—
22	" 20,000 "	25,000 "	27 60	22	150,000	—
23	" 25,000 "	30,000 "	33 60	23	225,000	—
24	" 30,000 "	40,000 "	42 —		300,000	—
25	" 40,000 "	50,000 "	54 —		825	—

Dodatek do art. 3.

ROZKŁAD KATEGORYJ PAPIERU STEMPOLOWEGO.

Wekslowego.

Aktowego.

(podług Najw. zatw. d. 19 Stycznia
1882 r. Zd. Rad. Pań.).

(podług dal. e. z r. 1879).

Kategoria papieru.	Suma aktów.		Cena arkusza. R. K.	Kategoria papieru.	Suma aktów.		Cena arkusza. R. K.
	R.	K.			R.	K.	
1	Do	50 rs.	— 10	1	Od	50 do	300 rs.
2	Od	50 do	100 "	2	"	300 "	900 "
3	"	100 "	200 "	3	"	900 "	1,500 "
4	"	200 "	300 "	4	"	1,500 "	2,000 "
5	"	300 "	400 "	5	"	2,000 "	3,000 "
6	"	400 "	500 "	6	"	3,000 "	4,500 "
7	"	500 "	600 "	7	"	4,500 "	6,000 "
8	"	600 "	700 "	8	"	6,000 "	7,500 "
9	"	700 "	800 "	9	"	7,500 "	9,000 "
10	"	800 "	900 "	10	"	9,000 "	10,000 "
11	"	900 "	1,000 "	11	"	10,000 "	12,000 "
12	"	1,000 "	1,500 "	12	"	12,000 "	13,000 "
13	"	1,500 "	2,000 "	13	"	13,000 "	15,000 "
14	"	2,000 "	3,200 "	14	"	15,000 "	18,000 "
15	"	3,200 "	4,000 "	15	"	18,000 "	21,000 "
16	"	4,000 "	6,400 "	16	"	21,000 "	30,000 "
17	"	6,400 "	8,000 "	17	"	30,000 "	45,000 "
18	"	8,000 "	10,000 "	18	"	45,000 "	60,000 "
19	"	10,000 "	12,000 "	19	"	60,000 "	90,000 "
20	"	12,000 "	15,000 "	20	"	90,000 "	120,000 "
21	"	15,000 "	20,000 "	21	"	120,000 "	150,000 "
22	"	20,000 "	25,000 "	22	"	150,000 "	225,000 "
23	"	25,000 "	30,000 "	23	"	225,000 "	300,000 "
24	"	30,000 "	40,000 "	42	—		
25	"	40,000 "	50,000 "	54	—		

На подлинномъ Собственномъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Петергофѣ,
15-го Июня 1882 года.

„Быть по сему.“

ПОЛОЖЕНИЕ о пошлинахъ съ имуществъ, переходящихъ без- мездными способами.

I. Постановленія общія.

1. Имущества, переходящія отъ одного лица къ другому, какъ по наслѣдству (въ силу закона, духовнаго завѣщанія или выморочнаго права), такъ равно по Всемилостивѣшему пожалованію, дарственнымъ, ряднымъ и отдѣльнымъ записямъ и другимъ безмезднымъ актамъ, подлежать оплатѣ пошлиною, на основаніи нижеслѣдующихъ правилъ (ст. 2—25).

2. Отъ оплаты пошлиною освобождаются:

1) имущества, цѣнность которыхъ не превышаетъ одной тысячи рублей;

2) земли, отведенныя въ надѣлъ лицамъ сельскаго состоянія, вмѣстѣ съ находящимися на сихъ земляхъ крестьянскими домами, хозяйственными строеніями и принадлежностями домашняго хозяйства крестьянъ, когда имущества сіи переходятъ къ лицамъ того же состоянія;

3) имущества, поступающія въ пользу казны, благотворительныхъ, ученыхъ или учебныхъ учрежденій, церквей, монастырей и церковныхъ приютовъ, и

4) домашняя движимость (кромѣ капиталовъ), не приносящая дохода и не составляющая предмета торговли или промысла лица, оставившаго наслѣдство.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W Peterhofie,
d. 15-go Czerwca 1882 r. „Ma być podług tego.”

POSTANOWIENIE o podatku od majątków, przechodzących z rąk do rąk pod tytułem darmym.

I. Postanowienia ogólne.

1. Od majątków, przechodzących z rąk do rąk, tak drogą spadku (z mocy samego prawa, testamentu lub bezdziedzicznosci), jak również na mocy Najmiłościwszego obdarowania, zapisów darmnych, posagowych i speejalnych, oraz innych aktów pod tytułem darmym, opłaca się podatek na zasadzie następujących przepisów (art. 2—25).

2. Od podatku uwalniają się:

1) majątki, których wartość nie przenosi tysiąca rubli;

2) grunta, wydzielone osobom należącym do stanu włościańskiego, wraz ze znajdującymi się na tych gruntach domami włościańskimi, budynkami gospodarskimi i przynależtościami gospodarstwa domowego włościan, gdy te majątki przechodzą do osób należących również do stanu włościańskiego;

3) majątki przechodzące na korzyść Skarbu, instytucyj dobroczytnych i naukowych, kościołów, klasztorów i kleru.

4) ruchomości domowe (oprócz kapitałów) nieprzynoszące dochodu i niestanowiące przedmiotu handlu lub przemysłu osoby, po której otworzył się spadek.

3. Пошлина взимается въ слѣдующемъ количествѣ:

1) съ имущества, переходящаго отъ одного супруга къ другому, къ родственникамъ въ прямой исходящей или восходящей линіи, усыновленнымъ дѣтямъ и къ супругамъ дѣтей—въ размѣрѣ одного процента;

2) съ имущества, переходящаго къ пасынкамъ и падчерицамъ, братьямъ и сестрамъ (какъ роднымъ, такъ единокровнымъ и единоутробнымъ) и къ дѣтямъ умершихъ братьевъ и сестеръ—въ размѣрѣ четырехъ процентовъ;

3) съ имущества, переходящаго къ другимъ, кроме означенныхъ въ пунктѣ 2, родственникамъ въ боковой линіи третьей степени, а также къ родственникамъ четвертой степени означенной линіи—въ размѣрѣ шести процентовъ;

4) съ имущества, переходящаго къ лицамъ, не именованнымъ въ пунктахъ 1—3,—въ размѣрѣ восьми процентовъ.

4. (по Высоч. утв. 6 Марта 1884 г. мн. Гос. Сов.). Въ случаѣ перехода имущества къ одному лицу въ собственность а къ другому въ пожизненное владѣніе пошлина взимается какъ съ собственника, такъ и съ пожизненнаго владѣльца: съ первого — въ полномъ размѣрѣ опредѣленномъ статьѣ 3, а съ втораго — въ половинномъ количествѣ.

5. По имуществамъ, переходящимъ къ нѣсколькимъ лицамъ одновременно, пошлина опредѣляется отдельно съ причитающейся каждому изъ нихъ доли. Части наслѣдства, цѣна которыхъ, въ общей ихъ сложности, не превышаетъ одной тысячи рублей на одно лицо, освобождаются отъ платежа пошлины (ст. 2 п. 1).

6. Въ составъ цѣны имущества, подлежащаго оплатѣ пошлиною, входитъ стоимость какъ всего наличнаго, такъ равно долговыхъ и спорныхъ имуществъ. Но съ долговыхъ претензій и спорныхъ имуществъ пошлина взыскивается при получении наслѣдникомъ или пріобрѣтателемъ слѣдующихъ по суммѣ претензіямъ суммъ или состоявшаго въ спорѣ имущества. При этомъ, для обезпечения поступлениія пошлины, на долговыхъ документахъ дѣлается надлежащая о семъ надпись.

7. Цѣна имущества, съ которой взимается пошлина, объявляется самими наследниками или душеприкащиками (буде таковы назначены) и лицами, участвующими въ совершении акта о безмезд-

3. Podatek opłaca się w następującej ilości:

1) od majątku przechodzącego od jednego małżonka do drugiego, do krewnych w linii prostej zstępnej lub wstępnej, do dzieci adoptowanych i do małżonków dzieci—*jeden procent*;

2) od majątku, przechodzącego do pasierbów i pasierbic, braci i sióstr (tak rodzonych jak i przyrodnich, z jednej matki lub z jednego ojca) i do dzieci zmarłych braci i sióstr—*cztery procent*;

3) od majątku, przechodzącego do innych, oprócz wzmiankowanych w ustępie 2, krewnych w linii bocznej trzeciego stopnia, „oraz do krewnych czwartego stopnia tejże linii—*sześć procent*;

4) od majątku, przechodzącego do osób, które w ustępach 1—3 nie są wymienione—*ośm procent*.

4. (podług Najw. zatw. d. 6 Marca 1884 r. Zd. Rad. Pań.). Wrazie przejścia majątku do jednej osoby na własność a do drugiej w dożywotnie posiadanie, podatek opłaca zarówno właściciel jak i dożywotni posiadacz: pierwszy—w całkowitej wysokości ustanowionej w artykule 3-m, a drugi—w połowie.

5. Od majątków, przechodzących do kilku osób równocześnie, podatek oblicza się oddziennie od przypadającego každej z nich udziału. Części spadku, których cena w ogólnym ich połączeniu nie przenosi tysiąca rubli na osobę, uwalniają się od podatku (art. 2 ust. 1).

6. Do ceny majątku, od którego opłaca się podatek wchodzi zarówno wartość całego majątku gotowego, jak również wierzytelności i majątków spornych. Jednakże od wierzytelności i majątków spornych podatek pobiera się przy odebraniu przez spadkobiercę albo nabywcę przypadających sum wierzytelnych albo majątku spornego. Przytem, dla zabezpieczenia opłaty podatku, na dokumentach dłużnika robi się odpowiednie o tem zaznaczenie.

7. Cenę majątku, od którego opłaca się podatek, podają sami spadkobiercy lub egzekutorowie testamentu (jeżeli takowi są ustanowieni) i osoby biorące udział w sporządzeniu aktu zbycia pod tytu-

номъ отчуждениі, при чёмъ цѣна эта не можетъ быть иже законной оцѣнки, установленной изданными на сей предметъ особыми правилами.

8. Изъ цѣны имущества, подлежащаго оплатѣ пошлиною, исключаются суммы, означенные въ статьяхъ 11 и 22 настоящаго положенія.

9. Наблюдение за поступлениемъ пошлины возлагается на казенные палаты. Для этого всѣ правительственные установления (какъ судебныя такъ и административныя) и должностныя лица, а равно городскія и земскія управы, уведомляютъ казенную палату о сдѣлавшихся имъ извѣстными случаяхъ безмездного перехода имущества, подлежащаго оплатѣ пошлиною (ст. 1, 2 п 5). Судебные приставы, охраниющие наслѣдства, сообщаютъ, вмѣстѣ съ означенными уведомленіями, также и свѣдѣнія о составѣ наследственныхъ имуществъ.

II. О пошлинахъ съ имуществъ, переходящихъ по наслѣдству.

10. Исчисление пошлины съ имуществъ, переходящихъ по наслѣдству, производится определенными для сего должностными лицами вѣдомства Министерства Финансовъ, действующими на основании правилъ, которые имѣютъ быть установлены въ законодательномъ порядке. Впредь до назначенія таковыхъ должностныхъ лицъ, пошлины сіи исчисляются согласно изданиемъ для того временнымъ правиламъ.

II. Изъ цѣности наслѣдства подлежать исключенію слѣдующія суммы:

1) недоданныя: жалованье служащимъ и заработка плата рабочимъ, а также вознагражденіе за медицинскую помощь и за уходъ во время предсмертной болѣзни лица, оставившаго наслѣдство;

2) расходы на погребеніе сего лица;

3) казенные, городскіе, земскіе и общественные сборы, съ накопившимися въ нихъ по день открытія наслѣдства, недоимками;

4) долги, обезпеченные согласно уставамъ кредитныхъ учреждений, а также обезпеченные залогомъ или закладомъ, — въ размѣрѣ неуплаченной, по день открытия наслѣдства, капитальной суммы съ наросшими на нее процентами;

łem darmym; przytem cena ta nie może być niższa od szacunku prawnego, ustanowionego w wydanych w tym przedmiocie przepisach specjalnych.

8. Z ceny majątku, ulegającego opłacie podatku, potrącają się sumy, wskazane w art. 11 i 22 niniejszego postanowienia.

9. Nadzór nad wpływem podatku powierza się Izbom Skarbowym. Dla tego wszystkie władze rządowe (tak sądowe jak i administracyjne) i urzędniczy, jak również urzędy miejskie i ziemskie uwiadamiają izbę skarbową o przejściach z rąk do rąk majątku ulegającego opłacie podatku, o jakich się dowiedziały (art. 1, 2 i 5). Komornicy sądowi, zabezpieczający spadki, komunikują razem z takimi zawiadomieniami i wiadomości co do tego, z czego się składa majątek spadkowy.

II. O podatku od majątku przechodzącego drogą spadku.

10. Podatek od majątków przechodzących drogą spadku obliczają wyznaczeni do tego urzędnicy Ministerium Finansów, działający na zasadzie przepisów, które mają być ustanowione w drodze prawodawczej. Przed wyznaczeniem takich urzędników, podatek ten odbiera się zgodnie z wydanemi co do tego przepisami tymczasowymi.

II. Z wartości spadku potrącają się następujące sumy:

1) nieuiszczone: pensya służących i placu robotników, oraz wynagrodzenie za pomoc lekarską i za pielęgnowanie w czasie choroby przedśmiertnej tego, po kim otworzył się spadek;

2) rozhody na pogrzeb spadkodawcy;

3) podatki skarbowe, miejskie, ziemskie i inne, z zaległościami, jakie się uzbierały do dnia otwarcia się spadku;

4) długi, zabezpieczone podług ustaw instytucyj kredytowych oraz zabezpieczone zapomocą kaucyj i zastawów—w ilości niezapłaconej do dnia otwarcia się spadku sumy kapitałnej z naroskiem od niej procentami;

5) долги по векселямъ и другимъ обязательствамъ лица оставившаго наследство. Долги по обязательствамъ, писаннымъ на имя наследника, подлежать исключению въ томъ только случаѣ, когда время составленія документа и сдѣланная на немъ подпись засвидѣтельствованы установленнымъ порядкомъ по крайней мѣрѣ за три мѣсяца до открытия наследства; долги же по документамъ незасвидѣтельствованнымъ симъ порядкомъ, а равно удостовѣряемые только сдѣланнмъ въ духовномъ завѣщаніи признаніемъ умершаго, не подлежать исключению, и

6) долги, которые будутъ удостовѣрены торговыми книгами, веденными въ надлежащемъ порядке.

12. Когда духовнымъ завѣщаніемъ возложена на наследниковъ обязанность произвести другимъ лицамъ денежнага выдачи, превышающія тысячу рублей на одно лицо (ст. 2 п. 1 и 5), то наследники уплачиваютъ всю причитающуюся съ наследственнаго имущества пошлину и затѣмъ имѣютъ право удержать слѣдующія съ означенныхъ лицъ части внесенной пошлины изъ производимыхъ имъ выдачъ.

13. Наслѣдники или душеприказчики, по принадлежности, обязаны внести причитающуюся съ наследства пошлину въ теченіе одного мѣсяца со дня объявленія имъ постановленія, которымъ опредѣлено количество оной. Пошлина, не внесенная въ означенный срокъ, взыскивается, по требованію казенной палаты, полицію, съ начисленіемъ пени по одному проценту въ мѣсяцъ со всей неуплаченной суммы.

Дополненіе. (по Выс. утв. 6 Марта 1884 г. Мин. Гос. Сов.) Въ тѣхъ случаяхъ когда имущество переходитъ къ одному лицу въ собственность а къ другому въ пожизненное владѣніе причитающаяся съ сего имущества пошлина вносится пожизненнымъ владѣльцемъ — въ срокъ, опредѣленный статьею 13 сего Положенія, а собственникомъ — въ теченіе одного мѣсяца со дня прекращенія пожизненнаго владѣнія или при утвержденіи акта о передачѣ права собственности другому лицу, если сія передача состоится ранѣе прекращенія означенного владѣнія. Уплата пошлины исчисленной съ собственника обезпечивается положениемъ запрещенія на имущество, за переходъ котораго она причитается, и въ случаѣ передачи права собственности ранѣе окончанія пожизненнаго владѣнія, производится независимо отъ взысканія пошлины, слѣдующей, по закону съ того акта укрѣпленія, которымъ означенное право передается другому лицу.

5) długi z weksłów i innych zobowiązań osoby, po której otworzył się spadek. Długi z zobowiązań, pisanych na imię spadkobiercy, potrącają się w takim tylko razie, jeżeli czas sporządzenia dokumentu i zamieszczony na nim podpis zostały w ustanowiony sposób poświadczone przynajmniej na trzy miesiące przed otwarciem się spadku; zaś długi z dokumentów niepoświadczonych w ten sposób jak również takie, które są jedynie potwierdzone przyznaniem zmarłego, uczynionym w testamencie, nie potrącają się;

6) długi, które będą potwierdzone księgami handlowemi, prowadzonemi w należytym porządku.

12. Gdy testament wkłada na spadkobierców obowiązek dokonania na rzecz innych osób wypłat pieniężnych, przenoszących tysiąc rubli na osobę (art. 2 ust. 1 i 5), to spadkobiercy uiszczażą w całości podatek, jaki od majątku spadkowego należeć się będzie, a następnie mają prawo zatrzymać przypadające od tych osób części wniesionego podatku z dokonywanych przez siebie wypłat.

13. Spadkobiercy lub egzekutorowie testamentu, stosownie do kompetencji, obowiązani są wnieść przypadający od spadku podatek w ciągu miesiąca od dnia ogłoszenia im postanowienia, którym została określona ilość tego podatku. Podatek, niewniesiony w oznaczonym terminie, pobiera, na żądanie izby skarbowej, policya, z doliczeniem kary po jeden procent miesięcznie od całej niezapłaconej sumy.

Uzupełnienie. (podług Najw. zatw. d. 6 Marca 1884 r. Zd. Rad. Państw.). Wrazie jeżeli majątek przechodzi do jednej osoby na własność, a do drugiej w dożywotnie posiadanie, przypadający od tego majątku podatek płaci: dożywotni posiadacz — w terminie określonym w artykule 13 niniejszego postanowienia, a właściciel — w ciągu miesiąca od dnia ustania dożywotniego posiadania albo przy załatwieniu aktu przelewu prawa własności na kogo innego, jeżeli przelew nastąpi przed ustaniem rzeczonego posiadania. Podatek, jaki podług obliczenia przypadnie od właściciela, zabezpiecza się przez położenie sekwestru na majątku, za którego przejście z rąk do rąk takowy przypada, a wrazie odstąpienia prawa własności przed skończeniem się dożywotniego posiadania — płaci się niezależnie, od podatku od przelewu, jaki podług prawa należeć się będzie od aktu, którym to prawo przelewa się na drugą osobę.

14. Въ случаѣ просьбы наследниковъ или душеприказчиковъ обѣ отсрочки или разсрочки взноса причитающейся съ наследства пошлины, испрашиваемая льгота предоставляется имъ подъ условіемъ платежа въ пользу казны, сверхъ пошлины, по полупроценту въ мѣсяцъ съ неуплаченной суммы, причемъ признаются мѣры къ обезпеченію казенаго взысканія до полнаго удовлетворенія онаго. По недвижимымъ имѣніямъ отсрочка или разсрочка дается на срокъ не свыше трехъ лѣтъ и притомъ съ тѣмъ, чтобы взносъ разсроченной суммы производился ежегодно по равнымъ частямъ. По движимому имуществу означенныя льготы не могутъ продолжаться болѣе одного года.

15. Судебные установления постановляютъ опредѣленія о вводѣ наследниковъ во владѣніе дошедшими къ нимъ недвижимымъ имуществомъ и о передачѣ имъ охраненной движимости, а равно выдаютъ симъ лицамъ духовныхъ завѣщаній, съ надписью обѣ утвержденіи оныхъ, не прежде, какъ по взносѣ всей причитающейся казни пошлины или по обезпеченію ея уплаты установленнымъ порядкомъ.

16. Правительственные установления (какъ судебныя такъ административныя), земскія и общественные учрежденія и должностныя лица, а также кредитныя учрежденія, обязаны, при совершенніи актовъ о наследственномъ имуществѣ, равно какъ при передачѣ состоящихъ въ вѣдѣніи ихъ капиталовъ или другаго имущества, удерживать изъ оныхъ слѣдующую казнѣ пошлину, если послѣдняя не уплачена или не обезпечена наследниками. Удержанная за сихъ основаніяхъ деньги, означенныя установлениями и лица передаютъ въ качнечества, по припадлежности.

17. Если послѣ опредѣленія количества пошлины окажется, что къ наследнику переходитъ такое имущество, которое первоначально не числилось въ составѣ наследства и потому осталось неоплаченнымъ пошлиною, то сія послѣдняя взимается съ упомянутаго имущества на общемъ основаніи.

18. Когда наследственное имущество будетъ присуждено не тому лицу, которое внесло следовавшую съ онаго пошлину полнѣстю, или когда въ правахъ наследованія къ этому имуществу будутъ, независимо отъ сего лица, утверждены также и другія, то въ первомъ случаѣ вся внесенная сумма, а во второмъ — излишне уплаченная часть опой, возвращаются по припадлежности. Прось-

14. W razie prośby spadkobierców albo egzekutorów testamentu o odroczenie lub rozłożenie na raty przypadającego od spadku podatku, ulga, o którą proszą, nadaje się im pod warunkiem opłacenia na rzecz skarbu, oprócz podatku, po pół procent miesięcznie od sumy niezapłaconej; przytym przedsiębiorą się środki w celu zabezpieczenia należności skarbowej aż do zupełnego jedyń zaspokojenia. Co do majątków nieruchomości, odroczenie i rozłożenie na raty udziela się na termin niedłuższy od lat trzech, z tym nadto zastrzeżeniem, aby rozłożona na raty suma wniesiona była co rok w jednakowych częściach. Co do majątków ruchomych, ulgi powyższe nie mogą być nadawane na termin dłuższy od roku jednego.

15. Władze sądowe wydają decyzje o wprowadzeniu spadkobierców w posiadanie majątku nieruchomości, który na nich przeszedł, i o oddaniu im zabezpieczonych ruchomości, tudzież wydają im testamente z zaznaczeniem o zatwierdzeniu takowych nie wcześniej, jak po wniesieniu całego przypadającego skarbowi podatku albo po zabezpieczeniu w ustanowiony sposób wypłaty tegoż podatku.

16. Władze rządowe (tak sądowe jak i administracyjne), instytucje ziemskie i gminne i urzędnicy tych instytucji, oraz instytucje kredytowe, obowiązane są, przy sporządzeniu aktów o majątku spadkowym, jak również przy oddaniu pozostających pod ich zawiadwaniem kapitałów lub innego majątku, zatrzymywać z nich przypadający Skarbowi podatek, jeżeli spadkobiercy go nie zapłacili lub nie zabezpieczyli. Zatrzymane na tych zasadach pieniądze, powomienione instytucje i osoby oddają do właściwych kas skarbowych.

17. Jeżeli po określaniu ilości podatku okaże się, że do spadkobiercy przechodzi taki majątek, który poprzednio nie był uważany jako część masy spadkowej i od którego z tego powodu podatek nie został opłacony, to takowy pobiera się od tego majątku na ogólniej zasadzie.

18. Gdy majątek spadkowy będzie zasądzony komu innemu a nie temu, kto wniosł przypadający od majątku podatek w całości, albo gdy prawo do spadku co do tego majątku będzie przyznane oprócz niego i innym osobom, to w pierwszym razie cała wniesiona suma, a w drugim części jedyń zapłacona zbytecznie, zwracającą się — komu należy. Prośby o to podają się do właściwej Izby Skarbowej

бы о семъ приносятся подлежащей казенной палатѣ, въ теченіе двухъ лѣтъ со дnia вступленія судебнаго опредѣленія въ законную силу.

19. Возбужденія всякаго рода дѣлъ по нарушеніямъ постановленій сего положенія ограничивается десятилѣтнею давністю.

20. Съ принадлежащихъ иностранцамъ имуществъ и капиталовъ, находящихся въ Россіи и переходящихъ по наслѣдству какъ къ россійскимъ подданнымъ, такъ и къ иностранцамъ, пошлина взимается согласно правиламъ настоящаго положенія. Но имущество оставшееся послѣ подданнаго такого государства, въ которомъ не взимается налога съ наследствъ, остающихся послѣ русскихъ подданныхъ,—не подлежитъ обложенію.

Примѣчаніе. Если, при передачѣ имущества, степень родства между оставившимъ наслѣдство и его наслѣдниками опредѣлена, то пошлина взыскивается въ указанномъ статьею З размѣрѣ; въ противномъ случаѣ пошлина взыскивается въ размѣрѣ восьми процентовъ, причемъ соотвѣтственная часть опой подлежитъ возврату, какъ скоро будетъ доказано, что получившее наслѣдство лицо подлежало, на основаніи статьи З, низшему размѣру обложения.

III. О пошлинахъ съ имуществъ, переходящихъ по Всемилостивѣйшему пожалованію, дарственнымъ, ряднымъ и отдельнымъ записямъ или по другимъ безмезднымъ актамъ.

21. Пошлина съ имуществъ, Всемилостивѣйше пожалованыхъ или переходящихъ по дарственнымъ, ряднымъ и вѣдѣльнымъ записямъ или по другимъ безмезднымъ актамъ, взимается, согласно правиламъ, изложеннымъ въ статьяхъ 1—9, 13, 19 и 20 сего положенія, съ соблюдениемъ притомъ нижеслѣдующихъ особыхъ постановленій (ст. 22—25).

22. Изъ цѣнности имуществъ, переходящихъ указанными въ статьѣ 22 способами, исключаются долги прежняго владѣльца, имуществами этими обеспеченные.

23. Пошлина съ имуществъ, Всемилостивѣйше пожалованыхъ, уплачивается до сдачи оныхъ по принадлежности.

24. Пошлина съ имуществъ, переходящихъ по крестьянскимъ актамъ, взимается при ихъ утвержденіи, а съ пріобрѣтаемыхъ по

w ciągu dwóch lat od daty, w której wyrok sądu się uprowomocnił.

19. Wytaczanie wszelkiego rodzaju spraw o naruszenia przepisów, w niniejszym postanowieniu zawartych, ulega przedawnieniu dziesięcioletniemu.

20. Od należących do cudzoziemców majątków i kapitałów znajdujących się w Rosji i przechodzących drogą spadku tak do podanych rosyjskich jak i do cudzoziemców, podatek pobiera się zgodnie z przepisami zawartymi w niniejszym postanowieniu. Jedakże majątek, pozostały po poddanym takiego państwa, w którym się nie płaci podatku od spadków, pozostałych po podanych rosyjskich, nie ulega podatkowi.

Uwaga. Jeżeli przy przejściu majątku stopień pokrewieństwa pomiędzy tym, po kim otworzył się spadek, a jego spadkobiercami jest określony, to podatek pobiera się w oznaczoną w artykule 3 wysokości; w przeciwnym zaś razie podatek pobiera się w wysokości ośmiu procent; przytym odpowiednia część takowego ulega zwrotowi, skoro tylko będzie dowiedzione, że otrzymujący spadek powinien był zapłacić mniej na zasadzie artykułu 3.

III. O podatkach od spadków, przechodzących—na mocy Najmiłościwego obdarowania, zapisów darmnych, posagowych i pojedyńczych albo na mocy innych aktów pod tytułem darmym.

21. Podatek od majątków Najmiłościwięj darowanych i przechodzących—na mocy zapisów darmnych posagowych i pojedyńczych, albo na mocy innych aktów pod tytułem darmym pobiera się, zgodnie z przepisami zawartymi w artykułach 1—9, 13, 19 i 20 niniejszego postanowienia, z zachowaniem nadto następujących postanowień szczególnych (art. 22—25).

22. Z wartości majątków, przechodzących—wzmiankowanemi w art. 21 sposobami, potrącają się długi poprzedniego właściciela, zabezpieczone temi majątkami.

23. Podatek od majątków Najmiłościwięj darowanych płaci się przed oddaniem ich—komu należy.

24. Podatek od majątków, przechodzących—na mocy aktów wieczystych, pobiera się przy ich zatwierdzeniu, a od nabywanych na

актамъ нотаріальнымъ — при совершениі онъхъ, и отсылается въ казначейства, съ увѣдомленіемъ въ тоже время подлежащихъ казенныхъ палатъ.

25. Уничтоженіе дарственнаго акта (Св. Зак. т. X. ч. I. ст. 974—976) а равно возвращеніе дара (ст. 997), не даютъ права на обратное полученіе уплаченной по оному пошлины: но она возвращается въ случаѣ, предусмотрѣнномъ статьею 973 законовъ гражданскихъ.

Подпісалъ: За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта,
Генералъ-Адъютантъ Графъ Э. Барановъ.

На подлинномъ Собственности ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

„Быть по сему.“

Въ Петергофѣ,
12-го Июня 1882 года.

ПРАВИЛА

объ оценкѣ имущества, для взиманія пошлинъ съ безмездного перехода оныхъ.

Законною оценкою имущества, переходящихъ безмездными способами, признаются:

1—5 (не примѣнены къ Царству. См. стр. 216).

6. Для капиталовъ, обращающихся въ кредитныхъ или банковыхъ учрежденіяхъ — номинальная сумма означенныхъ капиталовъ, если не будетъ доказано, что цѣнность ихъ ниже этой суммы.

7. Для государственныхъ процентныхъ бумагъ (кромѣ государственныхъ кредитныхъ билетовъ и билетовъ Государственного Казначейства), равно для всякаго рода паевъ, акцій, облигаций и закладныхъ листовъ — цѣны, которые опредѣляются особыми на сей предметъ табелями, утверждаемыми Министромъ Финансовъ на каждое полугодие и публикуемыми затѣмъ во всеобщее свѣдѣніе, въ собраніи узаконеній и распоряженій правительства.

Подпісалъ: За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта,
Генералъ-Адъютантъ Графъ Э. Барановъ.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 16-го Мая, №. 52 стр. 775).

mocy aktów notarialnych—przy sporządzeniu takowych, i odsyła się do Kas Skarbowych z zawiadomieniem o tym równocześnie Izb Skarbowych.

25. Zniszczenie aktu darowizny (Sw. Zak. t. X. cz. I art. 974 i 976), jak również zwrócenie daru (art. 977), nie dają prawa do zwrotu zapłaconego od niego podatku; jednakże takowy się zwraca w przypadku przewidzianym w art. 973 praw cywilnych.

P o d p i s ał: Za Prezesa Rady Państwa
General-Adjutant *Hrabia E. Baranow.*

NA oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano.

,,Ma być podług tego.“

W Peterhofie
d. 15-go Czerwca 1882 roku.

PRZEPISY

O oszacowaniu majątków w celu pobierania podatku przy przejściu takowych z rąk do rąk pod tytułem darmym.

Za prawny szacunek majątków przechodzących z rąk do rąk pod tytułem darmym uważa się:

1—5 (nie stosują się do Królestwa. Patrz str. 217).

6. Co do kapitałów, obiegających w instytucjach kredytowych i bankowych—normalna suma tych kapitałów, jeżeli nie będzie dowiedzione, że ich wartość jest mniejsza od téj sumy.

7. Co do papierów procentowych państwowych — (oprócz biletów kredytowych państwowych i biletów Skarbu Państwa), jak również co do wszelkiego rodzaju, akeyj, obligacyj i listów zastawnych—ceny określone w oddzielnych w tym przedmiocie wydanych taryfach, zatwierdzonych przez Ministra Finansów na każde półrocze i podawanych następnie do powszechniej wiadomości przez ogłoszenia w Sobranii Uzakonienij i Rasporiazenij Prawitelstwa.

P o d p i s ał: Za Prezesa Rady Państwa,
General-Adjutant *Hrabia E. Baranow.*

41.

Высочайше утвержденное положение Комитета
Министровъ.

О предоставлении Министру Государственныхъ Имуществъ права утверждать уставы обществъ охоты.

Высочайше утвержденнымъ 27 Января 1884 г. положениемъ Комитета Министровъ предоставлено Министру Государственныхъ Имуществъ:

I. Вносить, по сношению съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, ходатайства обь учреждепіи обществъ охотниковъ въ губерніяхъ Царства Польскаго, въ девяти западныхъ губерніяхъ и въ губерніяхъ и областяхъ Кавказскихъ, черезъ Комитетъ Министровъ, на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА благоусмотрѣніе, вмѣстѣ съ проектами уставовъ сихъ обществъ; и

II. Собственпою властью разрѣшать, по предварительномъ каждыи разъ сношениіи съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, учрежденіе помянутыхъ обществъ въ остальныхъ губерніяхъ Имперіи, утверждая и уставы сихъ обществъ.

(С. У. и Р. П., 1884 г., 9 Марта, №. 26, стр. 373).

41.

N A J W Y Ź E J Z A T W I E R D Z O N E P O S T A N O W I E N I E K O M I T E T U M I N I S T R Ó W .

O nadaniu Ministrowi Dóbr Państwa prawa zatwierdzania ustaw towarzystw myśliwskich.

Najwyżżej zatwierdzonym d. 27 Stycznia 1884 r. postanowieniem Komitetu Ministrów nadanem zostało Ministrowi Dóbr Państwa prawo:

I. Wnosić, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, prośby o zatwierdzenie towarzystw myśliwskich w guberniach Królestwa Polskiego, w dziewięciu guberniach zachodnich oraz w guberniach i obwodach Kaukaskich, zapośrednictwem Komitetu Ministrów, pod Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI uznanie, razem z projektami Ustaw tych towarzystw; i

II. Własną władzą zezwalać, po uprzedniem, za każdym razem, porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, na utworzenie pomienionych towarzystw w pozostałych guberniach Cesarsztwa, zatwierdzając i ustawy tych towarzystw.

42.

Высочайшее утвержденное мнѣніе Государственного Совѣта.

Объ измѣненіи штата департамента таможенныхъ сборовъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственного Совѣта, объ измѣненіи штата департамента таможенныхъ сборовъ, Высочайше утвердить сопроводилъ и повелѣль исполнить.

Подписанъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

24-го Января 1884 года.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономии и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣть предъставленіе Министра Финансовъ объ измѣненіи и Государственной штата департамента таможенныхъ сборовъ, министерства Экономии 19-го Декабря 1883 года. I. Упразднить четыре должности чиновниковъ для особыхъ поручений при департаментѣ таможенныхъ сборовъ, а именно: одну шестаго, двѣ седьмаго и одну восьмаго классовъ, при чемъ тѣхъ изъ числа занимающихъ сіи должности лицъ, которыхъ, ко времени упраздненія оныхъ, не получать новаго назначенія, оставить за штатомъ, на общемъ основаніи.

42.

**NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.**

**O zmianie etatu departamentu Przychodów
Celnich.**

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólnem Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o zmianie etatu departamentu Przychodów celnych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

24-go Stycznia 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Połączonych Departamen-kułów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnem Departamentów Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra i Ekonomii Państwo- Finausów, o zmianie etatu departamentu przycho- wój z dnia 19-go dów celnych, *uchwałita zdanie*:

Grudnia 1883 roku

i Ogólnego Zebrania z d. 9 Stycznia 1884 r. I. Znieść cztery posady urzędników do szcze- gólnych poruczeń przy departamencie Przychodów celnych, a mianowicie: jedną—szóstej, dwie—siódmej i jedną ósmej klasy; przytém te z pomiędzy osób zajmujących pomienione posady, które na czas zniesienia takowych nie będą mianowane gdzieindziej, uważać za spadłe z etatu, na ogólnej zasadzie.

П. Учредить въ томъ же департаментѣ три должности старшихъ столоначальниковъ и одну должность старшаго помощника столоначальника, присвоивъ имъ оклады содержанія и служебныя преимущества, предоставленныя соотвѣтствующимъ должностямъ по штатамъ означенаго департамента.

Ш. Вызываемый учрежденіемъ упомянутыхъ въ ст. П должностей расходъ, въ размѣрѣ пяти тысячъ четырехсотъ пятидесяти пяти рублей двадцати девяти коп. ежегодно, обратить на сумму въ пять тысячъ четыреста пятьдесятъ девять рублей семьдесятъ шесть копѣекъ, остающуюся за упраздненіемъ четырехъ должностей чиновниковъ для особыхъ поручений (ст. I), а образующейся отъ нея остатокъ, въ размѣрѣ четырехъ рублей сорока семи копѣекъ, причислить къ свободнымъ средствамъ государственного казначейства.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 16 Марта, №. 29, стр. 411).

43.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственного Совѣта.

О распространеніи закона о пособіяхъ при командировкахъ на служащихъ въ почтовомъ вѣдомствѣ лицъ, неимѣющихъ чиновъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о распространеніи закона о пособіяхъ при командировкахъ на служащихъ въ почтовомъ вѣдомствѣ лицъ неимѣющихъ чиновъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

7-го Февраля 1884 г.

II. Utworzyć w tym samym Departamencie trzy dosady starszych naczelników sekcyj i jedną posadę starszego pomoenika naczelnika sekcyi, przywiązując do nich uposażenie i przywileje służbowe, nadane odpowiednim posadom podług etatów pomienionego departamentu.

III. Rozchód powstały wskutek utworzenia wzmiankowanych w art. II posad w wysokości pięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt pięć rubli dwadzieścia dziewięć kopiejek rocznie, pokrywać z sumy pięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt dziewięć rubli siedmdziesiąt sześć kopiejek, pozostającą po zniesieniu czterech posad urzędników do szczególnych poruczeń (art. I), a pozostałą z niej resztę w ilości cztery ruble czterdzieści siedm kopiejek zaliczyć do funduszów rozporządzalnych Skarbu Państwa.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokole Prezesi i Członkowie.

43.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zastosowaniu prawa o zapomogach przy delegacyach do osób służących w Wydziale poczt i niemających rang.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o zastosowaniu prawa o zapomogach przy delegacyach do osób służących w wydziale poczt i niemających rang, Najwyżżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHał.*

7-go Lutego 1884 r.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣтъ, въ Департаментъ журналовъ: Депар- Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраниі, тамента Государ- разсмотрѣвъ представление Министра Внутрен- ственной Экономіи пихъ Дѣлъ о распространеніи закона о пособіяхъ 22 Декабря 1883 г. при командинковахъ на служащихъ въ почтовомъ и Общаго Собраниі вѣдомствѣ лицъ, неимѣющихъ чиновъ, мнѣніемъ 23 Января 1884 г. положилъ:

Распространить на служащихъ въ почтовомъ вѣдомствѣ лицъ, неимѣющихъ чиновъ, установленное для чиновниковъ называемаго вѣдомства правило относительно назначенія имъ, при командинковахъ, сверхъ прогоновъ, единовременного пособія, по усмотрѣнію главнаго ихъ начальства (ст. 609 п. 2 уст. о службѣ правит. (свод. зак. т. III изданія 1876 г.)).

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 16 Марта, N. 29 стр. 415).

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii kułów: Departamentu Państwowej i na Ogólnym Zebraniu, rozpoznawszy Ekonomii Państwowej przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o za- z d. 22-go Grudnia stosowaniu prawa o zapomogach przy delegacyach 1883 roku i Ogólnego do osób służących w wydziale poczt i niemających Zebrania z d. 23-go rang, uchwaliła zdanie:

Stycznia 1884 r.

Zastosować do osób, służących w wydziale poczt i niemających rang, ustanowiony dla urzędników pomienionego wydziału przepis co do wyznaczenia im przy delegacyach, oprócz pieniędzy na podróże, jednorazowej zapomogi, podług uznania ich głównej zwierzchności (art. 609 ust. 2 Ust. o służb. rząd. (Sw. Zak. t. III wydania z r. 1876).

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

44.

Высочайшее повелѣніе, объявленное Министромъ
Внутреннихъ Дѣлъ.

О назначеніи пенсій семействамъ лицъ тюремнаго вѣдомства, убитыхъ при исполненіи ими служебныхъ обязанностей, а равно и самимъ чинамъ тюремнаго управлѣнія, кои отъ злонамѣренныхъ дѣйствій арестантовъ подвергнутсяувѣчью или же неизлечимой болѣзни.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО, по всеодданійшему докладу Министра Внутреннихъ Дѣлъ, 16 Февраля 1884 г.,
Высочайше повелѣть соизволилъ:

1) Предоставить семействамъ чиновъ тюремной администраціи, убитыхъ или умершихъ отъ ранъ, напесенныхъ во время исполненія обязанностей службы, право на пенсію безъ расчета выслуги лѣтъ, съ выдачею имъ, сверхъ того единовременнаго пособія.

2) Равнымъ образомъ и самимъ чинамъ тюремнаго управлѣнія, кои отъ причиненнаго имъ злонамѣреннымъ дѣйствіемъ арестантовъувѣчья или неизлечимой болѣзни не будутъ имѣть возможности продолжать службу, предоставляется право на усиленныя пенсіи, противъ тѣхъ, которыя слѣдовали бы имъ па общемъ основаніи, а также и въ тѣхъ случаяхъ, когда по расчету выслуги, та-ковыхъ пенсій имъ не причиталось бы вовсе;

и 3) Размѣръ означенныхъ пенсій и единовременныхъ пособій испрашивается въ каждомъ отдѣльномъ случаѣ, чрезъ Комитетъ Министровъ, Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, по предварительномъ соглашеніи съ Министромъ Финансовъ и по соображеніи какъ съ размѣромъ жалованья, производившагося погибшему или пострадавшему на службѣ лицу, такъ и всѣми обстоятельствами служебной дѣятельности подобныхъ лицъ, семейнымъ и имущественнымъ ихъ положеніямъ.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 20 Марта, №. 30, стр. 424).

44.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

O wyznaczeniu plac emerytalnych rodzinom urzędników wydziału więzień, zabitych przy pełnieniu przez nich obowiązków służby, jak również samym urzędnikom Zarządu więziennego, którzy wskutek występnich czynów więźniów ulegną kalectwu lub chorobie nieuleczalnej.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, podług najpoddańszego raportu Ministra Spraw Wewnętrznych, w dniu 16 Lutego 1884 r. Najwyższy rozkazac raczył:

1) Nadać rodzinom urzędników administracyi więziennej, zabitych lub zmarłych wskutek ran, zadanych im w czasie pełnienia przez nich obowiązków służby, prawo do emerytur, bez obliczania lat wysłużonych, z wydaniem im, oprócz tego, jednorazowego wsparcia.

2) Podobnież i samym urzędnikom zarządu więziennego, którzy, wskutek zadanego im występnemi czynami więźniów kalectwa, albo nieuleczalnej choroby, nie będą w možności pełnić nadal służby, nadaje się prawo do powiększonych emerytur w porównaniu z temi, któreby im się należały na ogólniej zasadzie, oraz w tych przypadkach, gdy podług obliczenia lat wysłużonych, emerytura zupełnie by im się nie należała;

i 3) Wysokość pomienionych emerytur i jednorazowych zapomog wyjednywują się w każdym pojedyńczym przypadku, zapośrednictwem Komitetu Ministrów przez Ministra Spraw Wewnętrznych, po uprzednim porozumieniu się z Ministrem Finansów i po ustosunkowaniu go tak do wysokości pensji, płaconej osobie, która poniosła śmierć lub ucierpiąła przy pełnieniu służby i ze wszystkimi okolicznościami działalności służbowej podobnych osób, ich położeniem familialnym i majątkowym.

45.

Распоряжение Министра Финансовъ.

Объ измѣненіи штатовъ пѣкоторыхъ таможенныхъ учрежденій.

На основаніи 25 статьи т. VI Св. Зак. Уст. там. по ирод. 1876 г., сдѣланы распоряженія объ измѣненіи штатовъ въ слѣдующихъ таможенныхъ учрежденіяхъ:

Въ Радзивилловской таможнѣ упразднены должности одного члена, одного помощника пакгаузного надзирателя, одного помощника бухгалтера и одного помощника казначея.

Въ Волочисской таможнѣ упразднена должность одного члена.

Въ Таурогенской таможнѣ упразднена должность одного помощника бухгалтера.

Въ Новоселицкой таможнѣ упразднена должность одного помощника бухгалтера.

Въ Харьковской таможнѣ упразднена должность одного помощника бухгалтера.

Въ Граевской таможнѣ къ штату опой прибавлены должности одного помощника секретаря и одного помощника бухгалтера.

Въ Сосновицкой таможнѣ къ штату опой прибавлены должности одного члена, двухъ помощниковъ пакгаузного надзирателя и одного помощника бухгалтера.

Въ Либавской таможнѣ прибавлена должность одного члена.

Въ Варшавской таможнѣ прибавлена должность одного помощника секретаря.

45

R O Z P O R Z A D Z E N I E M I N I S T R A F I N A N S Ó W .

O zmianie etatów niektórych instytucyj celnych.

Na zasadzie artykułu 25 t. VI Sw. Zak. Ust. cel. podług dal. c. z r. 1876, wydane zostały rozporządzenia, dotyczące zmiany etatów w następujących instytucyach celnych:

W komorze Radziwiłłowskiéj zniesiono posady jednego członka, jednego pomocnika nadzorecy pakhauzowego, jednego pomocnika buchhaltera i jednego pomocnika poborcey.

W komorze Wołoczyńskiéj zniesiono posadę jednego członka.

W komorze Taurogeńskiéj zniesiono posadę jednego pomocnika buchhaltera.

W komorze Nowosielskiéj zniesiono posadę jednego pomocnika buchhaltera.

W komorze Charkowskiéj zniesiono posadę jednego pomocnika buchhaltera.

W komorze Grajewskiéj do etatu takowej dodano posady jednego pomocnika sekretarza i jednego pomocnika buchhaltera.

W komorze Sosnowickiéj do etatu takowej dodano posadę jednego członka, dwóch pomocników nadzorecy pakhauzowego i jednego pomocnika buchhaltera.

W komorze Libawskiéj dodano posadę jednego członka.

W komorze Warszawskiéj dodano posadę jednego pomocnika sekretarza.

Ш Т А Т Ы

составленные на основаниі 25 ст. Уст. там., по прод. 1876 г.,
вновь учрежденнымъ должностямъ таможеннаго вѣдомства.

	Число штатныхъ чиновниковъ.	Штатное содержаніе.						Классы по долж- ности.	Разряды по шитью на мундирѣ.
		Жалованья,	Столовыхъ.	Квартирныхъ.	В с е г о.	В с ъ мъ.			
<i>Граевская таможня.</i>									
Помощникъ секретаря .	1	250	250	100	600	600	X	X	
Помощникъ бухгалтера	1	250	250	100	600	600	IX	IX	
<i>Сосновицкая таможня.</i>									
Членъ	1	600	600	300	1500	1500	VII	VII	
Два помощника пакгауз- наго надзирателя . .	2	250	250	100	300	1200	IX	IX	
Помощникъ бухгалтера	1	250	250	100	600	600	IX	IX	
<i>Ливанская таможня.</i>									
Членъ	1	600	600	300	1500	1500	VII	VII	
<i>Варшавская таможня.</i>									
Помощникъ секретаря .	1	350	350	100	800	800	IX	IX	

Подпись: Министръ Финансовъ Н. Бунге.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 20 Марта, № 30, стр. 431)

E T A T Y

sporządzone na zasadzie art. 25 Ust. cel. podług dals. c. z r. 1876,
nowo-utworzonych posad wydziału celnego.

	Liczba urzędników etatowych.	Utrzymanie etatowe.						Klasy podług urzędu.	Kategorie podług haftu na mundurze.
		Pensji.	Na stół.	Na mieszkanie.	Razem.	Wszystkim.			
<i>Komora Grajewska.</i>									
Pomoenik sekretarza . .	1	250	250	100	600	600	X	X	
Pomoenik buchhaltera . .	1	250	250	100	600	600	IX	IX	
<i>Komora Sosnowicka.</i>									
Członek	1	600	600	300	1500	1500	VII	VII	
Dwóch pomoeników nadzory pakhauzu . . .	2	250	250	100	600	1200	IX	IX	
Pomoenik buchhaltera . .	1	250	250	100	600	600	IX	IX	
<i>Komora Libawska.</i>									
Członek	1	600	600	300	1500	1500	VII	VII	
<i>Komora Warszawska.</i>									
Pomoenik sekretarza . .	1	350	350	100	800	800	IX	IX	

Podpisał: Minister Finansów N. Bunge.

46.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственного Совѣта.

**О выдачѣ пособія солдаткамъ, которыя не могутъ быть
приняты въ богадѣльни.**

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО, воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраниѣ Государственного Совѣта, о выдачѣ
пособія солдаткамъ, которыя не могутъ быть приняты въ богадѣль-
ни, Высочайше утвердило и повелѣло исполнить.

По дписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

7-го Февраля 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментъ
журналовъ: Депар- Государственной Экономіи и въ Общемъ Собра-
тамента Государ- ши, разсмотрѣвъ представление Министра Вну-
ственной Экономіи трехнѣхъ Дѣлъ о выдачѣ пособія солдаткамъ,
22 Декабря 1883 г. которыя не могутъ быть приняты въ богадѣльни,
и Общаго Собранія мнѣніемъ положилъ:

23 Января 1884 г.

Высочайше утвержденное 23 Ноября 1882
г., мнѣніе Государственного Совѣта, о производ-
стѣ изъ казны трехрублеваго въ мѣсяцъ пособія
солдаткамъ, проживающимъ въ мѣстностяхъ, гдѣ
иѣтъ богадѣльни, распространить и на тѣхъ пѣтъ
указанныхъ въ томъ положеніи солдатокъ, кото-
рыя, пе имѣя при болѣзни помѣ состояніи ни
собственныхъ средствъ къ жизни, ни родствен-

46.

**NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.**

**O wydawaniu wsparcia żołnierzom, które nie mogą
być przyjęte do szpitalów.**

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o wydawaniu wsparcia żołnierzom, które nie mogą być przyjęte do szpitalów, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazała.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ.*

7-go Lutego 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Departamentu Państwowego i na Ogólnem Zebraniu, rozpoznawszy Ekonomii Państwowej przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o d. 22 Grudnia 1883 r. wydaniu wsparcia żołnierzom, które nie mogą i Ogólnego Zebrania być przyjęte do szpitalów, uchwała zdanie:
z d. 23 Stycznia 1884 roku.

Najwyżej zatwierdzone d. 23-go Listopada 1882 roku Zdanie Rady Państwa, o wydawaniu ze Skarbu trzyrubowego na miesiąc wsparcia żołnierzom mieszkającym w miejscowościach, gdzie nie ma szpitalów, zastosowało i do tych pomiędzy wskazanych w tym postanowieniu żołnierek, które nie mają przy stanie chorobliwym ani własnych środków do życia, ani krennych, którzy by mogli

никовъ, могущихъ обеспечить ихъ существование, не могутъ быть приняты въ богоадѣльян, съ платою отъ казны, по отсутствію въ названныхъ заведеніяхъ свободныхъ мѣстъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 23 Марта 1884 г. N. 31 стр. 438).

47.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕНІЕ МНѢНИЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ измѣненіи штата института глухонѣмыхъ и слѣ-
пыхъ въ гор. Варшавѣ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственного Совѣта, объ измѣ-
неніи штата института глухонѣмыхъ и слѣпыхъ въ гор. Варшавѣ,
Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

7-го Февраля 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ жур- Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ
наловъ: Соединен- Департаментахъ Государственной Экономіи и За-
ныхъ Департамен- коновъ и въ Общемъ Собрании, разсмотрѣвъ пред-
товъ Государствен- ставленіе Министра Народнаго Просвѣщенія объ
ной Экономіи и За- измѣненіи штата института глухонѣмыхъ и слѣ-
коновъ 9 Декабря пыхъ въ г. Варшавѣ, мнѣніемъ положилъ:

zabezpieczyć im utrzymanie, nie mogą być przyjęte do szpitalów, za opłatą ze Skarbu z powodu braku w powomionych zakładach miejsc wolnych.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

47.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O zmianie etatu instytutu głuchoniemych i ociemniałych w Warszawie.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o zmianie etatu instytutu głuchoniemych i ociemniałych w Warszawie, Najwyższej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

P o d p i s a ł:
Prezes Rady Państwa *MICHał*.

7-go Lutego 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołów: Rada Państwa, w Połączonych Departamentów Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnym Departamentów Ekonomicznego i Oświaty Publicznej przedstawienie Ministra Finansów Państwowej i Oświaty Publicznej o zmianie etatu instytutu głuchoniemych i ociemniałych w m. Warszawie, uchwała Grudnia 1883 roku liła zdanie:

1883 г. и Общаго Собрания 23 Января 1884 г.

I. Проектъ штата Варшавскаго института глухонѣмыхъ и слѣпыхъ представить на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденіе въ, по воспослѣдованіи онаго, ввести штатъ сей въ дѣйствіе съ 1 Января 1884 года.

II. Со введеніемъ въ дѣйствіе настоящаго штата опредѣленыя служащимъ въ институтѣ личныя прибавки къ содержанію отмѣнить.

III. Отпускать ежегодно, начиная съ указанного въ ст. I срока, въ дополненіе къ ассигнуемымъ пынѣ изъ государственного казначейства на содержаніе Варшавскаго института глухонѣмыхъ и слѣпыхъ суммамъ (29040 руб.), по *четыре тысячи семьсотъ сорокъ четыреста рублей сорокъ восемь копѣекъ* въ годъ, со внесеніемъ сего кредита въ подлежащія подраздѣленія расходной смыты Министерства Народнаго Просвѣщенія.

Подлинное мѣніе подписано въ журналъ Предсѣдателями и Членами.

(¹)

Примѣнія:

1-е. Содержаніе Варшавскаго института глухонѣмыхъ и слѣпыхъ производится на счетъ суммъ, отпускаемыхъ казною (33784 руб. 48 к.) и городомъ Варшавою на содержаніе 25 пансионеровъ (3750 р.), а также процентовъ съ капиталовъ, принадлежащихъ институту (5225 р. 45 к.) и чишней (153 р. 3 к.).

2-е. Въ случаѣ увеличенія процентовъ съ капиталовъ или чишней, попечителю Варшавскаго учебнаго округа дозволется обращать таковое приращеніе въ доходахъ института на улучшеніе учебно-воспитательной и хозяйственной частей онаго.

(¹) См. таблицы въ концѣ тома.

(*Преп. издат.*).

i Ogólnego Zebrania
z d. 23 Stycznia 1884 r. choniemych i ociemniałych przedstawić pod Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenie
i po nastąpieniu takowego, wprowadzić etat niniejszy w wykonanie od 1 Stycznia 1884 r.

II. Z wprowadzeniem w wykonanie niniejszego etatu wyznaczone dla służących w instytucie osobiste dodatki do uposażenia znieść.

III. Wydawać corok, poczynając od wskazanego w art. I terminu, w uzupełnieniu do asygnowanych obecnie ze Skarbu Państwa na uposażenie Warszawskiego instytutu głuchoniemych i ociemniałych sum (29040 rs.) po *cztery tysiące siedmset czterdzięci cztery ruble czterdzięci ośm kopiejek* rocznie, zaciągając kredyt niniejszy pod odpowiednie rubryki budżetu Ministerium Oświaty Publicznej.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokole Prezesi i Członkowie.

(¹)

U w a g i:

1-a. Uposażenie Warszawskiego instytutu głuchoniemych i ociemniałych pokrywa się z sum wydawanych przez Skarb (33784 rs. 48 kop.) i miasto Warszawę na utrzymanie 25-ciu pensjonarzy (3750 rs.), tudzież z procentów od kapitałów, stanowiących własność instytutu (5225 rs. 45 kop.) i czyszów (153 rs. 3 kop.).

2-a. Wrazie powiększenia procentów od kapitałów lub czyszów, kuratorowi Okręgu Naukowego Warszawskiego dozwala się używać takowy przyrost dochodów instytutu na udoskonalenie działu naukowo-wychowawczego i gospodarczego tegoż instytutu.

(¹) Zob. tablice na końcu tomu.

(Przyp. wyd.)

3-е. Специальные средства института, получаемые отъ мастерскихъ, сада, своеокопитныхъ пансионеровъ и изъ другихъ источниковъ, обращаются въ собственность института и должны быть расходуемы, съ разрешения попечителя Варшавского учебного округа, на ведение мастерскихъ, содержание своеокопитныхъ пансионеровъ, на производство ремонтныхъ работъ, на награды усерднѣйшимъ учителямъ и прочимъ служащимъ въ институтѣ лицамъ и вообще на улучшение всѣхъ частей заведенія.

4-е. Содержание учителей предметовъ подраздѣляется на девять разрядовъ (1200, 1125, 1050, 975, 900, 825, 750, 765 и 600 руб.).

5-е. Директоръ, помощникъ директора, старшая надзирательница, два законо-учителя-канцеляры, учительской помощникъ и помощница надзирателя и надзирательницы, надзиратель мастерскихъ, экономъ и садовникъ имѣютъ квартиры въ зданіи заведенія. Лица эти пользуются также и общими съ воспитанниками столомъ, но пища съ институтской кухни никому на квартиру не отпускается. Исключение изъ этого правила допускается только въ случаѣ болѣзни и при томъ съ разрешенія директора.

6-е. Прислуга помѣщается въ зданіи института и получаетъ отъ него пищу.

7-е. Обученіе чистописанію можетъ быть поручаемо съ разрешенія попечителя округа преодолевателямъ и преподавательницамъ другихъ предметовъ въ институтѣ.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

(С. У. и Р. И. 23 марта 1884 г. № 31 стр. 440).

3-a. Specjalne środki instytutu, otrzymywane z warsztatów, ogrodu, od pensyjnych utrzymujących się własnym kosztem i z innych źródeł, uważają się za własność instytutu i powinny być wydatkowane za pozwoleniem kuratora Okręgu Naukowego Warszawskiego, na prowadzenie warsztatów, utrzymywanie pensyjnych będących na własnym koszcie, na dokonywanie robót reparacyjnych, na nagrody dla najpilniejszych uczniów i innych służących w instytucie osób i wogóle na udoskonalenie wszystkich działań zakładu.

4-a. Uposażenie nauczycieli przedmiotów dzieli się na dwadzieścia kategorii (1200, 1125, 1050, 975, 900, 825, 750, 675 i 600 rs.).

5-a. Dyrektor, pomocnik dyrektora, nadzorcyni starsza, dwóch nauczycieli religii zarazem kapelanów, pomocnik i pomocnicza nadzorcyni, w prowadzeniu szkoły, nadzorca warsztatów, ekonom i ogrodnik mają mieszkania w budynku zakładu. Osoby powyższe korzystają również z ogólnego z wychowanicami stołu, ale pokarm z kuchni instytutowej nikomu do mieszkania wydawanym być nie może. Wyjątek od tego przepisu dopuszcza się jedynie wrazie choroby i przytym z upoważnienia dyrektora.

6-a. Służba pomieszcza się w budynku instytutowym i otrzymuje od instytutu żywność.

7-a. Nauczanie kaligrafii może być powierzane za upoważnieniem kuratora okręgu nauczycielom i nauczycielkom innych przedmiotów w instytucie.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ*.

48.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МИѢНИЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ открытии сберегательныхъ кассъ при казначействахъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
міѣниe въ Общемъ Собрании Государственного Совѣта, объ открытии
сберегательныхъ кассъ при казначействахъ Высочайше утвѣрдить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

21-го Февраля 1884 года.

Миѣниe Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣть, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономии и въ Общемъ Собрании, разсмотрѣвъ предметовъ Законовъ представление Министра Финансовъ объ открытии сберегательныхъ кассъ при казначействахъ, мѣниемъ Экономии 29-го Декабря 1883 года положилъ:

кабря 1883 года I. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ и Общаго Собрания узаконеній постановить слѣдующія правила:

6 Февраля 1884 г.

1) Сберегательные кассы могутъ быть учреждаемы, по распоряженію государственного банка, при всѣхъ вообще губернскихъ пушдныхъ казначействахъ.

2) Отдѣленія сберегательныхъ кассъ могутъ быть открываемы въ городахъ и пригородныхъ мѣстностяхъ, а также въ на-

48.

**NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.**

O otwarciu kas oszczędności przy kasach skarbowych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o otwarciu kas oszczędności przy kasach skarbowych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ.*

21-go Lutego 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołów: Rada Państwa, w Połączonych Departamentów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnym Departamentów Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra i Ekonomii Państwo-Finausów, o otwarciu kas oszczędności przy kasach wójtów z dnia 29-go skarbowych, uchwaliła zdanie:

Grudnia 1883 roku

i Ogólnego Zebrania
z d. 6 Lutego 1884 r.

I. Zmieniając i uzupełniając właściwe prawa postanowić następujące przepisy:

1) Kasy oszczędności mogą być zakładane z rozporządzenia banku państwa przy wszystkich wogółek kasach skarbowych gubernialnych i powiatowych.

2) Filie kas oszczędności mogą być otwierane w miastach i w miejscowościach podmiejskich, oraz w najznaczniejszych wsiach

болѣе значительныхъ торговыхъ, промышленныхъ и земледѣльческихъ селеніяхъ, гдѣ въ томъ окажется необходимость по мѣстнымъ условіямъ.

3) Завѣдываніе учреждаемыми при казначействахъ сберегательными кассами и производство предоставленныхъ имъ операций возлагается, въ необходимыхъ случаяхъ на мѣстныхъ казначеевъ, съ приглашеніемъ имъ въ помошь двухъ или трехъ лицъ изъ числа служащихъ въ казначействѣ.

4) Завѣдываніе отдѣлѣніями кассъ (ст. 2) и производство имъ операций возлагается, подъ непосредственнымъ надзоромъ мѣстной кассы, на лицъ служащихъ въ той же кассѣ или въ государственномъ банкѣ, его конторахъ или отдѣлѣніяхъ.

5) Расходы, необходимые на содержаніе сберегательныхъ кассъ и отдѣлѣній и на наемъ для нихъ въ потребныхъ случаяхъ помѣщеній, покрываются па счетъ общихъ прибылей упомянутыхъ кассъ.

6) Для проверки правильности дѣйствій и счетоводства сберегательныхъ кассъ, командируются, въ качествѣ ревизоровъ, лица служащія въ столичныхъ кассахъ, а также въ государственномъ банкѣ, его конторахъ или отдѣлѣніяхъ.

7) Выдача упомянутымъ въ предыдущей статьѣ ревизорамъ прогоновъ и другихъ пособій при командировкахъ производится па счетъ общихъ прибылей сберегательныхъ кассъ.

П. Предоставить Министру Финансовъ опредѣлять размѣръ расходовъ, потребныхъ на содержаніе сберегательныхъ кассъ и отдѣлѣній и на наемъ для нихъ, въ необходимыхъ случаяхъ, помѣщеній съ тѣмъ, чтобы расходы эти не превышали по возможности, по каждой кассѣ или отдѣлѣнію 1500 руб. въ годъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г., 23 Марта N. 31, стр. 444).

handlowych, przemysłowych lub rolnych, tam gdzie to z powodu miejscowości warunków okaże się potrzebnym.

3) Zawiadywanie zakładanemi przy kasach skarbowych kasami oszczędności i dokonywanie przywiązywanych do nich operacji powierza się, w razach niezbędnych, miejscowym poborcom, z zaproszeniem do pomocy im dwóch lub trzech osób z pomiedzy służących w kasie skarbowej.

4) Zawiadywanie filiami kas (art. 2) i dokonywanie przez nie operacji powierza się, pod bezpośrednim nadzorem miejscowości kasy, osobom służącym w tejże kasie albo w Banku Państwa, jego kantorach lub filiach.

5) Rozchody, niezbędne na utrzymanie kas oszczędności i filii takowych i na najem dla nich, gdy to się okaże potrzebnym, pomieszczeń, pokrywają się na rachunek ogólnych przychodów pomienionych kas.

6) Do sprawdzenia prawidłowości czynności i rachunków kas pożyczkowych delegują się, w charakterze rewizorów, osoby służące w kasach miast stołecznych, oraz w Banku Państwa, jego kantorach i filiach.

7) Wydawanie, wzmiankowanym w artykule poprzedzającym, rewizorom pieniędzy na podróże i innych zapomög przy delegacyach dopełnia się na rachunek ogólnych dochodów kas oszczędności.

II. Powierzyć Ministrowi Finansów określenie rozchodów, potrzebnych na utrzymanie kas oszczędności i filii, oraz na najem dla nich, w razach niezbędnych, pomieszczeń, z tém zastrzeżeniem, ażeby rozchody te nie przenosiły, o ile możliwości, co do każdej kasy lub filii 1500 rs. rocznie.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

49.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

О суммахъ, отпускаемыхъ на содержаніе канцелярій прокуроровъ судебныхъ палатъ и окружныхъ судовъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государственнаго Совѣта, о суммахъ, отпускаемыхъ на содержаніе канцелярій прокуроровъ судебныхъ палатъ и окружныхъ судовъ, Высочайше утвердить сопозволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:
Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ.

21-го Февраля 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ журнала Департамента Государственной Экономіи, разсмотрѣвъ предста-
вленія Государственной Экономіи о суммахъ, отпускаемыхъ на содержаніе канцелярій прокуроровъ судебныхъ палатъ и окружныхъ судовъ, мнѣніемъ
12 Января 1884 г. положилъ:

I. Сумму въ двѣ тысячи рублей, отпускавшуюся ежегодно на расходы по завѣдыванію прокураторіею Царства Польскаго (п. 3 Высочайше утвержденного 10 Июня 1880 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта), обратить въ распоряженіе Министра Юстиціи на уси-
лѣніе канцелярій прокуроровъ судебныхъ палатъ.

49.

**NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.**

O sumach, wydawanych na utrzymanie kancelaryj prokuratorów izb sądowych i sądów okręgowych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólnem Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o sumach wydawanych na utrzymanie kancelaryj prokuratorów izb sądowych i sądów okręgowych, Najwyższej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

21-go Lutego 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu Departamentu Państwowego, w Departamencie Ekonomii Departamentu Państwowego, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Ekonomii Państwo-Sprawiedliwości o sumach, wydawanych na utrzymanie kancelaryj prokuratorów izb sądowych i sądów okręgowych, uchwałą zdanie:

I. Sumę *dwa tysiące rubli*, wydawaną corok na rozhody na zawiadywanie Prokuratorystwa Królestwa Polskiego (ust. 3 Najwyższego zatwierdzonego d. 10 Czerwca 1880 r. Zdania Rady Państwa), oddać do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości na powiększenie kancelaryj prokuratorów izb sądowych.

II. Въ дополненіе къ суммамъ, ассигнуемымъ на основаніи временныхъ штатовъ окружныхъ судовъ, отпускать въ теченіи трехъ лѣтъ, счтая съ 1 Января 1884 г., по пятнадцати тысячъ рублей въ годъ на усиленіе средствъ канцелярій прокуроровъ называемыхъ судовъ.

III. Указанный въ предыдущей статьѣ расходъ обратить въ нынѣшнемъ году на кредитъ, назначенный для этой цѣли къ условному отпуску по дѣйствующей смытѣ Министерства Юстиціи. Съ будущаго же года вносить въ подлежащія подраздѣленія смыты того же Министерства.

IV. Въ измѣненіе Высочайше утвержденаго 20 Марта 1873 г. временнаго штата судебныхъ установлений области Войска Донского перечислить пятьсотъ рублей изъ средствъ, отпускаемыхъ на канцелярскіе расходы Усть-Медвѣдицкаго окружнаго суда, обративъ ихъ на усиленіе канцелярій прокурора Новочеркасскаго окружнаго суда.

V. Впредь до утвержденія установленнымъ порядкомъ постоянныхъ штатовъ судебныхъ палатъ и окружныхъ судовъ, предоставить Министру Юстиціи распредѣлять, по ближайшему его усмотрѣнію, между канцеляріями состоящихъ при упомянутыхъ судебныхъ мѣстахъ прокуроровъ, общую сумму, назначенную на расходы сихъ канцелярій съ тѣмъ, чтобы о каждомъ перечисленіи суммъ было предлагаемо Правительствующему Сенату, для надлежащаго опубликованія.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(С У. и Р. П. 1884 г. 23 марта № 31, стр. 447).

50.

Высочайше утвержденное положение Комитета Министровъ.

Объ устройствѣ загородныхъ телефонныхъ сообщеній.

Въ Комитетъ Министровъ слушана записка Министра Вну-

II. W uzupełnieniu do sum, asygnowanych na zasadzie etatu tymczasowego sądów okręgowych, wydawać wciągu lat trzech, licząc od 1-go Stycznia 1884 r. po *piętnaście tysięcy rubli* rocznie na powiększenie środków kancelaryj prokuratorów pomienionych sądów.

III. Wskazany w poprzedzającym ustępie rozchód pokryć w roku bieżącym z kredytu, wyznaczonego na ten cel do warunkowego wydania podług obowiązującego budżetu Ministeryum Sprawiedliwości. Zaś od roku przyszłego zaciągać pod odpowiednie rubryki budżetu tegoż Ministeryum.

IV. Zmieniając *Najwyższy zatwierdzony d. 20 Marca 1873 r.* etat tymczasowy władz sądowych obwodu Wojska Dońskiego, przeńieść *pięćset rubli* z funduszów, wydawanych na rozchody kancelaryjne sądu okręgowego Ust-Niedzwiedzickiego, na powiększenie kancelaryj prokuratora Sądu Okręgowego Nowoczerkaskiego.

V. Zanim będą zatwierdzone w ustanowiony sposób stałe etaty izb sądowych i sądów okręgowych, poruczyć Ministrowi Sprawiedliwości rozdzielenie, podług bliższego jego uznania, pomiędzy kancelarye prokuratorów wzmiankowanych władz sądowych, ogólnej sumy, wyznaczonéj na rozchody tychże kancelaryj, z tém zastrzeżeniem, ażeby o każdym takiém przeniesieniu sum było komunikowane Rządzącemu Senatowi dla należytego ogłoszenia.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokole Prezes i Członkowie.

50.

**NAJWYŻSZY ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.**

O urządzeniu komunikacyj telefonowych zamiejskich.

W Komitecie Ministrów słuchano notatki Ministra Spraw We-

треннихъ Дѣлъ, отъ 4 Мая за N. 83 (по Телегр. Деп.), объ устройствѣ загородныхъ телефонныхъ сообщеній.

По выслушанію этого дѣла, Комитетъ полагалъ предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ:

1) разрѣшить устройство проектированной иѣкоторыми Московскими торговыми домами и фабрикантами загородной телефонной сѣти, съ цѣллю соединенія таковой съ городскими ихъ помѣщеніями въ Москвѣ, а также принадлежащихъ имъ виѣ города фабрикъ и заводовъ между собою, на тѣхъ условіяхъ, которыя, послѣ да пынѣйшихъ переговоровъ съ Московскими фабрикантами, окажутся, по ближайшему усмотрѣнію Министра Внутреннихъ Дѣлъ, наиболѣе цѣлесообразными и выгодными для казны, но съ тѣмъ однако, чтобы чрезъ посредство устроенныхъ согласно этимъ условіямъ линий не могло бы производиться телефонного сообщенія между двумя пунктами, находящимися въ предѣлахъ гор. Москвы и чтобы предприниматели обязались впослѣдствіи подчиниться всѣмъ условіямъ и положеніямъ, которыя на сей предметъ будутъ установлены въ законодательномъ порядке;

2) по устройствѣ означеної въ предѣдущемъ пункте телефонной сѣти, установить порядокъ и правила эксплоатации та-ковой сѣти;

и 3) впредь до окончательного установления въ законода-тельномъ порядке общихъ положеній о телефонахъ, разрѣшать на тѣхъ же основаніяхъ, какія указаны въ предѣдущихъ п.п. 1 и 2, устройство и эксплоатацию загородныхъ телефонныхъ сообщеній въ другихъ мѣстностяхъ.

ГОСУДАРЬ ИМЦЕРАТОРЪ, въ 1-й день Іюля 1883 г., положение Комитета Высочайше утвердить соизволилъ.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 23 Марта, N. 31, стр. 448).

wnętrznych z d. 4 Maja za N-rem 83 (w Dep. Telegr.) o urządzeniu komunikacji telefonowych zamiejskich.

Po wysłuchaniu téj sprawy, Komitet za właściwe uznawał nadać Ministrowi Spraw Wewnętrznych prawo:

1) zezwolić na urządzenie projektowanej przez niektóre domy handlowe Moskiewskie i fabrykantów Moskiewskich zamiejskiej sieci telefonowej, w celu połączenia takowej z miastami ich pomieszczeniami w Moskwie, jak również należących do nich poza miastem fabryk i zakładów pomiędzy sobą, na tych warunkach, które, po dalszym porozumieniu się z fabrykantami Moskiewskimi, okażą się, podług bliższego uznania Ministra Spraw Wewnętrznych, najodpowiedniejszymi i najdogodniejszymi dla Skarbu; z tém jednakże zastrzeżeniem, ażeby, za pośrednictwem urządzonej zgadnie z temi warunkami linij, nie mogła być zaprowadzana komunikacya telefonowa pomiędzy dwoma punktami znajdującymi się w obrębie miasta Moskwy i żeby przedsiębiorcy zobowiązali się w następstwie poddać się wszelkim warunkom i postanowieniom, jakie w tym przedmiocie będą ustanowione w drodze prawodawczej;

2) po urządzeniu wzmiankowanej w ustępie poprzedzającym sieci telefonowej, ustanowić porządek i sposób eksploatacyi takowej sieci;

i 3) zanim będą ostatecznie ustanowione w drodze prawodawczej ogólne przepisy o telefonach, dozwolić na tych samych zasadach, jakie są wskazane w poprzedzających ustępach 1 i 2, urządzać i eksploatować zamiejskie komunikacye telefonowe i w innych miejscowościach.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 1 Lipca 1883 roku, postanowienie Komitetu Najwyższej zatwierdzić raczył.

51.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государ-
ственного Совѣта.

О порядке дальнѣйшаго завѣдыванія устройствомъ быта крестьянъ губерній Царства Польскаго и о новомъ штатѣ Земскаго Отдѣла Министерства Внутреннихъ Дѣлъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО веснославившее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственного Совѣта, о порядке дальнѣйшаго завѣдыванія устройствомъ быта крестьянъ губерній Царства Польскаго и о новомъ штатѣ Земскаго Отдѣла Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЪ*.

28-го Февраля 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣть, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Департаментомъ Экономіи и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ Законовъ представление Министра Внутреннихъ Дѣлъ о по-Государственной рядѣ дальнѣйшаго завѣдыванія устройствомъ Экономіи 14 и 21-го быта крестьянъ губерній Царства Польскаго и о Января и Общаго новомъ штатѣ Земскаго Отдѣла Министерства Собрания 13 Февраля 1884 г. *мнѣніемъ положилъ:*

I. Состоящую при Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ временную комиссию по крестьянскимъ

51.

NAJWYŻĘJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O sposobie dalszego zawiadywania urządzeniem bytu włościan w guberniach Królestwa Polskiego i o nowym etacie Oddziału Ziemskego Ministeryum Spraw Wewnętrznych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólnem Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o sposobie dalszego zawiadywania urządzeniem bytu włościan w guberniach Królestwa Polskiego i o nowym etacie Oddziału Ziemskego Ministeryum Spraw Wewnętrznych, Najwyższą zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ*.

28-go Lutego 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołów: Połączonych Departamentów Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólnem Departamencie Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra i Ekonomii Państwo-Spraw Wewnętrznych o sposobie dalszego zawiadywania urządzeniem bytu włościan w guberniach Stycznia i Ogólnego Królestwa Polskiego i o nowym etacie Oddziału Ziemskego Ministeryum Spraw Wewnętrznych, Lutego 1884 r. uchwaliła zdanie:

I. Istniejącą przy Ministeryum Spraw Wewnętrznych Komisję tymczasową do spraw włościan-

дѣламъ губерній Царства Польскаго упразднить, а обязанности и дѣла оной передать въ Земскій Отдѣлъ означенаго Министерства.

П. При Земскомъ Отдѣлѣ образовать присутствіе по крестьянскимъ дѣламъ губерній Царства Польскаго, подъ предсѣдательствомъ управляющаго Отдѣломъ, изъ помощника его и особо назначенаго члена. Присутствію этому присвоить предѣлы вѣдомства и степень власти, принадлежавшіе временної комиссіи по крестьянскимъ дѣламъ губерній Царства Польскаго, на основаніи Высочайшаго указа 18 Ноября 1870 г. о порядкѣ завѣдыванія крестьянскимъ дѣломъ въ сихъ губерніяхъ и Высочайше утвержденаго 25-го Мая 1882 г. мѣнія Государственнаго Совѣта о закрытии Главнаго Комитета обѣ устройствѣ сельскаго состоянія. Права и обязанности предсѣдателя сей комиссіи по наблюденію за правильнымъ ходомъ дѣлъ въ мѣстныхъ учрежденіяхъ по крестьянскимъ дѣламъ упомянутыхъ губерній перенести на Управляющаго Земскими Отдѣломъ.

Ш. Проектъ штата Земскаго Отдѣла Министерства Внутреннихъ дѣлъ представить на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденіе и, по воспомѣданіи онаго, привести въ дѣйствіе.

IV. Исчисленный по сему штату расходъ, въ размѣрѣ *восьмидесяти трехъ тысячъ четырехсотъ пяти руб. четырнадцати коп.* въ годъ, обратить на государственное казначейство и вносить въ подлежащія подраздѣленія расходной сметы Министерства Внутреннихъ дѣлъ. За симъ, сбереженіе, образующееся въ сметныхъ на 1884 годъ кредитахъ, вслѣдствіе упраздненія временної комиссіи по крестьянскимъ дѣламъ въ губерніяхъ Царства Польскаго и отъ сокращенія штата Земскаго Отдѣла, всего въ количествѣ *двадцати трехъ тысячъ ста девяносто пяти руб. восемидесяти шести коп.*, исключить изъ дѣйствующей расходной сметы Министерства Внутреннихъ дѣлъ и причислить къ свободнымъ средствамъ государственного казначейства.

V. За тѣмъ изъ служащихъ во временної комиссіи лицъ, которыхъ, на основаніи Высочайше утвержденаго 18 Ноября 1870 г. журнала Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, пользуются особыми преимуществами, сохранить оныя и въ случаѣ перехода сихъ лицъ на службу въ Земской Отдѣлъ.

VI. Лицъ, которыхъ, за упраздненiemъ временної комиссіи, а равно при введеніи въ дѣйствіе новаго штата Земскаго Отдѣла,

skich gubernij Królestwa Polskiego znieść, a obowiązki i sprawy takowej powierzyć Oddziałowi Ziemskaemu pomienionego Ministeryum.

II. Przy Oddziale Ziemskim utworzyć komplet do spraw włościańskich gubernij Królestwa Polskiego, pod przewodnictwem Dyrektora Oddziału, z jego pomocnika i oddzielnie mianowanego członka. Kompletowi temu nadać kompetencję i władzę w takim zakresie, w jakim należały do tymczasowej komisji do spraw włościańskich gubernij Królestwa Polskiego, na zasadzie Najwyższego Ukazu z d. 18 Listopada 1870 r. o sposobie zawiadywania sprawą włościańską w tych guberniach i Najwyższej zatwierzonego d. 25 Maja 1882 r. Zdania Rady Państwa o zwinięciu Komitetu Głównego do urządzenia stanu włościańskiego. Prawa i obowiązki prezesa tej Komisji co do nadzoru nad prawidłowym biegiem spraw w miejscowościach instytucjach do spraw włościańskich przelać na Dyrektora Oddziału Ziemskego.

III. Projekt etatu Oddziału Ziemskiego Ministeryum Spraw Wewnętrznych przedstawić pod Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenie i po zapadnięciu takowego wprowadzić w wykonanie.

IV. Obliczony podług tego etatu rozchód, w ilości *osiemdziesiąt trzy tysiące czterysta pięć rubli czternaste kopiejek* pokryć ze Skarbu Państwa i zaciągać pod odpowiednie rubryki budżetu rozchodów Ministeryum Spraw Wewnętrznych. Następnie oszczędność, jaka się utworzy w kredytach budżetowych na rok 1884, wskutek zniesienia Komisji tymczasowej do spraw włościańskich w guberniach Królestwa Polskiego i wskutek zmniejszenia etatu Oddziału Ziemskego, razem w ilości *dzwadzieścia trzy tysiące sto dziewięćdziesiąt pięć rubli osiemdziesiąt sześć kopiejek*, wykreślić z obowiązującego budżetu rozchodów Ministeryum Spraw Wewnętrznych i zaliczyć do środków rozporządzalnych Skarbu Państwa.

V. Tym z pomiędzy służących w Komisji Tymczasowej osób, które, na zasadzie Najwyższej zatwierzonego dnia 18-go Listopada 1870 r. protokolu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, korzystają ze szczególnych przywilejów, zachować te przywileje i wrazie przejścia tych osób na służbę do Oddziału Ziemskego.

VI. Urzędników, którzy po zniesieniu komisji tymczasowej jak również przy wprowadzeniu nowego etatu Oddziału Ziemskego

не получать новаго назначенія, оставить за штатомъ, пользующихся особыми служебными преимуществами, согласно Высочайше утвержденному 18 Ноября 1870 г. журналу Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, по правиламъ, постановленнымъ Высочайшимъ указомъ 30 Іюля 1867 г., а всѣхъ остальныхъ — на общемъ основаніи.

Подлинное мнѣніе подписано въ журпалахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г., 27 Марта, N. 32, стр. 456).

52.

Высочайше утвержденное положение Комитета Министровъ.

О передачѣ ГорноКальварійскаго Дома пріюта старцевъ и увѣчныхъ въ вѣдѣніе Варшавскаго Городскаго Совѣта общественнаго призрѣнія.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, въ 24-й день Февраля 1884 г., Высочайше повелѣть соизволилъ: въ взыятіе изъ дѣйствія ст. 22 и 32 Высочайше утвержденнаго 19-го Іюня 1870 года Положенія объ упр. благ. зав. въ губ. Цар. Поль., состоящій въ вѣдѣніи Варшавскаго Губернскаго Совѣта общественнаго призрѣнія Домъ пріюта старцевъ и увѣчныхъ въ ГорноКальваріи передать въ завѣдываніе Варшавскаго Городскаго Совѣта общественнаго призрѣнія.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 27 Марта N. 33 стр. 488).

(¹) См. таблицы въ концѣ тома.

(Прим. издат.).

nie będą mianowani gdzieindziej, uważać za spadłych z etatu: tych, którzy korzystają ze szczególnych przywilejów służbowych, zgodnie z Najwyższą zatwierdzoną dnia 18 Listopada 1870 r. protokołem Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, podług przepisów ustanowionych Najwyższym Ukazem z d. 30 Lipca 1867 r., a wszystkich pozostałych—na ogólnę zasadzie.

Oryginalne zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie. (1)

52.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU MINISTRÓW.

O oddaniu domu przytułków dla starców i kalek w Górze Kalwarii pod zawiadywanie Warszawskiej Rady miejskiej dobroczynności publicznej.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Ministrów, w dniu 24 Lutego 1884 r., Najwyższej rozkazać raczył: jako wyjątek od mocy obowiązującej art. 22 i 32 Najwyższej zatwierdzonego d. 19 Czerwca 1870 r. Postanowienia o zarządzie zakł. dobr. w gubern. Król. Pol., pozostający w zawiadywaniu Warszawskiej Rady Gubernialnej dobroczynności publicznej Dom przytułku dla starców i kalek w Górze Kalwarii oddać pod zawiadywanie Warszawskiej Rady Miejskiej dobroczynności publicznej.

(1) Patrz tablice na końcu tomu.

53.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛЕННИЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ВОЕННЫМЪ
МИНИСТРОМЪ.

**О ПОРЯДКѢ ПРИВОДА КЪ ПРИСЯГѢ НОВОБРАНЦЕВЪ
ВЪ ЧАСТЯХЪ ВОЙСКЪ.**

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ Высочайше повелѣть соизволилъ: по прибытии новобранцевъ въ части войскъ и усвоеніи ими основныхъ понятій о званіи солдата, о значеніи присяги, знамени и воинской дисциплины (по приказу по военному вѣдомству 1880 г. N. 335), приводить ихъ къ присягѣ на вѣрность службы при значимахъ, подъ которыми они будутъ служить, на томъ же основаніи, какъ въ уставѣ о службѣ въ гарнизонѣ § 522 положено приводить къ присягѣ части войскъ при пожалованіи имъ знаменъ. При чемъ самая присяга должна быть исполнена съ должною торжественностью, руководствуясь указаниемъ при семъ порядкомъ приведенія къ присягѣ новобранцевъ въ частяхъ войскъ.

Объявляя о такомъ Высочайшемъ повелѣніи по Военному вѣдомству, въ приказѣ отъ 28 Февраля 1884 г., за N. 62. Войennyй Министръ присовокупилъ, что ст. 155 и 156 Уст. о воинской повинности остаются безъ измѣненій.

ПОРЯДОКЪ

ПРИВЕДЕНИЯ КЪ ПРИСЯГѢ НА ВѢРНОСТЬ СЛУЖБЫ ГОСУДАРЮ И ОТЕЧЕСТВУ НОВОБРАНЦЕВЪ ВЪ ЧАСТЯХЪ ВОЙСКЪ.

По окончаніи новобранцами одиночного образования и усвоенія ими понятій о званіи солдата, о значеніи присяги, знамени и воинской дисциплины ⁽¹⁾, передъ тѣмъ, чтобы постановить ново-

(¹) Перечень свѣдѣній обязательныхъ для каждого рядового. Приложение къ приказу по военному вѣдомству 1880 г. N. 335.

53.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
WOJNY.

O sposobie odbierania przysięgi od rekrutów w częściach wojsk.

NAJJAŚNIESZY PAN Najwyższej rozkazać raczył: po przyjęciu rekrutów do części wojsk i przyswojeniu sobie przez nich zasadniczych pojęć o powołaniu żołnierza, o znaczeniu przysięgi, chorągwii i dyscypliny wojskowej (podług polecenia w Wydziale Wojny z r. 1880 Nr. 335), odbierać od nich przysięgę na wierność w służbie przy chorągwiami, pod którymi będą służyli, na tej samej zasadzie, na jakiej w ustawie o służbie w garnizonie § 522 postanowiono odbierać przysięgę od części wojsk przy nadaniu im chorągwii. Przytym sama przysięga powinna być wykonana z należytą uroczystością w zastosowaniu się do wskazanego w tym przedmiocie porządku odbierania przysięgi od rekrutów w częściach wojsk.

Ogłoszając o takim Najwyższym rozkazie w Wydziale Wojny w poleceniu z d. 28 Lutego 1884 r. za Nr. 62, Minister Wojny dodał, że art. 155 i 156 Ustawy o powinności wojskowej pozostają bez zmiany.

S P O S O B

odbierania przysięgi na wierność w służbie MONARSZE i Ojczyznie od rekrutów w częściach wojsk.

Po ukończeniu przez rekrutów pojedyńczej nauki i nabyciu pojęć o powołaniu żołnierza, o znaczeniu przysięgi, chorągwii i dyscypliny wojskowej ⁽¹⁾, zanim rekruci będą oddani do szeregów i prze-

⁽¹⁾ Spis wiadomości obowiązujących dla każdego żołnierza. Dodatek do polecenia w Wydziale Wojny z r. 1880 Nr. 335.

бранцевъ въ ряды и назначать на действительную службу, они приводятся къ присягѣ подъ знаменами тѣхъ частей, въ которыхъ они будутъ служить; для сего, въ назначенный командиромъ день, выводится въ строй часть, если можно, въ полномъ составѣ; причемъ новобранцы строятся отдельно.

По прибытии знамени, командиръ части въ нѣсколькихъ словахъ разясняетъ новобранцамъ значеніе долга службы и присяги, а затѣмъ приказываетъ прочесть статьи воинскаго устава о наказаніяхъ, касающіеся нарушенія обязанностей службы въ военное время (ст. 243—249 кн. ХХII С. В. П.) и ст. Свод. Воен. Пост., за какіе подвиги на полѣ браны награждаются знакомъ отличія военнаго ордена, а частямъ жалуютъ особыя отличія (ст. 577—581 и ст. 177—180 кн. II част. II С. В. П. 1859 года); послѣ чего новобранцы приводятся къ присягѣ духовнымъ лицомъ того исповѣданія, къ которому они принадлежатъ, а въ случаѣ неимѣнія такового—командиромъ части.

Если нельзя привести одновременно къ присягѣ всѣхъ новобранцевъ, то это можетъ быть исполнено въ нѣсколько разъ.

Въ частяхъ войскъ, неимѣющихъ знаменъ, присяга новобранцевъ должна быть исполнена тѣмъ же порядкомъ; при этомъ въ батареяхъ артиллериі — передъ фронтомъ орудій, въ крѣпостной артиллериі — на валгангѣ главной крѣпостной ограды, а во всѣхъ прочихъ частяхъ и командахъ — передъ фронтомъ части, куда новобранецъ зачисленъ.

Подпись:

Военный Министръ, Генералъ-Адъютантъ *Валловский*.

(С У. и Р. П., 1884 г., 30 Марта, N. 34, стр. 492).

znażeni do służby czynnej, odbiera się od nich przysięga pod chorągwiami tych części, w których będą służyli; w tym celu, w dniu oznaczonym przez komendanta, ustawia się w szeregu część, o ile możliwości w całkowitym jej składzie; przyczem rekruci ustawiają się w oddzielnym szeregu.

Po przybyciu chorągwi, komendant części objasnia w kilka słowaach rekrutom znaczenie obowiązku służby i przysięgi, a następnie poleca odezytać artykuły ustawy wojennej o karach, dotyczące naruszenia obowiązków służby w czasie wojny (art. 243—249 ks. XXII S. P. W.) i art. Swod. Post. Woj., za jakie odznaczenia się na polu bitwy wynagradza się znakiem orderu wojskowego, a częściom wojsk udzielają się odznaczenia (art. 577—581 i art. 177—180 ks. II część II S. P. W. z roku 1859); następnie od rekrutów odbiera się przysięę przez duchownego tego wyznania, do których takowi należą, a w razie nieobecności duchownego—przez komendanta części.

Jeżeli nie można równocześnie odebrać przysięgi od wszystkich rekrutów, to może to być dokonane w kilku razach.

W częściach wojsk, niemających chorągwi, przysięga rekrutów powinna być dopełniona w takiż sam sposób; przytém w baterach artyleryi—przed frontem armat; w artyleryi twierdz—na wale głównego ogrodzenia twierdzy, a we wszystkich zresztą częściach i komendach—przed frontem części, do której rekrut został zaliczony.

Podpisał:
Minister Wojny, General-Adjutant *Wannowski*.

54.

Высочайшее утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

О размѣрѣ и срокѣ уплаты пошлины съ имущества, переходящаго безмезднымъ способомъ къ одному лицу въ собственность, а къ другому въ пожизненное владѣніе.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственного Совѣта, о размѣрѣ и срокѣ уплаты пошлины съ имущества, переходящаго безмезднымъ способомъ къ одному лицу въ собственность, а къ другому въ пожизненное владѣніе, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

6-го Марта 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣта, въ Соединенныхъ журналовъ: Соеди- Департаментахъ Законовъ, Государственной Эко- ненныхъ Департа-nomii и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ ментовъ Законовъ, Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ представление Государственной Министра Юстиції о размѣрѣ и срокѣ уплаты по- Экономии и Граж- шлины съ имущества, переходящаго безмезднымъ данскихъ и Духов- способомъ къ одному лицу въ собственность, а къ ныхъ Дѣлъ 28-го другому въ пожизненное владѣніе, министромъ полу- Января и Общаго жись:

Собраниі 20 Февра- ля 1884 г.

I. Статью 4 Высочайшего утвержденного 15 Іюня 1882 г. положенія о пошлинахъ съ иму-

54.

**N A J W Y Ź E J Z A T W I E R D Z O N E Z D A N I E R A D Y
P A Ń S T W A .**

O wysokości i terminie opłaty stempla od majątku przechodzącego pod tytułem darmym do jednej osoby na własność a do drugiej w dożywotnie posiadanie.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o wysokości i terminie opłaty stempla od majątku przechodzącego pod tytułem darmym do jednej osoby na własność, a do drugiej w dożywotnie posiadanie, Najwyższej zatwierdzić rączył i wykonać rozkazały.

P o d p i s a l:
Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ.*

6-go Marca 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Rada Państwa, w Połączonych Departamentów: Połączonych tach Praw, Ekonomii Państwowej i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólnem Zebraniu, rozbiorze Ekonomii Państwowej poznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości i Spraw Cywilnych i o wysokości i terminie opłaty stempla od majątku Duchownych z dnia przechodzącego pod tytułem darmym do jednej osoby na własność, a do drugiej w dożywotnie posiadanie, uchwaliła zdanie:

28 Stycznia i Ogółem 1884 r.

I. Artykuł 4 Najwyższej zatwierdzzonego d. 15 Czerwca 1882 r. postanowienia o opłatach od

ществъ, переходящихъ безмездными способами, изложить слѣдующимъ образомъ:

„Въ случаѣ перехода имущества къ одному лицу въ собственность, а къ другому въ пожизненное владѣніе, пошлина взимается какъ съ собственника, такъ и съ пожизненнаго владѣльца: съ перваго—въ полномъ размѣрѣ, опредѣленномъ статьею 3, а со втораго—въ половинномъ количествѣ.“

II. Статью 13 упомянутаго положенія дополнить слѣдующимъ правиломъ:

„Въ тѣхъ случаяхъ, когда имущество переходитъ къ одному лицу въ собственность, а къ другому въ пожизненное владѣніе, причитающаяся съ сего имущества пошлина вносится: пожизненнымъ владѣльцемъ—въ срокъ, опредѣленный статьею 13 сего положенія, а собственникомъ—въ теченія одного мѣсяца со дня прекращенія пожизненнаго владѣнія или при утвержденіи акта о передачѣ права собственности другому лицу, если сія передача состоится ранѣе прекращенія указанного владѣнія. Уплата пошлины, исчисленной съ собственника, обезпечивается наложеніемъ запрещенія на имущество, за переходъ котораго она причитается, и въ случаѣ передачи права собственности ранѣе окончанія пожизненнаго владѣнія, производится независимо отъ взысканія пошлины, слѣдующей, по закону, съ того акта укрупленія, которымъ означенное право передается другому лицу.“

Подлинное маѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 3 Апрѣля, N. 35, стр. 523).

majątków, przechodzących pod tytułem darmym, zredagować w sposób następujący:

„Wrazie przejścia majątku do jednej osoby na własność a do drugiej w dożywotnie posiadanie, podatek pobiera się tak od właściciela jak i od dożywotniego posiadacza: od pierwszego—w całkowitej wysokości, a od drugiego—w połowie.“

II. Artykuł 13 wzmiankowanego postanowienia uzupełnić w sposób następujący:

„W tych przypadkach, gdy majątek przechodzi do jednej osoby na własność a do drugiej w dożywotnie posiadanie, przypadającą od tego majątku opłatę wnoszą: dożywotni posiadacz—w terminie określonym w artykule 13 niniejszego postanowienia, a właściciel—w ciągu miesiąca od dnia ustania dożywotniego posiadania albo przy zatwierdzeniu aktu o oddaniu prawa własności innéj osobie, jeżeli to oddanie nastąpi przed ustaniem pomienionego posiadania. Opłata obliczona od właściciela zabezpiecza się, przez położenie sekwestru na majątek, za którego przejście takowa przypada, a wrazie oddania prawa własności przed ukończeniem się dożywotniego posiadania, uiszcza się, niezależnie od opłaty przypadającej podług prawa od tego aktu, którym to prawo przelewa się na drugą osobę.“

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

55.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛЕНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ Министромъ
Внутреннихъ Дѣлъ.

Объ опредѣленіи цѣнности русской звонкой монеты,
пересыпаемой по почтѣ, и о порядкѣ пересылки по
почтѣ таможенными учрежденіями въ Государствен-
ный Банкъ иностранной звонкой монеты.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 8-й день Марта 1884 г., по
всеподданнѣйшему докладу, Высочайше повелѣть сопозволить:
1) чтобы цѣнность пересыпаемой по почтѣ въ пакетахъ и узлахъ
русской звонкой монеты опредѣлялась по желанію отправителя, но
не ниже номинальной ея цѣны и не свыше какъ вдвое противъ
этой цѣны; 2) чтобы пересылка изъ таможенныхъ учрежденій въ
Государственный Банкъ иностранной звонкой монеты производи-
лась въ цѣнныхъ пакетахъ, задѣланыхъ въ видѣ узловъ, на сумму
не болѣе пятнадцати тысячъ рублей и вѣсомъ не свыше шестиде-
сяти фунтовъ каждый, съ оплатою лишь сборовъ страхового и за
расписку и съ объявленіемъ цѣнности вложения въ рубляхъ и ко-
пейкахъ, и 3) чтобы подаваемой, приведенной по порядкомъ, на
почту русской и иностранной звонкой монетѣ составлялась отира-
вительемъ опись, установленная постовыми постановленіями для де-
нежныхъ и цѣнныхъ пакетовъ.

(С. У. и Р. Н., 1884 г. 6 Апрѣля №. 36 стр. 550).

55.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

O określaniu wartości monety brzeczącej rosyjskiej, przesyłanej pocztą i o sposobie przesyłania pocztą przez instytucje celne do Banku Państwa monety brzeczącej zagraniczną.

NAJJASNIEJSZY PAN, w dniu 8 Marca 1884 r., podług najpoddaniszego raportu Najwyższej rozkazać raczył: 1) ażeby wartość przesyłanej pocztą w pakietach i węzłach monety brzeczącej rosyjskiej określoną była podług życzenia wysyłającego, ale nie niżej od nominalnej jej wartości i nie wyżej jak dwa razy tę wartość; 2) ażeby przesyłka z instytucji celnych do Banku Państwa monety brzeczącej zagraniczną dokonywaną była w pakietach wartościowych zamkniętych w formie węzłów na sumę nie większą od piętnastu tysięcy rubli i ważących nie więcej od sześćdziesięciu funtów każdy, z pobraniem jedynie opłaty asekuracyjnej i za kwit i z zadeklarowaniem wartości przesyłki w rublach i kopiejkach, i 3) ażeby wysyłający sporządził z przesyłanej w ten sposób pocztą monety brzeczącej rosyjskiej lub zagraniczną opis ustanowiony przez postanowienie pocztowe dla pakietów pieniężnych i wartościowych.

56.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ
МИНИСТРА ЮСТИЦИИ.

Объ упраздненіи должностей протоколиста въ канцеляріяхъ 3, 4, 5 и Межеваго Департаментовъ Правительствующаго Сената.

Руководствуясь Высочайше утвержденными 10 Мая 1865 г. и 15 Марта 1883 года миѣніями Государственного Совѣта (Собр. узак. и распор. Прав. 1865 года N. 47 ст. 296 и 1883 года N. 35 ст. 387), Министръ Юстиціи призналъ необходимымъ упразднить, съ 1 Апрѣля 1884 года, должности протоколиста въ канцеляріяхъ 3, 4, 5 и Межеваго Департаментовъ Правительствующаго Сената, съ предоставлениемъ Оберъ-Прокурорамъ спхъ Департаментовъ возлагать исполненіе сооруженныхъ съ упомянутую должностю обязанностей на чиновъ ввѣренныхъ имъ канцелярій, по ихъ усмотрѣнію.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 6 Апрѣля, N. 36 стр. 550).

57.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МИѢНИЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О порядкѣ, въ которомъ разрѣшается открытие конторъ для присканія лицъ на частныя должности и службу.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственного Совѣта, о порядкѣ,

56.

PRZEDSTAWIENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

O zniesieniu posady protokulisty w kancelaryach 3, 4,
5 i Mierniczego Departamentu Rządzą-
cego Senatu.

W zastosowaniu się do Najwyższej zatwierdzonych d. 10-go Maja 1865 r. i 15 Marca 1883 r. Zdania Rady Państwa (Sobr. Uzak. i Rasp. Praw. z roku 1865 Nr. 47 str. 296 i z roku 1883 Nr. 35 str. 387), Minister Sprawiedliwości uznał za niezbędne znieść od d. 1-go Kwietnia 1884 r. posady protokulisty w kancelaryach 3, 4, 5 i Mierniczego Departamentu Rządzącego Senatu, nadając Prokuratorom Naczelnym tych Departamentów prawo wkładania przywiązyanych do téj posady obowiązków na urzędników powierzonych im kancelaryj po- dług ich uznania.

57.

NAJWYŻSZEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O sposobie, w jaki wydaje się pozwolenia na otwieranie
kantorów stręczeń na posady i służbę
prywatną.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o sposobie, w jaki wydaje się pozwolenia na otwie-

въ которомъ разрѣшается открытие конторъ для пріисканія лицъ на частныя должности и службу, Высочайше утверджданіе соизволило и повелѣло исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ.
28-го Февраля 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣта, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономии Департамента Законовъ и въ Общемъ Собрании, разсмотрѣвъ предложенийъ Законовъ о положеніи Министра Финансовъ о порядке, въ коихъ Государственнаго торомъ разрѣшается открытие конторъ для пріисканія лицъ на частныя должности и службу, вваря и Общаго Сопровождения 28-го Января и Общаго Сопровождения 13 Февраля 1884 г.

Статью 4 Высочайше утвержденную 28-го Декабря 1882 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта о конторахъ для пріисканія лицъ на частныя должности и службу изложить слѣдующимъ образомъ:

„Разрешеніе на открытие конторъ (ст. 1)дается мѣстнымъ губернаторомъ, градоначальникомъ или оберъ-полиціймейстеромъ, по предварительному сношению съ попечителемъ учебнаго округа, если въ программу операций учреждаемой конторы входитъ рекомендация лицъ, занимающихся педагогическою дѣятельностью.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 10 Апрѣля, N. 37, стр 553).

ranie kantorów stręczeń na posady i służbę prywatną, Najwyższej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

28-go Lutego 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołów: Rada Państwa, w Połączonych Departamentów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnym Departamentów Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra i Ekonomii Państwo-Finansów o sposobie, w jaki wydaje się pozwoleć z d. 28 Stycznia nia na otwieranie kantorów stręczeń na posady i Ogólnego Zebrania i służbę prywatną, uchwaliła zdanie:

z dnia 13-go Lutego

1884 r. Artykuł 4 Najwyższej zatwierzonego d. 28 Grudnia 1882 r. Zdania Rady Państwa o kantorach stręczeń na posady i służbę prywatną zredagować w sposób następujący:

„Pozwolenie na otwieranie kantorów (art. 1) wydaje miejscowy gubernator, naczelnik miasta lub ober-policmajster, po uprzednim porozumieniu się z kuratorem okręgu naukowego, jeżeli w program operacyj zakładającego się kantoru wchodzi rekomendowanie osób zajmujących się działalnością pedagogiczną.“

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

58.

Высочайшее утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

О зачислении въ ополченіе новобранцевъ призыва 1874 г., доказавшихъ право свое на льготу 1-го разряда по семейному положенію.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраний Государственнаго Совѣта, о зачислении въ ополченіе новобранцевъ призыва 1874 года, доказавшихъ право свое на льготу первого разряда по семейному положенію, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣль исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта КОНСТАНТИНЪ.

13-го Мая 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Особомъ При-
журналовъ: Осoba- сутствіе о воинской повинности и въ Общемъ Со-
го Присутствія о во- браніи, разсмотрѣвъ внесенное, по разногласію,
инской повинности изъ Общаго Собрания 1-хъ 3-хъ Департаментовъ
24 Марта и Общаго и Департамента Герольдіи Правительствующаго
Собрания 28 Апрѣля Сената дѣло по жалобѣ рядового Василія Качана
1880 г.

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ При-
журналовъ: Осoba- сутствіе о воинской повинности и въ Общемъ Со-
го Присутствія о во- браніи, разсмотрѣвъ внесенное, по разногласію,
инской повинности изъ Общаго Собрания 1-хъ 3-хъ Департаментовъ
24 Марта и Общаго и Департамента Герольдіи Правительствующаго
Собрания 28 Апрѣля Сената дѣло по жалобѣ рядового Василія Качана
1880 г. на постановленіе Гродненскаго губернскаго по
воинской повинности Присутствія объ увольненіи
его съ дѣйствительной службы въ запасъ, и раз-
рѣшивъ дѣло это относительно Качана, вмѣстѣ
съ тѣмъ мнѣніемъ положилъ:

Въ измѣненіе Высочайшего утвержденного
6 Мая 1875 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта

58.

N A J W Y Ź E J Z A T W I E R D Z O N E Z D A N I E R A D Y
P A Ń S T W A .

O zaliczeniu do obrony krajowej rekrutów z poboru z r. 1874, którzy dowiedli, iż posiadają prawo do ulgi 1-éj kategoryi podług położenia familialnego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o zaliczeniu do obrony krajowej rekrutów z poboru z roku 1874, którzy dowiedli, iż posiadają prawo do ulgi pierwszej kategoryi podług położenia familialnego, Najwyższej zatwierdzić rączył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHał*.

13-go Maja 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Oddzielnego powinności wojskowej i na Ogólnym Zebraniu, Kompletu do powinności wojskowej z d. 1-wszych 3-ch Departamentów i Departamentu H-24 Marca i Ogólnego Zebrania z d. 28-go kwietnia 1880 r.

Rada Państwa, w Oddzielnym Komplecie do rozpoznawszy wniesioną, wskutek różnicy zdań roldyi Rządzącego Senatu, sprawę wynikłą z powo- du skargi szeregowca Bazylego Kaczana na postanowienie Kompletu do powinności wojskowej Grodzieskiego, co do uwolnienia go ze służby czynnej do zapasu, i zdecydowawszy sprawę tę co do Kaczana, równocześnie uchwaliła zdanie:

Zmieniając Najwyższej zatwierdzone d. 6 Maja 1875 r. Zdanie Rady Państwa o uwolnieniu do za-

объ увольненіи въ запасъ новобранцевъ 1874 г., доказавшихъ право на льготу по семейному положенію, постановить:

„Новобранцевъ призыва 1874 года, поступившихъ на службу въ постоянныя войска и доказавшихъ право свое на льготу первого разряда по семейному положенію, хотя бы по вынутіи жеребья, если заявленіе объ этомъ правѣ сдѣлано было ими до жеребьевки, увольнять съ действительной службы или изъ запаса и зачислять въ ополченіе.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У и Р. П., 1884 г. 17 Апрѣля, N. 41, стр. 567)

59.

Высочайше утвержденное положение Комитета Министровъ.

О допущеніи къ дѣятельности въ Россіи Бельгійскаго акціонернаго общества конно-желѣзныхъ дорогъ въ Варшавѣ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, 9-го Марта 1884 года, Высочайше повелѣть соизволилъ разрѣшить Бельгійскому акціонерному обществу, подъ названіемъ „Анонимное общество конно-желѣзныхъ дорогъ въ Варшавѣ“ (Societé anonyme de tramways de Warsovie) производить свои операциіи въ Россіи, съ тѣмъ:

1) чтобы дѣятельность сего общества ограничивалась постройкою и эксплоатациею Варшавскихъ городскихъ конно-желѣзныхъ дорогъ, съ точнымъ соблюдениемъ заключенного Магистратомъ гор. Варшавы 11 Октября 1880 г. контракта съ Брюссельскимъ генеральнымъ обществомъ;

2) чтобы общество это подчинялось дѣйствующимъ въ Россіи законамъ и постановленіямъ, относящимся къ предмету его дѣятельности;

pasu rekrutów z r. 1874, którzy dowiedli, iż posiadają prawo do ulgi podług położenia rodzinnego, postanowić:

„Rekrutów z poboru z roku 1874, którzy wstąpili do wojsk stałych i dowiedli, iż posiadają prawo do ulgi pierwszej kategorii podług położenia rodzinnego, choćby—po wyciągnięciu losu, lecz jeżeli oświadczenie o tym prawie przed losowaniem, uwolnić ze służby czynnej lub z zapasu i zaliczyć do obrony krajowej.“

Oryginalne Zdanie podpisali na protokole Prezesi i Członkowie.

59.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU MINISTRÓW.

O zezwoleniu na otwarcie czynności w Rosji towarzystwu akcyjnemu Belgijskiemu dróg żelaznych konnych w Warszawie.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Ministrów z d. 9 Marea 1884 r., Najwyższej rozkazać raczył: zezwolić towarzystwu akcyjnemu Belgijskiemu, pod nazwiskiem: „Towarzystwo bezimienne dróg żelaznych konnych w Warszawie“ (Société anonyme des tramways de Varsovie) dokonywać operacji w Rosji, z tém zastrzeżeniem:

1) ażeby działalność tego towarzystwa ograniczała się na budowaniu i eksploatacji dróg żelaznych konnych w mieście Warszawie, przy ścisłym zastosowaniu się do zawartego przez magistrat miasta Warszawy pod dniem 11 Października 1880 r. kontraktu z towarzystwem generalnym Brukselskim;

2) ażeby towarzystwo to poddało się obowiązującym w Rosji prawom i postanowieniom, odnoszącym się do zakresu jego działalności;

тельности, какъ иныѣ существующимъ, такъ равно и тѣмъ, какія впослѣдствіи будутъ изданы;

3) чтобы по управлению дѣлами общества было учреждено въ Россіи особое отвѣтственное агентство, къ которому могли бы обращаться какъ Правительство, такъ и частные лица, и дѣйствія котораго были бы обязательны для общества; при чемъ о мѣстѣ учрежденія подобнаго агентства общество обязано уведомить Министра Внутреннихъ Дѣлъ и публиковать во всеобщемъ свѣдѣніе въ Правительственномъ Вѣстнике, вѣдомостяхъ обѣихъ столицъ и мѣстныхъ губернскихъ, съ соблюдениемъ установленныхъ правилъ;

4) чтобы разборъ споровъ, могущихъ возникнуть съ обществомъ по дѣламъ, относящимся къ операциямъ въ Россіи, производился на основаніи дѣйствующихъ у насъ законовъ и въ русскихъ судахъ;

5) чтобы всякое пріобрѣтеніе обществомъ недвижимой собственности въ Россіи совершалось на основаніи дѣйствующихъ у насъ узаконеній и при томъ исключительно для надобностей предпріятій;

6) чтобы при всикомъ пріобрѣтеніи обществомъ недвижимой собственности, потребность въ таковомъ имуществѣ для предпріятія общества удостовѣряема была, каждый разъ, мѣстнымъ губернскимъ начальствомъ;

7) чтобы ежегодные отчеты и балансы оборотовъ общества, по утвержденіи ихъ общими собраніемъ акціонеровъ, были публикуемы во всеобщемъ свѣдѣніе въ Правительственномъ Вѣстнике, вѣдомостяхъ обѣихъ столицъ и мѣстныхъ губернскихъ, а также представляемы въ трехъ экземплярахъ въ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ; и

8) чтобы обществу не было предоставлено право сливаться съ другими обществами и передавать послѣднимъ свои права, акціи и обязательства, безъ особаго на то разрѣшенія Правительства.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 20 Апрѣля, № 42 стр. 590).

ności, tak dziś istniejącym jakoteż tym, które później będą wy dane;

3) ażeby do zarządu sprawami towarzystwa była utworzona w Rosji oddzielna agentura odpowiedzialna, do której mogłyby się zwracać, tak Rząd jak i osoby prywatne, i której czynności mają być obowiązujące dla towarzystwa; przytém o miejscu, w którym będzie utworzona taka agentura, towarzystwo obowiązanem jest uwiadomić Ministra Spraw Wewnętrznych i podawać do powszechniej wiadomości przez ogłoszenia w „Prawitelstwiennym Wiestniku“ „Wiedomostach“ obudwu stolic i miejscowych gubernialnych, z zachowaniem ustalonejnych przepisów;

4) ażeby spory, jakie mogą wyniknąć z towarzystwem z tytułu spraw odnoszących się do operacji dokonywanych w Rosji, rozpoznawane były na zasadzie obowiązujących u nas praw i przytém — wyłącznie w sądach rosyjskich;

5) ażeby wszelkie nabycie przez towarzystwo własności nieruchomości w Rosji dokonywanem było na zasadzie istniejących u nas praw i przytém wyłącznie na potrzeby przedsiębiorstwa;

6) ażeby przy wszelkiém nabyciu przez towarzystwo własności nieruchomości, potrzebę takowego majątku dla przedsiębiorstwa towarzystwa poświadczał za każdym razem miejscowy Rząd gubernialny;

7) ażeby roczne sprawozdania i bilansy z obrotów towarzystwa, po zatwierdzeniu takowych przez ogólne zebranie akcyonariuszów, były podawane do powszechniej wiadomości przez ogłoszenia w „Prawitelstwiennym Wiestniku“, „Wiedomostach“ obudwu stolic i miejscowych gubernialnych, oraz przedstawiane w trzech egzemplarzach do Ministerium Spraw Wewnętrznych i Finansów; i

8) ażeby towarzystwu nie służyło prawo łączenia się z innymi towarzystwami i przelewania na nich swoich praw, akcji i zobowiązków bez oddzielnego na to zezwolenia Rządu.

60.

Именной Высочайший Указъ.

О новомъ изданіи Судебныхъ Уставовъ 20-го Ноября 1864 г. и о наименованіи оныхъ „Судебными Уставами ИМПЕРАТОРА АЛЕКСАНДРА II“.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

„Утвердивъ 17-го Іюня 1881 года всеподдапливайшій докладъ Министра Юстиції и Главноуправляющаго бывшимъ Вторымъ Отдѣленiemъ Собственной НАШЕЙ Каштеляріи объ изданіи особою книгою Судебныхъ Уставовъ 20-го Ноября 1864 года, разъединенныхъ въ Сводѣ Законовъ, мы возложили исполненіе сего на утвержденную НАМИ Коммисію.

По тщательномъ разсмотрѣніи исполненнаго Коммисіею труда, Министръ Юстиції и Главноуправляющій Кодификаціоннымъ Отдѣломъ при Государственномъ Совѣтѣ представили на НАШЕ воззрѣніе окончательно изготовленное новое изданіе: 1) Учрежденія Судебныхъ Установлений, 2) Устава Гражданскаго Судопроизводства, 3) Нотаріального Положенія, 4) Устава Уголовнаго Судопроизводства и 5) Устава о Наказаніяхъ, налагаемыхъ Мировыми Судьями, копи имѣютъ замѣнить собою прежнія изданія Уставовъ Уголовнаго и Гражданскаго Судопроизводства, Устава о Наказаніяхъ, налагаемыхъ Мировыми Судьями и Положенія о Нотаріальной Части (Зак. Гражд., ст. 708 примѣч. 2 прил. по прод. 1876 г.), а равно и статьи Учрежденія Судебныхъ Установлений, помѣщенныя въ Продолженіяхъ къ Тому I Свода Законовъ и въ Общемъ Губернскомъ Учрежденіи, изданія 1876 года. Дабы изданіе сie, служа законодательнымъ памятникомъ Царствованія въ Бозѣ Попчивающаго Родителя НАШЕГО ИМПЕРАТОРА АЛЕКСАНДРА

60.

IMIENNY NAJWYŻSZY UKAZ.

O nowém wydaniu Ustaw Sądowych z d. 20 Listopada 1864 r. i o nazwaniu takowych „Ustawami Sądowemi CESARZA ALEKSANDRA II“.

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Zatwierdziszy d. 17-go Czerwca 1881 r. najpoddańszy raport Ministra Sprawiedliwości i Główno-Zarządzającego byłym Drugim Oddziałem Własnej NASZEJ Kancelaryi o wydaniu w oddzielnej książce Ustaw Sądowych z d. 20 Listopada 1864 roku, rozłączonych w „Swodzie Zakonow“ włożyliśny obowiązek dokonania tego na utworzoną przez NAS Komisję.

Po staranném rozpoznaniu dokonanej przez Komisję pracy, Minister Sprawiedliwości i Główno-Zarządzający Oddziałem Kodyfikacyjnym przy Radzie Państwa przedstawili do NASZEGO uznania ostatecznie sporządzone nowe wydanie: 1) Organizacyi Władz Sądowych; 2) Ustawy postępowania Sądowego Cywilnego; 3) Postanowienia o Notaryacie; 4) Ustawy postępowania Sądowego Karnego, i 5) Ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju,—które mają zastąpić poprzednie wydania Ustaw postępowania Sądowego Karnego i Cywilnego, Ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju i Postanowienia o Notaryacie (Praw. Cyw. art. 708 uw. 2 dod. podług dal. e. z r. 1876), jak również artykuły Organizacyi Władz Sądowych, umieszczone w dalszych ciągach do I Tomu Swodu Zakonow i w Ogólnej Organizacyi Gubernialnej, wydania z roku 1876. Ażeby wydanie to, służąc za pomnik prawodawczy Panowania Spoczywającego w Bogu Rodzica NASZEGO CESARZA ALEKSANDRA DRUGIEGO, równocześnie mogło mieć znaczenie prawa

ВТОРАГО, вмѣстѣ съ тѣмъ могло имѣть значеніе дѣйствующаго закона, въ оное включены дополняющія Судебные Уставы узаконенія, изданныя по 30 Июня 1883 г.

Препровождая въ Правительствующій Сенатъ сборникъ вышеозначенныхъ: Учрежденія, Уставовъ и Положенія, повелѣваемъ:

1) Судебные Уставы 20-го Ноября 1864 г. именовать Судебными Уставами ИМПЕРАТОРА АЛЕКСАНДРА II п, сообразно съ симъ, начечатанному нынѣ по НАШЕМУ повелѣнію новому изданію Судебныхъ Уставовъ присвоить наименование Судебныхъ Уставовъ ИМПЕРАТОРА АЛЕКСАНДРА ВТОРАГО, изданія 1883 года.

и 2) Со времени обнародованія сего Указа НАШЕГО и получения этого нового изданія Судебныхъ Уставовъ въ каждомъ по принадлежности Присутствионъ мѣстѣ и Управлениі, всѣ въ дѣлахъ ссылки и указанія на законы, вмѣсто статей Учрежденія Судебныхъ Установленій, Уставовъ Гражданскаго и Уголовнаго Судопроизводства, Устава о Наказаніяхъ, налагаемыхъ Мировыми Судьями и Положенія о Нотаріальной Части, помѣщенныхъ въ Сводѣ Законовъ и въ Продолженіяхъ къ оному, дѣлать на статьи Судебныхъ Уставовъ, изданія 1883 года.

Правительствующій Сенатъ не оставитъ сдѣлать надлежащее къ исполненію сего распоряженія“.

На подлинномъ Собственою ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ С.-Петербургѣ,
17-го Апрѣля 1884 года.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 20 Апрѣля, №. 43 стр. 615).

obowiązującego, włączone są do niego uzupełniające Ustawy Sądowe prawa, wydane do d. 30 Czerwca 1883 r.

Komunikując Rządzącemu Senatowi zbiór wyżej wzmiankowanych: Organizacyi, Ustaw i Postanowienia, rozkazujemy:

1) Ustawy Sądowe z d. 20 Listopada 1864 r. nazwać Ustawami Sądownymi CESARZA ALEKSANDRA II i odpowiednio do tego wydrukowanemu obecnie wskutek NASZEGO rozkazu wydaniu Ustaw Sądowych nadać nazwę „Ustaw Sądowych CESARZA ALEKSANDRA DRUGIEGO, wydania z roku 1883.“

i 2) Od czasu ogłoszenia niniejszego Ukazu NASZEGO i otrzymania tego nowego wydania Ustaw Sądowych w każdym odnośnym Biurze i Zarządzie, zamiast artykułów Organizacyi Władz Sądowych, Ustaw Postępowania Sądownego Karnego i Cywilnego, Ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju i Postanowienia o Notaryacie, zamieszczonych w Swodzie Zakonow i w Dalszych ciągach takowego, przy powołaniu i wskazywaniu praw cytować artykuły Ustaw Sądowych wydania z roku 1883.

Rządzący Senat nie zaniedba co do wykonania niniejszego Ukazu, należytych wydać rozporządzeń.“

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano :

„ALEKSANDER.“

W S.-Petersburgu,
17-go Kwietnia 1884 roku.

61.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МИТЬНIE ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВЕТА.

О расходѣ на содержаніе лошади при Варшавской конвойной командѣ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государственного Совета, о расходѣ на содержаніе лошади при Варшавской конвойной командѣ, Высочайше утвердили и повелѣли исполнить.

Подписанъ:

Предсѣдатель Государственного Совета **МИХАИЛЪ**.
13-го Марта 1884 года.

Мнѣніе Государственного Совета.

Выписано изъ Государственнаго Совѣтъ, въ Департаментѣ журнала Департа- Государственной Экономіи, разсмотрѣвъ предста- мента Государ- вленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о расходѣ ственной Экономіи на содержаніе лошади при Варшавской конвойной 16 Февраля 1884 г. командѣ, мнѣніемъ положилъ: настоящее представ- вленіе утвердить и, вслѣдствіе того, предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ вносить ежегодно въ подлежащее подраздѣленіе смыты Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, начиная съ 1885 года, двѣстѣ пятьдесятъ рублей, на содержаніе телѣги пло- шади при Варшавской конвойной командѣ, взамѣнъ отпускаемыхъ ежегодно на сей предметъ 162 руб., съ отнесениемъ означенаго расхода на транспортныя суммы Царства Польскаго.

Подлинное мнѣніе подписано въ журнальѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(С. У. и Р. Ш., 1884 г. 24 Апрѣля, № 44 стр. 620).

61.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O rozchodzie na utrzymanie konia przy oddziale konwojowym Warszawskim.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Departamencie Ekonomii Państwowej Rady Państwa, Zdanie, o rozchodzie na utrzymanie konia przy oddziale konwojowym Warszawskim, Najwyżżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ*.

13-go Marca 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu Departamentu Państwowej, w Departamencie Ekonomii Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii kułu Departamentu Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, o rozchodzie na utrzymanie wój z d. 16 Lutego konia przy oddziale konwojowym Warszawskim, 1884 r. uchwała zdanie: przedstawienie niniejsze zatwier-

dzię i, wskutek tego, poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych zaciągać corok pcd odpowiednie rubryki budżetu Ministerium Spraw Wewnętrznych, począwszy od roku 1885, dwieście pięćdziesiąt rubli na utrzymanie wozu i konia przy oddziale konwojowym Warszawskim, zamiast wydawanych corok na ten przedmiot sumy rs. 162, z zaliczeniem pomienionego rozchodu na rachunek sum transportowych Królestwa Polskiego.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokole Prezes i Członkowie.

62.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государ-
ственнаго Совѣта.

Объ учрежденіи въ гор. Варшавѣ трехкласснаго го-
родскаго ремесленнаго училища имени Михаила Ко-
нарскаго.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственнаго Совѣта, объ учреж-
деніи въ гор. Варшавѣ трехкласснаго городскаго ремесленнаго учи-
лища имени Михаила Конарскаго, Высочайше утвердить соизво-
лить и повелѣть исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта **МИХАИЛЪ.**
13-го Марта 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣтъ, въ Соединенныхъ
журналовъ: Соеди- Департаментахъ Законовъ и Государственной
ненныхъ Департа- Экономіи и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ
ментовъ Законовъ представление Министра Народнаго Просвѣщенія
и Государственной объ учрежденіи въ гор. Варшавѣ трехкласснаго
Экономіи 29-го Де- городскаго ремесленнаго училища имени Михаила
кабря 1883 года Конарскаго, мнѣніемъ положилъ:

и Общаго Собрания I. Проекты положенія въ штата Варшавска-
27 Февраля 1884 г. го трехкласснаго городскаго ремесленнаго учи-
лища имени Михаила Конарскаго поднести къ
Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕ-
ЛИЧЕСТВА утвержденію; и

II. Предоставить Министрамъ и Главноуправляющимъ от-
дельными частями, имѣющими въ своеемъ завѣдываніи учебныя за-
веденія, неуклонно наблюдать за тѣмъ, чтобы въ издаваемыхъ для

62.

**NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.**

**O założeniu w m. Warszawie szkoły rzemieślniczej trzy-
klasowej miejskiej imienia Michała
Konarskiego.**

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o założeniu w m. Warszawie szkoły rzemieślniczej trzyklasowej miejskiej, imienia Michała Konarskiego, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazały.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

13-go Marca 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Rada Państwa, w Połączonych Departamentów Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnym Departamentów Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra i Ekonomii Państwo-Oświaty Publicznej o założeniu w m. Warszawie wójt z dnia 29-go szkoły rzemieślniczej trzyklasowej miejskiej imienia Grudnia 1883 roku Michała Konarskiego, uchwaliła zdanie:

i Ogólnego Zebrania

z d. 27 Lutego 1884 r.

I. Projekty postanowienia i etatu Warszawskiej szkoły rzemieślniczej trzyklasowej miejskiej imienia Michała Konarskiego przedstawić pod Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenie;

II. Poruczyć Ministrom i Główno-Zarządzającym oddzielnymi wydziałami, mającym pod swoim zawiadywaniem zakłady naukowe, nieustannie śledzić za tém, ażeby w wydawanych dla tych za-

этихъ заведеній подробныхъ уставахъ, постановлія виструкціон-
ные отдѣлялись отъ законодательныхъ надлежашими ссылками на
источники, изъ коихъ постановлія эти заимствованы.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

На подлинномъ Собственою ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕ-
ЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Гатчинѣ,
13-го Марта 1884 года.

„Быть по сему.“

ПОЛОЖЕНИЕ

о Варшавскомъ трехклассномъ ремесленномъ училищѣ имени Михаила Конарского.

1) Варшавское трехклассное городское ремесленное училище имени Михаила Конарского учреждается па основаніи Высочайше утвержденныхъ въ 31-й день Мая 1872 г. положенія о городскихъ училищахъ и въ 25-й день Ноября 1873 г. журнала Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, съ измѣненіями и дополненіями, указанными въ нижеслѣдующихъ статьяхъ.

2) Училище содержится на счетъ процентовъ съ капитала, завѣщанного землевладѣльцемъ Подольской губерніи Михаиломъ Конарскимъ по завѣщанію, утвержденному бывшимъ Совѣтомъ Управления Царства Польскаго 28 Августа (9 Сентября) 1864 г.

3) На прохожденіе полнаго курса въ училищѣ полагается шесть лѣтъ, а курсъ каждого класса продолжается два года.

4) Срокъ пребыванія учениковъ въ одномъ классѣ (ст. 3) можетъ быть сокращенъ для способнѣйшихъ изъ нихъ, сообразно оказаниемъ успѣхамъ, по усмотрѣнію педагогическаго совѣта училища.

5) Кромѣ предметовъ, преподаваемыхъ въ Варшавскихъ городскихъ трехклассныхъ училищахъ, воспитанники обучаются мастерствамъ и ремесламъ, назначеніе коихъ предоставляетъся попечителю Варшавскаго учебнаго округа, по представленію инспектора училищъ гор. Варшавы, основанному на опредѣленіи педагогическаго совѣта училища. Избраніе ремесла для обученія дѣтей предоставляется имъ родителямъ, о чемъ послѣдніе подаютъ заявленіе при опредѣленіи дѣтей въ училище.

kładów szczególnowych ustawach, postanowienia instrukcyjne były oddzielane od prawodawczych przez nalezyte powoływanie źródeł, z których postanowienia te są poczerpnięte.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOSCI ręką napisano:

W Gaciezynie,
13-go Marca 1884 roku.

„Ma być podług tego.“

POSTANOWIENIE
*o szkole rzemieślniczej trzyklasowej Warszawskiej imienia
Michała Konarskiego.*

1) Warszawska szkoła rzemieślnicza trzyklasowa miejska imienia Michała Konarskiego zakłada się na zasadzie Najwyżej zatwierzonego, w dniu 31 Maja 1872 r., postanowienia o szkołach miejskich i Najwyżej zatwierzonego w dniu 25 Listopada 1875 roku protokołu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego ze zmianami i uzupełnieniami, wskazanemi w następujących artykułach:

2) Szkoła utrzymuje się z procentów od kapitału, zapisanego przez właściciela ziemskiego z gubernii Podolskiej Michała Konarskiego, testamentem zatwierdzonym przez byłą Radę Administracyjną Królestwa Polskiego d. 28 Sierpnia (9 Września) 1864 r.

3) Na przejście całkowitego kursu w szkole wyznacza się lat sześć, a kurs każdej klasy jest dwuletni.

4) Termin przebywania uczni w jednej klasie (art. 3) może być skrócony dla zdolniejszych z nich, odpowiednio do okazanych postępów, podług uznania Rady pedagogicznej szkoły.

5) Oprócz przedmiotów wykładanych w Warszawskich szkołach trzyklasowych miejskich, wychowancę uczą się rękozidle i rzemiosł, których wyznaczenie pozostawia się Kuratorowi Okręgu Naukowego Warszawskiego, na przedstawienie inspektora szkół m. Warszawy, oparte na decyzyi rady pedagogicznej szkoły. Wybór rzemiosła, którego się mają uczyć dzieci pozostawia się rodzicom i co do tego ciż rodzice podają deklarację przy oddaniu dzieci do szkoły.

6) Для болѣе правильнаго и всестороннаго обсужденія вопросовъ, относящихся къ учебной и воспитательной частямъ училища, при немъ учреждается педагогическій совѣтъ, состоящий, подъ предсѣдательствомъ учителя-инспектора, изъ законоучителя и всѣхъ прочихъ штатныхъ учителей и ихъ помощниковъ.

7) Для постояннаго наблюденія за благоустройствомъ училища въ материальномъ отношеніи состоится при опомъ попечительный комитетъ, состоящий изъ пяти членовъ, утверждаемыхъ въ этомъ званіи на шесть лѣтъ Варшавскимъ Генералъ-Губернаторомъ, по представленію попечителя учебнаго округа, основанному на соглашеніи съ предсѣдателемъ Варшавскаго мануфактурного комитета.

8) Въ кругъ дѣйствій попечительского комитета входитъ: 1) ежегодное составленіе сметы расходовъ на содержаніе училища, по соглашенію съ инспекторомъ онаго; 2) наблюденіе за правильнымъ расходованіемъ суммъ, назначаемыхъ на содержаніе училища; 3) повѣрка училищнаго имущества и наблюденіе за сохранностью онаго; 4) изысканіе средствъ на покрытие непредвидѣнныхъ въ сметѣ расходовъ, и 5) обсужденіе мѣръ къ улучшенію состоянія училища въ материальномъ отношеніи.

9) Предсѣдатель и члены попечительского комитета избираются изъ лицъ, пользующихся правами государственной службы и считаются по должностіи: первый въ VII, а послѣдніе въ VIII классѣ, если выше чина не имѣютъ. Лицамъ же, состоящимъ въ означенныхъ званіяхъ, по не пользуясь правами государственной службы, присваивается мундирный полукафтанъ VII и VIII классовъ, по принадлежности.

10) Воспитанники училища, окончивши съ успѣхомъ полный курсъ, и тѣ изъ неокончившихъ онаго, кои пробыли въ училищѣ не менѣе двухъ лѣтъ, пользуются правами по отбыванію воинской повинности, присвоенными воспитанникамъ городскихъ училищъ (приложенія къ ст. 53 уст. о воин. повин. изд. 1876 г.). ⁽¹⁾

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ.

(С У. и Р. П. 1884 г. 24 Апрѣля, N. 44, стр. 620).

(1) См. таблицы въ концѣ тома.

(Прим. издат.).

6) Dla więcej prawidłowego i wszechstronnego rozpoznania kwestyj, odnoszących się do działu naukowego i wychowawczego szkoły, ustanawia się przy niej rada pedagogiczna, składająca się, pod przewodnictwem nauczyciela-inspektora, z nauczyciela religii i wszystkich pozostałych nauczycieli etatowych i ich pomożników.

7) Dla stałego nadzoru nad dobrobytem szkoły pod względem materyalnym, znajduje się przy niej komitet opiekuńczy, składający się z pięciu członków, zatwierdzanych na tej godności na lat sześć przez Generała-Gubernatora Warszawskiego, na przedstawienie Kuratora Okręgu Naukowego, oparte na porozumieniu się z prezesem komitetu rękodzielniczego Werszawskiego.

8) Do zakresu czynności komitetu opiekuńczego należy: 1) coroczne sporządzanie budżetu rozchodów na utrzymanie szkoły, po porozumieniu się z inspektorem takowej; 2) nadzór nad prawidłowym wydatkowaniem sum, wyznaczonych na utrzymanie szkoły; 3) sprawdzanie majątku szkoły i nadzór nad jego zachowaniem; 4) wyszukiwanie środków na pokrycie nieprzewidzianych w budżecie rozchodów; 5) decydowanie o sposobach polepszenia stanu szkoły pod względem materyalnym.

9) Prezes i członkowie komitetu opiekuńczego wybierają się z osób, korzystających z praw służby państwownej, i zaliczają się podług urzędu: pierwszy do VII a ostatni do VIII klasy, jeżeli nie mają wyższej rangi. Zaś osobom, zajmującym pomienione godności, lecz niekorzystającym z praw służby państbowej nadaje się prawo noszenia wice-munduru VII i VIII klasy, stosownie do godności.

10) Wychowańcy szkoły, którzy ukończyli pomyślnie całkowity kurs, a z tych, którzy go nie ukończyli, ei, którzy przebyli w szkole przynajmniej lat dwa, korzystają, eo do odbywania powinności wojskowej, z praw nadanych wychowańcom szkół miejskich (dodatek do art. 53 Ust. o pow. wojsk., wyd. z r. 1876). ⁽¹⁾

P o d p i s a ł :

Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ*.

(1) Patrz tablice na końcu tomu.

(Przyp. wyd.).

63.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Объ усиленіи штата римско-католической духовной Коллегіи.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственнаго Совѣта, объ усилѣніи штата римско-католической духовной Коллегіи, Высочайше утвердить созволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта **МИХАИЛЪ.**
20-го Марта 1884 года.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣта, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономии и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ предмѣтовъ Законовъ ставленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ объ усиленіи Государственной леніи штата римско-католической духовной Коллегіи 25-го Февраля и Общаго Собрания 5-го Марта 1866 года штатъ римско-католической духовной Коллегіи положилъ:

I. Высочайше утвержденный 4 Апрѣля 1884 г. штатъ римско-католической духовной Коллегіи усилить добавленіемъ къ нему одной должности помощника бухгалтера, которой присвоить годовой окладъ содержанія въ семьсотъ рублей, XII классъ по чинопроизводству и VIII разрядъ по пенсіи.

II. Вызываемый учрежденіемъ означеній въ статьѣ I должностями расходъ покрывать на счетъ процентовъ съ вспомогательного капитала римско-католического духовенства въ Имперіи.

Подписанное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. Н. 1884 г. 24 Апрѣля N. 44, стр. 625)

63.

NAJWYŻĘJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O powiększeniu etatu Kolegium duchownego rzymsko-katolickiego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o powiększeniu etatu Kolegium duchownego rzymsko-katolickiego, Najwyżę zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ*.

20-go Marca 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołów Połączonych Departamentów Połączonych tach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólnym Departamentów Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra i Ekonomii Państwowej z d. 25 Lutego Spraw Wewnętrznych o powiększeniu etatu Kolegium duchownego rzymsko-katolickiego, uchwaliła i Ogólnego Zebrania zdanie:

z d. 5 Marca 1884 r.

I. Najwyżę zatwierdzony d. 4 Kwietnia 1866 r. etat Kolegium duchownego rzymsko-katolickiego powiększyć przez dodanie do niego jednej posady pomocnika buchhaltera, do której przywiązać uposażenie roczne w ilości rubli *siedmset*, XII klasę podług rangi i VIII klasę podług emerytury.

II. Powstały, wskutek utworzenia wzmiankowanego w artykule I posady, rozchód pokrywać z procentów od kapitału pomocniczego duchowieństwa rzymsko-katolickiego w Cesarstwie.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

64.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МИТЬНIE ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ учреждении должности Российскаго консула
въ Алжирѣ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
миѣніе въ Общемъ Собраниі Государственнаго Совѣта, объ учреж-
деніи должности Российскаго консула въ Алжирѣ, Высочайше
утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ.

20-го Марта 1884 г.

Миѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Департаментовъ Экономіи и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ представление Министра Иностранныхъ Дѣлъ объ и Государственной учреждениі должности Российскаго консула въ Алжирѣ, миѣніемъ положилъ:

враля и Общаго Собрания 5-го Марта 1884 г.

I. Учредить въ Алжирѣ должностъ Россійскаго консула, съ отнесеніемъ ея къ VI классу по чинопроизводству и съ присвоеніемъ оной годового оклада содержанія въ три тысячи пятьсотъ металлическихъ рублей (за узаконенными вычетами) и, сверхъ того, пятисотъ металлическихъ же рублей на канцелярскіе расходы.

II. Сумму, потребную на покрытие исчисленного въ статьѣ I расхода, въ количествѣ четырехъ тысячъ металлическихъ рублей въ годъ, отпускать изъ средствъ государственного казначейства

64.

**NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.**

O utworzeniu posady Konsula Rosyjskiego w Algierze.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólnem Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o utworzeniu posady konsula rosyjskiego w Algierze, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazało.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAEŁ*.

20-go Marca 1884 roku.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych tach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólnem Departamentów Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra i Ekonomii Państwowej z d. 11 Lutego Spraw Zagranicznych, o utworzeniu posady konsula rosyjskiego w Algierze, uchwaliła zdanie:

i Ogólnego Zebrania
z d. 5 Marca 1884 r.

I. Utworzyć w Algierze posadę konsula Rosyjskiego, zaliczając ją do VI klasy podług rangi i przywiązując do niej uposażenie roczne w ilości *trzy tysiące pięćset rubli metalicznych* (z ustaloniami przez prawo potrąceniami) i oprócz tego *pięćset rubli metalicznych* na rozchody kancelaryjne.

II. Sumę, niezbędną na pokrycie wyszczególnionego w artykule I rozchodu, w ilości *cztery tysiące rubli metalicznych* rocznie, wydawać z funduszów Skarbu Państwa i zaciągać, poczynając od 1-go

и вносить, начиная съ 1 Января 1885 г., въ подлежащія подраздѣленія расходной сметы Министерства Иностранныхъ Дѣлъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г., 24 Апрѣля, N. 44, стр. 626).

65.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственного Совѣта.

О числѣ лицъ и расходахъ для перевозки почты по Ивангородо-Домбровской желѣзной дорогѣ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО, воспользовавшее мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государственного Совѣта, о числѣ лицъ и расходахъ для перевозки почты по Ивангородо-Домбровской желѣзной дорогѣ, Высочайше утвердить созволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.
27-го Марта 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣта, въ Департаментѣ журнала Департа- Государственной Экономіи, разсмотрѣвъ представ- мента Государ- вленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о числѣ лицъ ственной Экономіи и расходахъ для перевозки почты по Иваноро- 1 Марта 1884 г. до-Домбровской желѣзной дорогѣ, мнѣніемъ по- ложилъ:

I. Въ Высочайшемъ утвержденіи 28 Мая 1869 г. распи-саніи числа лицъ и расходовъ для перевозки почты по желѣзнымъ дорогамъ, сдѣлать слѣдующія дополненія:

Stycznia 1885 roku pod odpowiednie rubryki budżetu rozchodów Ministerium Spraw Zagranicznych.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokole Prezesi i Członkowie.

65.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O liczbie osób i rozchodach na przewóz poczt drogą żelazną Dęblinisko-Dąbrowską.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Departamencie Ekonomii Państwowej Rady Państwa Zdanie, o liczbie osób i rozchodach na przewóz poczt drogą żelazną Dęblinisko-Dąbrowską, Najwyższej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazało.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

27-go Marca 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu Departamentu Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Ekonomii Państwowej Spraw Wewnętrznych o liczbie osób i rozchodach z d. 1 Marca 1884 r. na przewóz poczt drogą żelazną Dęblinisko-Dąbrowską, uchwałita zdanie:

I. W Najwyższej zatwierdzonym d. 28 Maja 1869 r. rozkładzie liczby osób i rozchodów na przewóz poczt drogami żelaznymi zrobić następujące uzupełnienia:

и вносить, начиная съ 1 Января 1885 г., въ подлежащія подраздѣлений расходной смытіи Министерства Иностранныхъ Дѣлъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г., 24 Апрѣля, N. 44, стр. 626).

65.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственного Совѣта.

О числѣ лицъ и расходахъ для перевозки почты по Ивангородо-Домбровской желѣзной дорогѣ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО, воспользовавшее мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государственного Совѣта, о числѣ лицъ и расходахъ для перевозки почты по Ивангородо-Домбровской желѣзной дорогѣ, Высочайше утвердить сопроводилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.
27-го Марта 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственного Совѣта, въ Департаментѣ журнала Департа- Государственной Экономіи, разсмотрѣвъ предста- мента Государ- вленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о числѣ лицъ ственной Экономіи и расходахъ для перевозки почты по Ивангородо- 1 Марта 1884 г. до-Домбровской желѣзной дорогѣ, мнѣніемъ по- ложилъ:

I. Въ Высочайше утвержденномъ 28 Мая 1869 г. распи-саніи числа лицъ и расходовъ для перевозки почты по желѣзнымъ дорогамъ, сдѣлать слѣдующія дополненія:

Stycznia 1885 roku pod odpowiednie rubryki budżetu rozchodów Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokole Prezesi i Członkowie.

65.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O liczbie osób i rozchodach na przewóz poczt drogą żelazną Dęblinie-Dąbrowską.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Departamencie Ekonomii Państwowej Rady Państwa Zdanie, o liczbie osób i rozchodach na przewóz poczt drogą żelazną Dęblinie-Dąbrowską, Najwyższy zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAEŁ*.

27-goMarca 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu Departamentu Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Ekonomii Państwowej Spraw Wewnętrznych o liczbie osób i rozchodach z d. 1 Marca 1884 r. na przewóz poczt drogą żelazną Dęblinie-Dąbrowską, uchwała zdanie:

I. W Najwyższej zatwierdzonym d. 28 Maja 1869 r. rozkładzie liczby osób i rozchodów na przewóz poczt drogami żelaznymi zrobić następujące uzupełnienia:

1) Прибавить: одного помощника завѣдывающаго низшаго оклада, девять разъездныхъ чиновниковъ высшаго оклада и десять почтовыхъ служителей; три тысячи четыреста шестьдесятъ семь рублей пятидесять коп. на путевыя издержки; тысячу рублей наемъ двухъ квартиръ; триста пятидесять рублей на канцелярскія принадлежности; четыреста девяносто рублей на отопление и освѣщеніе, и тысячу пятидесять рублей на ремонтъ мебели и внутреннаго приспособленія въ почтовыхъ отдѣленіяхъ пассажирскихъ вагоновъ.

2) Назначить на путевыя издержки, изъ опредѣленной на этотъ предметъ суммы, за каждый проѣханный полный копецъ: по главной линіи (между станцію Ивангородъ и станцію Домброво): разъездному чиновнику,ѣдущему за старшаго—2 руб. 60 к. и почтовому служителю 40 коп., а по участку главной линіи (между станцію Колюшки и посадомъ Бодзехово)—первому 1 р. 50 к. и второму—25 коп.

II. Отпускать изъ государственнаго казначейства, начиная съ 1 Января 1885 г., по четыриадцати тысячамъ девяти пятидесяти семи рублей пятидесяти копѣекъ, со внесеніемъ изъ нихъ съ того же срока: 7900 руб.—въ § 4 ст. 1 почтовой сметы Министерства Внутреннихъ Дѣлъ и 6357 р. 50 к.—въ § 4 ст. 5 той же сметы.

III. На покрытие единовременныхъ расходовъ по внутреннему приспособленію для почтоваго дѣлоизготовства семи почтовыхъ вагоновъ и по первоначальному обзаведенію этихъ вагоновъ необходимыми вещами и мебелью, отпустить въ текущемъ году девять тысячъ шестисотъ шестьдесятъ рублей, ассигновавъ эту сумму сверхсметнымъ кредитомъ въ дополненіе къ суммамъ, назначеннымъ по § 4 ст. 5 почтовой сметы.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 24 Апрѣля, N. 44, стр. 628).

1) Dodać: jednego pomochnika zawiadującego z niższem uposażeniem; dziewięciu urzędników do podróży z wyższem uposażeniem i dziesięciu służących pocztowych; trzy tysiące czterysta sześćdziesiąt siedm rubli pięćdziesiąt kopiejek na koszta podróży; tysiąc rubli na najem dwóch mieszkań; trzysta pięćdziesiąt rubli na potrzeby kancelaryjne; czterysta dziewięćdziesiąt rubli na opał i światło i tysiąc pięćdziesiąt rubli na reparację mebli i urządzenia wewnętrznego w oddziałach pocztowych wagonów pasażerskich.

2) Wyznaczyć na wydatki na podróże z określonej na ten przedmiot sumy, za każdy przejazd całkowitego dystansu: po głównej linii (pomiędzy stacją Dęblin a stacją Dąbrowa): urzędnikowi do podróży, jadącemu za starszego—2 rs. 60 kop. i służącemu pocztowemu 40 kop., a po części linii głównej (pomiędzy stacją Koluszki a osadą Bodzechów): pierwszemu—rs. 1 kop. 50, a drugiemu—25 kop.

II. Wydawać ze Skarbu Państwa, poczynając od 1-go Stycznia 1885 r., po czternaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt siedm rubli pięćdziesiąt kopiejek, wnosząc z nich od tegoż terminu: 7900 rs. do § 4 art. 1 budżetu poczt Ministerium Spraw Wewnętrznych, a 6357 rs. 50 kop.—do § 4 art. 5 tegoż budżetu.

III. Na pokrycie jednorazowych rozchodów na przysposobienie wewnętrzne do czynności pocztowych siedmiu wagonów i na pierwiastkowe zaopatrzenie tychże wagonów w niezbędne rzeczy i meble, wydać w roku bieżącym dziewięć tysięcy sześćset sześćdziesiąt rubli, asygnując tę sumę, w formie kredytu ponadbudżetowego, jako dodatek do sum, wyznaczonych podług § 4 art. 5 budżetu poczt.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

66.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕНИЕ МИТЬИЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВЕТА.

О подсудности запасныхъ чиновъ за преступныя дѣйствія, совершенныя во время пребыванія на пользованіи въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственного Совета, о подсудности запасныхъ чиновъ за преступныя дѣйствія, совершенныя во время пребыванія на пользованіи въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ, Высочайше утвердить созволить и повелѣть исполнить.

Подпись:
Предсѣдатель Государственного Совета МИХАИЛЪ.

6-го Марта 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совета.

Выписано изъ Государственный Советъ, въ Департаментъ журналовъ: Депар- Законовъ и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ тамента Законовъ представленіе Военнаго Министра о подсудности 4 Февраля и Общаго запасныхъ чиновъ за преступныя дѣйствія, совер- Собрания 20 Февра- шенныя во время пребыванія на пользованіи въ ля 1884 г. военно - врачебныхъ заведеніяхъ, мнѣніемъ положи- жислѣ:

Въ измѣненіе подлежащихъ статей свода за- коновъ и другихъ узаконеній, постановить слѣ- дующее правило:

66.

**NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.**

O właściwości sądu dla urzędników zapasu, pociąganych do odpowiedzialności sądowej za czyny przestępne, popełnione w czasie pozostawania na kuracyi w zakładach wojenno-leczniczych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o właściwości sądów dla urzędników zapasu, pociąganych do odpowiedzialności sądowej za czyny przestępne, popełnione w czasie pozostawania na kuracyi w zakładach wojenno-leczniczych, N a j w y ż e j zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHał*.

6-goMarca 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Departamentu Ogólnego Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Praw z d. 4-go Lutego Ministra Wojny o właściwości sądu dla urzędników i Ogólnego Zebrania zapasu, pociąganych do odpowiedzialności sądowej z d. 20 Lutego 1884 r. za czyny przestępne, popełnione w czasie pozostawania na kuracyi w zakładach wojenno-leczniczych, uchwaliła zdanie:

Zmieniając właściwe artykuły Swodu Zakończenia i innych praw, postanowić przepis następujący:

, Чини военпаго и военно-морскаго запаса, въ случаѣ нарушения ими обязанностей дисциплины и воинскаго чинопочтанія во время нахожденія на пользованіи въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ подлежать военному суду.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 27 Апрѣля, №. 45 стр. 634).

67.

Высочайше утвержденное положение Комитета Министровъ.

Объ изданіи временныхъ правилъ для выдачи ссудъ Земскимъ Кредитнымъ Обществомъ Царства Польскаго.

Вслѣдствіе ходатайства Комитета Земскаго Кредитнаго Общества Царства Польскаго, объ измѣненіи существующихъ иныи правилъ объ оцѣнкѣ земель, подъ залогъ коихъ Обществомъ выдаются ссуды, Министръ Финансовъ входить въ Комитетъ Министровъ съ представлениемъ, въ коемъ полагаъ, впредь до изданія новаго Устава Земскаго Кредитнаго Общества, предоставить сему Обществу руководствоваться нижеизложенными временными правилами:

1) Общество вправѣ выдавать подъ закладываемыя имѣнія ссуды въ размѣрѣ не свыше суммы основной и добавочной земельной подати, коею обложено имѣніе, умноженной на 80, съ тѣмъ, чтобы ссуды въ семь размѣрѣ ни въ какомъ случаѣ не превышали половины оцѣночной суммы имѣній, опредѣленной согласно ст. 17—20 Высочайше утвержденныхъ 12 Іюля 1869 г. правилъ о выдаче новыхъ ссудъ Обществомъ.

2) Обществу предоставляется отказывать въ выдачѣ ссудъ въ увеличенномъ размѣрѣ (п. 1) подъ залогъ имѣній, состоящихъ

„Urzędnicy zapasu wojsk i marynarki wojennej, wrazie naruszenia przez nich obowiązków dyscypliny i wojskowego posłuszeństwa starszym rangą, wezczasie znajdowania się na kuracyi w zakładach wojenno-leczniczych, podlegają sądowi wojennemu.“

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

67.

NAJWYŻĘJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU MINISTRÓW.

O wydaniu przepisów tymczasowych co do wydawania pożyczek przez Towarzystwo Kredytowe Ziemske Królestwa Polskiego.

Naskutek starań Komitetu Towarzystwa Kredytowego Ziemskego Królestwa Polskiego o zmianę istniejących obecnie przepisów o oszacowaniu gruntów, na których opiera się bezpieczeństwo wydawanych przez Towarzystwo pożyczek, Minister Finansów wniósł przedstawienie do Komitetu Ministrów, w którym za właściwe uznawał, poruczyć temuż Towarzystwu kierować się następującymi przepisami tymczasowemi:

1) Towarzystwu służy prawo wydawać na majątki pożyczki w wysokości nieprzenoszącej sumy podatku gruntowego głównego i dodatkowego, jaką majątek jest obciążony, pomnożonej przez 80; z tém zastrzeżeniem, ażeby pożyczki wydawane w takię wysokość nie przenosiły w żadnym razie połowy sumy szacunkowej majątków, określonej zgodnie z art. 17—20 Najwyżę zatwierdzonych d. 12 Lipca 1869 r. przepisów o wydawaniu przez Towarzystwo nowych pożyczek.

2) Towarzystwo ma prawo odmawiać wydania pożyczek w powiększonej wysokości (ust. 1) na majątki, składające się z drobnych

изъ мелкихъ частей, находящихся въ чрезполосномъ владѣніи, равно имѣній, не имѣющихъ хозяйственныхъ построекъ.

3) Одѣнщики Общества, при вступлениі въ должностъ, приносятъ присягу въ правильномъ и добросовѣстномъ исполненіи возложенныхъ на нихъ обязанностей.

4) Предсѣдатель Главной Дирекціи Общества обязанъ слѣдить за точнымъ исполненіемъ и примѣненіемъ изданныхъ для Общества узаконеній, имѣя право пріостановить приведеніе въ исполненіе вслѣдъ распоряженія или постановленія, несогласнаго съ закономъ.

5) Предсѣдатель Главной Дирекціи обязанъ пріостановленіе имъ распоряженіе или постановленіе представить, не далѣе пяти дней, на разрѣшеніе Министра Финансовъ и одновременно сообщить Комитету Общества копію съ своего представленія Министру Финансовъ.

6) Комитету Общества предоставляется сообщить Министру Финансовъ свои объясненія по представленію Предсѣдателя Главной Дирекціи, причемъ копію съ своего представленія Комитетъ обязанъ одновременно передать Предсѣдателю Главной Дирекціи.

7) Если въ течепіи шести недѣль, считая со дня пріостановленія постановленія или распоряженія, протестъ Предсѣдателя Главной Дирекціи не будетъ Министромъ Финансовъ разрѣшено, то пріостановленіе постановленіе входитъ въ силу и можетъ быть приведено въ исполненіе.

8) При исключительныхъ, не предусмотрѣнныхъ дѣйствующими узаконеніями обстоятельствахъ, Обществу предоставляется разрѣшать заемщикамъ льготы во взносѣ срочныхъ платежей, насколько таковыя окажутся согласными съ кредитомъ закладныхъ листовъ и съ общемъ пользою Общества, съ тѣмъ, чтобы таковыя льготы разрѣшились Комитетомъ Общества въ общемъ комплектѣ, по простому большинству голосовъ, если въ пользу удовлетворенія ходатайства по сему предмету неисправного заемщика состоится предварительно единогласное постановленіе Главной Дирекціи. Если же такого рѣшенія Главной Дирекціи не послѣдуетъ, то льгота можетъ быть допущена иначе, какъ по постановленію Общаго Собрания Комитета, принятому большинствомъ двухъ третей голосовъ и съ поименованіемъ въ протоколѣ лицъ, участвовавшихъ въ баллотировкѣ.

części, będących w posiadaniu szachownicowém, jak również na majątki niemające budynków gospodarskich.

3) Taksatorzy Towarzystwa, przy objęciu urzędu składają przesyę na to, iż zgodnie z przepisami i sumiennie wykonywać będą włożone na nich obowiązki.

4) Prezes Dyrekcyi Głównej Towarzystwa obowiązanym jest śledzić za dokładnym wykonaniem i stosowaniem wydanych dla Towarzystwa przepisów i ma prawo wstrzymać wykonanie każdego rozporządzenia lub postanowienia, niezgodnego z prawem.

5) Prezes Dyrekcyi Głównej obowiązanym jest zawieszone rozporządzenie lub postanowienie przedstawić, najdalej w ciągu dni pięciu, pod rozpoznanie Ministra Finansów i równocześnie zakomunikować Komitetowi Towarzystwa kopię swojego przedstawienia do Ministra Finansów.

6) Komitet Towarzystwa ma prawo zakomunikować Ministrowi Finansów swoje wyjaśnienia na przedstawienie Prezesa Dyrekcyi Głównej; przytym kopię swojego przedstawienia Komitet obowiązanym jest równocześnie przesłać Prezesowi Dyrekcyi Głównej.

7) Jeżeli w ciągu sześciu tygodni, licząc od dnia zawieszenia postanowienia lub rozporządzenia, protest Prezesa Dyrekcyi Głównej nie będzie przez Ministra Finansów roztrzygnięty, to zawieszone postanowienie staje się prawomocnym i może być wykonane.

8) W okolicznościach wyjątkowych, nieprzewidzianych przez obowiązujące prawa, Towarzystwo ma prawo nadawać dłużnikom swoim ulgi w opłacie rat, o ile te ulgi dadzą się pogodzić z kredytem listów zastawnych i z ogólnym pożytkiem Towarzystwa; z tém zastrzeżeniem, aby o ulgach takich Komitet decydował w zwykłym Komplecie prostą większością głosów, jeżeli przedtem zapadnie jednomyślne postanowienie Dyrekcyi Głównej, przychylające się do prośby nieakuratnego dłużnika, który o ulgę się stara. Jeżeli zaś Dyrekcja Główna nie poweźmie takiej decyzji, to ulga może być udzielona jedynie na mocy postanowienia Ogólnego Zebrania Komitetu, przyjętego większością dwóch trzecich głosów i z wymienieniem w protokole osób, które brały udział w balotowaniu.

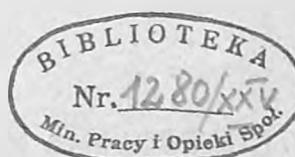
Комитетъ Министровъ, находя предположенія Министра Финансовъ по настоящему дѣлу соотвѣтствующими цѣли, полагалъ всipросить на осуществленіе оныхъ Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА сопозволеніе.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 6-й день Апрѣля 1884 г., на сие Высочайшее сопозволилъ.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 4 Мая N. 47 стр. 676).

Komitet Ministrów, uznając projekty Ministra Finansów w nieniejszej sprawie za odpowiadające celowi, za właściwe uznawał wyjednać na wprowadzenie ich w życie Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zezwolenie.

NAJJASNIEJSZY PAN, w dniu 6 Kwietnia 1884 r., Najwyższy na to zezwolił.

СПИСОКЪ

Постановленіямъ и распоряженіямъ Правительства

1884 года.

ЧАСТЬ ПЕРВАЯ.

I. Именные Высочайшіе Указы.

	<i>N. Стр.</i>
1. Объ образованіи 2-го Департамента Правительствующаго Сената	16. 90
2. Объ отчужденіи изъ частнаго владѣнія земель и другихъ имуществъ, которые потребуются для производства дополнительныхъ работъ по линіи Варшавско-Тереспольской желѣзной дороги	34. 160
3. О новомъ изданіи Судебныхъ Уставовъ 20 Ноября 1864 г. и о наименованиі оныхъ „Судебными Уставами ИМПЕРАТОРА АЛЕКСАНДРА II“	60 374

S P I S

Postanowień i Rozporządzeń Rządu

1884 roku.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

I. Imienne Najwyższe Ukazy.

	<i>Nr.</i>	<i>Str.</i>
1. O utworzeniu 2-go Departamentu Rządzącego Senatu	16.	91
2. O wywłaszczeniu z prywatnego posiadania gruntów i innego majątku, które się okażą potrzebnemi przy dokonywaniu robót dodatkowych na linii drogi że- laznej Warszawsko-Terespolskiej	34.	161
3. O nowém wydaniu Ustaw Sądowych z d. 20 Listopa- da 1864 r. i o nazwaniu takowych „Ustawami Sądo- wemi CESARZA ALEKSANDRA II“	60.	375

II Высочайшія повелѣнія объявленныя
Правительствующему Сенату.

N. Стр.

1. О дополнительномъ Актѣ къ Конвенціи, заключен- ной между Россіею и Германіею 23 Января (4 Фе- враля) 1879 г., о непосредственныхъ спошенихъ между судебными учрежденіями Варшавскаго су- дебного округа и судебными мѣстами погранич- ныхъ провинцій Королевства Цруссіи	9.	26
2. О порядкѣ избрaniя и снаряженiя депутатiй отъ общественныхъ учрежденiй, ученыхъ и иныхъ об- ществъ	21.	104
3. О новыхъ образцахъ почтовыхъ марокъ, конвер- товъ и бланокъ для открытыхъ писемъ	28.	126
4. Объ установлениі временнаго правила о размѣрахъ деревянныхъ зданiй театровъ, цирковъ и балага- новъ для зрѣлищъ	30.	132
5. О временныx мѣрахъ по отношенiю къ открытию и содержанiю публичныхъ библиотекъ и кабинетовъ для чтенiя	33.	158
6. О конвенціи, заключеной 24 Августа (5 Сентября) 1883 года между Россіею и Княжествомъ Монако о взаимной выдачѣ преступниковъ	39.	176
7. О назначенiи пенсiй семействамъ лицъ тюремнаго вѣдомства, убитыхъ при исполненiи ими служеб- ныхъ обязанностей, а равно и самимъ членамъ тю- ремнаго управлениi, кои отъ злопамѣренiихъ дѣй- ствiй арестантовъ подвергнутся увѣчью или же не- излечимой болѣзни	44.	324
8. О порядкѣ привода къ присягѣ новобранцевъ въ ча- стяхъ войскъ	53.	354
9. Объ опредѣленiи цѣнности русской звонкой моне- ты, пересыпаемой по почтѣ, и о порядкѣ пересыпки по почтѣ таможенными учрежденiями въ Государ- ственный Банкъ иностранной звонкой монеты . . .	55.	362

II. Najwyższe rozkazy zakomunikowane
Rządzącemu Senatowi.

	Nr.	Str.
1. O akcie dodatkowym do Konwencji, zawartej po- między Rosją a Niemcami d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1879 r. o bezpośrednich stosunkach pomiędzy insty- tucjami sądowymi okręgu sądowego Warszawskiego a władzami sądowymi prowincji pogranicznych Kró- lestwa Pruskiego	9.	27
2. O sposobie wybierania i urządzania deputacji od in- stytucji publicznych i towarzystw naukowych i in- nych	21.	105
3. O nowych wzorach marek pocztowych, kopert i blan- kietów na listy otwarte	28.	127
4. O ustanowieniu przepisu tymczasowego o wymiarach budowli drewnianych na teatry, cyrki i budy na wi- indowiska	30.	133
5. O środkach tymczasowych dotyczących otwierania i utrzymywania bibliotek publicznych i czytelni . .	33.	159
6. O konwencji, zawartej d. 24 Sierpnia (5 Września) 1883 r. pomiędzy Rosją a Księstwem Monako o wza- jemnym wydawaniu przestępów	39.	177
7. O wyznaczeniu płac emerytalnych rodzinom urzędni- ków wydziału więzień, zabitych przy pełnieniu przez nich obowiązków służby, jak również samym urzę- dnikom Zarządu więziennego, którzy wskutek wystę- pujących czynów więźniów ulegną kalectwu lub chor- bie nieuleczalnej	44.	325
8. O sposobie odbierania przysięgi od rekrutów w czę- ściach wojsk	53.	355
9. O określeniu wartości monety brzeczącej rosyjskiej, przesyłanej pocztą i o sposobie przesyłania pocztą przez instytucje celne do Banku Państwa monety brzeczącej zagranicznej	55.	363

III. Высочайше утвержденные мнѣнія Государственнаго Совѣта.

	<i>N.</i>	<i>Cmp.</i>
1. Объ усиленіи надзора при Варшавской главной уголовной тюрьмѣ	1.	2
2. О кормовомъ довольствіи подследственныхъ и полицеицкихъ арестантовъ въ губерніяхъ Царства Польскаго	2.	6
3. О расходахъ на межевание въ 1884 году	4.	10
4. О частныхъ заведеніяхъ для приготовленія капсюлей къ охотничьему оружію	5.	12
5. О некоторыхъ измѣненіяхъ въ порядкѣ выдачи содержанія чиновникамъ гражданскаго и военнаго вѣдомствъ	6.	18
6. Объ отправлениіи па родину нижнихъ чиновъ, состоявшихъ на вторичной службѣ въ земской стражѣ Царства Польскаго	7.	20
7. Объ обращеніи города Гора-Кальварія въ посадъ .	8.	24
8. Объ измѣненіи и дополненіи правилъ о мѣрахъ для поощренія вывоза русскаго спирта за границу .	11.	40
9. О продлении на три года существующаго порядка распределенія суммъ, ассигнуемыхъ на содержаніе личаго состава чиновъ губернскаго межеваго вѣдомства	12.	42
10. По проектамъ нормального положенія о низшихъ сельско-хозяйственныхъ школахъ и штата оныхъ .	14.	68
11. Объ ассигнованіи разъездныхъ денегъ прокурору Варшавскаго окружнаго суда и восьми его товарищамъ	17.	92
12. Объ учрежденіи II-го Департамента Правительствующаго Сената	18.	96
13. Объ уменьшеніи платы за свидѣтельства на право продажи въ трактирныхъ заведеніяхъ водочныхъ падѣлій изъ раскупоренной посуды	19.	100
14. О распределеніи между надзирателями губернскихъ тюремныхъ замковъ и смирительно рабочихъ домовъ остатковъ отъ суммъ, ассигнуемыхъ на ихъ содержаніе	22.	104

III. Najwyżej zatwierdzone Zdania Rady Państwa.

	Nr.	Str.
1. O powiększeniu nadzoru przy głównym więzieniu karném w Warszawie	1.	3
2. O uposażeniu na żywność dla więźniów pozostających pod śledztwem i policyjnych w guberniach Królestwa Polskiego	2.	7
3. O rozechodach na pomiacy w roku 1884	4.	11
4. O zakładach prywatnych do wyrobu kapiszonów do broni myśliwskiej	5.	13
5. O niektórych zmianach w sposobie wydawania uposażenia urzędnikom cywilnym i wojskowym	6.	19
6. O wysłaniu do domów żołnierzy niższych stopni, którzy pozostawali w powtórnej służbie w straży ziemskiéj Królestwa Polskiego	7.	21
7. O zamianie miasta Góra-Kalwarya na osadę	8.	25
8. O zmianach i uzupełnieniu przepisów o środkach zacęcenia do wywozu spirytusu rosyjskiego zagranicę	11.	41
9. O przedłużeniu na lat trzy istniejącego sposobu rozdzielania sum asygnowanych na uposażenie osobistego składu urzędników wydziału mierniczego gubernialnego	12.	43
10. Dotyczące projektów postanowienia zasadniczego o szkołach rolniczych niższych i etatu takowych . . .	14.	69
11. O asygnowaniu pieniędzy na podróże dla Prokuratora Sądu Okręgowego Warszawskiego i ośmiu jego towarzyszów	17.	93
12. O utworzeniu II-go Departamentu Rządzącego Senatu	18.	97
13. O zmniejszeniu opłaty za świadectwa na prawo sprzedawania w zakładach traktyerniczych wyrobów wódzanych z naczyni odetkanych	19.	101
14. O podziale pieniędzy nadzorców więzień gubernialnych i domów roboczych pozostałości z funduszów, asygnowanych na ich utrzymanie	22.	105

N. Стр.

15. О обязанности домовладельцевъ и завѣдывающихъ домами объявлять полиціи о прибывающихъ и выѣзывающихъ въ городскихъ поселеніяхъ	23.	108
16. Объ установлениі въ пользу города Варшавы сбора съ засвидѣтельствованій совершаемыхъ полиціею .	24.	110
17. Объ измѣненіи штатовъ Варшавскаго и Петроковскаго окружныхъ судовъ	25.	114
18. Объ измѣненіяхъ въ штатахъ судебныхъ установленій Варшавскаго судебнаго округа	26.	118
19. О штатѣ шестиклассныхъ мужскихъ прогимпазій Варшавскаго судебнаго округа	27.	122
20. Объ упраздненіи существующей при Департаментѣ неокладныхъ сборовъ повѣрочной экспедиціи для акцизныхъ снарядовъ и объ учрежденіи при немъ техническаго комитета	36.	164
21. Объ измѣненіи штата викарнаго епископа Холмско-Варшавской епархіи, архіерейскаго дома и каѳедральнаго собора	37.	172
22. О распространеніи на губерніи Царства Польскаго дѣйствія общаго устава о гербовомъ сборѣ и положеніи о пошлинахъ съ имуществѣ, переходящемъ безмездными способами	40.	210
23. Объ измѣненіи штата департамента таможенныхъ сборовъ	42.	318
24. О распространеніи закона о пособіяхъ при командировкахъ на служащихъ въ почтовомъ вѣдомствѣ лицъ, неимѣющихъ чиновъ	43.	320
25. О выдачѣ пособія солдаткамъ, которымъ не могутъ быть приныты въ богадѣльни	46.	330
26. Объ измѣненіи штата института глухонѣмыхъ и слѣпыхъ въ гор. Варшавѣ	47.	332
27. Объ открытіи сберегательныхъ кассъ при казначействахъ	48.	338
28. О суммахъ, отпускаемыхъ на содержаніе канцелярій прокуроровъ судебныхъ палатъ и окружныхъ судовъ	49.	342
29. О порядкѣ дальнѣйшаго завѣдыванія устройствомъ быта крестьянъ губерній Царства Польскаго и о		

Nr. Str.

15. O obowiązkach właścicieli domów i zarządzających takowemi zawiadamiać policyą o przybywających i wydalających się w posiadłościach miejskich	23. 109
16. O ustanowieniu na rzecz miasta Warszawy opłaty od poświadczania dokonywanych przez policyę	24. 111
17. O zmianie etatów sądów okręgowych: Warszawskiego i Piotrkowskiego	25. 115
18. O zmianach w etatach władz sądowych okręgu sądowego Warszawskiego	26. 119
19. O etacie gimnazjów męskich sześcioklasowych okręgu naukowego Warszawskiego	27. 123
20. O zniesieniu istniejącej przy Departamencie przychodów niestałych ekspedycyi do sprawdzania przyrządów akcyznych i o utworzeniu przy nim komitetu technicznego	36. 165
21. O zmianie etatu biskupa wikaryjnego dyrekcji Chełmsko-Warszawskiej, domu archierejskiego i soboru katedralnego	37. 173
22. O rozebraniu na gubernie Królestwa Polskiego mocy obowiązującej Ogólnej Ustawy stempelowej i postanowienia o podatku od majątków, przechodzących z rąk do rąk pod tytułem darmym	40. 211
23. O zmianie etatu departamentu Przychodów Celnych .	42. 319
24. O zastosowaniu prawa o zapomogach przy delegacjach do osób służących w Wydziale poczt i niemających rang	43. 321
25. O wydawaniu wsparcia żołnierzom, które nie mogą być przyjęte do szpitalów	46. 331
26. O zmianie etatu instytutu głuchoniemych i ociemniałych w Warszawie	47. 333
27. O otwarciu kas oszczędności przy kasach skarbowych	48. 339
28. O sumach, wydawanych na utrzymanie kancelaryj prokuratorów izb sądowych i sądów okręgowych . .	49. 343
29. O sposobie dalszego zawiadywania urządżaniem bytu włościan w guberniach Królestwa Polskiego i o no-	

N. Стр.

новомъ штатѣ Земскаго Отдѣла Министерства Внутреннихъ Дѣлъ	51.	348
30. О размѣрѣ и срокѣ уплаты пошлины съ имущества, переходящаго безмезднымъ способомъ къ одному лицу въ собственность, а къ другому въ юрисдикціе владѣніе	54.	358
31. О порядке, въ которомъ разрѣшается открытие конторъ для пріисканія лицъ на частные должности и службу	57.	364
32. О зачислении въ ополченіе новобранцевъ призыва 1874 года, доказавшихъ право свое на льготу 1-го разряда по семейному положенію	58.	368
33. О расходѣ на содержаніе лошади при Варшавской конвойной командѣ	61.	378
34. Объ учрежденіи въ гор. Варшавѣ трехкласснаго городскаго ремесленнаго училища имени Михаила Конарскаго	62.	380
35. Объ усплешіи штата римско-католической духовной Коллегіи	63.	386
36. Объ учрежденіи должности Россійскаго консула въ Алжирѣ	64.	388
37. О числѣ лицъ и расходахъ для перевозки почты по Ивангородо-Домбровской желѣзной дорогѣ	65.	390
38. О подсудности запасныхъ чиновъ за преступленія дѣйствія, совершенныя во время пребыванія на пользованіи въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ .	66.	394

IV. Высочайше утвержденныя положенія Комитета Министровъ.

1. О продлениі срока для полной оплаты акцій Варшавскаго Общества каменноугольной и горнозаводской промышленности
 2. О предоставлениі Министру Государственныхъ Имуществъ права утверждать уставы обществъ охоты .
38. 174
41. 316

	N.	Str.
wym etacie Oddziału Ziemskego Ministerium Spraw Wewnętrznych	51.	349
30. O wysokości i terminie opłaty stempla od majątku przechodzącego pod tytułem darmym do jednej osoby na własność a do drugiej w dożywotnie posiadanie	54.	359
31. O sposobie, w jaki wydaje się pozwolenia na otwieranie kantorów stręczeń na posady i służbę prywatną	57.	365
32. O zaliczeniu do obrony krajowej rekrutów z poboru z r. 1874, którzy dowiedli, iż posiadają prawo do ulgi 1-ej kategorii podług położenia familialnego . . .	58.	369
33. O rozchodzie na utrzymanie konia przy oddziale konwojowym Warszawskim	61.	379
34. O założeniu w m. Warszawie szkoły rzemieślniczej trzyklasowej miejskiej imienia Michała Konarskiego	62.	381
35. O powiększeniu etatu Kolegium duchownego rzymsko-katolickiego	63.	387
36. O utworzeniu posady Konsula Rosyjskiego w Algierze	64.	389
37. O liczbie osób i rozchodach na przewóz poczt drogą żelazną Dębińsko-Dąbrowską	65.	391
38. O właściwości sądu dla urzędników zapasu, pociąganych do odpowiedzialności sądowej za czyny następne, popełnione w czasie pozostawania ich na kuracjach w zakładach wojskowo-leczniczych	66.	395

IV. Najwyżej zatwierdzone postanowienia Komitetu Ministrów.

1. O przedłużeniu terminu do całkowitej spłaty akcji Warszawskiego Towarzystwa dobywania węgla i przemysłu górnictwego
 2. O nadaniu Ministrowi Dób Państwa prawa zatwierdzania ustaw towarzystw myśliwskich
38.	175
41.	317

N. Стр.

3. Объ устройствѣ загородныхъ телефонныхъ сооб- щеній	50.	344
4. О передачѣ Горно-Кальварійскаго Дома пріюта старцевъ и увѣчныхъ въ вѣдѣніе Варшавскаго Го- родскаго Совѣта общественнаго призрѣнія	52.	352
5. О допущеніи къ дѣятельности въ Россіи Бельгій- скаго акціонернаго общества коппо желѣзныхъ до- рогъ въ Варшавѣ	59.	370
6. Объ издаціи временныхъ правилъ для выдачи ссудъ Земскими Кредитными Обществами Царства Поль- скаго	67.	396

V. Постановленія и распоряженія различныхъ
вѣдомствъ.

1. Объ отнесеніи хлоралгидрата къ числу сильнодѣй- ствующихъ веществъ, поименованныхъ въ спискѣ В, прилож. къ ст. 879 Уст. мед. пол., т. XIII Св. Зак.	3.	8
2. О причисленіи воскресно коммерческихъ училницъ Калишскаго, Люблинскаго и Плоцкаго къ четвер- тому разряду учебныхъ заведеній въ отношеніи льготъ по отбыванію воинской повинности	10.	38
3. О пользованіи больныхъ по военному вѣдомству .	13.	46
4. Объ измѣненіи § 4 инструкціи о порядкѣ выдачи свидѣтельствъ и билетовъ на право торговли и про- мысловъ	15.	88
5. О подлинной платѣ за Вѣдомость справокъ о суди- мости на 1884 годъ	20.	102
6. О временномъ росписианіи чиновъ канцеляріи 2-го Департамента Правительствующаго Сената	29.	128
7. О правилахъ для отпуска за границу изъ Имперіи и Царства Польскаго вина, спирта и издѣлій изъ онихъ	31.	132

	Nr.	Str.
3. O urządzeniu komunikacji telefonowych zamiejskich	50.	345
4. O oddaniu domu przytułków dla starców i kalek w Górze Kalwaryi pod zawiadywanie Warszawskiej Rady miejskiej dobroczynności publicznej	51.	353
5. O zezwoleniu na otwarcie czynności w Rosy towarzystwu akcyjnemu Belgijskiemu dróg żelaznych konnych w Warszawie	59.	371
6. O wydaniu przepisów tymczasowych co do wydawania pożyczek przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie Królestwa Polskiego	67.	397

V. Postanowienia i rozporządzenia różnych Wydziałów.

1. O zaliczeniu chloralhydratu do liczby silnie działających surrogatów, wzmiankowanych w spisie C, dod. do art. 879 Ust. med. t. XIII Sw. Zak.	3.	9
2. O zaliczeniu szkół niedzielno-handlowych Kaliskiej, Lubelskiej i Płockiej do zakładów naukowych czwartej kategorii pod względem ulg w odbywaniu powinności wojskowej	10.	39
3. O leczeniu chorych w Wydziale Wojny	13.	47
4. O zmianie § 4 instrukcji o sposobie wydawania świadectw i biletów za prawo prowadzenia handlu i przemysłów	15.	89
5. O prenumeracie na „Wiedomost’ Sprawok o Sudimosti”	20.	103
6. O rozkładzie tymczasowym urzędników 2-go Departamentu Rządzącego Senatu	29.	129
7. O przepisach co do wywożenia za granicę z Cesarsztwa i Królestwa Polskiego okowitu i spirytusu i wyrobów z takowych	31.	133

N. Спр.

8. Объ учреждениі въ Варшавскомъ Александрийско-Мариинскомъ институтѣ должности помощницы начальницы	32.	156
9. О составѣ канцелярии Втораго Общаго Собранія Правительствующаго Сената	35.	162
10. Объ измѣненіи штатовъ нѣкоторыхъ таможенныхъ учрежденій	45.	326
11. Объ упраздееніи должностей протоколиста въ канцелярияхъ 3, 4, 5 и Межеваго Департаментовъ Правительствующаго Сената	56.	364

Nr. Str.

8. O utworzeniu przy Warszawskim Instytucie Aleksandryjsko Maryjskim posady pomocnicy przełożonej .	32.	157
9. O składzie Kancelaryi Drugiego Ogólnego Zebrania Rządzącego Senatu	35.	163
10. O zmianie etatów niektórych instytucyj celnych . .	45.	327
11. O zniesieniu posady protokulisty w kancelaryach 3,
4, 5 i Mierniczego Departamentu Rządzącego Senatu	56.	365
-

УКАЗАТЕЛЬ ПОСТАНОВЛЕНИЙ

по предметамъ, съ обозначеніемъ главы списка постановлений и распоряженій, а равно очереднаго номера той же главы.

По Вѣдомству Министерства Финансовъ:

- а) Торговыя, мануфактурныя, промышленныя.
Ш 4, 13, 31. IV 1, 5. V 4.
 - б) О податяхъ, гербовой бумагѣ, акцізѣ и пошлинахъ:
Ш 8, 20, 22, 23, 30. V 7, 10.
 - в) Кассовыя, по банкамъ и кредитнымъ учрежденіямъ:
Ш 5, 27. IV 6.
 - г) Горныя и соляныя:
д) Общія.
-

По Вѣдомству Министерства Внутреннихъ Дѣль:

- а) Полицейскія и военныя: П 4, 5. Ш 1, 2, 6, 7, 14, 15, 16, 32, 33.
 - б) О благотворительныхъ заведеніяхъ: IV 4.
 - в) По духовной части: Ш 21, 35.
 - г) Медицинскія: V 1.
 - д) Почтовыя: П 3, 9. Ш 24, 37.
 - е) Общія: I 1. II 2, 7. III 25, 29. IV 3.
-

SKOROWIDZ PRZEDMIOTOWY

do spisu rzeczy, z oznaczeniem rozdziału tegoż spisu, oraz numeru kolejnego w rozdziale.

Wydział Ministeryum Finansów:

- a) Handlowe, rękodzielnicze, przemysłowe:
III 4, 13, 31. IV 1, 5. V 4.
 - b) O podatkach, stemplach, akcyzie, cłach:
III 8, 20, 22, 23, 30. V 7, 10.
 - c) Kasowe, o bankach i instytucjach kredytowych:
III 5, 27. IV 6.
 - d) Górnicze i Solne:
 - e) Ogólne.
-

Wydział Ministeryum Spraw Wewnętrznych:

- a) Policyjne i wojskowe: II 4, 5. III 1, 2, 6, 7, 14, 15, 16, 32, 33.
 - b) O zakładach dobroczynnych: IV 4.
 - c) Wyznaniowe: III 21, 35.
 - d) Lekarskie: V 1.
 - e) Pocztowe: II 3, 9. III 24, 37.
 - f) Ogólne: I 1. II 2, 7. III 25, 29. IV 3.
-

По Вѣдомству Министерства Народнаго Просвѣщенія:
Ш 19, 26, 34. V 2.

По вѣдомству Минист. Путей Сообщ. и Публичныхъ зданій:
I 2.

По Вѣдомству Министерства Юстиціи:
I 3. II 1, 6. Ш 9, 11, 12, 17, 18, 28. V 5, 6, 8, 9, 11.

По Вѣдомству Министерства Войны:
II 8. III 38. V 3.

По Вѣдомству Министерства Государственныхъ Имуществъ:
Ш 3, 10. IV 2.

По Министерству Иностранныхъ Дѣлъ:
Ш 36.

Wydział Ministeryum Oświaty Publicznej:
III 19, 26, 34. V 2.

Wydział Ministeryum Dróg Komunikacji i Gmachów Publicznych.
I 2.

Wydział Ministeryum Sprawiedliwości:
I 3. II 1, 6. III 9, 11, 12, 17, 18, 28. V 5, 6, 8, 9, 11.

Wydział Ministeryum Wojny:
II 8. III 38. V 3.

Wydział Ministeryum Dóbr Państwa:
III 3, 10. IV 2.

Wydział Ministeryum Spraw Zagranicznych:
III 36.

S P R O S T O W A N I E.

<i>Strona:</i>	<i>Wiersz od góry:</i>	<i>Zamiast:</i>	<i>Winno być:</i>
163	2	Polecenie	Przedstawienie
217	9	darnym	darmym
221	23	tosuje	stosuje
223	5	rządowych	sądowych
225	1	inne	i inne
241	20	sum,	sumy
241	21	trzechletnich	za lat trzy
243	32	działowych	działowych
261	22	żytowanie	użytkowanie
281	30	stemplowych;	stempłowych,
313	21	spadków	mająteków

ПРИЛОЖЕНИЯ

къ I-й части Сборника Законовъ 1884 года.

ДОДАТКИ

do części I-ej Zbioru Praw z roku 1884.

Приложение к § 27.

На подлинномъ Собственою ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Гатчинѣ
27-го Декабря 1883 года.

„Быть по сему.“

ШТАТЪ

шестиклассныхъ мужскихъ прогимназий Варшавскаго Учебнаго Округа.

	Число линз.	Число уроковъ.	Содержание въ годъ.		Классы и разряды.		
			Р у б л и.	По должности.	По шинью на мундирѣ.	По пенсии.	
Директору (при казенной квартире)	.	1	2000	V	V		
Законоучителю	.	11	600				
Ему же на добавочные уроки	.		120				
 Учителямъ:							
Русского языка, истории и географии	.	1	20	1450			
Латинского и греческаго языковъ	.	3	60				
Математики	.	1	25				
Истории и географии (уроки этихъ предметовъ распредѣляются между директоромъ и учителемъ русского языка)	.		16	5440	6890	VIII	VIII
Французского языка	.	1	15		750		
Нѣмецкаго „	.	1	15		750		
Польскаго „	.	1	12		600		
Чистописанія	.	1	5		250	IX	IX
Класснымъ наставникамъ	.	5			800		
Ихъ помощникамъ (при казенной квартире)	.	2			440	X	X
Врачу	.	1			200	VIII	VIII
На уплату учителямъ пѣнія и гимнастики	.				250		
Письмъ водителю или бухгалтеру	.	1			300	X	X
На канцелярскіе расходы	.				150		
На учебныя пособія	.				300		
Добавочнаго жалованья секретарю совѣта и библіотекарю	.				150		
Итого					14550		

П о у ч е б н о й с л у ж б е .

VII

По учебной службѣ.
Помедиц.
службѣ.

Na oryginale Własna JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:
W Gacynie
27-go Grudnia 1880 roku.

„Ma być podług tego.“

E T A T

progimnazyów sześcioklasowych męskich okręgu naukowego Warszawskiego.

	Liczba osób.	Liczba lekcji.	Uposażenie roczne.	Klasy i kategorie.		
				R u b l e.	Podleg urzędu.	Podleg haftu na mund.
Dyrektorowi (przy mieszkaniu skarbowém)	1	—	2000	V	V	
Nauczycielowi religii	1	11	600			
Temuż za lekcje dodatkowe	—	—	120			
Nauczycielom:						
Języka rosyjskiego, historyi i geografii	1	20	1450			
Języka łacińskiego i greckiego	3	60				
Matematyki	1	25				
Historyi i geografii (lekcje tych przedmiotów rozdzielają się pomiędzy dyrektora i nauczyciela języka rosyjskiego)	—	16	5440	6890	VIII	VIII
Języka francuzkiego	1	15		750		
Niemieckiego	1	15		750		
Polskiego	1	12		600		
Kaligrafii	1	5		250	IX	IX
Gospodarzom klasowym	5	—		800		
Ich pomocnikom (obok mieszkania skarbowego)	2	—		440	X	X
Podleg służby naukowej.						
Lekarzowi	1	—		200	VIII	VIII
Podleg służby medycznej.						
Na opłatę nauczycielom śpiewu i gimnastyki	—	—	250			
Urzędnikowi do pisma albo buchhalterowi	—	—	300	X	X	
Na rozhody kancelaryjne	—	—	150			
Na zapomogi naukowe	—	—	300			
Pensyi dodatkowej sekretarzowi rady i bibliotekarzowi	—	—	150			
Razem	—	—	14550			

Приложение к § 31.

Талонг.

ДУБЛИКАТЬ ПРОВОЗНАГО СВИДѢТЕЛЬСТВА.

№
24 Ноября 1883 г.

ДУБЛИКАТЬ СВИДѢТЕЛЬСТВА

Подольское Акциз-
ное Управление.

На провозъ спирта изъ „ “ спиртоочистительного завода, принадлежащаго „ “ и находящагося въ З округѣ Подольской губерніи.

ПРОВОЗНОЕ СВИДѢТЕЛЬСТВО.

№
24 Ноября 1883 г.

СВИДѢТЕЛЬСТВО

Подольское Акциз-
ное Управление.

На провозъ спирта изъ „ “ спиртоочистительного завода, принадлежащаго „ “ и находящагося въ З округѣ Подольской губерніи.

Откуда и когда спиртъ полученъ на спиртоочистительномъ заводѣ, по какому провозному свидѣтельству, отъ какого числа, мѣсяца, за какимъ № и на какое количество % спирта.	Какое количество спирта оказалось по повѣркѣ акцизного надзора и принято на заводъ.	Количество обнаруженной пачки.		Сколько времени находился спиртъ на очистительномъ заводѣ.	Когда (т. е. годъ, мѣсяцъ и число) и куда отпущенъ транспортъ спирта изъ спиртоочистительного завода.	Общее количество градусовъ отпущенаго спирта и по какому разрѣшенню обеспечень акцизъ.	Маршрутъ пути, комъ спиртъ будетъ слѣдовать, и число верстъ разстоянія между главными пунктами и отъ спиртоочистительного завода по таможни.
		До очистки.	Послѣ очистки.				

РАЗРѢШЕНІЕ.

Форма къ § 6 Правилъ.

18 года мѣсяца дня, на основаніи § 6 Правилъ для отпуска за границу вина, спирта и издѣлій изъ оныхъ, утвержденныхъ Министромъ Финансовъ, и согласно принятымъ залоговымъ квитанціямъ за № на имя такого-то, суммою такою-то, симъ разрѣшается такому-то, выпустить изъ такого-то винокуренного завода (или очистительного завода или склада) тогда-то такое-то количество градусовъ безводнаго спирта въ такую-то таможню для отправки за границу (чрезъ очистительный заводъ такого-то уѣзда и губерніи).

Talon.

DUPLIKAT ŚWIADECTWA PRZEWOZOWEGO.

Nº
24 Listopada 1883 r.

DUPLIKAT ŚWIADECTWA.

Zarząd Akcyzny
Podolski.

Na przewóz spirytusu z „ “ zakładu dystylacyi spirytusu należącego do „ „ i znajdującego się w 3 okręgu gubernii Podolskiej.

ŚWIADECTWO PRZEWOZOWE.

Nº
24 Listopada 1883 r.

ŚWIADECTWO

Zarząd Akcyzny
Podolski.

Na przewóz spirytusu z „ “ zakładu dystylacyi spirytusu należącego do „ „ i znajdującego się w 3 okręgu gubernii Podolskiej.

Zkład i kiedy spirytus otrzymano w zakładzie dystylacyi spirytusu, za jakim świadectwem przewozowym, z jakiej daty, za jakim Nr. i na jaką ilość stopni spirytusu.	Jaka ilość spirytusu okazała się po sprawdzeniu przez nadzór akcyzny i jaką przyjęto w zakładzie.	Ilość znalezioneego niedoboru.	Przed dystylacją.	Po dystylacji.	Przez jaki czas spirytus znajdował się w zakładzie dystylacyjnym.	Kiedy (t. j. rok, miesiąc i dzień) i dokąd wypuszczony został transport spirytusu z zakładu dystylacyjnego.	Ogólna ilość stopni wypuszczonego spirytusu i za jakim pozwoleniem sport spirytusu z zakładu dystylacyjnego zostało zapewnione bezpieczeństwo spirytusu.	Marszruta drogi, którą przebywać będzie spirytus i liczba wiorst odległości pomiędzy głównymi punktami i od zakładu dystylacyjnego spirytusu do komory

POZWOLENIE.

Forma do § 6 Przepisów.

Dnia Miesiąca 18 roku, na zasadzie § 6 Przepisów co do wypuszczania za granicę okowyty, spirytusu i wyrobów z takowych, zatwierdzonych przez Ministra Finansów, i zgodnie z przyjętymi kwitami ze złożoną kaucją za Nº na imię takiego a takiego, na sumę taką a taką, niniejszym pozwala się takiemu a takiemu, wypuścić z takiej a takiej gorzelni (albo zakładu dystylacyi spirytusu albo składu) w takim-to a takim czasie, taką a taką ilość stopni spirytusu do takiej a takiej komory, w celu wysłania za granicę (przez zakład dystylacyi spirytusu takiego a takiego powiatu i takiej a takiej gubernii).

Приложение к § 36.

На подлинномъ Собственню ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написало:

„Быть по сему.“

Въ С.-Петербургѣ,
31-го Января 1884 года.

ШТАТЪ
Техническаго Комитета при Департаментѣ Неокладныхъ Сборовъ.

Число чиновъ.	Содержание въ годъ.		Классы и разряды.			
	Одному.	Всего.	По чину- про- изводству.	По шинь- на мундирѣ	По пенсії.	
	Р у б л и.					
Предсѣдатель	1	По должности директора Департамента неокладныхъ сборовъ.				
Членовъ по званію	2	По должностямъ вице-директоровъ того же Департамента.				
Непремѣнныи членъ	1	3500	3500	V	V	III, 1 ст.
Членовъ по особому назначенію		Число сихъ членовъ и размѣръ содержания имъ не опредѣляются.		VI	VI	III, 2 ст.
Техниковъ старшихъ	5	1500	7500	VII	VII	IV
„ младшихъ	4	1300	5200	VIII	VIII	VI
Дѣлопроизводитель	1	900	900	IX	IX	VII
На наемъ писцовъ, мастеровъ и сторожей, а также на хозяйственныи и канцелярскіе расходы		—	8000			
Итого	—	—	25100			

Примѣчанія:

1-е. Членамъ техническаго комитета, не пользующимъ ими другимъ должностямъ государственной службы, процентною къ содержанию прибавкою изъ акцизныхъ доходовъ, Министръ Финансовъ имѣеть право назначать вознагражденіе на счетъ суммы, образующейся отъ отсѣченія долей конѣекъ при распределеніи процентнаго вознагражденія изъ акцизныхъ доходовъ, а также изъ вносимыхъ въ смету Департамента неокладныхъ сборовъ штрафныхъ денегъ за нарушенія акцизныхъ уставовъ.

2-е. Непремѣнныи членъ, техники и дѣлопроизводитель получаютъ процентную прибавку къ штатному содержанию, на одинаковомъ основаніи съ чинами Департамента неокладныхъ сборовъ.

Подписанъ: Предсѣдатель Государственного Совета МИХАИЛЪ.

Na oryginałe Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

„Ma być podług tego.“

W S.-Petersburgu,
31-go Stycznia 1884 roku.

E T A T

Komitetu Technicznego przy Departamencie Przychodów Niestępnych.

Liczba osób.	Uposażenie roczne.		Klasy i kategorie.		
	Dla jednego.	Razem.	Podług rangi.	Podług haftu na mundurze.	Podług emerytury.
	R u b l e.				
Prezes	1	Na posadzie dyrektora Departamentu Przychodów Niestępnych.			
Członków podług godności	2	Na posadach wice-dyrektorów tegoż Departamentu.			
Członek stały	1	3500	V	V	III, kl. 1
Członków specjalnie mianowanych	Liczba tych członków oraz wysokość uposażenia nie określa się.		VI	VI	III, kl. 2
Techników starszych	5	1500	VII	VII	IV
" młodszych	4	1300	VIII	VIII	VI
Referent	1	900	IX	IX	VII
Na najem urzędników do pisma, majstrów i stróży, tudzież na rozchody gospodarcze i kancelaryjne		8000			
Razem		25100			

U w a g i:

1-a. Członkom komitetu technicznego, którzy nie korzystają, odpowiednio do zajmowanych przez nich posad w służbie państowej, z procentowego dodatku do uposażenia z dochodów akcyznych, Minister Finansów ma prawo wyznaczać wynagrodzenie na rachunek sumy, która się tworzy z pominięcia części kopiejk przy rozdzieleniu wynagrodzenia procentowego z dochodów akcyznych, tudzież z wnoszonych do budżetu Departamentu Przychodów Niestępnych pieniędzy z kar za naruszenie Ustaw akcyznych.

2-a. Członek stały, techniki i referent otrzymują dodatek procentowy do uposażenia etatowego, na jednakowej zasadzie z urzędnikami Departamentu Przychodów Niestępnych.

Podpisał: Prezes Rady Państwa MICHAŁ.

На подлинномъ Собственномъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:
Въ С.-Петербургѣ
7-го Февраля 1884 года.

„Быть по сему.“

ШТАТЪ

Варшавскаго Института глухонѣмыхъ и слѣпыхъ.

Число лицъ.	Содержаніе въ годъ.		Классы и разряды.		
	Одному.	Всѣмъ.	По должности.	По штату на мундирѣ.	По пенсии.
	Р у б л и.				
Директоръ	1	1500	1500	VI	VI
Преподаватель, исправляющій должностъ помощника директора, въ добавокъ къ получающему по должности преподавателя содержанию	1	300	300	VII	VII
Старшая надзирательница (помощница директора)	1	600	600		
Законоучитель въ отдѣленіи глухонѣмыхъ	1	800	800		
Законоучитель въ отдѣленіи глухонѣмыхъ (онъ же капелланъ)	1	600	600		
Законоучитель въ отдѣленіи слѣпыхъ (онъ же капелланъ)	1	500	500		
Учителя предметовъ	3		8100	VIII	VIII
Учительский помощникъ	1	300	300	IX	IX
Учительская помощница	1	300	300	X	X
Учитель черченія и рисованія	1	500	500	XII	XII
Учитель музыки въ отдѣленіи слѣпыхъ, онъ же инспекторъ музыкальной школы	1	750	750	X	X
Учитель музыки	1	600	600	VIII	XIII
На наемъ добавочныхъ учителей музыки и такихъ же учителей на духовыхъ инструментахъ			800	IX	IX

Na oryginale Własna JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:
 „Ma być podług tego.“

W S.-Petersburgu
 7-go Lutego 1884 roku.

E T A T
Warszawskiego instytutu głuchoniemych i ociemniałych.

	Liczba osób.	Uposażenie roczne.		Klasy i kategorie.		
		Dla jednego.	Dla wszystkich.	Podług urzędu.	Podług haftu na mundurze.	Podług emerytury.
		R u b l e.				
Dyrektor	1	1500	1500	VI	VI	
Nauczyciel, pełniący obowiązki pomocnika dyrektora, w dodatku do otrzymywanej za urząd nauczyciela uposażenia	1	300	300	VII	VII	
Nadzorcyni starsza (pomocnica dyrektora)	1	600	600			
Nauczyciel religii w oddziale głuchoniemych	1	800	800			
Nauczyciel religii w oddziale głuchoniemych (zarazem kapelan)	1	600	600			
Nauczyciel religii w oddziale ślepych (zarazem kapelan)	1	500	500			
	3	—	8100	VIII	VIII	
Nauczyciele przedmiotów	3	—	IX	IX		
	3	—	X	X		
Pomocnik nauczyciela	1	300	300	XII	XII	
Pomocnica nauczyciela	1	300	300			
Nauczyciel rysunków	1	500	500	X	X	
Nauczyciel muzyki w oddziale ślepych, zarazem inspektor szkoły	1	750	750	VIII	VIII	
Nauczyciel muzyki	1	600	600	IX	IX	
Na najem nauczycieli dodatkowych muzyki i takich samych nauczycieli na instrumentach kościelnych	1	—	800			
						P o d l u g s t u z b y n a u c z y j n a

Учитель ваянія	1	240	240		X								X	
Учитель рѣзьбы по дереву	1	200	200		X								X	
Учитель чистописанія	1	150	150											
Учительница чистописанія	1	100	100											
На добавочное жалованье учителямъ и учительницамъ за преподаваніе предметовъ въ отдѣлении слѣпыхъ, считая за одинъ часъ въ не-дѣлю по 40 руб. въ годъ	—	—	720											
На обученіе ремесламъ и рукодѣліямъ	—	—	3100											
Надзиратель въ отдѣлении глухонѣмыхъ	1	300	300		XIV									
Надзирательница въ отдѣлении глухонѣмыхъ, она же учительская помощница	1	300	300											
Надзиратель въ отдѣлении слѣпыхъ	1	225	225		XIV									
Надзирательница въ отдѣлении слѣпыхъ, она же учительница рукодѣлій	1	225	225											
Врачъ	1	500	500		VIII		VIII							
Письмоводитель, онъ же бухгалтеръ	1	700	700		IX		IX						VIII	
Экономъ	1	300	300		XIV		X						VIII	
На содержаніе воспитанниковъ и воспитанницъ: на пищу, одежду, бѣлье, обувь, постель, стирку бѣлья, баню и лекарства (11660 руб.), на отопленіе и освѣщеніе зданія (2900 р.), на содержаніе прислуги (1500 р.), курьера (300 р.), садовника (150 р.), на учебныя пособія, библіотеку и награды ученикамъ (400 руб.), канцелярскія принадлежности и на наемъ писцовъ (860 р.), на вознагражденіе библіотекарю (100 р.), на содержаніе надзирательницы мастерскихъ (300 р.), на воскресно-ремесленное училище (300 р.), на содержаніе церкви (50 р.), на ремонтъ зданія и содержаніе его (682 р. 96 к.), на печатаніе руководствъ для глухонѣмыхъ и слѣпыхъ (200 р.), на ремонтъ посуды и мебели (300 р.) и на уплату городскихъ и общественныхъ повинностей (500 р.)			20002 96											
Итого	—	—	42012 96											

По учебной
службѣ.

По учебной
службѣ.

По меди-
цинской
службѣ.

Nauczyciel snyderstwa	1	240	240	X		X					
Nauczyciel rzeźby na drzewie	1	200	200								
Nauczyciel kaligrafii	1	150	150								
Nauczycielka kaligrafii	1	100	100								
Na pensye dodatkowe dla nauczycieli i nauczycielek za wykładanie przedmiotów w oddziale ślepych, licząc za godzinę tygodniowo po 40 rs. na rok	—	—	720								
Na nauczanie rzemiosł i rękodzieł	—	—	3100	XIV							
Nadzorca w oddziale głuchoniemych	1	300	300								
Nadzorcyni w oddziale głuchoniemych, zarazem pomocnica nauczycielki	1	300	300	XIV							
Nadzorca w oddziale ślepych	1	225	225								
Nadzorcyni w oddziale ślepych, zarazem nauczycielka rękodzieł	1	225	225	VIII	VIII						
Lekarz	1	500	500								
Kancelista, zarazem buchhalter	1	700	700	IX	IX					VIII	
Ekonom	1	300	300	XIV	X					VIII	
Na utrzymanie wychowańców i wychowanek: na żywność, odzież, bieliznę, obuwie, pościel, pranie bielizny, łaźnię i lekarstwa (11660 rs.), na opał i oświetlenie budynku (2900 rs.), na utrzymanie służby (1500 rs.), kuryera (300 rs.), ogrodnika (150 rs.), na pomoce naukowe, bibliotekę i nagrody dla uczniów (400 rs.), na potrzeby kancelaryjne i na najem urzędników do pisma (860 rs.), na wynagrodzenie bibliotekarza (100 rs.), na uposażenie nadzorcyni warsztatów (300 rs.), na szkołę niedzielną rzemieślniczą (300 rs.), na utrzymanie kościoła (50 rs.), na reparację budynku i utrzymanie go (682 rs. 92 k.), na drukowanie podręczników dla głuchoniemych i ociemniałych (200 rs.), na naprawę naczyni i mebli (300 rs.) oraz na opłatę powinności miejskich i publicznych (300 rs.)		20002 96									
Razem	—	—	42012 96								

Podleg
służby
naukowej.

Podleg
służby
naukowej.

Podleg
służby
lekarskiej.

VIII
VIII

На подлинномъ Собственою ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

„Быть по сему.“

Въ Гатчинѣ,
28-го Февраля 1884 года.

ШТАТЪ

Земскаго Отдѣла Министерства Внутреннихъ Дѣль.

Число чиновъ.	Содержаніе въ годъ.					Классы и разряды.		
	Жало- вания.	Столовыхъ.	Квартир- ныхъ.	Одному.	Всего.	По должности.	По шитью на мундирѣ.	По пенсии.
	Рубли и копѣйки.							
Управляющій	1326938	162857	2100	699795	699795	IV	IV	II
Помощникъ его	1186530	93265	1200	399795	399795	V	V	III
Членъ присутствія по крестьян- скимъ дѣламъ губерній Царства Польскаго	11500	800	1200	3500	3500	V	V	III
Дѣлопроизводителей	9111448	56326	720	239774	2157966	VI	VI	1 ст.
Помощниковъ ихъ старшихъ	951428	26932	420	120360	1083240	VII	VII	IV
, , , младшихъ	1031836	15918	240	71754	717540	IX	IX	VII
Секретарь	169794	35510	444	14974	14974	VI	VI	III
Помощникъ его старшій	151428	26932	420	120360	120360	VII	VII	IV
, , , младшій	131836	15918	240	71754	71754	IX	IX	VII
Межевой техникъ	1950	450	600	2000	2000	VI	VI	III
Завѣдывающій архивомъ	1800	400	600	1800	1800	VII	VII	IV
Журналистъ	151428	26932	420	120360	120360	IX	IX	VII
Добавочное вознагражденіе чинов- нику особыхъ порученій завѣдыва- ющимъ дѣлами о киргизахъ	—	—	—	900	900	—	—	—
На вознагражденіе канцелярскихъ служителей, а также на канце- лярскіе и хозяйственныя расходы	—	—	—	—	20000	—	—	—
Итого	—	—	—	—	8340514	—	—	—

Примѣчаніе. Число канцелярскихъ служителей въ Земскомъ Отдѣлѣ и размѣръ ихъ содержанія опредѣляются управляющимъ Отдѣломъ.

Подпись: За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта, Генералъ-Адъютантъ Графъ Е. Барановъ.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

„Ma być podług tego.“

W Gaczyńie
28-go Lutego 1884 roku.

E T A T
Oddziału Ziemskego Ministerium Spraw Wewnętrznych.

	Liczba osób.	U p o s a ż e n i e r o c z n e.					Klasy i kategorie.		
		Pensyj.	Na stół.	Na mie- szkanie.	Dla jednego.	Ogółem.	Podług urzędu.	Podług haftu na mundurze.	Podług emerytury.
		R u b l e i k o p i e j k i .							
Dyrektor	1	3269 38	1628 57	2100	— 6997 95	6997 95	IV	IV	II
Jego pomocnik	1	1865 30	932 65	1200	— 3997 95	3997 95	V	V	III
Członek kompletu do spraw wło- ściańskich gubernij Królestwa Pol- skiego	1	1500 —	800 —	1200 —	— 3500 —	3500 —	V	V	1 kl.
Referentów	9	1114 48	563 26	720 —	— 2397 74	21579 66	VI	VI	III
Ich pomocników starszych	9	514 28	269 32	420 —	— 1203 60	10832 40	VII	VII	IV
” ” młodszych	10	318 36	159 18	240 —	— 717 54	7175 40	IX	IX	VII
Sekretarz	1	697 94	355 10	444 —	— 1497 4	1497 4	VI	VI	III
Jego pomocnik starszy	1	514 28	269 32	420 —	— 1203 60	1203 60	VII	VII	IV
” ” młodzy	1	318 36	159 18	240 —	— 717 54	717 54	IX	IX	VII
Technik mierniczy	1	950 —	450 —	600 —	— 2000 —	2000 —	VI	VI	III
Zawiadujący archiwum	1	800 —	400 —	600 —	— 1800 —	1800 —	VII	VII	IV
Dziennikarz	1	514 28	269 32	420 —	— 1203 60	1203 60	IX	IX	VII
Wynagrodzenie dodatkowe dla urzę- dnika do szczególnych poruczeń zawiadującego sprawami o kirgi- zach					— 900 —	900 —	—	—	—
Na wynagrodzenie służby kancela- ryjnej, oraz na rozchody kancela- ryjne i gospodarcze						— 20000 —	—	—	—
Razem						— 83405 14 —	—	—	—

Uwaga. Ilość służby kancelaryjnej w Oddziale Ziemskim i wysokość ich uposażenia określa Dyrektor Oddziału.

Podpisał: Za Prezesa Rady Państwa, General-Adjutant Hrabia E. Baranow.

Приложение к § 62.

На подлинномъ Собственномъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

„Быть по сему.“

Въ Гатчинѣ
13-го Марта 1884 года.

ШТАТЬ

Варшавскаго трехкласснаго городскаго ремесленнаго училища имени Михаила Конарскаго.

	Число лицъ.	Жалованье.	Классы и разряды.		
			Рубли.	По должности.	По штату на мундирѣ.
Учителю-инспектору (при казенной квартирѣ)	.	1	600	VIII	VIII
Ему добавочныхъ, за завѣдываніе училищемъ.	.	—	100		
Законоучителю православнаго исповѣданія	.	1	300		
„ римско-католическаго исповѣданія	.	1	300		
Учителямъ .	2	1100	X	X	
На вознагражденіе за уроки польскаго языка .	.	—	225		
Учительскимъ помощникамъ .	2	400	XII	X	По учебной службѣ.
На уроки иѣнія .	.	—	75		
На учебныя пособія .	.	—	100		
На содержаніе мастерскихъ .	.	—	(*)		
На канцелярскіе расходы .	.	—	25		
На содержаніе и ремонтъ и на наемъ прислуги .	.	—	425		
Преподавателямъ ремеслъ .	4	1200			
Итого .	—	4850			

Примѣчанія:

1-е. Въ случаѣ введенія новаго ремесла въ число преподаваемыхъ въ училищѣ, преподавателю оного полагается вознагражденіе въ 300 руб. въ годъ.

(*) 2-е. Сумма на содержаніе мастерскихъ назначается по усмотрѣнію попечительного комитета училища.

Подписанъ: Предсѣдатель Государственного Совета МИХАИЛЪ.

Na oryginale Własna JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

„Ma być podług tego.“

W Gateczynie
13-go Marca 1884 roku.

E T A T
Warszawskiej szkoły trzyklasowej rzemieślniczej imienia Michała Konarskiego.

	Liczba urzędów. Ruble.	Pensya.	Klasy i kategorie.		
			Podług urzędu.	Podług haftu na mundurze.	Podług emerytury.
Nauczycielowi-inspektorowi (obok mieszkania skarbowego)	1	600	VIII	VIII	
Temuż dodatku za zawiadywanie szkoły		100			
Nauczycielowi religii wyznania prawosławnego	1	300			
Nauczycielowi religii wyznania rzymsko-katolickiego	1	300			
Nauczycielom	2	1100	X	X	
Na wynagrodzenie za lekcje języka polskiego		225			
Pomocnikom nauczycieli	2	400	XII	X	Podług służby naukowej.
Na lekcje śpiewu		75			
Na pomoce naukowe		100			
Na utrzymanie warsztatów		(*)			
Na rozchody kancelaryjne		25			
Na utrzymanie i reparację oraz na najem służby		425			
Nauczającym rzemiosł	4	1200			
Razem	—	4850			

U w a g i:

1-a. Wrazie zaprowadzenia nowego rzemiosła do liczby nauczanych w szkole, nauczającemu go wyznacza się wynagrodzenie po 300 rs. rocznie.

(*) 2-a. Suma na utrzymanie warsztatów wyznacza się podług uznania Komitetu opiekuńczego szkoły.

Podpisał: Prezes Rady Państwa *MICHał*.